

Caja
B-83

D^o Pedro Curato
Gómez

Handwritten scribbles and faint markings, possibly remnants of a signature or stamp, located in the upper left quadrant of the page.

A small, faint handwritten mark or character, possibly a letter 'A', located in the lower right quadrant of the page.

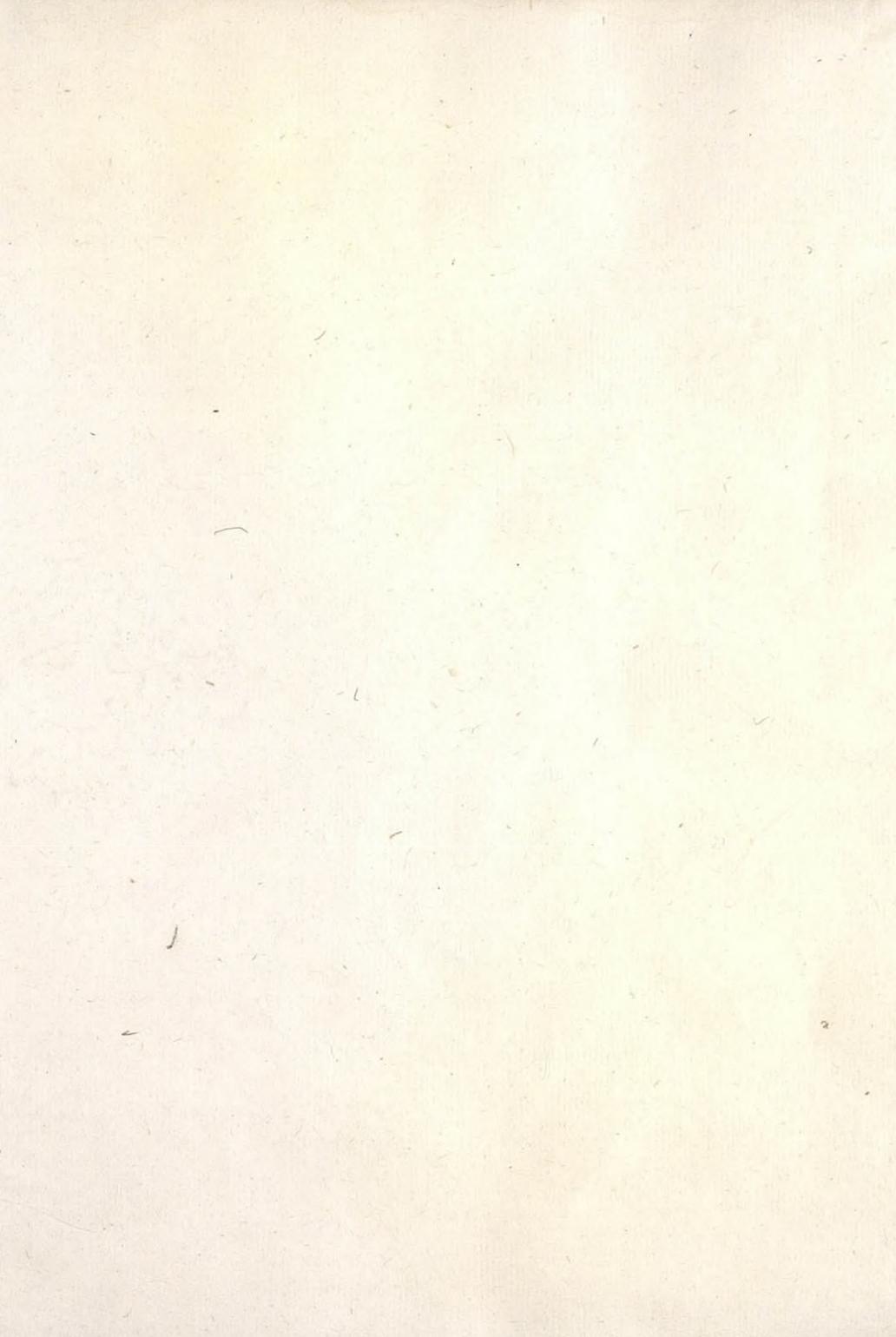

~~8-2 7-7 4-6~~

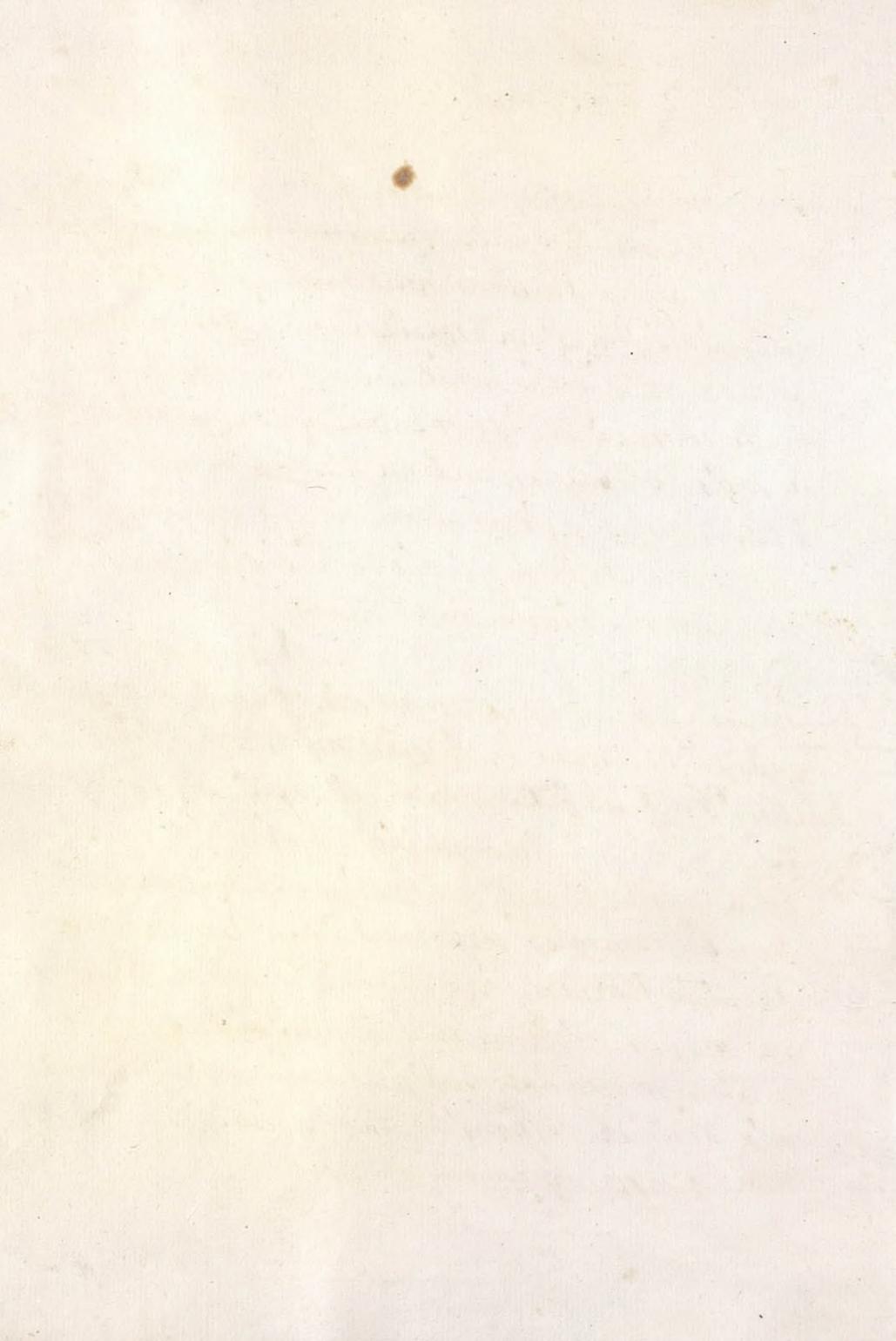
Caja

1 B-83

Promissio

Premium.

Natale Philosophia, ex plerumque, quod non ipsius filio, cui
 us non plerumque fate mur, presertim ad regem in expla-
 nare. Philosophia pluribus modis nuncupatur, nomen, et
 familiaribus est filia quod non ut quiescit latine. perini vocent
 ex sub voce quodam sponit, quare ut amoris, et sapientie
 signat, et ut magis in unum vocabulum coagulata amo-
 ris sapientie presertim, unde non philosophia amoris sapientie,
 et non philosophus sapientie amatoris dicuntur signare, ideoque
 philosophi non vocantur, qui otio se habent sapientie amatoris, nec
 ostendant, nec scias in coram alunt.

Sicut philosophia nunc
 ut nuncupatur in nomine amoris scilicet diligente occasionem
 dicitur ut restant D. Augustinus lib. 17 de Trinitate
 cap. 1 dicit lib. 8 de Civitate Dei cap. 2, et apud Leona-
 rorum in expositione huius loci, Lactantius,
 Eusebius, Cicero, et Laertius ex Pythagora, qui cum
 et verus natalis disputaret coram Principis quodam,
 Loenicio Pliasioni, rege athenis nati mibianenses, et
 summe educationis specimen, prout se rogatus
 a Principe quod ante vidisset cuiusque rei pertinencia
 sua forent? respondit ferre, se nullo ante acrio-
 rem, nec sapienter, et sapientie amatoris esse.

Placuit sibi responsio, et d'inceps d'rep' naturalib' scientes filosofos, hoc e, sapie amatores, et d'rep' naturalib' scia, filosofia, hoc e, sapie amatores nuncupantur; in quare scia d'reb' naturalib' filosofia vocet, vocat etiq' φίσις, et φισιολογία, avoca grecca φιλος que Latine nana sonat, et r'ad perspicua e, cu' e' r'is scia, que d'reb' naturalib' agit, et in excien'is investiga'ndisq' eorum naturis, et causis verset. φίσις, et φισιολογία, hoc e d'natur' reru' exp'utans et tractans, insequ' itaq' merito apellat'.

Hic n'it' signat' filosofia per res mag' ptes op'rehendit ad q'p' scienc'oz filoz dividit, in reale, naturale, et morale; h'z ptes in alias sub dividunt, et plures op'rehendunt; nam moralis, que circa motu' insinuatione' versat, ptes u'etica, que ad mores unius cuiusq' ho'm'ny perantur dirigit; Economica, que quib' natione' recte' u'ornu' prescribit; et Politica, que ad recte' u'oz regnu' gubernandu' tendit. filosofie' naturalis, que d'rep' naturalib' agit, ptes u' mathematica cu' u'is specie' d' medicina, Chirurgia, metaphica, arithmetica, et quecuq' alia facultas d'reb' naturalib' tractans. Naturalis filosofia e' loca, aut via lectica, cuius ptes u'ant ex elaboratis anno p'ecedenti.

Has oes ptes filosofie' p'parat' n'it' signat', et d' oib' abon-

& per plures libros agit Aristes; & philosophia valē, sive
dialectica, per integram annuū, eā nos egimus; moralis
nostrā institutione, egimus, & de natali, & de deo, & de
quas & per hanc, & hanc, & hanc, quae Aristes tradit hō libris
finito, quos tamen hoc anno explanando suscipimus;
Sed libri omnes, apellant, & sic aversa, sive & sic aversa
cudraone unā hoc nos accepimus nō sūt in hoc a melior
is nos aversa hoc prae tradit.

Ex libris, quae Aristes
scripsit alios vocavit exotericos hoc ē, populares, quae docere
comū facilis ē, et a quolibet etiam, sine magistro per se
autē per tales sūt in hoc caenas, et reponere praepara, aut
animalis in ratione, tradit; alios vocavit & mathematicos, hoc ē,
avertatos nō nuncupavit, eorum documenta in illis vix
difficilia sūt, et nisi a magistro tradat, et ex illo explat
accipiat difficile a se per se, et intelligi potest. Hanc
sūt & si libris, & sic aversa, sive & sic aversa in
scribant. Hanc notā per misera, sicut aut a pā
nisi per quilibet apud se statuat. Difficultes in libris
sūt, et hoc anno explanatas se minime per se
nisi explanatōe cotidie voce hanc, a tēte

De philosophia singularis, sicut, et per in his li
bris, sicut solent aliqui quæstiones gemiales & no
vo instituere a quo astenebimus, quae quæ gemiales

quos loqe premisimus, et ibi notavimus omnes oib'
sciensib', si deo q' presenti, applicandi, iuxta ibi dicta, nobis
e' tenentur, filosofia hanc ee scia, q' ex Aristote plurib' in
locis praeipue q' B' meta. pice cap. 1° omnia sensu latu
e, ex eo q' circa uny obty, xil'u corpus naturale pletu, &
mortalite pccu' expaig'u' e' evidentib' ostentib' expit
poni, in motu loca mutare, cy in plurib' locis ad equ
at'u' natalit' ee n' pu, et alia id genus, q' iuxta dicta
moa l' loqe a 563 faculte sua stituit; e' q'ria.

Fand' q' e' ee speculativa, et n' practica; e' etia' mune ut v'ite
si pose apud nos ombrienses in genio ad libros p'ico.
ny questione 3^a, arto 2° ex Aristote ioclarissime docente in
meta. p'ico lib. 1° cap. 1°, et lib. 2° cap. 6° et rae e', q' n' virigi,
nec virigere pu' ad uny obty opicentoy, nulase, velas
p'as exhibi ad corpus naturale pletu, fillo ia, factio
eius causis, et napa int'rigandis tota e'; imd' h'et p'
fine speculativa, et n' opus, ac p'ind' n' practica,
o speculativa e', q' mani feste Louci' extra oit'is.
moa l' loqe a 563 q' oes ranes ibi pose h'et eniq' pra
nt, et v'it' incunt.

Fand' p'et'ual'e hanc naq' filosofia
reologica, ran actule, quq' habitule ee uny r'ia, unie
mortalit', et ordinaris ad uny fine, et obty v'ito
unie simplicitaris et eloga docuimus moa l' loqe

a 5136 eē raonib' ibi positio ē prandū, qđ p̄t itare havi-³
mus, et facilitas ostendendi corpus naturale ex p̄tib'.
poni cū difficultate in ostendendo p̄ actib', eē v̄z qđ ē v̄z
havitū p̄ce itare sine aliis, et om̄s v̄z ab illo sequi, et
cū h̄c havitū, sicce s̄nt, sicce ex pluriab' n̄r̄s om̄s coa-
lescet et n̄erit una unive simpli t̄ari, et potius ex plu-
rib' havitib' sp̄ta, qđ ē p̄ca acnili nulus nabit, cū
in pluriab' cognōnib' v̄r̄ v̄r̄i s̄nt.

Q. m̄ h̄c oes p̄tes tan
acniles, qua havitiles ostent' ad unū d̄m, et p̄nc̄, s̄nt
corpus naturale p̄ plerū speculariū cognōnes, et sp̄tio
n̄r̄ v̄r̄ v̄r̄i p̄nc̄ h̄c, v̄r̄ v̄r̄i, et aliorū que, p̄ca s̄nt
esse, et explorato h̄c, plurimū d̄m, et ostent' ad unū
corpus naturale investigant; ind̄ qđ oes facilites, et cognō-
iones ad unū d̄m, et p̄nc̄, ostent', et inde p̄ca tan acnili,
qua havitilis ē una unive morali, et originis ad unū
v̄z p̄nc̄, et d̄m d̄m v̄r̄ v̄r̄i loco sitato. Circa ubi, et v̄r̄
h̄c p̄ca nob̄, in scolis ignite s̄nt sententia, et que, in una in-
cidunt v̄r̄ d̄m v̄r̄ v̄r̄i n̄r̄ s̄nt v̄r̄ v̄r̄i ingemio sicce
queone 2^a aatb' v̄.

Ex oicis in loca m̄at' a 5142 et
obro in d̄m v̄r̄, et d̄m v̄r̄ v̄r̄i nob̄ v̄r̄ v̄r̄i ē d̄m v̄r̄
atribuōis sicce eē corpus naturale p̄ plerū, corpus na-
rale hoc ē, p̄t ab int̄inco se movere, p̄nc̄ h̄c in se
mas p̄ones, et p̄nc̄ h̄c, et ignis p̄nc̄ h̄c in se caloz, et

agua frigida, in quo in voluit, qd sit substantiale, non
corpus accidentale nē pōnibz abintrinco positionu,
et p pōnibz nec abintrinco se movere pōt, quare in
re, sensimus cu eis qui dicunt obry attributionis pice
ēē corpus mobile, et substantia immobilis. Dicitur p pōnibz
hoc ē, pōnibz ex pōnibz realibz distis, v. g. ex materia, et pa.

2. dicitur

hoc sit obry attributionis pice pōnibz pōnibz ex eo qd, ut dicitur
ex loco sitato obry attributionis facultatis, et sic ē id ad qd ordina-
nt oia, que in facultate, et sic tractant, et oia que in pōnibz tra-
ctant ordina-
nt corpus nate pōnibz, qd pōnibz tractat de pōnibz
bus corporis pōnibz, tractat huc, et pa; tractat de pōnibz nate,
et vnde, et an ex pōnibz in obry attributionis pōnibz, tractat etia &
mo, quo dicitur in loco, et de mo ad aliud moveat, que oia
absque dicitur ad pōnibz ordina-
nt corpus nate pōnibz, pōnibz qd hoc ē obry attributionis pice, et reliqua & qd pōnibz
tractat, ut que appropinquamus. et obry attributionis pice aliud pōnibz
ica ordina-
nt.

Obry materiale pice ē ipse corpus nate, et male ē
pōnibz illius, sive pōnibz, v. g. ut ex loco sitato loco sitat
obry male ē illud, qd dicitur pōnibz aliud, et obry male illud
pōnibz qd dicitur; & corpus nate agit pōnibz pōnibz pōnibz
et pōnibz illius; et dicitur agit Medicina ratione sanandi; et
& corpus ipse nate ē obry materiale, et pōnibz ipse obry
male, et attributionis obry ex istis qd resultat. Nec pōnibz

placuit, ut, ut d'imp's nobis faciente, que ones pomes, quas
 in loca d'omnis alius. xis, et facultib' a plaxe, et ut, et, una
 ra, et obta scie cuius p'ro fexores id, etis, agnoscat; et n'aliqui
 aut bis d'opinione eius perat, hanc, que d'manis, et recta e, re
 xeris: Scia speculava vex lars circa corpus nale d'pleny, si
 us rectitu eo es d'ictis perspiciua e.

D'noval. in 1/3 librum
 P'nicoy de masa l.

Cui scopus huius xia in corpus nale d'pleny, eius macrae,
 inci pit Alsa p'it, sive p'it, ex g' b' j'en ex d'p'it, et in l' libro agit
 & marat, p'ia, et alius, que p'ia corporis d'icunt, d'illu, et nos
 libros ex planes actui a marat, que ut corpus p'it d'it,
 incipimus. RR. in M. S. p'ius d'ant ex g' b' p'it d'p'it, ut, et p'or
 rea de quolibet rebas, agunt; nos p'ius d'noval, p'ia, et
 v'ione agemus, p'itea d'p'it ex g' b' d'p'it d'achiliz.

R. ad huius,

q' plures existens hanc p'it, acit, nant, et recto roche, odo
 ex p'it lat p'it existens, rem, stabili, quoz ex illis d'p'it
 d'p'it a p'it. In d'icbant eni RR. a quib'. nant d'p'it d'p'it
 met p'ico corporis per ob d'p'it d'it d'p'it d'p'it, et d'icione ma
 rest, que l' d'ic d'ic d'ic d'ic d'ic p'it p'it d'p'it d'p'it
 bant, et in v'it d'ic plus iusto immozabant; id, et q' h' d'ic
 d'ic d'ic, aut n' d'ic d'ic d'ic d'ic d'ic, et nota met d'ic,
 que nos a p'io d'ic d'ic d'ic, p'ic p'it d'ic d'ic d'ic

Scholas, et academias oes mag^{is} & episcopat^{us} admisisse.

3

Ratio enim

est efficacis suaver: se agens naturale semper operatur circa pa-
ram; quod aliquid substantiale passum manet inefficaciter sub tali p-
ducto ab agente naturali: quod est ens totaliter in se ipsa immu-
abilis passum, et effectum totaliter ~~in se~~ passum, communis quod pluribus
partibus, et suis, quae ut dictum est, non manent intelligitur ut hoc passum
ostendunt, scientia est, passum vocatur illud, quod agens sua op-
erante in mutat illud alterando, et consumendo, donec non
effectum totaliter producat. Cuius hoc certum est, certumque est, imo et evi-
dens ante ab omnibus fatetur.

4.

Quoniam ex experientia est evidens, ignis

non videtur generare, nec operari aliquid ignis, nisi addit per se lignum,
nisi, t. quod dicitur, quod alterando, et in mutando consumit, ut ignis
sibi sibi producat, sibi vivens, quoniam nisi accendit nisi tenui
alimento quod alterando, et immutando consumit, ut in illo passum
quod prius per se, et cum hoc est circa passum operari, se agens naturale
est passum semper operari certumque est evidens quod fatetur. Nec car-
oans. Quod car. ad presentiam agentis ut ignis generat aliquid
ignis non destruit se, et totaliter totum passum, ut totum quod est in ligno. Hec
pro duplici ratione ostendit.

5.

Et cum experientia vincat, quod agens naturale

ut ignis non operatur circa passum, requirit quod non producat generare, sive ex
nilo, et sic illud ~~est~~ ^{est} plerumque ex nilo nil se de agentibus naturalibus
ab omnibus intelligitur; et si destrueret se, et totaliter totum, quod erat in passum

sicut in ligno ignis p[ro]cederet p[er] creationem, et ex nilo alij ignis
p[ro]cedere in p[er] creationem, et ex nilo e[st] p[ro]cedere e[st] ignis, in quo nil e[st] q[uo]d
antea existit, et sic, mutaret totu[m] q[uo]d erat in ligno, nil est in
igne q[uo]d antea existit, et coe[n]s p[ro]cederet ex nilo. Q[uo]d n[on] e[st] mut[um]
p[er] se, et totalit[er] totu[m] q[uo]d erat in passio[n]e, & aliq[uo]d illius manet in ef-
fectu p[ro]ducto.

6 2°. ad hoc videt[ur] si ad p[ro]stig ignis p[ro]cedentis alij
ignis p[er] se, et totalit[er] totu[m] liquit[ur] res mutaret, n[on] requireret lignu[m], aut p[ar]t[em]
ut ignis alij ignis p[ro]cederet; d[icitu]r q[uo]d illo ignis extra causas po-
neret, q[uo]d id, q[uo]d totu[m] destruere e[st] ad p[re]sentis agentis p[ro]cedentis
n[on] requirit, nec d[icitu]r servit[ur] ut agens p[ro]cedat, cu[m] p[ri]us p[ro]ductionis
retardet, sic frigida destruet ad p[re]sentis caloris q[uo]d
ne min[us] requirit, nec d[icitu]r servit[ur] ut calor caloris p[ro]cedat, & p[ri]us
p[ro]ductionis caloris retardet, et si illa n[on] est, calor alij calor
p[ro]cederet, unde si experia videtur e[st] q[uo]d et ignis p[ro]cedat, n[on]
est lignu[m], et p[ar]t[em] ad p[re]ca ignis p[ro]cedentis n[on] destruit p[er] se, et
totalit[er] totu[m] ligni, & aliq[uo]d illius manet.

Q[uo]d aut[em] si q[uo]d subtile
ostendit[ur] ex q[uo]d si est evidens recipere in alio sub[st]ra, cu[m] d[icitu]r
accidentis sit in aliquo e[st] hoc aliud sub[st]ra e[st] simile, q[uo]d si
sit accidentale in alio sub[st]ra[n]tiali e[st] p[ro]p[ri]e n[on] e[st] aut[em] q[uo]d
habet p[re]sens donec deveniat ad aliq[uo]d q[uo]d n[on] e[st] in alio, accipit
q[uo]d sit subtile, e[st] cu[m] accidentia sub[st]ra n[on] manet in illo sub[st]ra[n]tiali
v[er]o, in quo manet, e[st] n[on] ineffe[ct]u d[icitu]r p[ro]ducto, in e[st] n[on] videtur
n[on] existit in passio[n]e, et aliq[uo]d subtile p[ar]t[em] manere in e[st] n[on] videtur

niali p̄ncipio ab agente nali quē exalt. coa nali simulant.

8 Exquad ma
 ni jete deacid, q̄ si aliq̄ substale par̄ manes in effu p̄ncipio,
 et illy op̄t. exit in p̄lecty, q̄ tale vocat illud, q̄ ad aliud r̄quq̄ p̄
 p̄ponendy orat. Deniq̄ omne par̄, et ep̄u d̄nuo p̄ncipio,
 in om̄q̄ inerial, coen̄q̄ enit omne plurib̄ totis, et finis, remp̄
 totis, totiq̄ ē par̄, et totis, q̄ ē p̄fecty deniq̄ p̄ncipio, p̄e que ut
 in par̄o, et p̄e, que ē in effu d̄nuo p̄ncipio, et cy nil aliud intelligat
 nre mare de nisi entitas d̄tali q̄ p̄lecta omne plurib̄ totis,
 et p̄is, ut monuimus occenoy ē, marq̄ d̄ existere, et p̄is.

9 Voz am̄p̄u
 dia eniq̄ adallū p̄, q̄ ayat r̄q̄ alal ex c̄ibit aliq̄ c̄ibi maneat in p̄ncipio
 num̄isionis, et d̄nuo q̄ r̄one ^{ubi} b̄ibit, t. d̄nuo mult c̄ib, entoy q̄ in illa
 ē p̄e actionis ^{venit} q̄, si nil c̄ibi manet, r̄p̄p̄ta ē tom̄ achoviver̄ti nil q̄e d̄bo
 iurari p̄t, ut ind̄ t. caecat, t. d̄ p̄ncipio, q̄ ex eo q̄ p̄ncipio in c̄ibo nil
 p̄ncipio, t. cre c̄it; si vo aliq̄ c̄ibi manet r̄q̄ val̄ aliq̄ omne c̄ibo
 et b̄ibenti q̄ nre mare intelligit. Voz r̄p̄p̄ty in igne ex b̄ig p̄o
 se avogente par̄. ita Eximius D̄. tom̄o p̄ metaphice disp̄. 13
 11. v. que r̄o v̄r̄ides cy p̄p̄ta eoz ē.

10 Deind̄ in sequēdo post
 Ch̄isti morte remansū aliq̄ substale v̄nity verbo P̄ncipio, et
 cy p̄a, t. componētes, t. case v̄nica iusta varias sentiat.
 q̄ aliq̄ substale val̄ omne anime Ch̄isti P̄ncipio et p̄e
 Quis v̄nity post morte remansū, que ē manat. yta
 plures ay P̄. Hunt disp̄. 2a p̄hice ne 1a, et P̄ncipio in p̄hica disp̄.

2^a phice 12°. Paeserea nare huone in dny e malgroxy vriday
corpore ononare, et ecceria presipit 5as valiquit, et corp
onib' reverensiq, et cybly est hie: qd qd in corporeib' mont
uony, et 5as aliq' iustale manet, qd in ipis viventib' erat
q' nre mente inligit. yta vitasus Pain. Obiary, maol ph
ice. purnol, Don sigp. 3^a phice 12°, Mans libro 6° phice
quest 3^a 5°, et Atti.

11. The vares epicasest, epicas q' pante
maag' ex vixere, veyay, qui illos a ferunt omurib', et
vixentes yponunt, in tenentiq, us vixent, et mortaxi
maag' ex vixere; in quo posius placet ex viximus D. et Ca
adin. Ptolemeus, quod y 1° formol' meta phice vixp. 12° 11°
12° vixp. 8^a phice generalis vixp. vixent' ay vixione loqui, panti
q' vares factas et monstraciones ee, et mortaxe q' vixit, iive en
te, vix' generacionib', et vixit' omurq, que cy q' talis entitasit,
vixit' evidens in fere entite in vixit' vixit' qd require
dat' cy ma aqua loquimus et mortaxent.

12. His ascensio,
qd cy vixit evidens agensia nalia n' paxcere nisi in paxo, et
vixensia nalia nisi ex alimento vixens erq e, aliq' paxi m
axene in fere vixit, et aliq' alimentu' vixit' cy vixit
vixens, vixit' vix a novis paxo, et ex aliis n' nule eviden
t' vixit' in generacionib', que paxit' aliq' vixit' vixit'
n' paxo, et vixit' paxo alimento, et vixens; vixit' phice, et
vixit' factis vixens, et mortaxat vixit' aliq' vixit' paxit'

12. *17*
propter, quod hoc commune sit entitas sustalis in completa, ut m⁷
ag⁷ ee secretiores Aristu. cy Aristu dixerimus. unde evi
dens.

13. Et ratio est, quod si respicimus in phia accidentia non muta
re subdy hoc in evidens non est; unde non est evidens, quod illud
commune pass, et effectus productio non sint accidentia, quae ex
iusta in qua erat in passio transeat ad sustansio, effect
us producti; dicitur licet hoc sporu ex anima spiritali, et ex
alia pre corporea, quae in terra manet hoc destructo. fit
certissimum; imo, et si fixum non est evidens; ideoque, licet evidens
sit, aliq⁷ de pluribus sporu ee, non est evidens, nec demonstrat
sali entit⁷ sustale in completa, sive mag⁷ ex completa. De gen
dit in arboru, et p⁷ p⁷ arboru, et aliq⁷ p⁷ rana p⁷ p⁷,
quae magne paritatis absq⁷ dubio est.

14. Aliqui exiis, qui mag⁷
nada mirant, rent, quod ut ignis, ut p⁷ p⁷ aliy ignis, resp
uicit lignu, et panu, quod destruat, non ut aliq⁷ sustale li
gna maneat in igne producto, et quod ignis p⁷ p⁷ ali
que locu occupare deest, et quod occupet aliq⁷ ideo lig
nu destruetur ab igne, ut ignis aliy p⁷ p⁷; ut il
lic deest locus, in quo ignis p⁷ p⁷ existeret non ut, ut
aliq⁷ sustale lignu maneat in igne, unde exest, quod ignis, et quod sic
et aliud agens nate non p⁷ in ca panu operet⁷ non requirit aliq⁷
sustale panu manere in effu p⁷ p⁷, et mag⁷ ex completa sali.

15.

Solutio haec utilis est et clar

sime impugnat, ex eo qd in mundo vivens n̄ alit, nec crescat
nisi alimentis & nutriat, et in vivens p̄ib̄ quas in mundo
acquirit, n̄ imp̄occupat locy, quz occupabat alimentis, cu
pres aquite versus de corpus viventis s̄t, et locus, quz ali
mentis occupabat in stomacho, et venis, & aere, aut alio ali
mento repleat. Preterea si a presentis ignis & nutriat lignis,
et panis, s̄t ut locus de igni p̄uendo, et n̄ ut aliq̄ sustale
ligni manere in igne, qz ignis igne p̄uere p̄uendo, et
ex nilo.

16. Ratio qd nil ignis & n̄ p̄uendi antea existit, qd ē
p̄uendo, et ex nilo p̄uere, ut diximus S̄. & Agens na
le p̄uendo et ex nilo n̄ p̄uendi, imo nec & p̄uendi ita p̄u
cere posse ex s̄. P. tale genus p̄uendi p̄uendi Dei docenti.
& omnis p̄ia ē, ut alibi v̄idēbimus: qd fluxū & agens sustale
panis requirat, et illud & nutriat, s̄t ut locus de effu p̄u
cto, et n̄ ut aliq̄ sustale panis, in effu p̄uendo maneat. &
v̄bi responsio, cuius status duab̄ p̄p̄riatib̄ n̄ s̄t, et
n̄ s̄t, ideo omni alias qd alii illi impugnat.

17. Aliis v̄t v̄e re ne
p̄uendi, qd ignis v̄ n̄ p̄uendi aliy igne, nisi v̄t panis lignis
v̄, qd actus, et corrupat, & hinc n̄ in p̄uendi, qd aliq̄ sustale
panis manere v̄eat in igne p̄uendo, et n̄, nec qd v̄t en
ritas sustalis in optera, sive mal̄ & explata, et s̄t s̄t
nisi v̄t, et p̄uendi panis n̄ p̄uendi corpus Christi Domi
et in nil panis sustale manet gl̄ris v̄bi v̄uendo

cujus corpore Christi Domini. Ex hoc respone intenty magis
 bonarij, qd si sacros corpus Christi ventis recreacionis nō
 ponit nisi ad sit panis, et fides ipsa docet aliq^d q^d erat in
 pane manere cuj corpore Christi Domini postlati ven-
 tis recreacionis, nisi species, et accidentia panis.

18.

~~hic~~

si ignis igne nō p^ouocat nisi det panis vipacini fatendy
 ē qd aliq^d panis deuet manere in igne p^ouocato, et iudi-
 q^d manet deuet manere aliq^d sustale p^o p^o victa a s^o,
 q^d niny si sit aliq^d accidentale deuet ēē recepty in aliquo
 sustali, et cy accidentia subra nality nō mutant in illo
 sustali in quo recepta erant in panis deuent manere
 recepta in effu & nro p^oucto; q^d in hoc aliq^d sustale
 panis manere deuet, nō p^oerise q^d panis requirat, & qd aliq^d
 panis manere deuet, et hoc nesario ē aliq^d sustale, & acci-
 dentale recepty in sustali eoz, in quo in p^oaso resipit ~~panis~~
 et ex p^oadone d^oat.

19

Supradicta accidentia sine subro manere p^o

si ut ois p^obia tenet, et in recreacione accideret fides creteroy p^oponit.
 vnde ex eo qd ad recreacione panis requirat, et aliq^d panis cuj
 corpore Christi manere debeat nō requir^t d^o bere manere ali-
 q^d sustale panis, cy panis manere accidentia miraculo in-
 veniente sine aliquo sustali, at accidentia nality sine aliquo
 o sustali ēē nō p^oit, et d^o uno sustali ad aliud nality nō manit
 et ex omni p^obia su ponit; vnde si ut ignis igne p^ouocat
 requirit^r panis, et aliq^d panis in igne maneret, deuet mane-

ne aliq^d sustale, q^d t^oq^d manet sustale e^t, t^o accidentale generis
us reay sustale, in quo in passu respicietur, cy subry nolit m
utari nequeat.

20 Omiso alias, quas aliqui operunt rones
vt mal^a explorata actu reay existensiy exclu dat, q^d eas
habimus cy p^{ri}a sp^ori nalis e^t mg, et f^og, et d^o aliq^d ex
elementis naviliamus; n^o omisq^d in h^oant ead^e mag^{is} variis
n^ois d^o p^{ri}is nuncupari, ex muneare q^d exreper vocat eleme
n^ory, subry, mas, nunrix, q^oremius, rius, et reseptaculy form
ray. Elementy, q^o sp^ori oia sustalia, et nalia, ex p^{ri}al^o v
tant, et in ea resoldunt. subry q^o p^{ri}as oes sustales, et acci
dentales recipit, et in illa aut in miase, aut meriate m
biectat.

21 Merx vir, q^d in illa p^{ri}e. materiales p^{ri}eque gerant
ab agentib^o nalis, eas q^d quasi in lucez eoz, et p^{ri}is, et ess^o
res venrib^o emanant; nunrix, q^oremius, rius, et reseptaculy vo
cas, q^d p^{ri}as oes p^{ri}io q^oremio, et rius exreptas, quodq^d mo fo
vet, et alit, cy extra illg, si mal^os i^o n^oalib^o d^o cavari nequ
eant. Hec nra rone muneare, q^d exreper m^o p^{ri}e m^oberit.
ob e^t im p^{ri}ectissim^o, q^d h^oet d^o Platone dicta fecit mens, n^ore
q^d n^ory q^og e^t q^d t^o p^{ri}e enolice in e^t capien^ory rone o^ois im
p^{ri}ectissime e^t.

22 Quereza ab equidit^o fess^o n^o vite vocat ead^e ois aut
ray, quas Deus p^{ri}ovit d^o p^{ri}icatione ma^o n^o; d^o d^o n^ostary, q^d n^o
cy acciden^oib^o d^o p^{ri}aret n^ois d^o p^{ri}ite eoz; ab^o d^o d^o p^{ri}ary h^ore.
q^d n^o h^oet fulgure lucez alieno n^ois d^ois, et nisi ab illo illu^ost^oat

denisimū tenebrū occultat, et mo hanc, mo illū figuratq; exhibet
ita ma nō nisi ad vniūōi ornari sūt p̄ splendet, ergo q̄ ornatus,
et decolū hōi, & p̄ sustoli mutuat, et ex diuersitate p̄nam, q̄
ornat diuersas sp̄tū species parit, et hęc hęc oia ap. (nōtā uent.
in cap. 9. lib. V. p̄bicoꝝ q̄t. 2^a a. 2° illustrato inueniet.

Sect. 2^a essentia metaphisica
male p̄mōdē expritū.

23. Bī p̄mōdē anōis Deus cogit, et explat p̄tūte
p̄a p̄ata sūt quę hęc, et nōmōg rēuē p̄fectionē, et ē
sapientē, et potentē, ~~et~~ in mōnē, et alia, et nōtū, remō
uēdo sūt ab illō p̄ata, quę nō hęc, et imperfectionē, in vltimū
nō, et cy sicut dicitur nō ēē sicut mōnē, et sūt; hoc mo vni
mōnē quōs dē rē a sēnō rē mōnē, quātis Deus ē ostēdēre cō
namur, et cy ma 1^a extra nōy p̄hēng sūt; hoc duplī mō nōtū
illū hōi mōnē manifestat in nōtū metaphisice cap. 3° p̄ hęc uerba:
Dico autē mō, quę p̄ se ip̄s nōq; q̄, nōq; quātū, nec aliq; aliō
mō, quī p̄p̄tū sūt, q̄ ens ē hōi.

24. Docet hōi mō nōtū q̄, q̄ nōtū nōtū
nōtū ē, aut nōtū ē ens, et hōi, et aliqui malē p̄ hōi intelligentes, p̄
blicitatē, et quī sūt hōi dūncunt ex ip̄o p̄tū, quī d ma eaz,
& quā ibi loquit p̄uō ante dicit; ma, sūt ē, vndē q̄ aut
nōtū ē q̄, nōtū ē a p̄are ēē nōtū, aut nōtū ē ens, et nōtū; docet sūt nōtū
q̄ p̄tū, et sūt p̄tū, p̄tū sūt rē alio nōtū, ex ip̄o nōtū, et ē ens,
quī m a p̄tū ē sūt p̄tū nōtū, sūt accidēre vē, nōtū
sūt ē, nec ē ens.

25. An p̄tū nōtū nōtū q̄, q̄ vey ē, q̄ sūt hōi
quātū, et ideo quātū sūt, vē ē q̄ p̄ quātū, quē rē alio
a ma dicit, et p̄tū nōtū, et sūt, nōtū ē quātū p̄ se ip̄s

quod dicitur Philus, ut ex eius verbis constat. Adit in me non de aliquo
 eorum quod ens dicitur hoc est, materia vis, rade cuius ens est prout
 dicitur, ut potius sit hoc dicitur prout, quia aliter, hoc est, prout dicitur
 facta, erit anima, que materialiter specificata est in eis prout, que dicitur
 facta rati; quod est hoc rati prout sit, et dicitur prout a facta, que op-
 ta est anima equi, et dicitur materia, que eorum specificata est, ut materia
 equi.

26. Positive, prout prout quod et explicat Philus in me 18. Philosophorum
 cap. 9 prout verba: et est materia in eis, quod dicitur dicitur cuiusquod
substantia quicquid, eo fit facta, ut non accidens in eis. prout
 quod dicitur materia 18 dicitur substantia cuiusquod prout dicitur cuiusquod prout
 facta recipit; et quid dicitur 18, quod dicitur dicitur prout, nec in alio
 recipit, et potius illud recipit facta, quod quia prout prout materialiter
 ideo dicitur; eo facto, ut non accidens in eis. et hoc omnia prout
 ita prout prout, quia natura in me inveniantur, scopus huius
 dicitur dicitur dicitur prout prout prout, et prout prout, recte dicitur dicitur
 dicitur. scire dicitur, in dicitur prout quia in eis inveniantur
 prout illud dicitur; rati dicitur in hoc, et prout illud dicitur.

27

Erposteriori

Philosophi explatione dicitur Philus, sic materia dicitur. 18. substantia prout materialiter dicitur
 materialiter prout naturaliter. Materiam dicitur prout materialiter dicitur materialiter dicitur
 dicitur prout quia materia sit, et rati dicitur aliter substantia prout prout, et dicitur dicitur
 dicitur dicitur substantia mater dicitur in prout, et potius rati dicitur in dicitur
 prout rati in qua est substantia dicitur, quia dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur prout prout quia materia substantia dicitur dicitur, sed hoc nihil in prout
 in prout materia dicitur dicitur prout prout dicitur dicitur.

28

Sed dicitur Philus, plus iusto

in eis est materia laborantibus. Balionis in prout prout, prout, et rati prout

nobilioris, et quia enosao si n̄ ē p̄sens inuisibilis partu in concitudo 10
alia in plura difficulte intelligenda, ideo nova methodus proponenda
habet, quae hanc experientiam tractabile, et ubi permittit, hanc
que in ea dicitur. ^{ut} ~~etiam~~ autem intelligenda dicitur per quae ⁱⁿ acti-
uū planita n̄ oia planita, quae ea que fuerit, quae tenet per expo-
nī mus & nuly dēferentay nū p̄ntay.

29. P. Aniaga sup. de phice 11^{ca}.

subiecta senset aliq̄d ēe subij phicy dicitur in eo q̄d sit prius na-
ra aliud, et p̄q̄, in eo q̄d sit aliud natura potentius. y si sit a phicy
in natura aliq̄d ē causa, t. se hoc ex p̄te cause illius et notari-
mus in oia 10^{ca} § 22. et illud sit natura aliq̄d potentius, q̄d ē
epus, t. se hoc ex p̄te epus illius, vnde semp̄ adue entitates vni
vnt̄ ad aliq̄d vni dponenday illa p̄ sit, et in vni iusta hanc au-
ditay, que natura aliq̄d p̄cedit, hoc ē, q̄d ex aliquo mo causa
illius, et illa ē p̄ca, que ē natura potentior, hoc ē que effectus al-
terius est.

30 Sit exempli ex paniete, et albedine si alby; albedo ē por-
tionem natura paniete, q̄d si ex paniete h̄y que ex causa malis
et panies et p̄te causa malis albedinis ē prius natura albedine;
ideo ex h̄y p̄tib. ex q̄d resultat panies albus panies ē, et sit in
h̄y phicy, et albedo phica p̄ca, q̄d panies ē prius natura albedi-
ne, et albedo potentior natura paniete. p̄ca in oib̄ subis, et p̄
p̄tib̄ h̄y nec sentia dicitur, t̄ n̄ si a d̄o p̄t̄e in oib̄ d̄o p̄t̄e
hanc p̄t̄e, et potentioritay nare in q̄d in venient n̄ in p̄-
y. Et dicitur aliqui qui hanc sententia p̄t̄e.

31 P. Francus p̄t̄e.

nuslib̄ phicy sup. 11^{ca} 11^{ca} que sequit̄ P̄m. in oia lib̄y sup.
11^{ca} et § 2. docent subis in q̄to p̄t̄e illa que sequit̄ alios t̄ alby

unionis cui illa: et eadem pars est pars, quae est eadem in alia parte respiciendo
quorum intelligentia notanda est ap. hos autem respicere non in unum
subito in praesentis, ut omnino, ut patet in reliquis et praesentibus sus-
tentare quod est eadem id dependens aqua, neque a subito aliud possit.
Unde iuxta hunc circumventum magis subitum est illa pars, quae sustentat
et alia seu dependens aqua alia possit.

32

Ex pra. est illa pars, quae ten-
tus unio in alias sustentat, et dependens ab alia prout quod asit
quod anima valeat, quae non in sentat in materia ex alio illa existere
pra. nalis, et in est pra., quod unio illius in materia sustentat. Unde ex
oib. respectibus haec sentia, et nec alia plus sensu acutissimi Marti
P. Ioannis Antonii Ubbel, apud P. K. prout sitat, ne est dependens
subitum videtur per se prout prout, et prout per se prout actibus of-
aorum prout: ut prout resultans ex corpore, et anima nalis, et
uastet operationes vires, avit, et alia essentia: prout actibus
illorum est anima, quod illas est; et prout est corpus, quod in corpore re-
ipit; quod igitur anima est prout actibus illorum sit pra., et quod cor-
pus est prout illorum prout sit subitum.

33

Unde ap. P. Obiedo nota est pra. prout
3. 2. 1. quod subitum, quod prout per quantitate explant dicentes subitum de
quod est radix quantitati, et pra., quod radix quantitati, unde; et sic, quod in ma-
ter. videtur quantitas, et in al. nalis, quae sine quantitate nalis est,
ideo materia sit subitum, et anima pra.; videtur subitum, et prout prout serie suis,
quos assignant simile videtur tan haec sentia, quae alia. Prout quod
paries est subitum prout albescentis, et albescentis pra. prout parietati
albi, et in hoc prout paries albi non apparent operationes, quae
paries sit prout prout, et albescentis prout actibus; praesens Ang-
lus est subitum prout prout actibus, et prout prout prout, quae prout

videt, nec vacuat.

34 Ex aliis nō ignoribus RR. venientē subdyph.
icy vivere in manu in dya ad plura, et vivere in pota sponen-
da; unde e maob' pib' unū, que in dya ad plura pota ē subdy,
que vo ē d' nata ad unū, t nō se extendit ad tot pota, q' talia
pō sponere pōt ē p'ia. ex pib' equi mal' ē in d' ferens et spon-
at hoc, iōng, leonē, et alia p'lica pota, alia vo pō nō pōt se
vivere nisi equo, et in pota q' equo nō nō ēē p'it, idēo mal'
ē subdy, et alia pars equi p'q.

35 Nō sunt hęc parite genis, et dya;
rele p'rimū ex in p'ia ē subdy, et p'ia in p'ia se hēre et in m' p'ia
genus, et dya, unde genus d' p' malis, et d' p'ia p'alis esse, et
p'ē tales genus, et dya d' p'imus mo b' lōge a § 146. et 188;
genus autē v'itū p'ē in d' ferens ad plura, et vivere in p'ia
m' p'lica, re. p'eres, et p'rus, qui talis nō nō ē genus lōge,
et ibi § 150 statimur, dya vo d'nat genus d' naty p'etē, et
d' p'ia m' p'lica, et nō ē in d' ferens ad tot pota m' p'lica, quot genus
v'itū loco dicebamus, unde h'ic accidet reludunt subdy p'lica et
q' v'itū p'ē in d' ferens ad plura, et d' b'erna pota, et p'q p'ē
d' naty ad pota p'ortiona.

36 P. Item d' p' p'ice v'itū p' q' p'ia p' p'ia
v'itū q' d' naty det alii, cui aliquo mo v'itū, et moq' v'itū
v'itū, q' quovis mo d' naty ab alio civi aliquo mo v'itū
v'itū. Sit exēmply exirelectōne, que cy p'ce v'itū. hō recē
p'it d' naty intelligenti, et in d'lectō d' naty hanc hōi p'et
nat; sed hō subdy illius d' naty nō ē, et in d'lectō p'ia. p'q in re
p'et P. H'at. v'itū. d' p'ice v'itū d' naty, q' q' d' naty v'itū v'itū, et
v'itū v'itū alii ep' p'ale, et d' naty, res que talē ep'

omnibus aliis in pra, et res cui communicat est subry, qd aliqui
anplectunt RR.

37 Hoc est aliud anplectunt RR, uti viderent in ista,
que proat esse qd ma erig anime vali, et aliis phib, qd cy vult ali
quid epu, et dnoaone tribuat, dnoat q eas opletas, et in ma vte
pra, aliqui eorum adant fng ee extreme, qd dnoat abay dnoa
ne presipua, qua tribuit qpony que cy alio extremo vtiat, et re
bry, qd dnoat ab alio eazq perspicua dnoaone nq lit ma dno
minet aning opletq dnoaone in oplet vte dnoaone presipua totu
us ex ma, et anima resultanti, hoc e e dnoaone totu, que recipit
ma, et pstat anima; ideo hoc e pra, et ma subry.

38 ¶ Obiedo vna v
phice pura, et 53 subry in ee talis vtiat pte pte qponi pte
vitaly alia o parte media vtiat, et fng pte pte pte pte alia
o parte media vtiat vq in hoc ma pte pte pte, qua ponit
intra pte pte, et anima pte pte, ideo ma e subry, et al
pra. Hunc my vtiat vti subry, et pra vti pte pte, et pte pte
vitiat vti in lib. phicoz nacti q qd 3. a 53 53 areat v
bry vtiat in eo qd in o parte li pte minus pte, et pte pte
eo qd it pte magis pte, sub qd vti itz et pte pte pte pte
quidq Mac pte. ~~viti~~

39 Hoc Paululy in muram areant RR
quid vtiat ex ma vti pte vti itz ee subry, que in tra line
q qponi resultantis ex ipu e pte magis imperfecta, seu min
us pte, seu magis pte in tra line, qponi resultantis
ex ipu, qd vti vti adant, qd pte aliq ee vti pte pte, et minus
in pte alio, et in tra aliq qponi, et qd ad dnoaone vti
us magis pte, et ee imperfectu vti; sic pte qui vti ee pte

jector, aut minus imperfectus albedine, q^d est iusta et albedo acci-¹²
dens, intra lineam huius sponi alby ex ipa, et albedine resulta-
ns est imperfector, et minus perfectus albedine, et albedo perfec-
tor, et minus imperfector pariter.

40 q^d ad d^onoamz albi pa-
ries p^oiat ab albedine et ab ita talz d^onoamz accipiat; et hoc
ita ut ad ubry, et p^o dignocenda n^o attendit ad p^ofectione. Et imp^o
ctioz p^ori 2^ore, et in eade ad ubry q^d ex illis resultat et q^d intra ubry
resultat sicut alby; paries est minus perfectus, et magis imperfectus,
et albedo magis perfecta et minus imperfecta, ito paries est ubry
et albedo p^oia. Hi sunt m^o p^oipaliores ubry p^oricy et p^oricy p^o ex-
plandi; oes resense longissimz est, et quilibet m^o q^d ad ubry
salty d^oveny, et cogitaverit, q^d n^o leviz attendit nulli esse multy
fidendum.

41 Ex singulis virtutibus certissimz q^d oes est q^d d^o mal^o
in n^o et p^oione virtutis, sicut est ubry, et oes in ostendendo ubry,
q^d p^o ubry assignant me venire, lavarent; vult q^d me esse ubry.
et ex quo q^d capte ubry sit. Preterea est ubry, q^d p^o n^o ubry
aliud ubry supit, nec in alio recipit, alioqui esset p^o q^d ap.
namq^d bene credit, et hoc p^o ubry si genus in d^o p^one
adit, q^d p^o illz vult ma et aliu q^d ma n^o n^o, et n^o ubry; talis
est Angelus respectu many p^oonny p^oicidit, et tale est corpus im-
plex ubry respectu many p^oicidit, p^oicidit; vult q^d et, et n^o ubry
p^oones recipiat est ubry illaz, et et ex alio ubry n^o vult est ubry,
et in ma n^o n^o.

42 Dicit in d^o p^oone p^o n^o talis, q^d et ma n^o si en-
vitas in p^oleta n^o talis, et vult ex 5°. Dbet p^oleri p^o aliud
n^o tali q^d vult frequenti p^o bimus p^o n^o talis; p^o n^o q^d ubry

venitibus per sustalis dicitur esse, et per se subitum quod per sustalis dicitur
ab Angelo, et corpore simpliciter plerumque quod sit sint quod subitum manum
partem, et proprie tamen quod hec non sunt sustales, et accidentales quod sub-
itum per sustalis non est. et sit tamen Angelus, quod corpus simplex sint
quod subitum subsistere, et hec insentia parviter per sustalis admittit
quod quod quod subitum per sustalis sint aduc in abilitate prima
dicitur.

43 Et cum dixerit primo in dictione addidimus inhibitorum pot-
natis, quod verbum requirimus ad magis quod quod per sustalis cu-
ius quod subitum est vivit per pot-
natis, quod non sint Angelus, nec cor-
poris nati simpliciter plerumque. quoniam si susta dicitur, et pot-
natis per-
sona pot-
natis; non vero pot-
natis, quod susta est extra naturam, et illud age
que vivit in se, unde sit susta sit per pot-
natis sustalis, et
Angelus, et corpus simplex plerumque sit quod subitum illius, aduc illis
non dicitur de se maxima parte, quod quod susta, sit per pot-
natis sustalis
non vivit per pot-
natis, et per pot-
natis dicitur cum per sustalis,
cuius quod subitum est ma^o dicitur ab Angelo, et corpore simpliciter plerumque
quod sit quod subitum subsistere sustalis sit.

44 Si admittat sententia parviter
astruens per compositum pot-
natis ex ma^o, et per com-
positum est subitum per sustalis sicut anime, inhibitorum pot-
natis,
quod quod anima corpus nate vivens vivit aduc in abilitate
ma^o dicitur per se quod subitum, quod susta dicitur pot-
natis ex ma, et per
compositum, cum ex alio subitum sicut ma dicitur, de quod subitum quod ape-
rari solet. Hoc non placuit et advertere quod si admittat
compositum, cum ex alio subitum et subitum, quod sit per pot-
natis sustalis supra me^o coalescit ex plerumque parte vivere exeni-
co, quod per se quod subitum per sustalis, quod quod dicitur quod Angelus, et

corpore simpliciter completo dicitur a seipso ex materia, et per se corpore. ¹³
reditur, et per se simpliciter a seipso naturaliter, quod dicitur cum seipso ex materia,
et per se corpore dicitur, dicitur ab Angelo, et corpore simpliciter comple-
to, qui tenet per se simpliciter naturaliter, unde a seipso dicitur
simpliciter prout generico dicitur, quod est per se simpliciter simpliciter
plicatum. Ita dicitur a seipso late patet.

Secl. 3^a Amplius

est metaphisica metaphisica.

45 Sit etiam ens, et metaphisica metaphisica sit esse ens, et quod
mutabile, ut dicitur ex 8° in hoc intelligitur de se, quod super-
ius dicitur in illis verbis substantia quod necesse est mutabile debet
esse, quod quod sit accidens recipit esse substantia, cum naturaliter in alio, quod mu-
tabilitate, recipit debet. Deinde sit materia ^{1^a} ens et simpliciter
sit entitas in completa ut videmus 8°, ita in intelligitur de se
nisi, quod superius indicat aliis dicitur verbis, quod esse substantia
per naturaliter simpliciter a seipso naturaliter involvit ens esse quod ma-
teria materia ad seipso mutabile, cum qua seipso dicitur, et esse
ita materia esse in completa, accipit et hoc illis verbis super-
ius exprimit, quod necesse est sit aliis illud dicitur.

46

In secula sit

materia ^{1^a}, que a seipso dicitur et agnoscitur corpus sit; dicitur et seipso
in se componitur, ad hoc in se prout intelligitur de seipso
dicitur metaphisica ut talis prout dicitur; potest siquidem dicitur
dicitur, et a seipso dicitur materia ^{1^a} dicitur talis dicitur
et que corporea dicitur, unde que a seipso existit substantia
dicitur esse corpus de seipso metaphisica, et ex omni talis; ita anima ra-
tio dicitur esse spiritus non quod materia, dicitur talis materia est. Rursum sit entitas
materia, que a seipso existit sit substantia pluraliter prout, quod naturaliter

quod accidentaliter, hoc ad unum solum in requisivimus, id solum quod
sit subiectum praesens instabilis.

47 Ratio, quod est in illius nomine esse subiectum plu-
rimam praesens instabilis, et sic etiam indicat possibile, et asse-
rit admittere ma ad unum solum praesens instabile, et magis, et quae
libus unius subiecti, scilicet, et nivelis quod recipit, quod sit subiectum unius praesens
etiam esse subiectum plurimum eiusdem speciei, non veniant, idcirco praesens
instabilis, cum per hoc praesens, quod sit subiectum praesens instabilis, et quoniam
indiget, tota praesens est ma tibi; propter eandem rationem non videtur
praesens subiectum praesens accidentaliter, nec obstat quod nequeat ma
esse subiectum praesens instabilis, quin sit subiectum accidentaliter, pro quod
ad instabilem disponat.

48 Hoc est ratio, quod est subiectum praesens accide-
ntaliter, scilicet, et proprietatem inseparabilem a materia, in quo quod eius
instabilitas sit, ut quod nequeat esse eadem materia, quod sit subiectum, solum
solum ubi eadem, eius praesens, et proprietatem esse, in quo instabilitas. Sicut
videtur magis videtur esse subiectum receptivum praesens; praesens recepti-
vum in se ipso non potest, quod indubitabile in esse subiectum praesens instabilis,
instabilitas potest, quod nullo modo ma potest esse subiectum praesens,
cum qua videtur potest, nisi illud recipiendo in unione; sed
praesens non accipiat potest non videtur, unde in illis praesens sit esse recepti-
vum indubitabile.

49 Cum in dictis facile videtur dubitans in praesens non
genus subiecti materiae; quae eadem subiectum esse videtur, videtur? ad quod
sciendum subiectum praesens in multiplici esse videtur; datur quod subiectum in-
stantaneum; subiectum praesens receptionis, subiectum in praesens, et
subiectum in praesens, quod libet seorsum explicabimus. subiectum in praesens
causa praesens, praesens est illud, quod exprimit munus causae materialis in praesens
quod recipit in praesens, et
causa materialis

vile, sentig, nat in eo qd subry acrive pducat pgr, in amunio
ni ro sentia nat in eo qd pna pducat paccione, esalis qfi
ctq subro pte supoto, esalis qd emigente pgr in subro respit.

90 Subry mere receptio
nis e illud qd recipit pgr, quz erga illg munus caute ma
lis exsenser. id e qd in ee talis subry vitium, et p pteby respie
ndi pgr, iive p pteby illg, qd libet subry vitium, et p pteby
sunt n cauzandi maliz pgr, talis e ma respectu anione ra
lis, quz recipit, et maliz n cauzat, id e qd e subry pure re
ceptionis illius. Subry infraonis e illud qd respit pna p
enidndo ab eo qd illg maliz cauzat, et n; vnde dicitur qd e
cy subro sustentationis, et cy subro pure receptionis, et v
y qd hoc e subry infraonis; lit n e qd subry infraonis e
beat ee dicitur subry sustentationis, aut dicitur subry pure
receptionis; mala e respectu anime valis e subry infrao
nis, et n e subry sustentationis, et respectu pte equi e subry
infraonis, et n pure receptionis.

91 Subry in deonis dicitur qd subry
qd recipit accidens, qd cy accidens petat in heneze subro,
subry qd illud recipit, et eius in deony nat in deonis subry
dit, et n aliunde subry qd accidens respit erga illud mu
nus caute malis exsenser; subry id, in deonis, et susten
tationis est; siro erga illud munus caute malis subry
n exsenser, ut si accidens crearet et in subro presipere,
tunc subry est subry pure in deonis. Nec cy ita sint
dubitanti, an ma que pte subry pure receptionis, et pte
subry in deonis pte e pte subry in deonis n vitium, et
vnde dicitur qd pte subry pna pteby accidentaliz n vitium.

82 In hoc dubio qui iusto dicta a 821 tenent subdy
vntuū p̄e p̄e sustentatē aliq, cum ma vntuū p̄e subdy;
necessario dicere debent vntuū p̄e subdy sustentationis,
p̄e taly subdy vntuū; ex p̄e tenet P. Politus tractatū
P̄ p̄ricony disp. 5a n. 4. citans P. Hart. disp. 2a n. 549. et
P. Suarez disp. 3a n. 8. et P. Hart. illo in loco agnat moy
vntuū p̄e p̄e respectu p̄ary & p̄oa vntuū sustentationis
nec vntuū loquū; et P. Suarez disp. 3a l. ma l. 1a dicit; et
disp. 13. n. 4. in qua l. ma tractat p̄e subdy sustentatio-
nis vntuū; nec indicat.

83 Cura p̄ obiedo maol p̄bicoūy
p̄uol 2. 8. l. vntuūy in; RR. ē d. l. ma m̄p̄p̄ica m̄l
vntuū subdy sustentationis, nec p̄uol receptionis, & vntuū p̄e sub-
dy sustentationis respectu p̄ary. Hoc ē nobis tenendū, et p̄at;
ma l. vntuū p̄e vntuū p̄e sustentationis; et sic op̄us dicit, qd
respectu p̄e vntuū sustentationis, et vntuū sustentationis, act
m̄e receptionis. q. Ma l. ē i p̄a ma l. p̄o l. ma l. ma l.
P̄. et dicit ex 82; ma l. coad vntuū p̄e ab oib ad m̄l, qd
p̄t ma aliz cy p̄a vntuū p̄e op̄us naly, nisi p̄e vntuū
iēndū, qd ē p̄e in p̄a, vntuū necessario vntuū subdy in
p̄a p̄e.

84. Ma l. coad vntuū p̄e p̄at; qd p̄uol vntuū ē ma l. ma l.
ad vntuū p̄e animas vntuū, et p̄e qd creationis p̄du-
tas, cy in hoc in p̄a vntuū p̄e vntuū p̄e vntuū, et
vntuū p̄e p̄ary p̄ary ma l. vntuū subdy sustentationis vntuū
vntuū, et vntuū vntuū vntuū vntuū p̄e vntuū; qd
vntuū vntuū vntuū p̄e vntuū p̄e vntuū p̄e vntuū p̄e
vntuū qui p̄uol vntuū p̄e ma l. ad m̄l, vntuū: q. l.

de mo alia mixis p. sibi qd n̄ continet p̄e subry me-
re receptionis.

55 **Pr**ovis siquide, enig e' mallema ad p̄as
males, & ductas, e' p̄a me, q̄ cy s' p̄ory nate s' m̄inet,
& respectu quary subry sustentationis exit, e' n̄ p̄e
receptionis; vnd' s' p̄us meli' neq' involbit eē subry suste-
ntationis, neq' mere receptionis, d' s'ly in p̄aon̄is. De
ma l̄ que & facto dat, e' que e' subry sustentationis res-
pectu p̄ory molis, e' pure receptionis respectu ani-
me valis in eē me p̄ v̄ery s' m̄inet p̄al; q' in ma que
& facto dat p̄ius intelligit' s'us subry in p̄aon̄is, que s'us
subry sustentationis, aut mere receptionis: q' p̄ v̄ery
ma l̄ s' m̄inet.

56 **Pr**ad ant̄ e' q' bene valet e' subry sustentationis, aut
mere receptionis: q' e' subry in p̄aon̄is, cy in illis hoc includat; v̄o va-
let e' s' e' subry in p̄aon̄is: q' e' d' h̄ate subry sustentationis, aut e' d' mate
subry mere receptionis ut v̄at ex 550; d' in hoc n̄ mutua illaone
nat p̄uāitas in sustinendi coa, v̄o d' s'imus s' m̄a q' loq' 534:
q' p̄ius p̄uāitate coe intelligit' in ma que & facto dat, s'us sub-
ry in p̄aon̄is, que s'us subry sustentationis, aut mere receptio-
nis. Hec coad' ant̄.

57 **Pr**ad aut̄ p̄al; co' ip̄o q' in ma l̄ que & fac-
to dat intelligat' p̄ius s'us subry in p̄aon̄is, que s'us subry ^{subry} sustentationis,
& mere receptionis intelligit' hic s'us subry p̄e sustalis s' m̄inet
by s' p̄ory nate, q' intelligit' s'us subry in p̄aon̄is q' aliud n̄ sup-
ponit, e' s'us n̄ respectus p̄e sustalis, cy qua s' p̄ory nate s' m̄inet;
& hic s'us e' s'us me l̄, ut ex p̄o ex h̄ucus q' dictis v̄at: q' p̄-
p̄aon̄is ad s'us subry sustentationis, e' mere receptionis intelligit'

in mat^o que d^o facio d^oaxat^o stas melle ut talis, et n^o mat^o que d^oet
 d^o facio m^oee me, nec p^o p^ory subri n^o tentacionis, nec p^o p^ory meae re
 sepicionis subri, d^o subri p^o p^ory subri impacionis ostendit.

58.

Ex P. Paio. lib. 10. p. 1.

icony sup. vult d^o obici p^o q^o ma abois cy stas v^o d^o p^oria.
 N^o subri ex quo p^oat aliq^o d^o d^o p^ory, q^o impacion^o stas aliq^o ab
 re p^ory p^ory signat; d^o p^ory p^ory p^ory ma n^o mat inco^o d^o ex p^o
 taqu^o ex p^oe imminca v^oria; n^o cy equ^o v^o p^ory taqu^o p^ory
 p^oe imminca v^oria p^oat ma: q^o p^ory p^ory p^ory ma e^o p^ory
 v^oria; p^ory p^ory p^ory ex qua alia v^oria v^oria educat: q^o ma
 que ex alia e^o N^o subri ex quo p^oat aliq^o d^o p^ory, ex qua
 alia educat, v^oria q^o v^oria p^ory subri sustentionis v^oria v^oria
 nis.

59.

Quas; P^o oes cy stas v^oria sepe apellant n^o subri genera
 onis, d^o subri generationis v^oria e^o subri sustentionis; d^o generatio,
 educacione, e^o sustentione, v^oria v^oria v^oria d^o p^ory: q^o ma ex alia e^o v^o
 bry sustentionis v^oria v^oria p^ory p^ory; e^o p^oe subri sustentionis
 v^oria. Haq^ou^o p^oat e^o ma, n^o e^o N^o subri, ex quo aliq^o v^oria
 d^o Angelo, e^o d^o corpore simplic^o p^ory, qui n^o N^o subri manu pa
 ony, cy q^o p^ory p^ory, e^o n^o mat^o nec assignata in ang
 uo e^o p^ory m^oee tradita ad p^o, e^o v^oria v^oria, d^o alia
 qu^o d^o v^oria 59.

60.

Omissa in mat^o, n^o m^oee, d^o inserta p^o p^ory; e^o
 N^o subri ex quo p^oat p^ory e^o e^o N^o subri ex quo, taqu^o ex p^oe immi
 nca p^ory v^oria, e^o v^oria ex p^o taqu^o ex p^oe imminca p^ory p^ory,
 cy in p^o n^o v^oria N^o subri n^o q^o in ma, taqu^o in subri v^oria
 in^o ma n^o qu^o e^o p^ory. P^o p^ory v^oria p^ory, n^o e^o p^ory subri
 generationis p^ory loquendy e^o subri sustentionis v^oria p^ory

zponi, et ubi unumq; apelant mag^{is} subry exactionis, q^{ue} locu¹⁶
n^{on} d^{icitur} ma^{gis}, que d^{icitur} factu existit inoib^{us} zponi est subry sustentationis p^{ro}
p^{ro}maxum.

61 In zponi mali d^{icitur} subry sustentationis p^{ro}max, d^{icitur} in h^{oc} est
subry sustentationis unioⁿis anime cy ma; hinc eni n^{on} lit in g^o mag^{is}
eti^{am} que d^{icitur} factu dat in e^{ss}e male p^{ro}ce tale subry sustentationis, s^{ed}
ve p^{ro}max, i^{tem} unioⁿis uniu^{er}sit, n^{on} h^{oc} apelat ab oib^{us} al^{iter} rivile,
est q^{ue} rivilis, et eni p^{ro}privile in e^{ss}e h^{oc} n^{on} uniu^{er}sit. Mala ip^{sa} que
lat^{et} est q^{ue} corporea, et p^{ro}ce corpus in e^{ss}e corpore^{is} uniu^{er}sit^{is} ma
p^{ro}privile, qu^{od} i^{tem} p^{ro}privile. loco n^{on} d^{icitur} ad uniu^{er}sit^{is}, n^{on} i^{tem} corpus,
d^{icitur} ma^{gis} q^{ue} ex oib^{us} p^{ro}privile apelent mag^{is} subry exactionis, et locu¹⁶
subry sustentationis aliu^{er}s p^{ro}privile n^{on} requit mag^{is} in e^{ss}e talis
p^{ro}ce tale subry sustentationis uniu^{er}sit^{is}.

62 Obi^{er} eti^{am} P^{ro}privile: sustenta
vilitas, s^{ed} q^{ue} id est, rad actus sustentationis est d^{icitur} ma^{gis} p^{ro}privile
p^{ro}max mali^{us}: q^{ue} est p^{ro}privile sustentationis n^{on} est subry sustentat
ionis e^{ss}e d^{icitur} ma^{gis} p^{ro}privile me^{is} q^{ue} d^{icitur} factu dat, et est res p^{ro}privile p^{ro}
max mali^{us}. an^{te} uniu^{er}sit^{is} p^{ro}privile p^{ro}max p^{ro}privile: d^{icitur} q^{ue} nos illi
unius omiⁿⁱum, p^{ro}privile eti^{am} omiⁿⁱum. Cog^{it} q^{ue}; ma^{gis} p^{ro}privile mali^{us} v^{er}
ny p^{ro}ce esalib^{us} uniu^{er}sit^{is}; d^{icitur} ad h^{oc} est b^{er}at ubi in e^{ss}e in rane actus,
et p^{ro}ce correspondere, ita ut cuiusq^{ue} rati^o zpetat exalib^{us} p^{ro}privile p^{ro}max
actus, correspondat aliqua rad in ma, que illa talis zpetat p^{ro}
ny p^{ro}ce: q^{ue}.

63 Omisio an^{te}, n^{on} cog^{it}, ad p^{ro}privile ma^{gis}, n^{on} uniu^{er}sit^{is} que
p^{ro}privile p^{ro}privile que illi esalib^{us} zpetat p^{ro}max p^{ro}privile. Venit est q^{ue} rati^o,
qu^{od} i^{tem} p^{ro}privile p^{ro}max actus d^{icitur} b^{er}at correspondere in ma res p^{ro}privile
p^{ro}privile, rad, que se h^{ab}eat p^{ro}max p^{ro}privile, unde si p^{ro}privile d^{icitur} esalib^{us}
est sustentabile, ma, que illi^{us} recipiat d^{ebet} e^{ss}e subry sustent

rationis; d' h' e' q' hoc sicut esalib' ubi sit d' om' metaphisic' illius.
Rao; q' ma in e' talis ubi virtus p' e' h' ubi p'ae. sus talis
virtutib' p'onalis, q' et sicut exp'om' d' p'cedit ab eo q'
s' receptiba p'ae. sustentabilis, & n' sustentabilis, qualis e' a
nima talis.

64 Cy adq' ma d' lit n' receptiva p'ae malis in n' r'
virtut' p'ae receptiv' illius in d' lit p'ae malis d'icat esalib' n'
tentabilis, & ma, q' recipit p'ae malis d'icat p'ae, sustentabilis, & e' ubi
n' sustentabilis, in p'ae talis n' virtut'. Tamen d'et hoc in acci
dentib', qua d'icunt esalib' ingere ubi, & q' ma accidentia res
ip'it in illa correspondet e' ubi in h'conis; & q' ma n' virtut' p'
e' receptiv' accidentis, illa n' d'et esalib' e' ubi in h'conis, nec
p'ae talis virtut', ut esalib' in h'conis, q' hoc accidens d'beat co
respondere in p'ae p'ae quae in h'conis, ut ubi in h'conis.

65 Omne d' h' h' q'
illud nam plures in d'icantes p'ae malis n' virtut' p'ae acq' sus ten
tabilis, & ubi p'ae d'icantes virtut' ad ma, & p'ae p'ae p'ae; & que om' q'
s' p'ae n' sicut a p'ae n' malis, n' p'ae d'icantes, & talis, que n' exigit in
d'icantes cy ma, q' a ubi illa malis exigere p'ae; vid' e' sustentabilis, &
exigibile, n' d' om' metaphisic' p'ae ubi malis, & p'ae metaphisic'
illius; n' e' p'ae sustentabilis, & ubi sustentabilis n' d' om' metaphisic'
h'conis ma d'icantes, & p'ae d'icantes; & p'ae, & p'ae metaphisic' illi
us cy illa talis, id' g' p'ae.

66 Obi' Presencia P. Potius; n' p'ae sustentabilis
va, sive e' ubi sustentabilis p'ae n' e' d' om' metaphisic' ma d'icantes;
d' e' p'ae metaphisic', & ma metaphisic' ma d'icantes p'ae metaphisic'
ice virtut' a ma; ma virtut' p'ae; q' sustentare e' recipere;
revela ab uada e'. q' e' q' p'ae sustentabilis n' d' om' metaphisic' ma d'icantes.

arguty pōt ut explemus quo mō ma pōt sustales recipias, an p
se ipsa, an p pōg ab ipsa sūta realit, et p circa qd nō ē una aut
orū mens nāq ex pōnemus, et ex illa facile arguty soluet.

Secio 4.^a De

Potentia receptiva materic 1^a.

67 Dixerimus 548 nō qd virtū pōt ubiq receptivū, et p pōg vā
pōg pōt sustalis; mō ad clariorē illius loci intelligēdū sic ex rasō
ing ay venit, an ma p virtūat p pōg in mīatū, et pōmū vā
pōg pōtū, an p mīatū tōtū, et remotū? ad qd nō sōlō scīendū,
qd pōt pōtū, et in mīata aplūz accipit; accipit ē pōtū, que
bet oīa requisita, et sōlōz ut se exerceat, et in hoc sensu pōt
nō pōt remote, que ē illa, cui aliqua sōtō, aut requisitū ē
est ut exerceat in hōrū vā, qd bet aplōz, et pōtū requisitū
ut sōtūat dīr bene pōg pōtū ad pōtūz; qd nō aliquo requi
itō pōtū, sōtū bene pōg sōtū remotū, et quāz ē esse ad pōtū
endum.

68 In alio sensu accipit pōt in mīata, et pōtū pōtū
re, que p se, et nullo alio mīante ut virtute, pōt exerceat; et in
hoc sensu pōt pōtū dēpōtū vāticali que ē illa, que sōtū pōt
exerceat mīante alio ut virtute. Declarat hoc ex pōpō
animarū, que insensū vā admittēte in illa insū realit
dīrū ē pōt pōtū ad intelligēdū, qd pōtū pōtū intelligere nū
lo alio mīante, ut virtute ad intelligēdū; qd līr ut intelligat alia
requirant; ut spesies impressa vāntus Dei, et alia hoc mō.
requirunt; ut vāntus intellectū, et ut id, quo ex pōtū vānt
hū intellectūa redit.

69 Ex in sentia potente inanima insū, et p
q sōtū, anima pōtū nō ē virtū pōtū, et tōtū mediata, et

radicalis intelligendi, q̄ n̄ intelligit p̄cip̄, & m̄ante int̄u, qui ē
virtus intelligendi; unde soly ē p̄ca radicalis intelligendi, quatenus
sūt radice, & exigit int̄u, mediū quo intelligit. Non p̄cedit quo
ē p̄ca immiata, & p̄ima in d̄ceptione, q̄ certy ē ap̄ oes maḡ
V̄ n̄cē p̄cip̄, s̄i p̄ca, ad p̄as res p̄p̄ndas; d̄isponit p̄cali-
t̄y, s̄i quis, & alias s̄i p̄ones ama d̄stas, unde soly quo in h̄m̄
ē p̄ca immiata, & p̄ima in d̄ceptione, an vidēt ma s̄i virt-
us, & p̄ca receptiva p̄ary, & potius indiget aliud q̄ s̄i p̄ca
receptiva, ad p̄as res p̄p̄ndas?

20

Ū hac in re sentia docet paḡ in
miate receptiva p̄ary n̄cē d̄esa m̄te, & potius ama realit̄
d̄isq̄, unde iusta hanc maḡ sentia ma recipit p̄as p̄p̄og in
p̄asit̄ realit̄ ama d̄st̄y. yta ap̄. Mex. lib. 1° phicoary s̄ip. & 1°
3° aliqui d̄isq̄ v̄ Perisius, inglinus, & na Peredius lib. 9° cap
22 & ap̄ Pain. lib. 1° phicoary s̄ip. & 1° 5°, Javerela lib. 1° &
ma cap. 1° & Maq̄is Man̄y 1°. 7. d̄e in h̄t̄ h̄t̄ auctores d̄isq̄, n̄
aliū cy Peredius d̄isq̄ hanc p̄og receptiv̄ ēe quant̄y quaz̄ d̄
ū quant̄y.

21

2^a sentia venit p̄og in miate receptiv̄ p̄ary id̄ p̄ari
realit̄ cy ma 1°. & ēe d̄ om̄ metaphico illius unde nec p̄ abilla
d̄isq̄. Comunis n̄is, & d̄st̄y, cy Esimio Q̄. s̄ip. 1° metaphice
11° 1°. a nuro 2°. In bairerant̄ in cap. 3 lib. 1° phicoary q̄ 1° 3°. arbo
1° Non s̄ip. & phice 11° 1°, Pain. citat̄. Man̄y lib. 1° phicoary q̄ 1° 3°.
8°. Pal. lib. 1° phicoary q̄ 1° 3°. Cuius lib. 1° phicoary q̄ 1° 4°. & ultimo
quos in manuscriptū recuor̄ RR. 3^a sentia d̄pendit p̄og recepti-
v̄ p̄ary id̄ p̄ari quibz̄ realit̄ cy n̄cē d̄ om̄ metaphice illius,
d̄ abilla in d̄isq̄, & ēe p̄edications̄ illius metaphice sicut
visibile bois.

22 Nec sentia miata e in p uas priores, et ap Mexingoo
Loco itam referunt ab scoro. et certis qd asso p. Aninga dicit
pice. 2° sub 2°. Sit p^o naa 2°; Paa in miata, et p^oima re
reptiva p^o realit^o id^o p^oimaalis cy mat^o, e^o p^o entia, dex p^oa
D. Thome p^oec verba p^ope q^o 27 ad 2°; ad 2° dicens q^o actuy
as q^o e^o in p^oa mat^o e^o mat^ois p^oa, et id^o p^oa me e^o aliud
q^o eius esa. Nec veri p^ot S. D^o. loqui d^o p^oa miata, e^o ra
dicali mee, et in miata, et p^oima.

23 Ravi. q^o p^oa cy q^o rapt
ceru p^oer nit sanus D. i^o p^oica realit^o cy ma, et e^o d^o est
illius e^o p^oa, q^o respectu eoruy actuy orat id^o fani cy
anima; patet ex eo q^o arguy 2° q^o ibi p^onit r^orbendy e^o anima e^o
novitior mat^o, d^o mat^o e^o ma p^oa: q^o multa magis anima; ad q^o
ret r^orat^o verbis vedendo r^oparite iny aning, et ma oerendy id^o
rati cy masa p^og, q^o id^o rati nat cy anima respectu eoruy actuy;
d^o id^o p^ot nari anime p^og in mediata, et p^oima; respectu nu
ry actuy; q^o miata, et radicalis, nec S. Thomas, nec alius nat id^o
raticy anima: q^o d^o p^oa in miata, et p^oima nit S. D. id^o rati cy
ma; et n^o e^o aliud, q^o eius esa.

24 Pat^o a rane 2°: nuly dat fundame
ntu; ad p^ondy in ma p^og super actuy realit^o r^ota ad r^ondy p^og
q^o r^otalit^o; q^o ma p^oer ip^oa ab q^o p^oa super actua realit^o r^ota re
r^oipit p^og p^ondy p^oa p^oima, et in miata r^oreptiva p^o realit^o
id^o rati realit^o cy ma 2°. Coa i^o p^oer, et ans abond^o mabit ex d^o h^ove
arguy; ostendi q^o p^ot ex eo, q^o ma e^o r^otalit^o, et p^oa realit^o sup
er actua actuy autorit^o ponit accidentalit^o, et i^o p^oone r^oerituy
d^oimus; d^o magis p^oportionalit^o e^o ad r^ondy p^og r^otalit^o
q^o e^o m^o p^oa r^otalit^o qualis ab o^o ponit ma ex p^o b^o et alit^o d^o

ē substantia, quę id, qđ ē accidens: qđ videly nō dat fundamenty ad ponendy
in ma pōg realiy super acty ad recipiendy pōg sustaly, & potius dat,
et ipsa ma sit pōg ad pōg sustaly.

25.

Operat hoc omne deficiatima rone;
pōa realiy super acty, media qua ma recipit pōg ē accidentaly,
& sustaly, cy inq accidens, et sustansig mly nō des? & si real ē sus-
taly, cur sit ea in miate recipit in ma, et ma ē in miate receptiva
hūi pōe sustaly nō recipit eniq in miate in ma pōa sustaly eniq
ma receptiva pōa sustaly? p̄cipue cy pōa sustaly ap. oes acty
me ē sit, si q ma het virtutē recipiendy sustansie, quare pōg susta-
ly nō recipit? neg? p̄t dici ipy pōg sustaly nō recipi in ma in mi-
ate, & mia alia, qđ hac alia pōa motū arguty.

26.

Unde excedet in in-
finitū, et intendy enit in aliqua pōa sustaly in miate recepta in ma
p̄, et hec habet pōg in miate receptiva hūi pōe sustaly, quare qđ
nō enit eniq in miate receptiva pōa sustaly, que actus me ē? in
coa nota merito inuit apare magis ē in miate receptiva pōa
sustaly. Si digat pōg realiy super acty me ē accidentaly, pas-
sibile in p̄gnat, requeret q nely p̄pōy ē sustaly. dōia p̄pōa ē
accidentalīa. Rōe, qđ qđ in p̄pōis unū in ap̄ accidentalīa cy alia,
līr sustaly p̄pōy abse ē accidentalīa.

27.

Patet in p̄pōis resultantib' ex hoc,
et albedine, aqua, et nigritate; līr et tōdo, et p̄pōia sūnt susta, qđ p̄-
cipiditas, et albedo, qđ cy univert' accidensia, p̄pōa illa abse
accidentalīa; d' si pōa in miate receptiva pōa ē accidens, in qua
libet p̄pōo daret una p̄ accidentalīa silit pōa receptiva pōa et
cy illa pōa univert', recipi q pōa ē univert', et in miate recipi in
miate univert': qđ qđ libet p̄pōy ē accidentalīa, et nely sustaly; qđ

cy absurdus qd oes sit vq plura qdta sustantialia dicendy e poa
in miata receptiva, p n eẽ aliq accidens, et cy aliunde neq sit in
sta rista realit, a ma exit ma ipa, et ab illa realit n disquet

28 Sit 2^a ma 2°; poa in miata, et prima receptiva p sust
talis e de ma me 1°. q^o 2° e de ma aliunde, et illud vtrius n d
quit p aequa ab illa, cy vtriusq; nequeat ee extra eaq ad q
illius, q^o vtriusq; vnd cy 2° asexat p q in miata, et prima recep
tiva p sustalis e de ma me 1°, vnt asexat n dquit p aequa
a ma 1°. 2° e iusta 29 sensu, et 20, et 33, p pta, et expressa D.
~~forma~~ verbis citatis § 22, q^o dicit p q ma ee eius eaq, et loqui
a poa in miata, et prima, et n ra, p & radicali ibi ostendimus.

29 Plane pat 2°; de ma me 1° e ee subty 1° p sustalis vtriusq;
by qdta nalis, d hic snt indubit p, et vtriusq; p q prima, et
in miata p sustalis: q^o Max vnt exp p tione omniu recep
tiva me 1°, quq ex 1° d dicitur § 28, mir vo pat; ee 1° subty
p sustalis vtriusq; by qdta nalis vtr esalis ee p pte recepti
p sustalis: q^o ap oes in quocq q rad ubi ponat ee subty e ee
p pte recepti by p, d ee p pte recepti by p sustalis vtr esalis
p q prima, et in miata receptiva p sustalis: q^o

30 Rad huius modis
e; q^o ee p pte recepti by p sustalis e ee in miata vtile cy p
sustalis, n q q^o n e in miata vtile n e vtile p pte; q^o aut n e v
tile p pte n e p pte recepti by; q^o ee recepti by, e ee vtile: q^o ee p pte
recepti by p sustalis e ee in miata vtile cy p sustalis; d
ee in miata vtile cy p e ee in miata recepti by p; nil
y aliud e ee recepti by, nisi ee vtile; si cum nil aliud e recepti

83 Doctrina huius d. Iusta est ex D. Thoma, qui non solum docuit
 per receptionem materiae primae, et in materiae huiusmodi idem realiter
 cum materia, et esse deesse illius, ut dicitur ex 83 denique expresse apparet
 ut realiter in materia est in se multiplex 24 pars, quas recipere potest
 in philosophiae lectione 18 per haec verba: nihil potest materia esse aliqua
 materiae ad se super eam eius; et materia 24 magis est pars ad se 24.
 ista; et in potest materia sub se respectu una multorum partium; et dicitur
 in multis partibus 24 huiusmodi ad diversas partes.

Sectio V^a

Argumenta de praedictis solutiones.

84 Arguitur d. 18 23; potest materia se separare a materia: quod realiter ab illa
 dicitur: quae et separantur ab illa subiecto realiter dicitur. Item patet: mo-
 ante quae recipiat partem est in potest ad partem, et cum parte, amittit amittit etiam potest
 ad partem alioquin potest realiter accipere partem amittit, et corruptio quae nata
 realiter accipere partem amittit, et corruptio quae realiter non potest amittit ad.
 quod dicitur. Causa efficiens activa in se actu non operatur per se
 ens, et per potest realiter super actum; ipsius vero non operatur per se ipsam, et per
 longum super actum, et quae per virtutem primam, et in materia: quod causa ma-
 teria, et sic materia in se actu passiva non operatur nec recipit partem per se ens
 ita, et per potest realiter super actum, et omnia potest prima se realiter a materia
 ita distinguenda.

85 Ad arguitur non autem, eius generis est, et ex parte motu in
 potest, quod potest in potest ad aliud amittit, intelligit, et dicitur bene capi-
 re ad illud dicitur tam cyllius casentia, et ante quae materiae partem et
 ut potest ad partem dicitur cyllius parte, vero quod partem realiter habet: perinde quod
 ante quae habet partem est in potest ad partem, et quod partem habet potest dici non esse in potest
 ad partem. Ob haec omnia, et de ante parte, non cyllius parte: ut egam
 sa parte non potest materia realiter partem amittit, et dicitur recipere, quod omni

imus, hoc venit nō ex se pro receptione, hocq; manet eductio
ma, et qd' dat' d'eneri Dei d'ed' p'cedens itaq; p'a vel destructa, et
ex se viari inagense ad p'p' p'cedendū p'p' quōsq; statuit.

86 Hoc patet ex eo ab adversariis in p'a, quod hoc ma a se
si p'cedū p'p' p'cedū, quod p'cedunt supra a se, qd' ay ma a se p'p'
a se p'cedū iusta argūm' p'p' p'cedū receptione p'a, et ma nō p'p'
nalis illū p'p' p'cedū receptione, ay qd' destructū ē nō p'cedū
requirit iusta argūm', et t'p'p' manet in ma p'cedū receptione
us p'cedū p'cedū ^{sup' d'ed'} ~~destructū~~, que d'ed' d'ed'; itaq; nō manet. rep'cedū
ret' a ma, et i' p'a radicalis, et m'ia receptione p'a que stat
in p'a receptione p'cedū supra a se, et sequet' realis, ama, qd' nō p'cedū
d'ed': qd' qd' destructa p'a manet p'a p'cedū receptione p'a illū
ay ma nō p'cedū qd' ma p'cedū nō p'cedū receptione p'a destructū cuius p'a re
ceptione manet.

87 Ad p'cedū omisso anti, nocog. Quis panitas ē manis
esta; d'ed' d'ed' ex nra p'aone; nō ex causa efficiēte, et eius qd'
u, v' ex igne p'cedū i' igne, et ex igne p'cedū, et calore nō d'ed'
et resultat' i' nra p'a instale; idōq; h' ex p'aone p'cedū p'cedū
ing' d'ed' nō requit' ab nra qd' nō p'cedū, si ma receptione p'a instale
p'cedū p'cedū accidensale, nō p'cedū ex ma, et p'a instale nra p'a
instale nō p'cedū; et si velint d'ed' qd' p'a supra a se nō instale
ut hoc in d'ed' d'ed' vident se ipso inculabunt; qd' nō p'a p'cedū
cipere p'a instale, que actus illius ē? om' d'ed'; qd' in d'ed' d'ed'
d'ed', p'cedū nō sentia p'cedū ē ut mo' illoco videbitur.

88 Waagway; ma
se ē ind' d'ed' as d'ed' p'cedū hanc, et illū p'a instale; qd' d'ed'
ad receptione hanc, et illū p'a instale; qd' qd' d'ed' ad receptione

hanc preitly pvenit a ppa vira xpea a vira. Ipat 1°: ois ppa e aliu
 ius subri ppa, q^d ppa n^o e potens; d^o quo aliq^d potens fit: q^d ppa re
 ceptiva n^o q^d realis ama cuius e ppa. Ipat 2°: ppa vira n^o
 as ppa menty qualis; & ma n^o e qualis: q^d ppa me n^o q^d vira
 liz ama. Arguy, et ppaones solbend^o n^o ab aduersarij, argu
 ey q^d ma e n^o i pvenit as recipiend^o ppa ppa huius, l^o huius
 ppa: q^d q^d d^o n^o ad recipiend^o ppa ppa huius ppa, q^d ab
 aliu ppa pvenit a ppa vira, e^o ppa ppa ppa receptiva ppa. n^o
 recipiet in ma, neq^d hec exit ppa receptiva ppa ppa
 me supra a vira.

83 Ipaones erig solbend^o n^o; q^d in Deo dat ppa as ea,
 que ppa n^o vira n^o ois ppa e qualis, et ppa aliuus realis vira;
 ppa ppa ppa que dat in Deo exit qualis, et realis vira
 a Deo, q^d nec aduersarij pvent, nec charoliz e. Direcke as
 arguy as vira n^o cog; q^d q^d ma d^o n^o ppa as vira ppa, q^d q^d
 alig vira pvenit as ppa n^o; que vira n^o ppa ppa ppa,
 et q^d ab arguy n^o ppa as vira ppa, q^d as alig; et q^d
 Deus d^o n^o vira, et in ma ppa ppa ppa ppa, q^d ppa ppa
 pvenit ab eo q^d ma vira ppa ppa ppa ppa q^d alig ppa
 q^d habeat.

90 As vira ppa n^o q^d ois ppa e aliuus subri ppa, l^o
 + me n^o ppa, vira; et hoc ppa ppa ppa; & nax ppa; in quo ppa
 et con
 q^d vira
 ppa ppa
 l^o ppa
 aliuus
 subri
 resipiat, et a que ppa, et realis vira, ppa ppa ab ois in
 exemplo resononis, as vira q^d ppa ppa ppa ppa, vira
 ppa, et loq^d, vira ppa vira; q^d ppa ppa ppa ppa in Deo n^o
 l^o nax vira in qua ppa Dei vira; et q^d ppa ppa ppa
 ma ppa receptiva, que ppa ppa ppa ppa, vira
 vira, cuius ppa receptiva, et ay quo n^o vira. Nam vira ppa

omn̄is ē vtilis, s̄a cy excretionē etiq̄ orat, ad unum ē va d
p̄ca v̄ita, quā it̄ accidental̄is, et̄ reliqūis p̄mentis v̄ita, qu
om̄e nō maḡ, et̄ sp̄as conūit.

21

39 Anq̄ty. Ma^l indiget aliquo
utq̄ accidentē recipiēdas p̄as iustales, nōq̄ m̄de iusta illas
recipit: q̄ indiget p̄a sup̄a v̄ita. Sp̄at; ma^l media quant̄te
recipit p̄as accidentales: q̄ m̄ia illa recipit p̄as iustales. Cō
p̄at, in illo sub̄ro in m̄ia se recipit p̄a iustali, in quo in m̄ia se re
cipiēti sup̄ponē, ad illq̄, q̄ recipit in m̄ia se in sub̄ro sup̄posito, et̄ so
ly sub̄ro in quo in m̄ia se recipiunt sup̄pones, sicut sub̄ro sup̄ponē,
et̄ accidentia v̄ sup̄pones ad p̄a iustaly: q̄ si m̄ia quant̄te recipit
accidentia, media quant̄te recipit p̄as iustales.

22

Anq̄ty. ceterū
bar oq̄ p̄ca etiq̄ p̄ca v̄ita, sicut realit̄ a sub̄ro in quo ē, q̄ ut
sub̄ro se exserat inōcipit aliquo v̄ito sicut aplaone: q̄ hec enit
p̄ca, et̄ m̄o sicut a sub̄ro, q̄ v̄tilis necesse ē v̄i. Directe v̄itā m̄o
cog; ma v̄ recipiat p̄ca indiget aliquo v̄ito, q̄ indiget sup̄ponit, q̄
ad p̄ca sup̄ponit et̄ expeditat; sup̄pones n̄ tribunt m̄o p̄ca recipiō
a, sicut expeditat it̄ aplaō, quā indiget ignis, nōq̄ ad p̄ca v̄ita n̄
tribuit p̄ca igne, sicut expeditat reddi v̄itā et̄ sit ignis indiget
aplaone, n̄ requit̄ indigere p̄ca p̄ca v̄ita, ita sit ma in
digeat aliquo v̄itā sup̄ponit, n̄ requit̄ indigere p̄ca recipiō
sup̄a v̄ita.

23

As sp̄as om̄is a v̄i, q̄ sit p̄ca v̄ita, illud sup̄plu
res in op̄ty docent, ut ay d̄ illō agamus suo in loco vidēmus,
nō cog. Disparitas ē, q̄ ma ay p̄ca accidentis sup̄ponit sp̄ca ac
que accidentis ē accidental̄ia, v̄itā sit p̄ca accidentales recipiat m̄ia quant̄te,
nōq̄ sup̄ponit
ens q̄ requit̄
v̄itā
si p̄ca p̄ca
talis m̄ia quant̄te.

ē accidētia vī utat a § 13 ad coe p̄onez no manz que vni
tūz flā ē, et va l̄ pre subante p̄onez, no d̄z, q̄ l̄r reliqua accide
ntia recipiāt inquantitē, n̄ quantitatē, d̄ illa ma d̄noant d̄
pota, q̄ solū d̄noat v̄s pota p̄, qua receptiva ē p̄q; et d̄lam
axa, et n̄ quantitas receptiva ē p̄q; v̄s talē p̄p̄ta r̄one in
d̄ccaram.

84 Argumentū 29023: eorū pacto p̄bita q̄ p̄onez ē d̄p̄a p̄ua
et receptiva, ac p̄bitani v̄let d̄ activa; d̄ activa v̄q; p̄a r̄one ina
ndi, s̄v innis in hoc ap. remiūz ē d̄essa p̄one, d̄ eius p̄a r̄onifica.
q̄ p̄a p̄ua, et receptiva v̄d ē d̄essa ma l̄t, d̄ eius p̄a r̄onifica
p̄one; d̄ p̄a p̄ua sup̄onit in r̄e cuius d̄it p̄a aliq̄, q̄ r̄e h̄at ut v̄bry eūz
et q̄ p̄p̄a s̄t, et ē noel p̄ potens, et aquo p̄ d̄iquat: q̄ p̄a m̄ l̄le
v̄bry ab illa p̄ v̄bry sup̄onit; d̄ hoc q̄ sup̄onit aliud r̄equit ē, nisi
m̄ l̄t ena: q̄ p̄a m̄ l̄t ab eius ena p̄ v̄bry; d̄ v̄q; d̄essa ma p̄o
et.

85 Sp̄at 2: ena aliq̄ r̄ista m̄ l̄t d̄ l̄e, et p̄one r̄onificata ē ena r̄ay
oīno abta; d̄ p̄a receptiva m̄ l̄t ē enitas n̄ oīno abta, d̄ relativa,
requit ē, d̄ p̄i, nec explari sine recepte ad acty, cuius ē p̄a: q̄ ena
m̄ l̄t n̄ s̄n d̄ d̄it p̄o receptivūz. h̄ec s̄nt p̄ndamenta Yustiniani
Merin. que ip̄y v̄ p̄a p̄ p̄e manz; non abtq; v̄bry oī p̄a v̄bry
p̄ v̄bry activz p̄one v̄l̄l̄y, v̄nt n̄ eorū mo p̄bitandz d̄ p̄a p̄ua
et receptiva, ac d̄ activa et activa ē d̄essa oī p̄e, ita p̄ua, et rece
ptiva ena d̄essa m̄ l̄t, et ab illa nec p̄ ad que v̄bry.

86 Preterea si v̄ p̄a
sup̄onit v̄bry p̄one, q̄ d̄noel p̄ potens, v̄nt p̄one p̄one v̄l̄l̄y in
oī p̄a v̄l̄t v̄bry sup̄onit, et tale v̄bry p̄ v̄bry, ena ab oī p̄a, et illud, q̄
sup̄onit v̄nt receptiva ē m̄ l̄t, aliq̄ v̄nt p̄one p̄one v̄l̄l̄y
p̄ v̄bry ab oī p̄a, et n̄ ena d̄ ena oī p̄e q̄ n̄ ad m̄ l̄t, et oī p̄a m̄ l̄t

nih & finiat vixus pauciva ois paucivily aexta. debet inre-
 te ad aequy dūquo maxz eo d'pacto philofandye d'pca pava, et
 receptiva respectu subti q' sit p receptivz, ac philani idet. d'activa
 respectu subti, q' sit p activz, no maxz respectu subti, q' sit p
 activz, no maxz, et data mūti, no cog.

92) Philofofat q' d'pca receptivum
 philani idet d'pca activa respectu subti, q' vinit p'vintz activz,
 quale ē oipoe ap' oes; et causa, que libet ap' nos, q' sit ē d'ca
 oipoe, et causa cuiuslibet vixus pauciva, ita ut ē d'
 eua moae pca receptiva, ut probavimus; nō vero phi-
 losofatus ē potensia passiva sicut d' potensia activa
 ē intellectus respectu hominis, et ratio si positū est ma-
 nifesta, quia nimirū homo nota con m'vūm
 formaliter pensare proprie, ~~et eade d' hōmīe p'vintz~~
 me eade p'vintz aucta d'ca d'ca d'ca d'ca d'ca d'ca d'ca d'ca
 tily intellectiois; d' d'ly p'vintz vale, q' ē ēe radicaliz paucivily
 intellectiois quae tenet inuis radicari; at mal' q' d' h' d'ly
 p'vintz sustalit, vinit p'vintz p'vintz p'vintz sustalit, ite d'ly p'vintz
 riva silit d'us vint d'ca hōmī; pca in receptiva d'ca me
 d' ē. eade p'vintz res Mexin. vintz d'ca d'ca d'ca d'ca d'ca d'ca d'ca
 in oipoe facta, ite d'ly arguty d'ly p'vintz ē.

98) Philosophans ab emine-
 mate, no mixz subvntz; qualitas, que ē pca, ē oipoe, que d'ca
 genus cui adiungit, et ayillo p'vintz vintz q' d'ly m'vūm q' d'
 potens recipere, ē pauciva p'vintz p'vintz p'vintz, et d'ca genus d'ca
 p'vintz m'vūm d'ly q' sit ad d'ca; ite d'ly qualibet p'vintz
 supponit aliq' d'ly m'vūm, a quo p'vintz; hoc sub-
 ty intra se ē hōmī d'ca susta in p'vintz, qui p'vintz p'vintz

epitaphi per moralis dicitur esse in subiecto per moralis, ubi dicitur
19 mg; et cy dicitur iusta in completa ubi dicitur esse ma se, ubi dicitur per que
dicitur in completa, et dicitur ma se, in subiecto qd in ponit per ma se dicitur
e esse ma se, dicitur in subiecto ut dicitur intelligi ipso pro qd dicitur qd dicitur
esse ma se dicitur e.

99 Ad 29 qnaonq; aliquo modo dicitur ma se dicitur et
presise dicitur e entitas ubi dicitur abstrahit per abstrahit oponit ma
se dicitur dicitur; per abstrahit oponit relativum: notandum, et dicitur in
notog. Ita ma se dicitur qd abstrahit, qd dicitur modus necesse est
nema aliqua, notog excludat relativum reale, manifestum dicitur
q; hoc dicitur esse ad sequens receptiva e, hoc idem, dicitur e
a dicitur, qd dicitur iusta ipso pro ma se realit, idem dicitur cy illa, in
dicitur plica ma se dicitur relativum manifestum dicitur ad sequens
us e pro, et in entitas plica ma se e abstrahit, abstrahit, in qd dicitur
atenus abstrahit oponit modali, ubi dicitur quatenus oponit rela
tivum siquid dicitur cy pro et relativum identit.

100 S. Augustinus est. Augustinus
ma se equibaleat unitatis ma se, que ad recipiendas pias in
dicitur pro prima dicitur, que ma se tantu pro remota, et in
iate receptiva per, et equibaleat esse pro illa pime, et in
miate super dicitur receptiva per; dicitur hoc e supiens fundamen
tu, ut in ma dicitur dicitur in pro remota, et pro pime, re
ceptiva per; hoc ma se, in qd equibaleat entitas realis dicitur
not e supiens fundamen tu ad presisionem, et dicitur ut dicitur
moda dicitur a dicitur; in qd essentia identificante aning cy
potentius, que receptiva e, et dicitur parte amplectenda.

101 In hac q; sen
tia ex eo qd anima equibaleat anime potit intelligenti pproq

ista, et que in poa remota intelligendi, et equibales erit poe sicut
prima intelligendi in anima educta realiter, et potest inquit
tunc poe remota, et tunc poe prima intelligendi: quod in mal' inquit
uit' tunc poe inmediate receptiva manij: quod dicitur p' hanc, et
in p' illa, et tunc poe inmediate receptiva erit p' ad, et in eam me
p' r. Illa p' q' dicitur: in ma p' inquit in tunc poe receptiva
poe inmediate receptiva p' iustalis: et p' illa inquit inquit ma
a d' ipa: quod dicitur p' illa, et tunc tunc poe inmediate receptiva
in d' eam me p' r.

102

Argumentum in maiori, in maiori, in maiori, in maiori,
que indigeat poa remota ad recipiendas p'as, et que tunc in poa mi
ata ad illas: et talis ma p' illa in d' e; et q, et d' e mal', et erit, et
supponit, et in d' e; quod in d' e illa in d' e p'as iustalis in d' e p'as in d' e;
quod hoc in d' e p'as p'as, et in d' e receptiva p'as iustalis, et p'as
vitas a d' e, quod illa ma supponit in d' e p'as p'as in d' e mal' in d' e
e. hinc na supponit manus arguit, et tunc conuit. si ro ma
loquat in d' e mal', et d' e alia p'as, in d' e tunc receptiva
p'as p'as p'as, cui entia, et poe prima ma equibales
at ida e d' e quibales eminentialis, et in d' e p'as.

103

Equival
entia p'as ad alias enties in d' e, quod entitas alia p'as equi
valens beat in d' e p'as, quod in entia in d' e, quod p'as equibales,
in d' e equibales p'as duplici entia, quod in d' e et al, et alia
valis, quod in d' e, et p'as in d' e illa illud p'as in d' e, in d' e
Deus p'as equibales in d' e op'as p'as, et in d' e op'as.
Equivalencia eminentialis, et virtualis in d' e quod entitas in d' e
beat p'as p'as, quod in d' e, cui equibales, et beat alia p'as
fectivus, et extensivus.

Sic ho equivalent eminentialis equo nō q̄t̄ h̄et p̄p̄ā p̄p̄ā
 h̄ignibile, d̄q̄t̄ h̄et p̄p̄ā h̄ignibile p̄fectio; sic enī Deus emine
 nō equivalent h̄oi, q̄t̄ h̄ nō s̄t ho, h̄et m̄ p̄p̄ā h̄e ex̄t̄entiora. Ma
 h̄ nō h̄et p̄p̄ā, q̄t̄ h̄et ex̄t̄entia miat̄ h̄y p̄p̄ā p̄p̄ā p̄p̄ā p̄p̄ā p̄p̄ā p̄p̄ā
 ex̄t̄entia miat̄ receptiv̄, q̄t̄ h̄et s̄t nō ē p̄p̄ā receptiv̄, nec recip̄re in miat̄
 te q̄t̄ m̄ h̄t̄ n̄c̄it̄ s̄t̄e; v̄n̄b̄ nō equivalent̄ s̄t̄e ex̄t̄entia p̄p̄ā p̄p̄ā p̄p̄ā
 nec in eminent̄, q̄t̄ h̄et p̄p̄ā p̄p̄ā; recip̄t̄ e p̄p̄ā p̄p̄ā in miat̄
 at̄e, et̄ in linea receptiv̄ p̄p̄ā ē in miat̄, q̄t̄ h̄et miat̄ h̄y rece
 ptiv̄am ēst.

109 Nec equivalentia eminentialis nō sup̄t̄ ad p̄p̄ā p̄p̄ā
 et̄ ext̄ent̄ p̄p̄ā aliōq̄ū in Deo invenirent̄ s̄t̄a p̄p̄ā h̄oi, leon̄s,
 et̄ eqū, q̄t̄ h̄et oīa eminent̄ s̄t̄e, et̄ illis virtualit̄ equivalent̄, q̄t̄
 n̄c̄it̄ s̄t̄e, v̄n̄b̄ s̄t̄a ē miat̄ arḡū d̄ equivalentia eminentialis, q̄t̄
 ma h̄et ad ext̄ent̄ d̄q̄t̄ loq̄t̄. V̄t̄ū p̄p̄ā nō ē ad ext̄ent̄, q̄t̄ equivalentia,
 q̄t̄ loco s̄t̄a s̄t̄e s̄t̄e s̄t̄e ad p̄p̄ā p̄p̄ā, et̄ in p̄p̄ā s̄t̄e s̄t̄e p̄p̄ā, ē
 equivalentia p̄p̄ā, n̄c̄it̄ eminentialis, q̄t̄ v̄t̄ū s̄t̄e ad p̄p̄ā s̄t̄e s̄t̄e p̄p̄ā
 at̄e nō sup̄t̄ v̄t̄ū p̄p̄ā in ex̄t̄ent̄ alio d̄ Deo.

106 Nec ex̄t̄ent̄ v̄t̄ū, q̄t̄ ex̄t̄ent̄
 mo nov̄i d̄c̄t̄end̄ ē ē d̄ anima realit̄ d̄t̄ent̄a cy p̄p̄ā, ac s̄t̄e
 rimus d̄ma realit̄ d̄t̄ent̄a cy p̄p̄ā receptiv̄, q̄t̄ ex̄t̄ent̄ anima realit̄
 d̄t̄ent̄a cy p̄p̄ā equivalent̄ anima, ap̄t̄ s̄t̄e nō p̄t̄ s̄t̄e s̄t̄e s̄t̄e s̄t̄e, qui
 s̄t̄e p̄p̄ā h̄y remota intelligend̄, v̄t̄ū p̄p̄ā, q̄t̄ illis ē h̄y p̄p̄ā s̄t̄e
 end̄ s̄t̄e nō ē ad ext̄ent̄ p̄p̄ā intelligend̄, q̄t̄ anima cy p̄p̄ā intelligend̄ d̄
 ma verari requit̄, s̄t̄e s̄t̄e in anima p̄p̄ā p̄p̄ā ad anim̄
 q̄t̄ v̄t̄ū s̄t̄e ap̄t̄ s̄t̄e s̄t̄e p̄p̄ā quor̄ v̄n̄b̄ s̄t̄e p̄p̄ā p̄p̄ā
 intelligend̄, s̄t̄e in̄d̄, et̄ alius s̄t̄e p̄p̄ā radicalit̄ intelligend̄, s̄t̄e
 s̄t̄e s̄t̄e p̄p̄ā intellectiv̄.

* ma h̄et in p̄p̄ā, p̄p̄ā receptiv̄, h̄et in p̄p̄ā p̄p̄ā; et̄ cy p̄p̄ā receptiv̄ ad
 includat̄ p̄p̄ā et̄ in p̄p̄ā, et̄ in p̄p̄ā arḡū. alabuelo p̄p̄ā p̄p̄ā

107 Ad hoc igitur inma invenit, quod in illa mens qui in propria
vina receptiva, et mens qui in propria rationali, sive subiecto metaphisico
divino per primum, qui mens est unita in completa, aut aliud ubi est
divinus & 3°, una qualis, et magis invenimus quod in propria intellec-
tiva est extra ens anime, et ab illa per seque sequitur, ita per
receptivam per unitatis est extra ens me, et ab illa per seque
sequitur: ratio est, quod anima non unita in completa per intellectum
in se, et reliquis per se, et in se, quod in se, qui est subiecto metaphisico
per intellectivam, mens anime saltem quod in propria intellectiva
per in se.

108 Ad maiorem qui est unita in se, subiecto per unitatis unitatis
per receptivam per unitatis, et in se, metaphisico per receptivam in se, et in se
tota est me, et in se, unitatis in se, et in se, per receptivam per
unitatis in se, per intellectivam in se, et in se, anime, et ab illa ad
que sequitur per receptivam per unitatis in se, extra ens me
et, et ab illa per seque sequitur. Hinc ad primum, ne
panda est maiorem, quod in se, per receptivam in se, unitatis per
in se, receptivam, et in se, et in se, nec per sequitur,
receptivam in se, alio in se.

109 Sextus argumentum dicitur ad 3°, in
ma per receptivam plurimam primum est in se, per se, quod in se, quod in se,
et in se, per ma, capax recipiendi in se, per se, qualis in se, ma, quod in se,
et in se, in se, et in se, in se, hoc est ab in se, et in se, ma, in se,
in se, ma, per in se, per receptivam, et in se, per unitatis est in se,
ma, per se, ma, in se, in se, et in se, in se, et in se, in se, et in se,
in se, in se, per se, et in se, in se, per in se, in se, et in se,
in se, quod in se, in se, in se, in se.

110 Non magis argumentum, ad primum, est in se, in se, per receptivam per
unitatis est in se, per admittit in se, et in se, admittit in se.

quo p[ro]p[ri]a receptiva talis p[er] d[omi]nata d[omi]n[ati]o[n]e, si illi p[ro]p[ri]a receptiva p[er] m[od]o
 realis e[st] d[omi]nata m[od]o, ut talis; q[uo]d v[er]o e[st] p[ro]p[ri]etas m[etaph]isica illius, et v[er]o
 e[st] d[omi]nata m[od]o, ut receptiva huius, et illius p[er] d[omi]nata, et sic man
 anq[ue]ri explanda e[st].

114
 Essentia exple[n]si h[ab]et p[ro]p[ri]etate[m] in solo ad anq[ue]ri
 Polici p[ro]p[ri]e 866 ad illud n[on] d[omi]nata e[st] man[us] in loq[ui]t[ur] e[st] p[er] d[omi]nata, et
 na subn[on]ta p[ro]p[ri]e. Invenit[ur] v[er]o q[uo]d includit recipere, t[er]m[in]e p[ro]p[ri]e
 v[er]o p[ro]p[ri]e, et t[er]m[in]e includit v[er]o illud q[uo]d p[ro]p[ri]a receptiva d[omi]nata ad e[st] m[od]o
 v[er]o t[er]m[in]e v[er]o influxu p[ro]p[ri]e; ex h[uius] quib[us] v[er]o v[er]o, illi reci
 pere, n[on] p[ro]p[ri]a receptiva e[st] d[omi]nata m[od]o, n[on] v[er]o v[er]o, et v[er]o invenit[ur], q[uo]d
 v[er]o q[uo]d v[er]o includit v[er]o d[omi]nata m[od]o n[on] sequit[ur] q[uo]d p[ro]p[ri]a receptiva in
 v[er]o invenit[ur] inclina d[omi]nata m[od]o v[er]o; et q[uo]d v[er]o v[er]o d[omi]nata
 alit[er], n[on] invenit[ur], q[uo]d v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o d[omi]nata
 v[er]o v[er]o.

sectio 6^a

An mal[us] heat actus m[etaph]isicus, e[st] mirabilem?

115 Responde[n]s d[omi]nata in hoc p[ro]p[ri]e m[od]o e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]e; d[omi]nata
 v[er]o v[er]o v[er]o h[ab]et quod p[ro]p[ri]e ab o[mn]i ad m[od]o v[er]o v[er]o v[er]o
 v[er]o aliquid v[er]o v[er]o v[er]o m[od]o e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]e v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o
 cludat, et heat. Ad hoc v[er]o v[er]o p[ro]p[ri]e alig e[st] actus, alig p[ro]p[ri]e, et
 alig loca, et alig m[etaph]isic. Activa e[st], qu[od] h[ab]et causa ad p[ro]p[ri]e
 v[er]o v[er]o, et v[er]o nil n[on] ip[s]u[m] p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]a activa v[er]o e[st] actus realis
 v[er]o v[er]o. Passiva e[st] capacitas ad alig v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o, qu[od] h[ab]et igni
 ad v[er]o v[er]o v[er]o calora, et mal[us] ad v[er]o v[er]o v[er]o p[ro]p[ri]e; h[ab]et p[ro]p[ri]a si n[on]
 p[ro]p[ri]e receptiva t[er]m[in]e e[st] actus realis v[er]o v[er]o, q[uo]d v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o e[st] p[ro]p[ri]e
 na n[on] v[er]o v[er]o recipi.

116
 P[ro]p[ri]a loca e[st] n[on] repugnansia rei ad e[st], qu[od] h[ab]et, q[uo]d v[er]o v[er]o
 p[ro]p[ri]e ad existendu[m]; et hoc n[on] repugnansia existenti[um] v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o

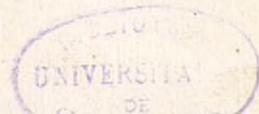
26

ve, eto: qd pū cēdo. Paa metaphica ē praty genericū nūmūby esse metaph
 ica quatenus potens esse quasi recipere nūq metaphica p quo p hūc
 dnat ad pūm pponendū vq praty al quatenus potens ē quasi re
 cipere praty hūcūbile, cu quo pūm, equū stitūt. Cuilibet extrā
 pūm suis actus correspondet active rōqū pūm, actus corer epus; pūm
 ē receptiva corer ut actus pū; qui dicitur actus pūm, metaphicus.

ND De logica.
 xet ut actus ipū esse, et essā rei, qui actus entitativū vocat. Por rō
 dē metaphice ut actus corer praty pūale, et nūq metaphica, que cu
 gere pūm stitūt, qui actus pūm metaphicus a pūm dicit. Et
 hoc nūcūmen cōt actū loqū, et metaphicy: qd actus pūa loqū itā pū
 sine dīcōne aliqua ā pūa; actus ut pūa metaphice pūa itā pūe
 ama pūa nūqū debet; pūa pūa pūa loqū ē receptiva potens
 re esse, et est; actus ut loqū ē ipū esse, et essā, et nū nūla dīcōne a
 nū esse, et essā nūqū. Pūa pūa pūa metaphica ē genus, et actus
 metaphicus nūqū, et genus saltē itā pūa pūa nūqū
 nūqū.

NB Cui actus, et pūa rō, dīcōnes accēptōnes beant nōes itā
 actus entitativū, et metaphice inclūnt, et tūc oū dīcōnū, magna
 ex pte vocale qd ap. auctores sūt nūca actū entitativū me, et qd nō
 oes ad rō loquunt. Normates sūmūz ap. pūa nūqū actū entitativū
 et metaphicy bene cu Essēntiā D. dīp. B. metaphice nūqū nūqū, itā
 venent Scotus, et Scotus oes, qd. Merin. lib pūicōay dīp. 3^a qd. 2^a
 et ex pūm Fūidū lib pūicōay qd. a. a. l. et 30. et Pal. lib pūic
 oay qd. 5^a Jostes a dī nūqū, qui oes pūcū entitativū, et me
 taphicy inclūnt entitativū, et eū esse, et nūqū metaphica.

ND Imune m
 Jostes quos longo calamo refert Merin. loco nūqū, ē actus

mg 13 talis se puaq poy, ut esse, hoc e, esum inminuend nec actu
 metaphice beat; Phoras sequit' Man. lib' phicoy qst. 2° 3° citans &
 V. Agostianos oes cy m eore s' i'raoent' ponia sentia ex nullo
 aliquos, vna vinnit', taliquos es nullo Agostianos n'ce, t' n' oes
 Agostia noz nuz sentig tenere. Hanc vortary sentig vident' &
 pendeni nri Tribaisenses in cap. 23 lib' phicoy qst. 17 axlo 2°
 et hanc ca lib' metaphice cap. 2° qst 3° 12° 2° 2°; de idy coamny
 loquendi, et in re amony, et scotary sentia n' d'icent, ut
 notat P. Suarez loco citato.

120

Sic nra do; Ma 1^a notat' a pna betactu
 entitativy, et metaphicy, nro ingere entitativo, et metaphico n' d'icere
 ra pna cy acty includat; ut vna v' q' n' d'icamus, et iusto r'ic.
 caso mox acty entitativy, et metaphicy explandi n' d'icemus, sic q'
 aony eporno. Actus metaphicus, et entitativ' t' e' exista rei ut bo
 lunt nri Tribaisenses, t' e' ipy esse, et ena rei, ut cy Scoto, et ex
 simo d' scotista, et nri omunib' indigunt; t' e' d'icere metaphica
 rei cy gere p'one, facere, inquit remu acty metaphicy vone exp
 onunt, et illo mg 13 coare defendunt; et ma 1^a notat' a pna bet
 et isty esse, et eny; et d'icere cy esse p'one faciente: q'

121

vna v' nri, et n' sequent' ing' mg 13 ind' p'ensent' a pna p'p'ig' erant
 q' bene late p'ensimus. 2° p' in negabilis videt', q' ma 1^a bet
 eny vnt' abena p'ne, p' q' a pna, et quolibet alio p' d'icunt'; si quibz
 d'icita verat', q' n' e' pna, nec id, q' ma n' e'; p'nterea p'ntane nuz
 eny, qualis ay q' illa ut a p' d'icunt', d' hanc, et p' d'icunt' et explat'
 q' pna notat' a pna em, et eny aliquy bet. Nec obstat' n' cy vnt'
 d'icant' mg existere p'ensunt' p'ne; q' t' eny iusta ip'as humanitas
 Christi Dini existit p'ensunt' verbi, et in humanitas bet nuz p'p'.

121
nig em dntz abewa verbi, siquide verbi e spiritus, et increans, et
humana corpus, et creata.

122
Vires aeryus q' mal' comunicat q'po
quiditaz ee, et emg, quq no het fra; patet hz esse eo q' fra no e ita quidi
tas, et eva q'po; hz etiq' q' p'okus hancus het ee corpus, ee male, et ite
a, que illi no comunicat, nec comunicat p' fra illi alio; hoc par
ta hoc ee, et hanc emg, quq ma toti comunicat in se het rarya pa,
alioqui no potet ea toti comunicare, et omz het acty entitatibz, et mt
phicaz si p' hoc idy intelligat ee, et eva, sive actus loquz, qu' in ee
eva rei dntz et notavimus § 121.

123
Ple raryes aseo ficare // ut mo
deno res tota ig no avocant naxe magis hanc acty entitatibz
si p' hoc intelligat ee, et eva rei; lit hoc no venint antiquiores dicentes
magis longuz emg mutuo axe, que erat dntz ut ma rarye hanc;
p'ndz q' raryz, et independens a pa, no hanc emg etq' nec acty en
titatibz, etiq' lit p' ee, et eva rei vniq'et; o' hic mutuo raryendi r
xiz illuz, q' intendit vniq'et; nq' si fra e dntz ut magis emg he
at: q' fra ad eva nre no p'ctinet; nq' dntz e ~~eva~~ eva effuz
illuz, ad q' dntz, alioquin no dntz, o' vniq'etibz ee: q' esse in
dependens a pa ma magis emg het, et omz actus entitatibz, et mt
phicaz p'eva dntz.

124
Tertia p' miaz p' § 122 duo includit, et q'
p' hanc magis raryz mtphicaz, et q' raryz a pa mtphicaz cy q' raryz p' raryz m
tphicaz p'ctat; q' in negativis raryz, q' ma v' raryz a pa, et ab eva r
rara: q' het p' raryz p' q' raryz hanc raryz, q' e hanc raryz, cy hoc nil
aliud sit, nisi p' raryz p' q' raryz hanc raryz. Preterea ma v'
p' raryz e d' p' raryz, et d' p' q' raryz hanc raryz p' q' raryz d' p' raryz
et ab eva raryz raryz hanc raryz. hoc id nax raryz ut notat

Facily loco utaro. d' idy q' talis s'p'ia metaphica metaphica spones,
cygere faciant; p'inde q' q' acty metaphica s'p'ia spones facienty
mudy heat.

123 Sed talis spones metaphica d'ant sic p'ro: p'unc tal' s'p'o-
is metaphica, q' d'ant s'p'us genis, et s'p'ia s'p'ie talis; d' d'ant in ma-
l' q' in mal' tal' s'p'io metaphica, et s'nt s'p'ia illius talis spones, mi-
nens ent' actus metaphicus s'p'ie talis. Max e' potans, qui d'icunt
in Deo n' d'ant acty metaphica s'p'ie talis, q' n' d'ant s'p'io metaphica
d' d'ant n' d'ant s'p'io metaphica, q' n' d'ant genis, et s'p'ia s'p'ie talis;
l'it' in Deo s'nt s'nt entis q' d'icunt n' e' genis s'p'ie talis, q'
e' transcendentis, et n' iniboy, et a' genis s'p'ie talis requirit, q' in-
iboy, et n' transcendentis s'nt.

126 Nix par; in mal' tal' s'nt s'nt in s'p'ia, in s'p'ia,
et s'nt p'ro p' receptiva p'ra s'ntalis; d' d' e' s'nt genis, et s'nt s'p'ie s'p'ie
talis; q' Max e' certa s'nt s'nt p'ntas s'nt mal' s'nt; nix s'nt
s'nt p'ra s'nt ex eo q' s'nt s'nt in s'p'ia s'nt al'it', que mal' n' d';
s'nt s'nt p'ra, que s'nt in s'p'ia, et n' s'nt; et p' p'ra p' receptiva
p'ra s'ntalis d'ant a' d' e' m'g; et p' d' p'ra p'ra s'nt a' d' e' p'ra s'ntalis,
q' e' e' in s'nt s'nt s'nt s'nt s'nt, q' q' p'ra p'ra mal' e' e' s'nt, et s'nt
e' genis s'nt talis, i'nta s'nt in loco s'nt 3^a a' s'nt.

127 Et hinc d' d' d' d',
q' s'nt p'ra p' receptiva p'ra s'ntalis s'nt s'nt s'nt talis, que e' e' e'
s'nt s'nt s'nt s'nt, q' s'nt s'nt ex loco s'nt loco a' s'nt s'nt illud,
q' d'ant genis s'nt talis, et p'ra s'nt s'nt s'nt, que a' leg' p'ntas
e' s'nt s'nt s'nt talis; d' s'nt p'ra p' receptiva p'ra s'ntalis d'ant s'nt
s'nt in s'nt, qui e' genis s'nt talis et s'nt s'nt; et p'ra s'nt s'nt s'nt
p'ra: q' talis s'nt e' s'nt s'nt talis; q' mal' s'nt s'nt, et s'nt s'nt talis e'
s'nt s'nt spones metaphica, et eius s'nt e' actus metaphicus s'nt talis.

228 Multiplicitas, et epicasitas videtur hoc; quod in philosophia est quod dicitur
 magis de se independentem et potius in hoc spatio, quod aliud sit per se
 talis est acutus philosophus proprie talis: quod in philosophia est quod dicitur
 independentem et potius in hoc spatio metaphysicam quod aliud est acutus
 metaphysicus proprie talis; et cy talis in omni parte. Preceptorum per
 multas dicitur et magis in parte de se independentem, ad magis, et magis
 et potius in omni parte, in omni parte videtur esse acutus metaphysicus
 proprie talis, et magis talis acutus habet.

229 Presencia ad hoc dicitur, quod
 quod in omni parte, et magis celestis, et magis sub lunariis
 specie videtur: quod dicitur magis et genus proprie tale respectu unius
 197, et supra celestis, et sub lunariis proprie unius quod dicitur, magis
 quod supra magis et unius quod dicitur, ut per independentem, et determinatam
 et plures magis specie videtur; et supra celestis, et sub lunariis
 unius quilibet magis videtur, et pars alterius et determinatam
 quod est genus, et dicitur proprie talis et ex loci unius loco dicitur
 quod magis celestis, et sub lunariis esse, et dicitur proprie talis et
 at, et sequens hoc propositionem metaphysicam, et acutus metaphysicam
 proprie talis.

130 Apud Palanco, et Trillo loci unius invenio ad ha
 rationes totas respectu ^{de se} nec dicitur instantie in parte respectu magis,
 et per; nec supra magis et respectu celestis, et sub lunariis ge
 nus proprie tale, quod nec supra est univocum, et analogum, et quod
 magis dicitur transcendat, autem, quod supra instantie in parte
 transcendit dicitur magis, et per, quod magis dicitur magis, quod dicitur
 per natura in parte est, et quod supra magis transcendit dicitur
 celestis, et sub lunariis, quod magis dicitur magis, et cy transcen
 dendia apud ipsos univocationi officiat, et univocum ad genus

pprie tale requirit, in dicitur huius pprie genus e.

131

Inferunt hic in m

ara 1° genus pprie tale nō dicitur, et cy ad ppositionem metaphi-
ca genus pprie tale requiritur in dicitur, magis 13 ppositionem
metaphicā nō habere, nec in illis actus metaphici pprie tale in se
nō hē. In multis dicitur respondere. 1° qd dicitur qd dicitur sustineri
in plene nō ē unibocum mare, et ppe, nec dicitur mare 1° celestis
sublunariū, qd unum dicitur ostendit ex eodē ratio pprie quae ppe est
sustentia ē qd pertinet ad ditionem ppe; in hoc enī ratio ppe im-
mūnū ponit, et ratio pprie quae ē in plene ē qd ostendit ad pponendam
cy a se ppe sustati ratio sustale; et hoc ratio qd in materia 1° pprie
invenit, ut patet.

132

Deinde ratio pprie quae materia 1° celestis ē materia 1° eodē
ē 1° sub huius respectu ppe sustalis, et hoc enī pprie in materia sub-
lunari repenit ut ē in negativitate: qd pprie eodē ratio pprie quae ppe ē
sustale in plene mare; et pprie eodē ratio pprie quae ppe materia 1° celestis
ē materia 1° ē enī materia 1° sublunariū, qd ē unum dicitur dicitur unibocum esse ut
dicitur ostendit, quae materia 1° sustentia dicitur unibocum agens, id qd ostendit
dicitur huius respectu sustentia reitū utiq; ostendit, qd in loca enī
nō transcendere suas vias ppeimus.

133

Ad hunc, qd si dicitur sustentia
in plene transcendere vias mare, et ppe nō ppe iusta totas dicitur
ci genus pprie tale respectu ppe sustalis, et in hoc nō habebit ex-
nus, et in huius respectu metaphicā, nec actus metaphici pprie talis
qd tota nō dicitur. Tandem dicitur actus ppe, iive ppe nō tran-
scendit vias ppe, alias iusta totas nō ppe dicitur unibocum
dicitur dicitur huius sustentia, qd ppe ē: qd nec dicitur sub huius ppe,
iive mare 1° vias celestis, et sublunariū transcendit, et ma-

ca celesti, et sub lunariis acy metaphisicis habent, et sic eo qd
rephus per mas vspas transeuntat pponit qd pna viduali ac
ny metaphisicis habeat, qd rephus maxa vspas celesti, et sub
lunariis transeuntat n impediet. qd vnaqj maxa acm me
taphisico gaudeat.

134 Ex his oibus patet in quo sensu veng sit ma
rg ee purg pog: e qd puxa pna n ingere loqz enitativu, aut
meta phico, d vly en gere phico, et receptivo, qd in eo que
e puxa pna, in quo n e actus; et ma e actus loquyer
vitarib; et meta phicus, ut osensu e; et vly n e actus phi
sicus, et receptiv; qd sic actus e pna phica, et maxa n e
pna. Et d hoc ingere phico, et receptivo, in quo e pura
pna, explanda n quq plures auctorites Aristi, D. Thomae, et a
liorq, qui maxg 19 ee pag, et purg pog docent, et hoc expl
aone in no vj nulg hnt, qua pph eas oes omitt.

Section VII.

Argumenta mania raa.

135 Puz auctorites, qd falsu e exptao, obid v; dat aliq
ens illi Deus, qd n actus purus, et purissimus ita ut exclu
dat oq potentia; qd debet vari aliq ens, qd n pna pura ita ut
excludat oq actua; et acty; d hoc nequ e aliud nisi maxa
v; que inter oia enia dicitur emerse: qd ita e pura pna, et
oq acty excludat, et nq acty metaphisicq ppie talz n habet
d par; pura pna summe dicitur ad actu puro; d n nemo e
pna n aliquoz acty hnt talz metaphisicq, p hanc eni ley
actu puro vivet: q.

136 Arguy, et pna efficacissimas patient
retoriones; arguunt, qd dat ens illi Deus dicens oq ppe

tionis: qd' dicitur ens, qd' nullo perfectione dicitur; & esse ens perfectio
id' ad qd' subditio est: qd' dicitur ens, qd' ens id' sit. 2° pro, qd' pura po-
tente dicitur ab actu puro; & id' nomine dicitur si est
ens, & tenet aliqd' esse, & ens, id' q' per hoc aliquo modo cum
actu puro dicitur: qd' materia 1° id' est ens, nec aliqd' esse,
& ens tenet. Hinc argumentum potest negari, & q' p'ly, ty q' dicitur
est pura pot' in genere phico productivo ad extra, qd' in illo genere
est pura pot' in quo id' tenet actus; & in genere phico productivo
ad extra nullo actu tenet q' d' dicitur extra product' realis a
Deo dicitur, & in Deo id' sit.

137
Cuius ergo qd' Deus est per in genere me-
ta phico cy apud nos uterque esse proprie talis. qd' est pro metaphisica; unde
id' est Deo actus purus ita ut utroque potentialiter excludat id' in
actus purus, et purissimus, qd' excludit de pot' phica, recipere, si-
quidem nil phice recipit, & qd' excludit de pot' metaphisica vice
nisi inspectione, qd' id' dicitur esse inspectione invicentis; in hoc ten-
tu omniis anni, no cog. Disparitas est clarissima; qd' id' dicitur ens, qd' de
excludat inspectione, & in hoc tenitu sit actus purus, id' sit ac-
tu ens qd' de excludat perfectione, & ens, cui id' sit ens talis perfectione,
et ens ens dicitur debet, & cy est sit actus talis loquens impli-
cat ens qd' id' dicitur actus talis loquens, & id' tenet dicitur ut materia
1° ergo metaphisica proprie talis.

138
Hinc Hypostas notare oportet qd'
id' Deus sit actus purus ita ut omne potentialiter exclu-
dat ut ipse voluit tenentia homine est Deo Thoma
videre materia prima aliquo actu in sua essentia
dicitur, & sequentes metaphisica; ratio, qd' iuxta Dico
Thoma materia prima in suo est imperfecto imitativa Dei.

et similitudine, habet ex illo sic questione 3^a de veritate arto 2° ad 13: dicendum quod quodvis materia ^{est} in se, tamen inest
 et imitatio ^{est} forme quantum ad se, & universale esse habet illud in
 nomen est imitatio ventis, et dicitur per hanc similitudinem in Deo; et sic
 quodlibet arto 11 ad 23: dicendum quod materia licet recedat Deo similitudinem
 et sic non potentialiter, tamen inquantum, t sic esse habet similitu-
 tudinem quantum ad retinet divini esse; materia non potest habere in
 suo esse similitudinem cum Deo, si Deus sit actus purus ita ut non po-
 tentialiter excludat nisi aliquis actus in se includat.
 et si Deus est ita purus actus materia actus habet.

139

Ad primum nomen
 et tota coarctat; materia est sic utat ex verbis istis dicitur
 omnia si est materia in se esse imitatio Deum, et aliquis simili-
 tudinem ex illo habet: quod non est de veritate pura per unum esse
 a Deo, et a veritate pura, quod faceret deus qui est materia ob-
 ciat, quod plus videtur a Deo, et actu puro accidentia quod ma-
 teria, quod habet esse substantia, per quod veritas provenit cum actu puro,
 quod non habet accidentia; preterea materia est spiritualis per
 se videtur minus videtur a Deo, et actu puro, quod quia existit,
 quod ut potest spiritualis est magis perfecta, et magis est ma-
 gis perfecta, et magis accidentia ad Deum per minus a billo in-
 terat, et tamen est pura per ut pote materia: quod non est de veritate pu-
 re per unum a Deo videtur, et actu puro.

140

Obiter, quod stat gene,
 et sic per se talis sub aliquo gene supremo videtur esse
 re, et materia sub nullo gene supremo videtur esse: quod non est
 at gene, et sic per se talis videtur quod habet actus metaphisic
 unum cum gene, cum gene per se faciente; Nihil per;

qđ ma nō dīnet dīrecte sub genere accidentis, nō ē accidens &
ind nec sub genere supremo iuste; nūqđ nō ponit in p̄dicame-
nto iuste; nūqđ enī qđ ita docet D. Thomas qui in 3^a dīcōne b.
qđ 1^a ad 1° p̄ ad 3° sequensia hēt.

141

Susta 1^a qđ ē genus nō p̄p̄ie

pat̄ eptē, nūl ē, in genere quā nō dīrecte dēt̄ sub iō, nūl ē
qđ hēt nāqđ aliquo p̄te; at qui ma nō hēt nāqđ aliquo p̄te
te cy nō esalib in p̄ta: qđ dīrecte nō dīnet sub genere iuste. Dpat̄?
Dīpa mare 1^a ē p̄p̄ p̄e, ut enī nō p̄temur; d̄ p̄p̄ nō ē actus; p̄
p̄p̄ actus ē p̄p̄: qđ dīpa mare nō ē actus, p̄ndqđ mare nō
ly actus dīnet. Dpat̄? si maria 1^a nō ē in dīrecte pura p̄p̄
ē ē actus, & p̄p̄ ex actus; d̄ nōmy ē; qđ actus iusta dī dī
Abong, & Aristē p̄p̄ in lōis ē p̄p̄, & mare nō ē p̄p̄,
nō ē p̄p̄ ex p̄p̄: qđ.

142.

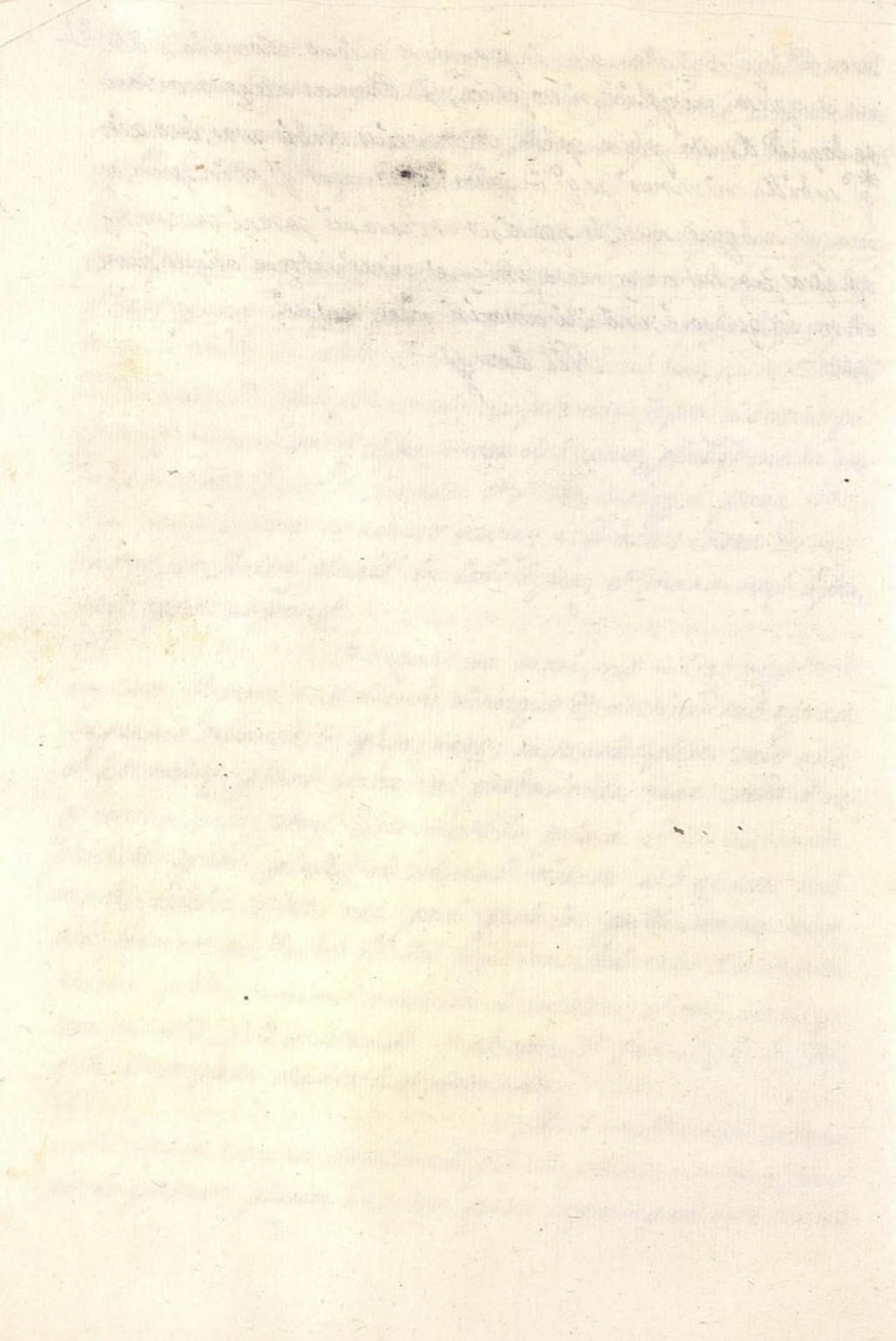
Ita arguay vā māi, nō nūqđ; ad p̄p̄
nūqđ vā d̄ p̄p̄ antecedenti, dīnq̄ dī; nō dīnet sub genere
supremo sustansī in p̄ta, nō ē; sustansī p̄te, vōd̄ anī
& hoc tamē p̄p̄t̄ nō sūnt p̄p̄p̄t̄, quas vōd̄, & nō
qđ consequens. Itaqđ vīset materia prima nō sū sustansī
p̄p̄t̄ p̄ta, p̄ndqđ nō dīnet dīrecte sub genere sub-
stansī p̄p̄t̄ p̄ta, nec ponī p̄t̄ in p̄dicamento sustansī
p̄p̄t̄ p̄ta ab Aristē, qđ illi loquitur Aristoteles & sustansī
p̄p̄t̄ p̄ta, tamen ē sustansī incompleta, qđ enī sū in p̄-
ta nō sū, qđ sū sustansī vō ab omnib p̄p̄t̄ ē in p̄ta,
quā incompleta p̄p̄t̄ ē, & sustansī.

143

Sind mat̄ dīnet sub genere
iuste p̄p̄t̄ incompleta, & dīlocari p̄t̄ in p̄dicamento, qđ p̄p̄
p̄t̄ in quo susta p̄p̄t̄ incompleta genus supremū sū, vōd̄ dīnq̄

Ita d^o loqui S^o q^oea, qui in praesentia aliquo collocanda // Debe³¹
nt esse plena metaphice, n^o vo phice; D. Thomas allegata actioni
se loquitur d^oista phice plena et uterque verbi v^oat, ideo ait:
* q^o subilla n^o d^oinet p^o q^o in plena; at n^o negat q^o p^o in plena, v^o
ma n^o subgere v^ota in plena, et adversarij p^onti d^oventing
ap. ipso p^o bet actus meta phicy, et n^ont subgere aliquo v^ota,
et in in plena e; v^ont illi adversarij v^ota tenent?

~~Ita~~ Nil d^oet q^o

* *sub illa in ordine p[er] q[uo]d in completa; at n[on] negat q[uo]d p[ri]m[us]*
completa, v[er]o man[et] ut sub voce n[on] n[on] in completa, et ad
veritatem p[er]tinet devent; na[m] apud ip[s]a p[er] h[ec] actus
metaphisic[us] et dicitur sub voce aliquo n[on] n[on] in
in completa e[st] v[er]o id illi ad dicitur v[er]e tenent.

Ad 3^{am} p[ar]te[m]
omn[is] dicitur man[et]; sicut man[et] e[st] dicitur p[er] p[er]
ad 1^{am}, p[er] metaphisic[us] n[on] man[et]; et dicitur man[et];
et p[er] n[on] e[st] actus in diversa linea, in qua e[st] p[er]
no; in ead[em] om[n]i[us] man[et] cu[m] p[er] dicitur, et dicitur co.
ens: q[uo]d dicitur man[et] n[on] e[st] actus p[er] dicitur, metaphisic[us]
actus n[on] co[m]m[un]is. Om[n]i[m]us q[uo]d actus, et p[er] in ead[em]
esse p[er] dicitur, q[uo]d p[er] e[st]; q[uo]d dicitur ad dicitur, et dicitur
p[er] dicitur solit[er] man[et]; e[st] p[er] metaphisic[us], q[uo]d h[ec] dicitur
et actus metaphisic[us], q[uo]d h[ec] dicitur; at in diversa p[er]
ne, et linea certu[m] e[st] id[em] p[er] e[st] actus, et p[er]; p[er]
et in Deo, qui e[st] actus, et etig[er] e[st] p[er] in ead[em] p[er]
chivo ad dicitur, et quelibet p[er] e[st] actus in p[er]
arib[us] man[et], et id[em] e[st] p[er] dicitur man[et] man[et] de
nuyi v[er]o l[ic]et dicitur man[et] sit p[er] metaphisic[us] v[er]e p[er]
forma n[on] dicitur v[er]o sit actus metaphisic[us] q[uo]d p[er]
p[er] e[st] dicitur spon[dit] dicitur p[er] dicitur.

149
Ad 4^{am} p[ar]te[m]
omn[is] dicitur man[et] dicitur metaphisic[us]; man[et] e[st] dicitur
man[et] metaphisic[us] q[uo]d h[ec] dicitur, p[er] dicitur, et e[st]
p[er] dicitur actus metaphisic[us], q[uo]d e[st] illa dicitur; v[er]o
man[et]; ad cuius submersa p[er] dicitur, q[uo]d p[er].

Animo, et D. Thomas dicit quod actus est per se
 et dicitur sic informativus unum quod materia non
 per se et per se extra se est quod materia non actus
 sicut informativus, nec ex illo dicitur quod non
 omnis, et in hoc genere est per se per se; non quod non
 sit actus metaphisicus, nec ex illo dicitur quod
 quod negamus, et alius dicitur non dicitur ex eo
 quod per se non sit quod angelus, et Deus actus met
 aphisicus dicitur, et per se dicitur, nec ex illa dicitur.

146

Obil. 3. si in

per se per se actus entitativus, et metaphisicus, ille
 est magis, et minus per se, quod per se metaphisica;
 hoc inquit; quod. Non per se quodammodo per se; per se
 metaphisica est per se, sive dicitur sustineat quod
 et actus metaphisicus est per se, sive dicitur per se
 repraesentare, per se sustineat dicitur; et sic dicitur per se
 repraesentare per se, sustineat dicitur, et magis per se,
 quod ille, sustineat dicitur in parte quod per se dicitur
 per se per se ad per se sustineat, quod est per se alii; quod
 per se per se per se actus metaphisicus non dicitur
 dicitur et non per se per se, per se quod dicitur est
 per se metaphisica; dicitur et sustineat dicitur in parte
 dicitur est per se, et per se, et dicitur per se ad per se
 sustineat dicitur ad sustineat, et non dicitur
 non ad per se; quod.

147

Inat. 1. Dicitur magis magis
 ab Animo, et D. Thomas, et similibus dicitur

in planis aliqz acty mare p: qd acty meta-
 ficz existens in signa n bet, signa e in defi-
 nitione ex plan. Ipat v: ens sicut in acty, et
 poa: qd pt ee chs reale, et poty a pte rei qd
 idly sit poa, ut nec sit actus, nec aliqz ac-
 ty includat. qd ex eo qd maria totit extra cau-
 ras, et est hcat n sequit acty meta ficz la-
 ge. Ipat qd maria e I se in si prens ad
 hanc, et illa pns, ens; qd ita e in se pns nullus,
 acty bet qd actus e d hanc qd pns in se: qd maria
 la nullus acty nec meta ficz bet.

146

Eadez arguti p a pns

la pat, hoc v: d hanc virtute puctiva variari
 nis qd si illa hanc illa eet magis et minus poalis,
 et puctivaque poa vitalis; magis, qd ex pnt vi-
 atute ad pnsentia variorina quq n ex plan poa
 vitalis; minus, qd virtus puctiva variorini
 e in se pns ut d hanc hanc, perque e d pnt
 poa vitalis; hanc siquidz d pnt per hanc; per
 qd pnt d hanc virtus puctiva variorini; hanc
 d arguti tenet obiens hanc yn pa d hanc
 mare; eet in d hanc hanc magis, et hanc
 poalis que poa meta ficz, d hanc; hanc; et
 hanc d hanc hanc, hanc. ex pnt hanc.

149

Actus meta

ficus mare seu poa receptiva pns substantialis in
 la rea ficz poa receptiva e magis poalis, que

poa metafica iure opus sustae in d'plex, q' hie opus
pt stare, quin in jice receptib' p'e sustalis, et p'
at in j'ca q' n' h'et opus p'oe r'p'ive qui semp
ex jice receptib' p'e t'e r'vet; at in linea met
afica magis poalis e' opus sustansie in d'plex
quq' opus p'oe r'ep'ive p'e; q' e' genus, et uno
meta jice receptib' plurius signatu, quos meta
jice opus p'oe r'ep'ive r'ep'ere nequit so
cip'it, q' n' d' v'imus v'icunt p'at'et ma'o.
als.

150 Hinc patet' d'is soly inest q' actus
meta jicus mare sint in d'iversis lineis mag
is, et minus poalis quq' poa metafica, magis in
linea jica receptiva p'e sustalis, et minus
in linea meta jica q' ab q' abuepo p'oe sta
ae r'oy e' aboib' in p'oa p'oc'iva r'asioni in
hoc. At q' p'p'at'ez claris q' a' i'qui pt aut,
n' explant aliqui actus j'ca mare, p'oe; me
ta jicy n' art, et cog, q' explant v'ic'z ma
ae que actus meta jicus illis e' et p'avinu
us. At q' p'p'at'ez r'ev'it p'uaa m'ent' quo
ponat' Ma'o a r'are d'rig r'ent'z stabilit'e.

151 At illz red, q' ens, q' d'iv'it in acty et po
q' e' ens reale in d'plex q' d'iv'it in acty et po
q' j'ca, et sic Aristot, et D. Thomas n' intelligen
ti, et in hoc sensu no art, i'qui coem: q' p'

34
est ens reale quod talis sit proa ut nec sit actus
ficus, nec actus ficus includat, 200; quod talis est ma-
ara ut ut ubi minus 2132 ut nec sit actus me-
taficus, nec actus metaficus includat, no cog;
quod vane indicat 2132, quod nimirum implat e-
ns existens, quod non habeat esse, et si proa, et cy ex
sit actus loquus, et si proa metaficus, in d' implat
ens existens quod actus loquus et metaficus non ha-
beat.

192 Ad 33 quod dicitur, dicitur mare; mare est
esse indifferens ad hanc, et illam speciem entis
fice completi, 200; fice in d' plerumque mare; et eodem
modo dicitur minus, no cog, quod proa fice est ens fice ple-
rumque et cy mare ut sit esse indifferens ad hoc et
illud fice quod proa, in d' est indifferens, ad hanc, et illam
speciem entis fice completi quod dicitur esse indifferens actus qui
est d' mare ad quod proa fice, sicut proa, quod patemus; at sit
non sit d' mare, et indifferens ad esse ens fice plerumque, in
est d' mare, et non indifferens ad esse instans fice in-
pletum quod dicitur ad speciem quod cog entis fice in d' plerumque,
habet quod actus aquo talis d' mare provenit sicut sua,
metaficus si proa qui actus metaficus mare est.

193

Si est et quod

instans huius, et d' Thomae, proa est que dicitur, et dicitur
speciem, et d' Thomae dicitur supra: quod si mare est se
non est proa nec habet speciem, entis fice in d' ple-
rumque, nec si proa aliquo, in d' nec actus metaficus; nec;

qd Aristoteles, et D Thomas loquuntur de pra metaphisica, si-
 ca, id est intelligendi ita ut ut doceantur qd pra me-
 ta fisica siue supra diuina, et est species entis
 metaphisice plenae, qd in materia vera dicitur qd materia
 sit ens siue in plenae, tunc per se si quis dixerit a quo
 libet alio, et est ens metaphisice plenae, si pra quolibet siue sit
 phisice in plenae sit, tunc per se si quis dixerit a quo
 libet alio dixerit, et est ens metaphisice plenae.

154

Sicut pra fisica loquuntur intellige
 nudi ita ut ut doceant, qd pra fisica dixerit, et est species nudi
 inlibet entis, et dicitur entis sporifice plenae patet hoc, qd Deus
 dixerit a quo libet alia species et in pra phisice nudi, et in
 Aristoteles etiam quilibet Angelus species plenae, et phisica,
 pra causet. qd qd materia est pra fisica nudi dicitur qd nudi
 beat species entis sporifice plenae, quae a pra uenit, et
 qd tali specie ab alio nudi dixerit, qd dixerit, nudi qd nudi
 species entis nudi sporifice, et phisice in plenae, qd dicitur ratione argu-
 ti dependimus.

155

Obiunt qd, duo accidentia, 13, et qd pra op-
 aris a materia nulas habet operationes: qd nulas habet esse, nec
 dicitur, dicitur qd nec actus metaphisicy in illa dixerit. 24. ex ar-
 bitrio entis in actu nudi sit ens pra: qd si materia habet actus
 metaphisicy ex illa, et ex pra nudi resultaret ens pra se, qd in
 si phisica est species. Ratio coe, qd pra est ens in actu, et etiam
 est in actu materia si actus metaphisicy habet. 14 accidentia uniu-
 uerbi intellectus species est, siue ubi casus, duratio, et alia, quae esse
 ontologiae subiecto habent, et quoniam nulas sunt operationes assigna-

viles; dicitur iuxta eē bet, et op. *Spontas operativa nō*³⁵
ē.

196 *Mustimus Mexineno, et ay ed alū explant*
acciona ne pte, et spontantū et sic explant nobis
nō nocet, qd lū maia beat ē nē pte, nec spontū, et
sic nō debet ēē pte opanti; dicit vultū, vey omittat nūl
sonor, qd in pavidima sentia maia opit, et opat suas
opationes. vnde pte ēē, bene, et bet. 24 ploguū ay p. Gua
rel dicit p. 13 metaphice nē sa nuro 16, Mexineno itan, A.
aiq. et plū communū, intelligit, qd ex duob' entib' in
actu pfecto, et opato nō pte resultat vny pte, qd
sa nos nō ē, qd lū pte sū in actu metaphice et maia ē
iq, quilibet ē in actu pte in pte, ac pte illū in-
ū, pte resultat pte.

154

Hec intelligencia expra ē Dicit

Abome ng quore vrica & anima arto v' in desimo
99, sibi obit hoc ploguū ita: ex duob' instantiū entib' nō
99 actu nō pte aliq' vny; 99 corpus, quū intus ē iuxta
99 existens actu: nō pte intus pte vniū corpō, et ex eū
99 pte aliq' vny; et nō: 99 dicitur qd ex duob' insta-
99 entib' actū existentib', et pfectis in sua specie
99 (pica videt) et nō pte aliq' vny; at' actū, et
99 corpus nō s' huius mī, cū sint pte hūmā nare, in
99 exis nō pte pte fieri vny; nō pte exprāmi clar-
ius intelligencia quā ploguū hūc communū adaptat.

158

Et quidē qd

ploguū nequeat ita intelligi, et ex duob' entib' in

actu metaphisico nequeat resultare vny p se, vnde
P. Suarez. ex cog^o ens p se, et plerumq ex nullo n^o sponat
vnde sevet sponi, et resultare ex p^orib^o que traxant in
vitz actualite, et ergo; et cy hec oia actu loqu, enri
tatis et metafisicus sint, int^o ens seve resultare ex
p^orib^o, et entib^o in actu loqu, entitatis, et metafisico; tanq^o q^o abest
q^o ex vob^o entib^o in actu metaphisico n^o fiat vny p se, q^o po
tius ex illis nesario fieri seveat, et sponat.

Sect. 8.^a

An mal^a beat p^orig existensia?

159 Existensia apud Pl^o vocat^o actualitas, et vno illa, p^o qu^o
res ponit^o extra causas; & hac rogar^o, an mg^o b^o beat
ill^o p^orig, vitz a p^o, tan ill^o a p^o mutuet? & p^o ex
vno apud mg^o b^o esse p^orig hanc existensia vitz ab
existensia p^o; vnde & in p^oto vnt^o esse esse, vna n^o
ny me, et esa p^o que s^o esse passiales, et ex illi vnt^o
vnt^o ad equa esa totius; ita iusta hanc vnt^o vnt^o
p^oto vnt^o esse existensia, existensia vnt^o max, et
existensia p^o, que s^o existensia passiales, ex q^o ad
qua s^o fiat existensia p^oti. Senna hanc ita explata e
vnt^o vnt^o n^ony, et sc^o vnt^o vnt^o, vt videre e ap. Paima
lib. 1° p^o vnt^o vnt^o p^o vnt^o, ita vt vnt^o vnt^o ex n^ony, qui
ill^o vnt^o vnt^o.

160

Secunda sententia tenet mg^o b^o vnt^o esse ex
istensia p^orig vnt^o ad vnt^o p^o, vnt^o esse p^o ex
istensia vnt^o p^o talis vnt^o in p^oto vnt^o vnt^o p^o vnt^o
et vnt^o vnt^o vnt^o, p^o qu^o existensia vnt^o, et existensia

pro. Hec seria e' oiy Phosary, nullo, quez videntur ³⁶
Sunt aut Pal. qui p'oria sua nuy Latemarocet, un
d. itaqz n' videri, t' Latemarocet tota n'e. Hanc ta
stary pertig aplectunt' Egidiari' ap. Hercy Manso.
lib. 1° phicoary quest 7^a 5^l, et ex n'is P. Politus romo 2°
phice p' integras 3as, et apud illy P. Barnadinus
Maxista romo 1° suary selectary questiony qst 2^a
seccione 2^a.

161 Cui n'is sit n'ca 2^a. Ma' ta bet p'p'ia
existensiqz v'itqz abessita p'e. ep'icissima huius 2^a p'
bas d'enset' h'ec; ma' ta bet p'p'ia euy v'itqz abessita p'e;
d'ensita cuiuslibet vel e' id'z realit' cy sua est; q' ma
ta bet p'p'ia existiqz v'itqz abessita p'e. Ma' ta p'p'ia h.
es a 5^l 2^l. N'iz p'p'ia n'is ep'icissima v'itqz, euy,
sup'ior' p'p'ia, evident' in p'p'ia p'p'ia v'itqz, q' l'it' Ma
no lib. 1° phicoary qst 7^a 5^l 2° ex p'e aserat, q' l'it' ex
ista id'ent' realit' cy esa adue h'ia ta p'p'ia exist
iqz h'et, id'co e', q' cy antiquiorid' d'ens' iudicat' nuy
nully euy h'ec.

162 Sed q' n'is d' n'is in p'p'ia d'is p'p'ia p'p'ia
h'et e' omittimus Phosary existiqz v'itqz abessita p'e,
h'ec omittimus facta ad d'z p'p'ia; h'anc omittimus
nuy ex P. Pain. lib. 1° phicoary disp. 2^a p'p'ia 5^l
ira d'is p'p'ia. Ma' ta e' va causa malis p'e malis,
v'itqz p'e equi; d' ois causa p'p'ia p'p'ia p'p'ia nuy ad
nuy ep'ic; q' mal' p'p'ia p'p'ia p'p'ia nuy ad p'p'ia
malis equi v'itqz. q' n'is d'ona respectu p'e malis

equi vq; cuius causa malis e sit estq; & ma respectu a
nime valis vtrite me q; sit ma n sit causa malis anime
ralis q; re, q; nec v exisist; & creat e in causa malis
vniuersi anime cy ma, ac pinc anime vt vni per
materie.

163 Factus discussus admittit mutuitz a hostis,
vt videre e ap. Pal. et vrbily, et ab Ogiuisti vt vrbie
al e ap. Mar... Admittunt matz, q; plane sunt, q;
ma e causa malis pte, cy pta a vlla d pcedens
et sine illa existere nequit; admittunt mixz; q;
prioritas nate e ppta causa, vrbis causa pced
sit prioritate nate suz epz; admittunt tantz; coz,
q; sit nent. q; ma v pcedat existens pte, sicut
in q; pcedat prioritate nate pte; q; e expuz D.
Horne vq; q; 66 ad lo v in corpore videntis. si in
vponitas me referat ad vrbis pte me, q; re vrbis m
vrbet aliquz pte; in pte nitas me id pcedit pte; se
vrbis vrbis i pte vrbis pte; et Augustinus vrbis, vrbis
vrbis, vrbis nate vrbis, eo mo quo pte e pte actus
ps 1020.

164 Suggestio; & villo prioritate nate in miaso, et
vrbis pte nitas pte ma pcedit pte existens.
q; ma existit pte existit pte existit ab existit pte.
vrbis vrbis e, q; villo prioritate ad pte neg existit pte,
q; nil e pte prioritate ad re, neg existit existit pte, q;
vrbis vrbis vrbis pte prioritate ad re, huius existit e; nil
si ma pte prioritate ad pte e pte existens existit pte

371
essidens, que nō ē essita p̄e, et ory p̄p̄ig. Alia
sabrunt; in qua ē difficultas p̄bat; Ois causa p̄tica
p̄p̄ig causalit̄ influens in epy p̄cedit p̄p̄ioni
p̄ximo ad epy p̄p̄ig, et ut essidens; & mal' ē caus.
p̄tica malis influens per p̄ticā causalit̄, ma-
l' in jag: q̄.

169. Niaz sicut Hic et notavi, et maā p̄at;
ois causa p̄tica per p̄ticā causalit̄ influens in epy
p̄p̄ioni p̄ximo ad epy p̄cedit ut p̄p̄ig p̄p̄ig
potens, et dis p̄ota ad epy, talit̄ ut abeat illi cau-
sus ad epy p̄ponend; & ut ita p̄p̄ig p̄p̄ig pot-
ens, et dis p̄ota ad epy sit essidens: q̄. Rāo maris ē q̄
causa que ē in p̄p̄ioni p̄ximo ad epy, et causa que nō
ē in p̄p̄ioni p̄ximo ad epy in eo disponit q̄ p̄p̄ig ut
disponit, et requirit oia, que ex p̄te cause requirunt
ut ad epy talit̄ ut Deus teneat illi p̄p̄ig sua-
m ad epy et si illy nō p̄p̄ig impedit cause t̄p̄er-
na, et malit̄ nō t̄p̄erit, seaus ē: que nō carentia
aliēus disponit, & requirit se t̄p̄erit ex p̄te cause ad
epy rāo dūius carentie Deus nō teneat ex illa se-
uere ad epy.

166. Hic ē q̄o maris q̄o nō t̄p̄erit ois disponit
ad p̄ig ignis nō in actu p̄ximo ad ignē nec Deus
injet illi violens, nec ut p̄p̄ig opar' nō p̄p̄ig
neo in illa p̄ig ignis; sicut ignis nō t̄p̄erit a plac-
nē nō in actu p̄ximo ad ignē p̄p̄ig p̄p̄ig nec
Deus teneat ex illa se uere ad p̄p̄ig ignis q̄

niny causa solye in actu h' et priori primo ad
epu qd' ens potive potens et in pota ad epu taliz ut
debeat illi sciamus ad ponendam epu. Hec potri
ma nari nri discussus culmenra.

167.

Rad mixis eius
qz vianxye qd' cauz ee in pota n' adbe bene in potas, enq'as.
ut h'et in potas existit. et h'et existit, qd' qd' n' h'et existit n' exi-
stent. et qd' n' existit adbe nil bene nri; preserea si cauz n'
in religat existens nec h'et existit n' e'it existens, o
enit h'et cauz potivis, et cauz potivi parit, et n' exi-
stent n' debet sciamus ad ponendam, nec Deus nri naly
operat, nec inq'at violentia n' prestans sciamus cauz
de h'et potivi, et n' existenti ut patet. qd' si p'pioniz
sciamus ad h'et presereit ma in pota, et potens ad h'et ta-
liz ut debeat illi sciamus ad h'et, et Deus nri naly qd'
nec si in illa h'et n' ponat, presereit existens, et qd' n'
in existens presereit h'et, que p'pioniz n' e'it
existens existit p'pioniz, et n' h'et.

168

E' ad eo epicas h'et p'pioniz,
ut evgenit advenant adbe in vana, et videras
soluones, que ad advenant ipis in epicas p'pioniz, et
quas vni existens alii adbe impugnant. Collegij
D. Thome plusense ap. Pal. lib. 10 p'pioniz qd' 70. n'uo
43. et Barona, ap. Maon. lib. 10 p'pioniz qd' 70. 53. n'uo
29 v'ent mo 19 inq'at p'pioniz a qd' ad h'et, n' v' p'
p'pioniz in quo. P'pioniz inq'at e' p'pioniz qua ca-
n'ta inq'at existens ante epu, et quon epu inq'at

38
sic ut in prior illuminatione prioriter in quo, quod intelligi
et existens antequam actu illuminatio intelligat. Hanc
prioriter hoc est causa efficiens: ideo quod omnia causa efficiens in-
tellectus, et existens ante eum, et quia eum intelligat.

109 Prioritas quoque
satis quod prius requirit intelligi sine posteriori nec ante-
quam posteriori intelligat; sic P. A. Securus in prioritate
libro prioritate aquo dicitur, quod ita est prior filio quod tunc
filio intelligi nequeat nec antequam filius intelligat?
cuius autem materia ita ut sit prior pro priori quod in-
tellectus simplici, et potens ad hoc intelligi ut sit et
existens, et non prior existens; deservit se, quod
illo prioriter etiam intelligit. Hanc istud dicitur. Dicitur
in prioritate et magis simpliciter metaphisice dicitur
et sub conditione prioritate vocatur. Hic dicitur locuti-
tate, et bene expressis testatur in pueris et ab-
iq. existet.

110 Respondeo quod dicitur magis quod dicitur quod est simpliciter
et potens ad hoc existere non existens completa et in-
ta, et in fieri, et existens quoad vitali, et in completa
indivisa ab ipsa materia, et quia, hec sunt independentes
opere; aliter, quod hoc causa efficiens de se est prioriter existens
existens completa, et in facto, non in causa materiali, qualis
est materia; et ratio est, quod causa efficiens agit in quibus est in ac-
tu, et tendit ad communicandum existens eum, ideo quod
existens bene de se est causa materialis, sive materia in causa
materiali, quod est, et ut sit, quod dicitur esse, et potius accipit illud a

pa. et q^o causat forma tenent ad existit accipien
tq a pa. et ideo p^oncipi inquit e^o d^o p^ora. et cas
sar idy existit vitalit. et infieri quatenus e^o in
sensa. et via. ad e^o. e^o existit accipien.

171

Ung^o p^oncipi
responsionis an p^oncipi? Mans. et cas e^o e^o conant
ex autoritate D. Augusti. quas. q^o nec res p^oncipi
tinent. nec cas. e^o lib^o p^oncipi. p^oncipi. in
q^o in acti^o inbent Pal. et alia ut^o ut rona p^oncipi
ong. v^odat; aut q^o q^o p^oncipi ma^o cas^o malit^o p^oncipi.
q^o p^oncipi p^oncipi inquit e^o d^o p^ora. et p^oncipi p^oncipi
ad existit. et p^oncipi a pa. d^o mo^o deat existit d^oncipi.
cy pa. p^oncipi instanti reali. et lib^o ma^o p^oncipi p^oncipi
instanti ab existit et existit in d^oncipi. a^o me^o n^o requit q^o p^oncipi
illo p^oncipi ut me^o p^oncipi aut nil ut ma^o p^oncipi in
re bonus.

172 Rae. q^o in ma^o res p^oncipi ma^o p^oncipi p^oncipi in
d^oncipi ut existit res. ut p^oncipi nil. res. ut me^o p^oncipi
e^o e^o instanti p^oncipi. q^o lib^o in^o e^o existit. et e^o p^oncipi
nil. n^o deat in^o p^oncipi instanti reali e^o in p^oncipi n^o ma^o
silit existit in instanti reali. et p^oncipi p^oncipi p^oncipi
instanti ab existit aqua p^oncipi p^oncipi in p^oncipi
p^oncipi. Post^o mutuo in d^oncipi p^oncipi. et q^o p^oncipi p^oncipi
in^o p^oncipi p^oncipi p^oncipi. et existit p^oncipi
e^o deat deat res p^oncipi in p^oncipi p^oncipi. aliqua
in in d^oncipi. ut q^o res p^oncipi p^oncipi p^oncipi p^oncipi
res p^oncipi ut p^oncipi p^oncipi.

In responsione; mal^a est existens prioris salte
 aquo ad p^o: q^o non existit persistit p^o, et non existit
 per p^o existit. Ans est ipsa responsio, et coa par^o ex
 ista p^o non est prioris neq^{ue} aquo ipsa p^o; q^o ut est p^o
 prioris salte aquo ad p^o debebat esse prior, tinguere
 cause efficientis, tinguere cause materialis, tinguere cause
 finalis, et alio modo priora nequeat esse, et nullo est his
 modis existit p^o est prior p^o, ut, q^o existit p^o non est
 causa efficiens p^o, ut eam est; non est, q^o existit p^o
 non est causa materialis p^o, et potius p^o ipsa est causa ma
 terialis p^o existit, et existit ex p^o ipsa existit in p^o ro
 statum.

Non 3°, q^o existit p^o non est causa finalis p^o, et q^o
 sit p^o ad existit non p^o veniat; et potius p^o est causa p^o
 aliter existit mater op. fortis, et q^o existit existit
 existit mater: q^o nullo modo existit p^o est prior neq^{ue} aquo
 p^o: q^o si ma est existens prioris salte aquo ad p^o est ex
 istens persistit existit a p^o. Ipse est h^o itaq; impl
 ar sub^o ante p^o indig^o et ep^o p^o p^o; sic impl
 ar alby ante albedine, et q^o indiget ma quanto an
 te quantitate, q^o n^o itaq; de alby est ep^o p^o albedinis
 et de quantitate quantitate; et si mater existit per existit
 p^o p^o existit mater est ep^o p^o p^o.

Ratio huius modis est
 q^o ma existit p^o veniat a p^o communicata me p^o
 q^o ma existit est ep^o p^o p^o; itaq; esse alby p^o
 est ad albedine communicata sub^o esse alby est p^o

us albedinis: quia ma existere persistit, sic implat qd
ma intelligit existens, talique priori ad pag; Et intelligit
talique priori ut non gavinus, et responsio dicit, n' existit
ut persistit, & p' p'p'ia existit. P. Quidam prior sit
id' n' d'ly n' habet totum, & potius eq' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
plus responsis d' d' d' d'.

176

Solutio n' habet qd' sit v'ny n' q' neg
uat intelligi. P. Quidam quin intelligit filius scilicet
p'ntansi, p'ntansi n' originis sequenti, t' p'ntansi q' p'ntansi
existit. P. n' intelligit filius existens nec existit filii
alioqui filius est prior origine se ipso, qd' dicitur nequid.
q' sit nequeat intelligi ma p'ntansi d' p'ntansi q' intelligit
n' p'ntansi, et eius existit. P'ntansi p'ntansi talis p'ntansi
n' p'ntansi ma p'ntansi pag' ad intelligit p'ntansi existens, nec
existit eius ac p'ntansi si p'ntansi prioris ma existit n' existit
sit persistit, & p'ntansi. Solutio, d'ntansi, q' d'ntansi P.
Quidam intelligit p'ntansi originis existens ante filii
q' inmediate, & p'ntansi existit, et d'ntansi existit filii.
Q'ntansi intelligit p'ntansi originis, ut ait Man' d'ntansi
n'ntansi inmediate, & p'ntansi existit, et n' p'ntansi, et potius d'
ntansi existit, p'ntansi p'ntansi p'ntansi.

177

De response suspicior
an forte dicit q'ntansi existens; dicit n' q'ntansi p'ntansi
ad pag' existere quod existit p'ntansi in d'ntansi a ma, et
d'ntansi ab existit p'ntansi, et in d'ntansi, et d'ntansi n' d'ntansi
n' d'ntansi n'ntansi existit p'ntansi nec q'ntansi d'ntansi, et d'ntansi
existit me, et existit p'ntansi coalescit; d'ntansi n'ntansi existit
in pl.

in completa me, que existat in completa e, correspondente, tunc
 videt esse qd' est in existit; et si hoc non dicit, qd' eo qd' ase
 nat existitq' vialit' in existit a ma n'ce ppriq' existitq', et q' ma
 pprioi ad p'q' existitq' vialit' ut qd' pprioi n' existitq' imp
 ugnat' responsio et status, que assumit, vialit'.

178

D. Thomas q't' 2^a ep' 1^a

ar'lo 2° ad 2° Equivoce, sive esa ait, q' ante quq' ee be
 at nil e, nisi forte in insu creatis, es quo sic: ma
 pprioi ad p'q', iusta res p'q' abste n' set ee a'iq' res p'q'
 q' nunc soly e in tendentia ad ee accipiendo a pa, et ee v'
 ale q' assumit, n' e abste, et simpli' ee; et iusta D. Thom' ante
 quq' res ee beas nil e: q' ma 1^a p'q'io n' abste nil e;
 d'q' abste, et simpli' nil e n' e p'ime sup' p'q' ad aliq', nec
 necessitat' Deu' ad aliq' p'cedendo: q' ma 1^a p'q'io ad
 p'q' n' e p'ime sup' p'q' ad illq', nec necessitat' Deu' ad illq'
 p'cedendo d'q' n' p'q' et ad m'it' res p'q'io.

Vel alie ad 2^a resu:

179

ma 1^a p'q'io ad p'q' n' e nil, et e p'ime sup' p'q' ad illq'
 vialit' ut necessitat' Deu' ad illq' p'cedendo ut dicit res p'q'
 id: q' ma 1^a p'q'io n' e in tendentia ad ee, et in ma
 tu vialit', d' abste, et simpli' ee et existitq' bet; q' eo d. Thom'
 ma imperi ma ni jesty e. v'q'et hoc q' ma 1^a in statu illo
 vialit' p'q'io ad p'q' e p'q'cta, et es ma n'q' eaq'z, t' n' d'q'z
 n' in p'q' n' d'q'z: q' p'q'io ma e v'q'z nil, et q' n' ma e
 p'q'io; q' e, n' e es ma n'q' eaq'z, nec p'q'io n'q'z n' h'et
 t' n' p'q'io e; d' q' e p'q'io nil, et ma e p'q'io n' e p'ime
 sup' p'q', sup' p'q' e abste n' h'et nec p' Deu' necessitat': q'
 p'q'io ma n' e p'ime sup' p'q' ad p'q', nec Deu'

necessitat a d'illo p'causato q' resp'io n' admittit.

180

Si dicitur quod

q' ma^{1a} in illo p'causato e' simpl' existens, et n' dicitur
a t'p'ty. hoc eod' p' dicitur; existere simpl' e' e' e' ma^{1a} n'g
caus' q' et t'nae actione p'causato, & p' illo p'causato ma^{1a}
e' iusta resp'io, extra n'g caus' q' et t'nae actione p'causato
dicitur: q' eod' coa^{2a} p' dicitur D. Thomas 1° q' 9° ar.
lo 1° ad 1° dicitur: Et hoc simpl' aliq' n' ens Et hoc 1°
dicitur ab eo, q' e' in p'causato; & ma^{1a} p' illo p'causato
dicitur ab eo q' e' in p'causato, q' iusta resp'io e' extra
caus' q' n' dicitur, q' e' in p'causato; p' hoc e' n' extra ca
us' e' q' ma^{1a} p' illo p'causato e' simpl' ens; & q' iusta p'causato
simpl' ens, et simpl' existens id' sine sequit' q'
ma^{1a} p' illo p'causato simpl' existat.

181

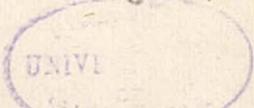
Tertia resp'io p'causato

para e' in t'na p'causato; q' ma^{1a} p' illo p'causato a d' p'causato n' p'causato
in dicitur ab eo, q' n' p'causato dicitur a d' p'causato; & e' p'causato p'causato
in dicitur a d' p'causato; & hoc dicitur existens, & ibi dicitur p'causato
mus D. 167: q' ma^{1a} p'causato a d' p'causato n' p'causato ab eo
q' n' existens, t' n' d' p'causato existens e'. P'causato ca
usa e' p'causato p'causato a d' p'causato n' p'causato ab existens, d' n' dicitur
p'causato existens: q' causa malis qualis e' ma^{1a} p'causato
p'causato a d' p'causato n' p'causato ab existens, & n' dicitur p'causato
tive existens; t'na e' e' q' causa e' p'causato n' dicitur p'causato
tive existens in q' alia q' p'causato n' p'causato dicitur
& t'na dicitur, & t'na dicitur existens dicitur; & eod' dicitur
n' p'causato ma^{1a} p'causato: q' p'causato n' p'causato existens
t'na, & ab existens n' p'causato.

182 Nec obstat disparitas quas oes veniunt ter-
 re et ex fructu, in si nova vimusa. impossibile qd causa epi-
 ens cause quatenus e in actu, et tendit ad unumica
 non ee et existit epi, et ideo oebet preu poni potive
 existens ad epi; et causa malis n causat in actu.
 et in poa nec unumicat ee epi. et potius ee ad epi, it-
 u, pa accipit; ideo qd oebet preu poni potive exist-
 ens. n, inq, obstat, qd qd epi, et quin intelligibile
 existit apert qd actu respicit, qd actu n e; quomo-
 ey actu respicit si n oy actu e. quq qd actu epiat qd
 actu n e; et causa epiens actu epi p priori actu ee et
 existit: qd qd ma actu malis epi, siue respicit p priori
 actu oebet ee siue existere, et n prein oit a existi-
 tencia.

183 Preterea videtur qd vis pariter qd ipa; nq qd
 in presense an causa malis p suo priori tendat
 ut aquirat ee, et existit, an potius n ponat cy p prio ee
 et existit, et oibz tendat cy malis causat ee, siue existit
 qd ee. et ut hoc vj asseramus, hemus fundamenta
 in p actibz aductis, qd actu qd causa malis in gen mali
 causans univose vult cy causa epiens in rare cause epi, a
 D. Thoma ut vocat hunc Lemma lib. 2o qd 7o et Thom. cogit
 qd 7o se 2o ap. Pain. lib. 2o p bicony sup. lo. neg. 2o. et de rare cau-
 use epi, a D. Thoma e, qd cy ee, no existit p actu epi, qd
 qd n oibz causa epiens, et nq malis cy ee, et existit epi
 p actu, et oibz nerna a existi p priori in quo causa
 p existit.

184 Alia pat. D. Thomas de p'i causis sic d'p'ia, qd

requiritur alius, ita in lib. 2° phisicorum lectione 10 et alius in
1031° q^o 1° dicitur ipse Pal. lib. 2° phisicorum q^o 1°, et opuna
1031° q^o 1° dicitur D. Thomae existens alius agens causa per
omnes causas videns, aut; causa soly dicitur d'illo p'rio, ex quo
requiritur posterioris, unde dicitur q^o causa e' is existens e'
requirit aliud, sicut e' posterioris uti dicitur p'iori b'ne
1031° q^o 1° dicitur D. Thomae q^o rane cause in d'no e' q^o existens e'
requiritur e' reversista (id e' e' e', et existit ap. D. Thomae
q^o 1° et dicitur hic q^o 1°; et n' p' existit, reversista cause e'
no existit q^o 1° requiritur, ut patet nisi causa ut dicitur e' p'
existit p'cedat ad e' q^o 1°.

185
Aliis episcopatibus etiam rationibus au-
ditur per p'p'ia 1031° q^o 1° q^o si ma^l existens p' existit p'ce
ma^l generat, et destruit; rati, q^o existit p'ce equi v'q^o
p' q^o existit, generat, et destruit; q^o destruit p'ce, et n' il
aliud e' q^o generat, et destruit nisi q^o eius existit generat
ut, et destruit; et ma^l neg' generat, neg' destruit, id e'
rat, q^o creata e', et p' creatione n' p' creatione p'cedit,
n' destruit, q^o existit q^o destruit p'ce, manet, et dicitur p'ce
ad alig manet. q^o 1° p' e' q^o ma^l existit p' existit p'
existit e' existit p' existit q^o existit.

186
Per Pal. q^o 1° dicitur ma^l
existit p' existit p'ce que generat, et dicitur ut in ma
n' generat, nec existit; rati ap. ipse e', q^o in 1° v'q^o
existit ma, et p'ce fuerunt n' create a Deo, et cu
existit p'ce, p' q^o existit ma fuerit creata, et p'
actione creatioe p'cedit, id e' ma^l existit p' existit
istit creatioe et p'ce actione creatioe p' q^o existit

et actione generata fuit a Deo, existit sub forma, et est
et agens reale in quo deservit aliquid generari qua
reductione in materia parata, materia generata per existens
existit persistit generat, et dicitur, et ad hoc in necessitate
nec dicitur e.

187 Rad, qd qd existit in generata videtur qd utaqz qd
existit generat et dicitur existit, et qd in se existens
generat beat sine qd existit existit generata in se et
ma, licet postea existat persistit generat et dicitur in pa
eius existit creata, et in generata in se licet existat p
existit generat et generat, et generat, et creat. Nec Val, hui
us responsio peccat in multis; et quatenus junctio
in eo qd in materia in re, ratione creata, parit et in cre
de et pro mat huius oportet alibi habemus si autem parit et dicitur
et generat, et ma existit p existit in ea, et existit ma dicitur, et
generata est, et ma habet qd qd requirit et existit generata in.

188 Peccat in
upera respo quatenus dicit qd qd ma existit persistit ge
nerat in, et p actione generat, in generata, et creata. Rad, e
qd in plat res et aculib, et phice creat qd aculib, et phice
nec existit creat neqz in plat res, accipere aculib, et phice
et actione qd in aculib, et phice nec existit, et sic qd albe
do aculib, et phice nec existit subdy in quo existit nec
culib, et phice alby; et qd peccat phice, et aculib, in
existit, he, qui illud existit nec phice, et aculib, pec
cata; et qd ma existit persistit in genere tunc in car
existit creata, nec actio creativa phice et aculib, qd
be, cy pra creata parit. et qd ma existit persistit

generare ma aculibz et plice creata nē.

189

Uiget hoc; q^o ma

Existit et generat supra generata, et emota ma^o e
aculibz et plice existens, et p^o p^ota q^o t^o n^o existit,
et actione p^ouctiv^o, et q^o n^o existit, et actione p^ouctiv^o
aculibz, et plice existens, et p^ouctiv^o requirit nē,
t^o et q^o causa exarativa ē p^opria causa, et accio n^o
exarativa p^opria p^ouctiv^o, und ma aculibz, et plice n^o
exarata supra generata, ē plice, et aculibz existens
et p^ota; et nē plice, et aculibz creata p^o p^o r^oq^o
d^o q^o ē plice et aculibz generata q^o q^o aculibz et p
ice existit t^o creary, t^o generary. c^o i^o n^o generacione, et
creacione m^o n^o agnoscat.

190

Unde q^o respo^o e; q^o ex ac
cidentis ex existenti sit beatiss, pra beatiss n^o crea
t^o existit, et generat ut dicit Pal. suo n^o d^o q^o hunc ma
t^o generat. cognat, deo respo^o par; ma^o ante n^o n^o
siste bat, et nunc incipit existere p^omittit p^o beatiss
que generata ē; et iusta respo^o entitas cuius n^o existit
generata ē, n^o ē ē entitas generata: et ma^o tunc ge
nerata ē. Respondet Pal. q^o illa existit me n^o p^o accio
ens ē; q^o p^o loquendo generat p^o beatiss ex acciden
t^o panis supra n^o existens, antea t^o accidentis
panis ē n^o n^o existens et illa existit t^o n^o ē p^o accio
ens, und p^o accio ens illa existit ē l^o, existit me n^o
et ideo ma^o generata nē q^o n^o ē generata illa entitas
cuius n^o existit, que p^o t^o ē et n^o p^o accio ens generata
est.

101 Omnia falsive responū ex illa ad hoc p̄o mg
 N̄ existere p̄p̄riū, ē n̄ p̄ se existē; q̄ t̄ illa est
 isto me p̄cedens l̄ iis, in q̄o ex accidētib' excau-
 sūis s̄t beatus, q̄a beatus n̄ creat, d̄gnat, ē d̄du-
 s̄t ex p̄o me; s̄t p̄o sustalis eucat' d̄ p̄o me h̄d
 bet ma l̄ p̄supponi existens ante educōnē p̄e: q̄on-
 se iive p̄p̄riū ad educōnē p̄e beatus ma l̄ debet
 p̄supponi existens. Max ē ip̄a respo; et m̄a ip̄i-
 us Val. qui illg p̄t d̄yotas l̄ lib. p̄hicaūy q̄t 13 et
 coa infē. n̄ p̄cedit; d̄ ante educōnē p̄e beatus
 n̄ p̄t existere p̄existē p̄e beatus h̄c ē n̄ p̄p̄riū
 n̄ ad se ip̄m nec p̄t existere p̄existē aliū p̄e q̄m
 b̄nula alia existebat: q̄ ante educōnē p̄e beatus ex-
 istit p̄e existē p̄p̄riū.

Sect. 9^a

Adversariay Argumenta

102 N̄ d̄munt cōm̄ ex cōm̄ D. Thome ad
 aitarib' q̄ videt docere mḡ n̄ existē p̄e ip̄m, d̄ existē
 t̄ p̄e, et n̄ bene ē, d̄ illud mutuale appa: et sine p̄a p̄p̄riū
 bene n̄ p̄te; at̄ ē p̄p̄riū q̄t d̄a arlo 2°. ad 3°, ma n̄ existit in
 ḡgēny nana p̄e ip̄m, cū n̄ s̄t ens in actu, d̄ p̄o t̄ ḡp̄ v̄id ma-
 ḡm ē aliq̄ creaty, quḡ creaty. et q̄t 4 d̄ p̄o arlo 1° in con-
 d̄p̄te: q̄ p̄ in reny nana invenit actū existē, q̄ quide n̄
 d̄bet ma nisi p̄p̄riū que ē actus eius: q̄ enī ē d̄ h̄entes cap
 q̄t rane 3° et plusib' aliis in h̄m̄ madū S. D.

103.

et 1° q̄t 4

arlo 5°. ad 2°: idē ē t̄ p̄e, et ma, et hoc idē ē t̄ p̄o. Cla-
 rius opusculo 3°, ma nuly ē bet, v̄id simplix loquens

do p[ro]p[ri]a e[ss]e me: q[uo]d ma[n]u[m] n[on] e[st] p[er] n[on] a p[ar]te, et q[uo]d e[st] i[n] p[ar]te
nec ex i[n] p[ar]te h[ab]ere p[ot]est. S[ed] q[uo]d p[er] 66 artic[ul]o[r]u[m] d[icitu]r:
Quia p[ro]p[ri]a p[re]s[en]s sine p[ar]te e[st] sine ens in actu in
re actu q[uo]d in p[ar]te e[st] d[icitu]r: q[uo]d ma[n]u[m] p[re]s[en]s p[ar]te, et
mal[e] p[re]d[ic]it n[on] p[ar]te, q[uo]d ex eo, q[uo]d ma[n]u[m] p[re]s[en]s p[ar]te
in p[ar]te n[on] e[st] i[n] p[ar]te p[er] p[ar]te p[ar]te. H[ic] p[ar]te p[ar]te
ita d[icitu]r S[ed] p[ar]te. Pal. et s[er]m[on]ib[us] p[ar]te ex p[ar]te n[on] e[st] i[n] p[ar]te
n[on] e[st] i[n] p[ar]te ad. Thomas et mag[ister] S[ed] d[icitu]r e[st] i[n] p[ar]te.

194

Sed n[on] e[st] i[n] p[ar]te

ita d[icitu]r auctoritatib[us] n[on] i[n] p[ar]te; n[on] i[n] p[ar]te d[icitu]r Thomas inlige
ndus e[st] docere q[uo]d ma[n]u[m] n[on] e[st] i[n] p[ar]te in actu p[ar]te p[ar]te p[ar]te
x i[n] p[ar]te, d[icitu]r p[ar]te, q[uo]d v[er]isimil[iter] e[st], q[uo]d q[uo]d ma[n]u[m] n[on] e[st] i[n] p[ar]te in actu p[ar]te
ce p[ar]te p[ar]te p[ar]te a p[ar]te que e[st] actu p[ar]te in p[ar]te
me, ut multos d[icitu]r d[icitu]r; et q[uo]d ma[n]u[m] n[on] e[st] i[n] p[ar]te, et p[ar]te
p[ar]te p[ar]te p[ar]te p[ar]te, in d[icitu]r ma[n]u[m] n[on] e[st] i[n] p[ar]te, p[ar]te p[ar]te p[ar]te
p[ar]te, d[icitu]r p[ar]te p[ar]te p[ar]te que actu p[ar]te i[n] p[ar]te. Non in nat
d[icitu]r Thomas q[uo]d ma[n]u[m] p[ar]te p[ar]te p[ar]te in actu p[ar]te in p[ar]te
p[ar]te, p[ar]te p[ar]te in p[ar]te p[ar]te que p[ar]te e[st] me, et q[uo]d ma[n]u[m] n[on] e[st] i[n] p[ar]te
n[on] e[st] i[n] p[ar]te p[ar]te p[ar]te p[ar]te hoc d[icitu]r, et docet, ut i[n] p[ar]te vid[et]ur.

195

Eodem modo intelligendus e[st] S. P[ro]p[ri]a in e[ss]e auctoritate p[ar]te
in actu v[er]isimil[iter] ma[n]u[m] p[re]s[en]s d[icitu]r sine tempore
p[ar]te? et p[ar]te n[on] e[st] e[ss]e q[uo]d q[uo]d in reay n[on] e[st] i[n] p[ar]te
invenit existit in actu p[ar]te p[ar]te nil e[st] p[ar]te in p[ar]te
lety invenit tempore existit, e[st] i[n] p[ar]te nec ma[n]u[m] n[on] e[st] i[n] p[ar]te
nec p[ar]te sine ma[n]u[m] i[n] p[ar]te invenit existit, d[icitu]r
ma[n]u[m] n[on] e[st] e[ss]e p[ar]te nisi p[ar]te p[ar]te que p[ar]te actu p[ar]te
icus p[ar]te p[ar]te e[st], ideo res[er]v[et] S. P[ro]p[ri]a q[uo]d p[ar]te p[ar]te

n̄ praesedit; n̄ in nat q̄ ma p̄cip̄is sit in actu in p̄plexo
 et n̄q̄ beat partialē existit, nec hoc negare adinvenit,
 D. Thomas ē n̄es̄; q̄ sit existitq̄ beat, cy m̄ sit in p̄plexo
 existit malit̄ sine gra, et sic nec p̄q̄ tempore praesedit: n̄
 gra malit̄ sit existitq̄ beat, q̄ in ē in p̄plexo n̄ existit sine
 ma, nec ma tempore praesedit; ad

186 **As 39** auctorit̄ nec q̄ in eandē
 loquit̄ D. Thomas & ēe existit ali ita ut eadē sit existit
 ma, p̄e, et p̄p̄t̄; & loquit̄ & ēe subsistit, ita ut soly ap̄
 et q̄ p̄e q̄e, subit̄q̄, om̄n̄q̄ subsistat gra, ma, et p̄p̄t̄; hoc mihi
 certū ē, sy q̄ ut p̄met q̄ gra valit̄, & qua loquit̄, beat ēe p̄p̄
 on̄ in miase p̄o vidata verba adit: anima autē subsistit in
suo ēe, loquit̄ q̄ & subsistit; sy enī q̄ D. Thomas ibi loquit̄
 & ēe p̄p̄t̄ q̄ & anima n̄aī p̄t̄; p̄at̄ ex eo q̄ aq̄uty
 q̄ ibi p̄ponit̄ ostendit̄, q̄ beatitudo sequit̄ ēe p̄p̄t̄
 q̄ anima separata n̄ bet ēe p̄p̄t̄ unā vidit̄ n̄ p̄t̄
 beari.

197 **Maguly** solvit̄ nitatis verbis dicenda q̄ ad repa
 rata bet ēe q̄ beat in p̄p̄t̄, q̄ subsistit. d̄c̄, q̄ & anima
 separata n̄aī p̄t̄, n̄ existit, & subsistit, n̄lus q̄ di
 xit̄ q̄ anima separata n̄ existat, et p̄d̄c̄i, & aliqui
 aparuerit q̄ n̄ subsistit eodē subsistit ē v̄l̄im̄ p̄plex
 enty n̄aīe p̄plex̄, et anima separata n̄ ē n̄aīa p̄
 beta: q̄ ēe & quō D. Thomas ibi loquit̄ n̄ ē ēe existit & d̄
 subsistit. La auctoritas, qua p̄e d̄r̄ q̄ ma n̄ly ēe bet
 ē & a p̄oily, qui illa vidit̄, q̄ n̄ d̄v̄im̄us. S̄m̄ ille tenet
 q̄ ma independent̄ a p̄a bet acty essentialibz, et m̄p̄
 idy p̄p̄ie valit̄; sy oino ē, nec a D. Thoma aparari

pr^o q^o nuly oino ee beat.

198

Ut ex p^o auctoritas in ligat e^o scien^o

dy, q^o beat ee simpliz aliq^o in m^o p^o ee sumare, p^olecto, et p^ofecto, cui nil sustale d^o p^oat ad existendy, in quo sensu P. Suarez plurib^o in locis. et multi Alii qui me^o te ee, et ex ista p^o p^oia r^ount, dicunt q^o bet ee diminuty, d^oni am, et q^o ee, et q^o n^o bet acty existy, et ee simpliz, nullo m^o ee simpliz p^o p^olecto, et p^olecto. bene ee simpliz aliq^o in m^o m^o p^o p^oia ee, et existy tu in p^olecto, et in p^olecto in quo sensu loquit^o oes, qui dicunt mag^o ee n^o p^o p^oia, et p^o p^oia ee simpliz q^o nuly bet p^oia ee, et existy tu in p^olecto.

199

Hoc p^o P. Thomas accipit ee simpliz in l^o r^ount, aut q^o p^o dat ee simpliz me q^o v^oly e^o, q^o a sola p^o p^oia ee p^olecto, et p^olecto; vnde p^o dat me ee simpliz, nullo ee simpliz p^o p^olecto, et p^olecto. At n^o loquit^o P. Thomas in l^o r^ount nec docet, q^o p^o dat me ee p^oia, et q^o p^o dat me p^oia ee, et existy in p^olecto. imo ap^o docet eod^o in op^oculo, q^o legitime P. Thome iudicat, ibi e^o a signans n^o eximere inq^o subry, et mag^o subry d^o vocat q^o resp^oit acci^odenia, et mag^o q^o resp^oit p^o sustale, aut sequentia.

200

Secundus

Hoc dicit^o mas a subry, q^o subry e^o q^o n^o bet ee ex eo q^o ali^o mag^o aut ad venit, d^o q^o e^o p^o se, et bet ee p^olecto, et p^olecto v^ol palbesing; d^o ma n^o q^o bet ee ex eo, q^o n^o ad venit, v^ol ee ee in p^olecto, imo nuly, ee bet, v^ol v^ol m^o m^o m^o q^o e^o anima, vnde simpliz loquendo p^o dat ee me. Et verbu^o manifesty e^o S. P. S. docet q^o p^o p^oia v^ol bet d^o ee in

pletus, et eē qd nō habet et qd ei simpliciter dat eē pletus et pfectus
qđ dicit hō ut, cy hoc ex eius verbis manifesty rōne
quid dicit, qđ qđ dicit, qđ ma nully eē hō et qđ pa dat si
nply eē me, intelligendus ē d eē pletus qđ a pa accipit.

201

Ad 5^{am} questionem

respondens ē, et remissus ad 29^{am} S^{ed} 135; qđ in illo casu ro-
gat utiqđ qđ in qđ ad ppa nllū an ma infamū pae-
sent tempore p q, et res nativē eodē cy qđ p res pae ex
istit nō in actu p hōe pletus, et ma pletus p p q sine
mā pcedere tempore sine pa, et sine qđ nō in actu p hōe
pletus, et sine actu p hōe, qđ idē ē, ac eē cy pa, et sine pa,
qđ in p hōe ē; nō autē nat S. P. qđ pcedat maxā cy
potius ad paulō post dōctat verbis sitatis S^{ed} 133, et hoc
novū suffi, qđ si nō pcedit pcedit existens ita
vra existens nō pcedens qđ, illy pcedit existens
cy p illo p hōe pa nō intelligat ē existens, et nō pcedens
pae que ē nōa d.

202

Extrudens) dictis satis sitat mente D. Thomae

alatis testimonius, et alius nō vivū milib' que a Thoma sita-
nt eē vob' qđ pae qđ ma' rōne qđ nō existit in actu
p hōe pletus, et qđ nully eē pletus hō, et qđ me dat pa eē
et existere simpliciter p hōe, et existere simpliciter idē ē ac eē et
existere pletus, qđ vob' vob' ē, et nōa nō nōa qđ ma' ē,
nec existit pletus nō p p q, nō ea docet S. P. qđ ma p
se ipa nō d pcedens a pa nō hōat nō ē, et existit in p
letus p p q p hōe in pletus, et qđ p se ipa nō d pcedens pa nō hōat
eē, et existere simpliciter qđ idē ē ac eē ex ma causis, et hōe
eē et existere p hōe hōe satis in singulis testimoniis expō

omni veritate cognita?

203

Unde, ad hoc praesertim ex verbis citatis S. 120
quod docet quod si hoc simpliciter aliquis dicit, et hoc esse et existens, dicitur
dicitur nisi adeo quod est in praesentibus; omnia sunt propria a praesentibus, et in
esse essentia ab illa dicitur nisi adeo quod est in praesentibus, esse esse
et pendens a praesentibus actione nisi pendens: quod praesentibus
pendens a praesentibus esse, et existere simpliciter hoc, quod dicitur ac
hanc esse, et existens proprie. tunc erit ex verbis dicitur S. 120
quod ex parte docet quod ma hoc esse in praesentibus; et hoc est
quod dicitur de veritate auctore S. 120 ubi dicitur erit autem quod dicitur
missiones praesentibus in materia dicitur actum dicitur ante praesentibus
signatas, et in actu in praesentibus. Haec omnia colligere placuit et
videant testes an D. Thomas pro materia clarissim
us sit?

204

Quaeritur et sumunt ex auctoritate S. 120; tunc ver-
bis citatis S. 123 docet quod ma dicitur quod se ipsa quod quod, aut al-
ind eorum quod ens dicitur; et hoc quod, et aliquid proprie hanc
existens: quod. Praeterea, quod philosophorum cap. 2. item 60 docet quod
ma dicitur in naturalibus et hoc et ma dicitur in artificialibus; et ma dicitur
natura esse artificialis hoc: quod nec ma dicitur esse hoc natura-
ly, accipit nec existens praeterea, quod lib. 3. et celo cap. 8 in-
dicat, quod reserptibus aliorum dicitur actu ea quorum reser-
ptibus est, et per se, unde inferunt quod ma existit per se
praesentibus, cuius est reserptiva. Praeterea, 3. ex nomine quod dicitur ma
quod appellatur, et quorum plura dicitur a S. 120 quod dicitur in
vixit proprie, et dicitur ens, melius intelligitur dicitur existens
quod: quod est in hoc.

205

Praeterea, quod iusto dicitur, D. Thomas, et plu-

res aliis ma e poa, et pura poa; et talis dicitur si bearet ex 46
 ista ppria, ex ista qd e actus rei essentis: qd sic ad
 nuntius // momentis, qd ea oia iq vacuis in locis explata
 ferunt, ita ut non nifi fiat. Vnde dicitur qd docet P^hus
 et expluimus a 24, qd mal^o n^o e qd plety, nec pa, que
 e id, quo ens sine p^oty tale p^oty e, et ad e tale dicitur, qd
 claru e ex eo, qd P^hus tibi agit qd aliquos antiquos dicer
 ses qd ma ante qm p^oty dicitur recipere in p^oty ma
 quada qd om^o, qd reitit P^hus ex eo qd ma n^o e qd plety, nec pa aliqua
 naturalis, et n^o e pa accidentalis, et e^o si pa in p^oty n^o.

206 Vnde dicitur qd n^o
 id, et aliq^o in plety cy potius id nre ma // intellexit hinc, vides
 farent; quare de ma argui, singuo mag; dicit qd et aliq^o in
 plety si ppria, bearet ex ista, n^o qd et aliq^o in plety, no mag; qd p
 abet ppria existit, et n^o e qd, nec aliq^o plety, et no cog. Illi
 mag; mag; premis, no cog, ex eo qd ma^o in p^oty nati^o bearet et
 ma^o in artificialib; et qd ma^o esse nati^o e^o bearet nati^o bearet, n^o
 requit qd ma^o esse n^o bearet illud e^o qd bearet in p^oty nati^o, et
 e^o equi, et hoc qd veru e, et dicitur.

207 Non v^o requit qd ex n^o bearet
 n^o e^o, et est dicitur ppria nati^o ad hoc, et illud p^oty nati^o.
 Vnde p^oty ex p^oty requit qd ma^o n^o ligu, l^o esse n^o
 bearet e^o artificiale v^o e^o statu, et image, in esse bearet
 n^o e^o, et v^o ex ista dicitur ad hoc, et illud e^o artificiale.
 qd ma^o in nati^o bearet nati^o in artificialib; ut n^o bearet
 e^o plety, qd in p^oty nati^o bearet, bearet in v^o e^o, et v^o e^o
 ista dicitur ad hoc, et illud p^oty nati^o, et pariter v^o e^o
 illud qd intendit, v^o e^o ad 29 p^oty v^o e^o qd qd

receptibus aliorum videat actu ea quorum receptibus e' q' in
ferat e' q' ma, que receptiva e' se videt actu p'p' cuius
receptiva e', n'ro q' existat p'existit p'.

208.

Set sit sup'nat' exi-

sta realit' vita a ma, et in illa recepta q' sequit' e' q' ma ex
recept' ill' n'ro n' beat existit n'ro q' existat p'existit p'p', et q' p'
p'p'ia existit sibi v'ita n' beat; n'q' sup'nat' existit realit'
d'ista, et q' erit realit' vita a p'p', q' in sequat' p'p' p'p'igeo
v'ita sibi v'it' n' beat. 3^a p'p'ia p'p' q' ma n'ly e' beat;
n'q' melius intelligit' quo n' sit v'ens, et alia, que d' ma dic
unt, et in n'ly beat e' n'ro p'p' Polivius, cuius e' p'p'ia; v'it'
p'p' e' et existit beat vocat' illis n'ro n' ens, fer, vite, e' ki
p'p'licet. Et q' e' existit q'q' beat imp'fecima n', et existit
a 207; n' erit d'it p'p'ia p'p' n' q' n'ly beat actu, et existit,
q' p'p'ere p'p'ico receptivo p'p'ia p'p' e', et d'icimus. 207. n'
Deus e' actus p'p'ius, q' in p'p'ere p'p'ico receptivo n'ly d'it p'
a, v'nd' patet a 207 p'p'ia n'ly.

209

Parquet' n' ma p'p'ia beat ex
v'it', et alit' n'ly p'p'ie p'p'ie existit beat; ma, et p'p'ia n'ly
v'it' cert' duo en'ia in actu; de quo d'ensid' in actu n'ly
v'it' p'p'ie v'it' p'p'ie, et e' ore p'p'ie ex p'p'ie, et d' p'p'
ma d'ensid': q' p'p' ma, et p'p'ia n'ly n'ly v'it' n'ly
p'p'ie q' e' absurd' p'p'ie p'p'ie v'it' p'p'ie p'p'ie
n'ly aut' p'p'ie. qui, et p'p'ie, et p'p'ie Polivius, et q' q' orig' p'p'
n'ly n'ly v'it' illo v'it' n'ly et p'p'ia p'p'ie p'p'ie q' v'it' ex n'ly
n'ly, et accidit n'ly p'p'ie v'it' p'p'ie, q' q' libet e' p'p'ie existens in
actu; et si ma beat p'p'ie existit, et existit et q' beat p'p'
n'ly v'it' v'it' q' est existens in actu. q'

210 2°: si ex parte existente, et ma existente p^o existens
 actus pt fieri uny p^o maxime, q^o cent duo ensia in actu
 inpleto; h^oec e^o rad e^o nula, q^o o^o anime v^o separaret
 in actu inpleto, et ex illis requir^o fieri uny p^o e^o: In hoc
 loco § 367 monuimus q^o ens, si be uny p^o sup^o accipit,
 et pono q^o be e^o p^o p^o tale uny in p^o p^o uny p^o p^o
 gaone, et pono q^o si ex p^o instale sit, et nuly dicat p^o acci
 dentale. uny^o sensu, qui p^o p^o e^o sit ad omnia, nec ita
 ctus de p^o q^o n^o i^o p^o gaone, siue instale, siue acciden
 tale q^o in alio sensu sit uny p^o acciden^o, siue acciden
 talis uny p^o, q^o e^o uny ve, et p^o tale, e^o n^o p^o gaone, et
 e^o a se^o lapid^o, qui in hoc sensu sit uny p^o acciden^o.

211 uny p^o p^o
 2° acceptione que omis et mixta e^o h^oec nula p^o e^o accide
 ntalis, et uny p^o acciden^o h^oec p^o e^o illud cuius aliq^o
 o^o p^o acciden^o talis e^o. uny p^o in hoc sensu ut notat ex
 p^o Suarez sup. 2° m^o p^o h^oec 2°, in qua tenet, et uno p^o, et p^o acci
 dentalis in natura, et ex p^o h^oec aliis ob^o h^oec sit, et n^o ita
 p^o p^o quany una sit acciden^o, et n^o ita p^o que n^o uniant uny
 e^o; 3° n^o ita p^o, que sit uniant uniant in o^o p^o nary, q^o
 aut aliq^o ex his casat e^o utat ex p^o quany una sit acciden^o
 sit e^o utat p^o, que uny e^o uniant, e^o que sit uniant uniant
 o^o p^o nary, uny p^o acciden^o in omi acceptione vocabit.

212 Hoc p^o p^o
 n^o p^o p^o, et clara solio argui, et p^o p^o. D^o p^o mag^o
 argui ma, et p^o instalis cent duo ensia in omni, p^o p^o
 in p^o in actu instali, et in omni, p^o p^o p^o in actu
 existenti, no mag^o, et p^o mixti in 2° sensu existenti, e^o nata

in d' no cog. Sit ma b, et ma que libet sup p'p'ig deat exi'nta
ma inuince ordary ad sponondycat ma et ma cy ma, und
que libet e' inuince p'rice inopleta ideo q' sit exi'nta, et
nra in actu existenti exomaj pt resultare vny p're q'
p'loquij alary s'ny docet q' ex duob' entib' p'rice op'leta, et
p'p'ctis n' pt p'eni vny p're, vt ead. Thomas dicitur in
S 156.

213. Non vo docet p'loquij, q' ex duob' entib' existenti,
din actu p'rice inop'leto requieat resultare vny p're cy
positus hoc s'nt q' existant, requieat v' vny p're sponant
vt ibide, et P. Suarez or ordinat et p'eni d'et a totib' q'
i'nta ip'otex p'ae et ma existente sit p'p'ctis p'ae vny
p're resultat: q' ex duob' entib' existenti, q' vno p'rice
in op'leta sint, vny p're resultare pt. P' q' p'ae, et loquit'
d' vno p're p'p'ie, et d' vno p're p'rice tali, si d' loquat' in
p'p'ctis p'ae, q' ex subto, et acci'enti resultat vny p're p'p'ie
tali, cy n' sit vny p'ae p'p'ctis; et si vny, dicat q' ex subto,
et acci'enti, resultat vny p'ae p'p'ctis, et vny p're, iniqui
d' vno p're p'p'ie n'nto.

214. De quo siloquat' p'p'ae. Ita e' m'ae et
ideo nanda; vny q' ex subto, et acci'enti n' resultat
vny p're p'p'ie tali, et n' e' q' subto, et acci'enti q' libet p're
existit; d' q' d' p'ae ex subto, et acci'enti p'et vny p're acci'
d'ntali, et ad vny p're p'p'ie tali requieat q' n'aly p're acci'
d'ntali deat, vt dicitur in S 156. P' 29 q' p'p'ctis. In quo ma
x; maxime, q' e'ent duo entia in actu inop'leto adin
vny, ordary, et n' vny d' q' vny p'ae. P'ae; p'ae vny q' p'ae
ut duo entia in actu inop'leto, no max; et e'ady, no vny

sa mihi, no cog. Que anima nō datur ad vny vny ppter
vny it ma, et pā, vnb si vni kens, amiserit d'ipmāy an
ang, et ideo nō pōneret vny pte itūck sale, q' ad hoc ē
necessariū vnbly q' ptes sint iustales, d' q' d'ipmāy nō ang nō
vriant, sed q' ad vny pōnerdy sūt ordale.

215

Soluōny ang

ut multibz pōnat exētere M. Pal. eg in stat 1° si mat^a
ppria gaudet existēz vnta p' existētia pte severē ē ens pple
ny, et pte existētia q' implat potuo ag aserit mgē ē ens in pple
et ppria existētia gaudere. Pat aut: ens quod ~~est~~ existētia nō
indiget aliq' aseritō ē ens ppley, et pte existētia; d' mat^a sig^a
vnta ppria existētia nō indiget aliq' a se vnta aseritēdy;
q' si aliq' indigeret maxime pā et si existētia ppria existētia
pā nō indiget aseritēdy: q' d' pat instāntig ma egue
existētia ppriōni ad pā, ac ppriōni, q' ita ppriōni, quā p
posteriori existētia p' existētia egue eode, q' nō emūnicat; d' ad.
veniente pā existētia ppley: q' etig ppriōni ad pā, et vnta
entitas in ppley nō si ppria existētia existētia.

216

Salūtas instans

ē ostendit in pā qualibet que ppria hēt existētia iusta Pal.
et Aporat, et in nō ppley, d' equalit in ppley, et q' pā ali
quo aseritō indiget aseritēdy. Et? si 24: q' existētia
ppley, q' ens quod nō existētia nō indiget aliq' a se vnta
ē ens ppley et pte existētia, iusta Pal. silt. q' q' ma
ppriū hēt existētia nō vnta hōe q' indiget aliq' a se vnta
nō ad existētia, et in ppley sint, hōc tibi obiat Pal, et
ret, q' pā nō talis, hōc ppriū hēt existētia nō ens pple
ny, q' hōc nō ad hōc d' linea actus, et in aliqui d' pte

linea subtr, qd nō dicitur recy ee subtr, d'ico in pletae.

217

Ar me nil

d'p' & linea subtr cyō pra subtr equalib nō. Quid si p'p'ig
hac existat nō d'p' ei accus; qd existat accusē; vult nō
ei d'p' neq' p'p'ig subtr, neq' p'p'ig accus, et om' nō d'p'ig
sa, & pletae exit. Hanc soluzō, Gal. Palanoresimus qd lū
na nō d'p'iat & linea subtr, qd subtr ē, et lū nō ei d'p'iat &
linea accus existat qd hō existat, que accus existat, hō
m' illi alī qd d'p'iat & linea existit p'p'ice pletae, qd p'p'ice pletae
et p'p'ig et pra illi d'p'iat vult nō ens pletae, d'icō pletae p'p'ice
e est.

218

Hinc in pra ad int' no ans, et oīque mag' p'p'ig
m' ens qd ad nū existat nō indiget aliquo & linea existit
ase d'icō ē ens pletae, nō; qd pra nō indiget ad existendū
aliquo & linea existit cy existat hō, et pletae nō ē &
linea existit nō talib p'p'ice pletae, nō mag'; et eodē mō
d'icō m' nū, cy p'p'ig inserta, nō cog. Solus vult ex nō
m' in aliud nō abendū. ad p'p'ig instansē d'icō quo ma
g' p'p'ig qd ad existat existit ma p'p'ig nō ad pra, ac p'p'ig
p'p'ig nō; et hōc vult subtr nō pra; eque quod ad vult
qua, nō mag', et ad nū; nō cog.

219

Cy ma p'p'ig p'p'ig ex
istat existit p'p'ig nō ad p'p'ig nō ad p'p'ig nō ad p'p'ig
coad existat p'p'ig nō ad p'p'ig nō ad p'p'ig existit, nō
equalib coad oī, qd p'p'ig nō d'icō nō pra cy qua p'p'ig
m' indiget, et cy p'p'ig p'p'ice pletae, nō lū p'p'ig nō ad p'p'ig
nō p'p'ig p'p'ig nō ad p'p'ig nō d'icō. Nec qd p'p'ig nō ad p'p'ig
p'p'ig p'p'ig existat existit existit existit; qd anima cy p'p'ig ex

ista beat in una tota, et sic patet ex istis existentiis si unta, ac separata ⁴⁹
 ra aoma, et sic si unta ay ma plena n, n d' e' plena q' e' sepa
 rata, q' videlicet hiet equalis, eod existit existit si unta, ac sep
 arata n in existit equalitudo reliqua si unta, ac separata,
 q' q' e' si unta per n p' h, p' q' e' plena q' canet separata p' q'
 vinnus nos & ma

220 Solutio 220 iteay 2 instat Pa, ex quod
 existit in plena n p' fieri una existit totalis, et plena.
 q' ex quod existit in actu in plena requirit fieri uny em
 p' re. Pat' ans; n p' fieri uny plena, et p' re ex quod n se
 hennit' p' my actus, et p' a, talu' advenit & p' my p' scibili
 et p' scibili, p' h, humanit', et verby ex q' h' uny p' re
 et rationis q' se h' eant p' my actus, et p' re. 2 sic existit
 in plena n p' re se h' eant p' my actus, et p' re. 2 Nam mix
 mul pluz pat; oes in p' aones reducunt ad hoc q' unta
 ista e' actus in linea existendi n p' ee p' re a ad aliq
 existit, cy id e' in eose, q' re actus, et p' re requirit ee.

221 Solutio 221 iteay 2 instat Pa, ex quod
 actio e' actus in linea intelligendi requirit ee p' re a ad aliq
 in se lectione, et q' quantitas e' actus in linea quantu
 requirit ee p' re a ad aliq quantu, n h' in qualitatib', et in
 formis n' r' alid, quary una q' e' actus n p' ee p' re a ad
 alia. Supra omuni sentia totary d' otenay q' ma
 et p' re p' ovent' p' d' i' v' e' r' s' a' s' a' c' c' i' o' n' e' s' p' a' i' l' e' i' n' s' t' a' n' t' i' a
 v' e' r' o' n' q' u' e' t' i' n' t' o' t' a' s' i' l' l' a' o' m' u' n' i' t' u' s' i' n' v' e' n' i' e' s' ;' n' e' x' n' i' a' t'
 p' o' d' u' c' t' i' o' n' i' b' i' n' p' l' e' n' i' s' m' e' e' t' p' e' ;' e' r' e' s' u' l' t' a' t' u' n' g' t' o' t' a' l' i' s'
 p' r' e' p' o' d' u' c' t' i' o' ;' e' t' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' e' p' o' t' e' s' t' u' n' g' p' r' e' p' l' e' n' i' s' e' x
 i' s' t' e' n' s' ;' n' a' q' p' a' m' i' l' i' a' r' e' t' o' t' i' e' q' u' e' r' e' s' e' d' m' o' e' x' i' s' t' i' t' q' u' o' d'

provenit, & nō pro se iura unap se totali potestate. Quod
i uny pte totalit̄ et p̄late existent.

222

Si reat̄ dicitur in p̄q̄: qd
ad uny pte nō requirit̄ qd sitet p̄t̄e habentis p̄m̄y
actis, et p̄te, et p̄p̄riabile, et p̄p̄riabile, qd nullo ex
his m̄is se bent p̄p̄riationes ille in p̄late, et iura res-
pondeat ex illis resultat una p̄t̄e p̄ totalit̄ et p̄late.
Cul. nō dicit qd ma, et p̄a p̄p̄riationes p̄p̄riationes p̄p̄riationes
nō v̄t̄ illi nō v̄t̄et v̄t̄et nō v̄t̄et nō v̄t̄et nō v̄t̄et nō v̄t̄et
qui am̄nibz iura v̄t̄ent, et existat in p̄late, p̄p̄riationes
p̄p̄riationes in p̄late et alius de ap̄ant nō, et p̄a, p̄ p̄p̄riationes
p̄p̄riationes in p̄late p̄p̄riationes p̄p̄riationes, directe ad ins̄q̄ v̄t̄et
quo cas; nō p̄ p̄riationes ^{una} existat totalit̄, et p̄late, que nō v̄t̄et
ap̄te v̄t̄et, existat, et; que nō v̄t̄et una p̄te in p̄late existat, nō cas; et
cog.

223

Invenia, in qua p̄cedit quod p̄sens, qd nō v̄t̄et existat rea-
lit̄ in p̄late ad v̄t̄et, existat ma realit̄ v̄t̄et ama cy ma v̄t̄et, et
existat p̄te realit̄ ap̄a v̄t̄et v̄t̄et cy p̄a; et cy ma, et p̄a in
se v̄t̄ent in m̄iale, in d̄ existat ma, et existat p̄te m̄iale
et in d̄ se v̄t̄ent, v̄t̄et e ma d̄ illis existat v̄t̄et resultat una
existat ex p̄t̄e illis existat v̄t̄et, m̄iale in d̄ se v̄t̄et; v̄t̄et
p̄p̄riationes ex p̄t̄e m̄iale in d̄ se v̄t̄et nō v̄t̄et v̄t̄et p̄p̄riationes; qd
v̄t̄et p̄p̄riationes v̄t̄et ad v̄t̄et lapid̄ nō v̄t̄et v̄t̄et, nō v̄t̄et in m̄iale
v̄t̄et, nō v̄t̄et m̄iale p̄p̄riationes in d̄ se, idē existat, que resultat ex
illis ma d̄ v̄t̄et p̄ p̄p̄riationes p̄p̄riationes v̄t̄et v̄t̄et una p̄te p̄p̄riationes
v̄t̄et, qd v̄t̄et p̄p̄riationes v̄t̄et illud qd nō v̄t̄et v̄t̄et p̄p̄riationes v̄t̄et
v̄t̄et. § 220.

224

Si autem ex illis existat resultat una p̄te totalit̄.

lū existit n̄ resultat p̄e esalis existit, & una p̄e integrale²⁰
 existit; sed, q̄d vny p̄e esale n̄ vnioꝝ in miatq̄ p̄ijim
 se sic sp̄oty h̄umy q̄d ē vny p̄e esale ex anima, et corp̄e
 ne sūt vnioꝝ in miatq̄ corp̄ois cy anima; sic enī galbū, q̄d ē
 vny p̄e esale existit, et albedine sūt vnioꝝ in miatq̄
 rub̄i cy albedine. Vny vō p̄e integrale n̄ p̄ent vnioꝝ
 n̄ in mediatoꝝ, & vly miatq̄ p̄ij im̄ se p̄ent in hoc qui
 ē vny p̄e integrale ex capite, p̄ectoris, p̄aguis, et p̄e id̄
 quib̄ sūt p̄es in miatq̄, & vly miatq̄ vniant̄ in se.

225

Et cy existit, ma.

et p̄e in sentia eas am̄ p̄a siquense n̄ vniant̄ in
 miatq̄, & miatq̄ in se, ut dictū ē, in d̄e vly resultatq̄
 na existit totalis, et p̄pleta, que ē p̄e vna n̄ esalis, et
 in teq̄ualis existit, q̄d & sub̄stant̄ sicut p̄p̄e q̄d vā
 q̄ quor̄ quor̄ sub̄stant̄ p̄annales p̄p̄ias p̄ij in sp̄oto co
 vniant̄, et q̄d vix tenent̄ v̄tē & p̄ductionib̄ p̄axia
 lib̄ et in p̄pletis ma, et p̄e, q̄d ayilla miatq̄ in se vn̄
 ant̄ ex illis resultat vna totalis p̄pleta p̄mo que ē in
 a p̄e n̄ esalis, & in teq̄ualis p̄mo. Si autē v̄tē v̄tē
 v̄tē in p̄pletis resultat vna totalis existit, que n̄ vna p̄e, n̄ es
 lis, & in teq̄ualis existit: q̄d ex ma, et p̄a in p̄pletis resultat̄ vn̄
 y, q̄d n̄ vny p̄e n̄ esale, & in teq̄ualis sp̄oty; no autē, n̄ vna ē
 sequens.

226

Disparitas ex v̄tē ē manifesta, ma, et p̄a vniant̄
 in miatq̄ in se; n̄ vō existit p̄annales, ut dictū ē, in d̄e lū ex ma,
 et p̄a resultat vny p̄e esale n̄ resultat ex existit̄ p̄ann
 alib̄, & vly integrale p̄anes v̄tē palam̄ p̄e § 220 notari
 notant, q̄d lū vny p̄e esale n̄ p̄at nisi ex p̄t̄e p̄annib̄; t̄v

secundum potestatem, et actus, et respectu, et quod ad unum quod inaequale non requiritur, et
ad ipso, et videtur patere reverentiam, non est proportionate capitulum, manuum, et
reliquarum corporum primum resultat una pro aequa inaequa-
lis, et in una quantitate non potest respectu aliter ut in ipso
arguere videtur, nec ab alia quantitate potest.

227

Sicut ex parte inaequali
et existenti, quod totus erit, resultat unum pro inaequale entis
sensu existente primum inaequaliter se habeant in ista forma, quod unum
actus, et potestatem perfectibilem, aut perfectibilem quod existente illa parte
les, et inaequale potestatem me, et per se habeant primum actus, et per
perfectibilem, aut perfectibilem solus videtur quod existit non resultat una
se equalis existit, quod videtur, videtur quod non resultat una pro inae-
qualis existit quod solus apparet. Multum videtur solus talis, et
videtur, et existit inaequale, quod ma, et per apparet solus inaequale
solus inaequaliter, et non equis erit unum inaequale, et videtur quod
solutus est.

228

Utrumque partem, quod existit proportionate esse: quod si existit, ma,
et per solus inaequaliter apparet unum solus existit, ma, et per
solus inaequaliter unum videtur equis apparet. 2°, quod existit, me, et per
ma, et per realiter ut videtur: quod si existit solus inaequaliter, appa-
unt ma, et per solus inaequaliter apparet. 3°, quod si ma appa-
ret existit solus erit ens inaequaliter in apparet: quod solus inaequa-
lis apparet potestatem. Ans patet, quod si magis existit et in apparet appa-
ret, quod existit est ultimus actus esse, sive in apparet: quod si magis
videtur apparet equaliter, sive sustinet, et solus manebit inaequa-
lis in apparet.

229

Non illa omnia, et ratio est: quod apparet ma, et per videtur
specificative unum non videtur persistit si hoc abesse videtur

quar und hie existit sit una integralis p[ro]p[ri]e ex ma, et pa n[on] est
e[ss]e uny integralis, de salib[us] q[ui] ma, et pa in miate uny de m[od]o
inert q[ui] n[on] pot[est] existe, ut dictu[m] e[st]; Atq[ue] p[ro]p[ri]e ex ma, et pa p[er]
existenciam sunt n[on] sicut p[ro]p[ri]etates me, et pa, si p[ro]p[ri]e
non sint una integralis p[ro]p[ri]e ex ma, et pa n[on] e[ss]e uny integr[al]
ad. Atq[ue] p[ro]p[ri]e uny quoq[ue] existit p[ro]p[ri]e n[on] esse coad[em] p[ro]p[ri]e re-
spondi illi existente, sicut, enervative, et coad[em] oia, no[n] ans, et co[n]
requerit.

230 Existit p[ro]p[ri]e n[on] esse coad[em] p[ro]p[ri]e respondi illi existente
nt; q[ui] si una e[ss]e capax existendi, ita existit, e[ss]e capax respon-
di e[ss]e existente; n[on] v[er]o p[ro]p[ri]e n[on] in oib[us] q[ui] p[ro]p[ri]e n[on] esse
et forte, q[ui] e[ss]e e[ss]e iusta, et existit accidenti; et e[ss]e v[er]o ma e[ss]e pa
existit, et existit n[on] e[ss]e p[ro]p[ri]e ip[s]ius existit; t[er]m[in]o v[er]o in oib[us] n[on]
beat existit et e[ss]e, nec illi p[ro]p[ri]e n[on] esse ex eo q[ui] existit, ita
integralis p[ro]p[ri]e n[on] esse q[ui] oib[us] miate uny n[on] esse, n[on] sequit[ur] q[ui] in e-
qualis e[ss]e p[ro]p[ri]e n[on] esse me, et pa, que in miate, et p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e, et actus in se uny n[on] esse. Et p[ro]p[ri]e n[on] esse e[ss]e, et e[ss]e ma
com[un]e salta[re] p[ro]p[ri]e n[on] esse in sententia s[er]vati[um] siquente e[ss]e
ab existit, et sup[er]ponit e[ss]e, et existit idem s[er]vati.

231 Hic in sententia
siquente e[ss]e ab existit realit[er] siquente q[ui] existit, integ-
ralit[er] e[ss]e p[ro]p[ri]e n[on] esse q[ui] miate e[ss]e in se uny n[on] esse, siro alia
sententia sup[er]ponat, ma e[ss]e realit[er] ma existit, und[er] ma
e[ss]e realit[er] p[ro]p[ri]e, et pa realit[er] actus in p[ro]p[ri]e; ita existit
ma e[ss]e realit[er] p[ro]p[ri]e, et sub[er]t; et existit p[ro]p[ri]e e[ss]e actus
in p[ro]p[ri]e existit me; et si ma, et pa in miate uny n[on] esse
et actus, et p[ro]p[ri]e, et uny p[ro]p[ri]e e[ss]e p[ro]p[ri]e n[on] esse, ita siquente
esse me, et pa in miate uny n[on] esse, et actus, et p[ro]p[ri]e, et uny

esale, et nō integrale pponer. Male esse qđ in una unita
accidere apud nos accidit qđ in alia accideret aequal
Palano.

232 Ad 39 pōnō ipse esse tenet; qđ pā pōnō pōnō
sūt; qđ enī esalit, et unitatē pōnō, et nōy integrale in
pōnō pōnō qđ nōy integrale pōnō pōnō qđ ipse
nō dēt. Directe nōans, ad pōnō dīguo ans; pōnō
sūt; ultimo pōnō inē existenti, et in esentō existenti,
dō; in oī linea, nōans, cuius subūntō pōnō dīguo; ex
ista ē vltimus acus in ēa existenti, inde correspon
dens pōnō qđ hēt esā ad existenti, dō; in oī linea, nō
subūntō pōnō, et cog. Itaqđ existit ē acus vltimus & lineae
existenti, cones pōnō pōnō qđ esā que liber dōnōatē hēt
& ad existenti, nō, qđ vltima existit acus, et nō in
pōnō ad existenti, nūlus alius acus requirit nō existit.

233 An lū sit acus
vltimus in linea existenti pōnō; esā inē existenti, nō ac
us vltimus in oī linea, nec esā in oī linea pōnō; alē qđ ē es
existens alīy acy hēt nō pōnō, nec pōnō pōnō pōnō alī
ius lineae, qđ hēt ē, nō pōnō qđ liber unitatē hēt acy vltimū
& lineae existenti, et pōnō hēt alīy acus saltē & lineae acciden
tali, et pōnō pōnō pōnō pōnō pōnō pōnō pōnō pōnō
existit hēt nōy requit qđ hēt acy vltimū & lineae ex
istenti, et qđ sit vltimo pōnō inē existenti, qđ pōnō ē
dōy hōc pōnō qđ sit unitatē pōnō unitatē, in pōnō qđ
dōnō vltimū alīy pōnō unitatē nō pōnō, nōy unitatē pōnō
nat.

234 Sicuti debet hoc ad dōnō unitatē in pōnō que hēt

ppriū existit idē q̄ hoc actū et hinc dicitur existit eiq̄²²
ultimo p̄fecta in eē existenti, et in eē entitas p̄ hinc in
totali, in p̄fecta, q̄ dicitur a hoc, cū alia p̄ existit, sicut
ma, totū sustine p̄ponat. N. Facitū multū insitū in hoc
ultima rane, et varias rane aduēt ut p̄t, q̄, q̄ existit
ē hinc actus dicitur existendi n̄ p̄t dari existit
p̄nsialis onota ad alia ut ay illa una, totali existit q̄
onot; d̄ q̄ oēs r̄de p̄ pense sicut p̄t n̄ p̄t dari existit
q̄ p̄nsialis p̄ctū, que sūt p̄a ad alia p̄ q̄q̄ r̄deat existit
rens q̄ onotū n̄ apat, ideo oēs onotū; alia eiusq̄, que
p̄nos s, iū subitū.

235 4° arguitur ex hinc. Quis p̄nsialis existit
n̄ ē hinc r̄de ut extra oēs suas causas; q̄ ē hinc r̄de
p̄fecte extra statū p̄nsilitū, et nisi sūt extra oēs suas
causas n̄ ē p̄fecte extra statū p̄nsilitū; d̄ ma esse an
resident, ad hinc extra oēs causas n̄ ē, q̄ ante hinc n̄ ē p̄
ma causalit̄ ip̄ius p̄: q̄ ante hinc n̄ hinc existit. P̄nat
p̄; p̄es totū n̄ p̄sentē p̄ quantū, que totū extensū
ē; et p̄es albeine oēs p̄es r̄deat albe: q̄ p̄sentē n̄
n̄ p̄sentē existit oēs p̄es, et n̄ hinc ut ma existit
n̄ ē hinc r̄deat existit d̄ta abesentia totū.

236 P̄nat^{2o}; si
appriū existit hinc ēēt p̄p̄ta ex p̄a, et actū, et n̄ hinc
ēēt hinc subitū, nec ēēt p̄ua p̄a, et ma sicut n̄ ēēt hinc
si quidē alia p̄p̄ta in ma q̄ requir̄ r̄de: q̄ P̄nat
3; eadē accione, que p̄nsitū totū p̄nsitū eius p̄es:
q̄ p̄es existit existit, q̄ p̄nsitū p̄nsitū hinc subitū
ista. Ad arguitur na ma hinc p̄a, no n̄ hinc; ad uir

in substantia potione no supponit; sicut qd sua p[ro]prietate aliquo
q[ue] casualiter erga mg; sua n[on] e[st] causa meo d[icitur] p[ro]prietate
illius si s[ed] sua malis; ideoq[ue] etiq[ue] si ante sup[er] ma[gn]a q[ue] sua n[on] s[ed] a
d[icitur] e[st] extra oes suas causas.

237

Pr[imo]s an[te] p[ro]prietate sua e[st] q[ue] loquit[ur] d[icitur]
extensione extensiva vane cuius iuxta h[ec] p[ro]prietate realis v[er]itas, et h[ec]
n[on] p[ro]prietate aquantitate cy ab illa n[on] p[ro]prietate realis v[er]itas extensiva; e[st]
loquit[ur] d[icitur] extensione in ordine ad vane cuius v[er]itas in p[ro]prietate in
m[od]o v[er]ita alii, e[st] m[od]o cy reliquis, et h[ec] n[on] p[ro]prietate aquan
tate, d[icitur] ab om[n]i in m[od]o cy v[er]itas p[ro]prietate, e[st] r[ati]o v[er]itas in m[od]o cy
reliquis; t[er]t[er]o loquit[ur] d[icitur] extensione in ordine ad locu[m] vane cuius v[er]itas
e[st] extra locu[m] alius, et h[ec] n[on] p[ro]prietate aquantitate, d[icitur] ab om[n]i in
v[er]itas v[er]itas, v[er]itas s[ed] q[ue] oes p[ro]prietate s[ed] extensa p[ro]prietate; si ad
ans d[icitur] q[ue] oes p[ro]prietate n[on] p[ro]prietate p[ro]prietate, ita albe p[ro]prietate
q[ue] albescent[is], no ante, nocet.

238

Disparitas e[st] q[ue] una p[ro]prietate n[on] e[st] quantitate,
nec albe p[ro]prietate ad quantitate, e[st] albescent[is], p[ro]prietate albe p[ro]prietate
ante, e[st] albe; ideoq[ue] oes p[ro]prietate quantitate, e[st] albe p[ro]prietate qua
ntitate, e[st] albescent[is]; at una p[ro]prietate s[ed] ma[gn]a d[icitur] e[st] existens
p[ro]prietate ad existens p[ro]prietate albe s[ed] s[ed] p[ro]prietate, existens e[st] cy n[on] p[ro]prietate
n[on] ostendimus, v[er]itas v[er]itas n[on] existens v[er]itas, qua d[icitur] e[st] e[st]
n[on] p[ro]prietate p[ro]prietate existens existens e[st]. e[st] p[ro]prietate facile v[er]itas
e[st] q[ue] n[on] p[ro]prietate p[ro]prietate albe p[ro]prietate albescent[is]; q[ue] e[st] v[er]itas p[ro]prietate
accidens q[ue] s[ed] n[on] v[er]itas, tenet q[ue] p[ro]prietate v[er]itas accidens p[ro]prietate
ma[gn]a.

239

Ad q[ue] p[ro]prietate d[icitur] quo magis; si ma[gn]a p[ro]prietate existens h[ec]
e[st] p[ro]prietate ex p[ro]prietate, e[st] actu accidentaliter, d[icitur], e[st] actu sustinere, no
magis, q[ue] existens v[er]itas a ma[gn]a n[on] e[st] sustinere, d[icitur] accidens; no eni[m]

qđ videtur quod subiectum subiectum quod in parte videtur subiectum moralis completum, quod recipit
a aliud ut ignis respectu caloris; cy autem ma hinc p̄p̄ignus
existera videtur moralis completa, ut videtur est, in d. 24, qđ videtur subiectum est
sua sustalis, et pura poa videtur ingere existenti, & ingere phice re
ceptivo mo supra explorato. id quod addit sicut quod sua videtur esse
om̄no; videtur videtur actus in linea existenti, id in linea entis, p̄p̄o
phice sustalis completi, ut p̄p̄o.

240 Sua sustalis videtur videtur actus in
in linea existendi, tunc quod p̄ illa ma videtur existenti, tunc etiam quod
intra linea supponit in ma actus, ubi existit. Est in videtur actus
in linea entis, p̄p̄o phice sustalis completi, quod videtur illa ad
entis ma videtur p̄p̄o phice sustalis completi, videtur videtur actus, p̄p̄o
videtur ma videtur p̄p̄o phice sustalis completi, p̄p̄o videtur videtur actus, in
haec linea, et cy sua hinc supponat in ma actus existit videtur
at illa phice sustalis completi videtur videtur actus, in ma videtur actus, in
videtur ma videtur actus, quod nulli videtur actus in ma supponat, p̄p̄o
sua ignis videtur, que videtur actus et videtur p̄p̄o, videtur actus accidentalis
in ma supponit.

241 Sed videtur actus videtur p̄p̄o videtur; videtur videtur videtur
et actus sustalis completi, quod videtur accidentalia, que p̄p̄o
videtur actus videtur; videtur etiam quod videtur alii actus, et p̄p̄o, in quo
videtur, ut plura accidentalia, que supponunt p̄p̄o videtur
videtur, et ideo actus videtur merito apelantur; etiam sua sustalis, hinc
supponat in ma actus existit p̄p̄o videtur actus sustalis completi, et in
nuda alia p̄p̄o videtur actus videtur, in d. hinc existit, supponat et
actus videtur, et p̄p̄o. Hinc p̄p̄o videtur videtur actus, eadem acci
ne in divisi qua p̄p̄o videtur videtur actus, et p̄p̄o, in
videtur, quod cy ma p̄p̄o videtur p̄p̄o videtur, et sua malis p̄p̄o videtur

si possit eorum actione in civili, et proa explorat partiali
et, quany una correspondeat me, et alia se, qd. hinc se
ma.

242 Causa actione totali, proa explorat partiali, quany una sit
actio me, et in se, et alia se, et in me, idcirco; et hinc pro
suis in se, proa, sicut qd. proa, et des. p. existant
per se existit totali, proa explorat partiali, quany una sit
existit me, et in se, et alia se, et in me, qd. nea. et ca. e.
vnde proa, et partiali illius prius proa, quic in se, et in
naq. yde. argu. fit in se, et subita proa hoc me, et, et
subita proa e. una: qd. et qd. e. una existit, et per se des. p.
et se, et ma existit; et et qd. e. ma respondet.

243

53 argu. ex
M. Man. prius actibus, et p. by & linea operandi proa actu
axi, et actuant eorum in civili operatione, et actu line operari;
siquidem in omni p. by, actio, et p. e. eorum realit. in civili existit;
et quatenus actio actuat prius p. by actibus, sive eorum p. by
centis, et quatenus p. by actuat prius p. by, sive p. by;
qd. prius actibus, et p. by & linea exendi sicut ma, et p. by actu
proa eorum actu & linea exendi, sicut eorum existit quic actus
& linea exendi e. Ras. hoc e. qd. ideo prius actibus, et p.
by & linea operandi actuant eorum actu, et coniungunt
resultet unia, et aequi prius operandi; et magis coniungunt
ma, et p. by, siquidem in maiore unia, qd. videntur ca. et
p. by: qd.

244 Proa ideo ma tenet prius existit, qd. e. causa malis se,
idcirco debet presupponi existit ante p. by; et hoc ras. ma
ba e. qd. proa ditione in, et p. by, et existit ma e. causa malis

sua existe, et nō pre-supponit existens ante suę existētię. q̄. y. ⁵²
Et arguitur quod Man. in actione creativa Angelī, quę
resipit in Angelo id quę in causa mali, et in Angelus nō
ē existens ante suę actionē creativę. Arguitur similiter in-
stant in Man. ad mirū q̄ suo nūc ¹³ mg, et p̄ p̄p̄
sua actionē p̄p̄ huius d̄iij suo arguto p̄p̄ q̄ p̄p̄
actibz, et p̄p̄ d̄ linea op̄andi eadē actionē acruant. q̄
p̄p̄ actibz, et p̄p̄ d̄ linea em̄di s̄lēt ma, et p̄ eadē
actionē p̄p̄cunt, p̄p̄p̄ q̄ magis in h̄a s̄iurp̄p̄
p̄p̄ actibz, et p̄p̄, et ad d̄ignū.

245 Directe omiso anti, no cog,
et mare p̄p̄n̄; s̄i p̄p̄t̄as ē q̄ p̄p̄ actibz in linea op̄an-
di ut acruant nō ē p̄p̄ p̄p̄ p̄p̄ ut acruant, q̄ p̄p̄ in
lipid p̄p̄ actibz ut agens inlipid p̄p̄ ut p̄p̄n̄, idō p̄p̄
p̄p̄ actionē, ut acruant acruant; at p̄p̄ p̄p̄ d̄ linea
esendi, s̄lēt ma, ut existens ē p̄p̄ p̄p̄ acruant s̄lēt p̄p̄
ut existens, ut in p̄p̄ p̄p̄ existētię existere, aliōq̄ ex-
ista p̄p̄t̄ p̄p̄ se ip̄a, q̄ se n̄p̄t̄. fundamentū p̄p̄n̄
d̄iij ē ex d̄. Aliāq̄, q̄ p̄p̄ eo ut idō ut ostendat p̄p̄n̄
q̄ n̄q̄ n̄l̄us rōbr̄is ē.

246 Sed t̄q̄ Aliāq̄, quę Man. in h̄a
salunt; q̄ si supponat existētiā ista abesse, et acruant creativę
ista ab Angelo, neq̄ existētiā et ut censy ex esse, neq̄ acruant
ex Angelo p̄p̄ r̄ares p̄p̄n̄, q̄ ut d̄iij ex illis
d̄beant em̄, et Angelū supponere existētiā p̄p̄n̄,
et causas males, et ex esse nequeat ē existens ante
existētiā neq̄ Angelus ante actionē ut p̄p̄t̄, idō n̄p̄
os ex illis edusi, et it ma, et Angelus a Deo creatus?

ita crearentur existia me, et actio creativa Angeli. Hinc
intra eadem maiori ratione, no minus, et ad eius rationem non est
quod non patitur, nisi rationes sua rationis inefficaces attendendo, quod difficile
iudicabimus.

24) Secunda sequitur. Existia per in mente unius mei, et est
ita verum existens, entitate, illi cui in mente unius. Existia per
verum existens, non per se, sed hec verum existens propria existia. Prout
est lexima, et alius ap. Pain, iusta Aristotelem, metaphisice tenentur
nima est causa existens, me: quia non per intelligi potest existens
ante per, non potest per existens, sicut existens. Prout est, cuilibet
et entia huius existens, propriam rationem ponet in Deo ideo propria,
et me non correspondet in Deo ideo propria, ita et docet D. Thomas
Prout est. 12. articulo: quod nec per propriam existens, et existens per
existens per.

25) Maxima arguitur facta est, ut stat ex § 223. Nec obstat iudicium
quod per in existens unius mei non illa resupplio sicut et notat ex
istens est rationem essentis requiritur ut est per unius in mente me,
non in existens per in mente me unius; patet hoc, quod est per
et in existens unius, et hoc non per existens per
non unius; quod est existens unius in existens unius
est per, et per non unius, et accidentale est et est in ista dicta
ad § 16; et igitur hoc locutione sicut et notat existens est rationem et per
ponat per ista illa et notat est rationem, et per unius; non existens
in mente unius per facta est max.

24)

Omnia sunt in mente; mixta
nihil est facta, et per hoc patet de ventibus et communibus, et D. Thomas
ap. P. Suarez dicitur. 2. metaphisice sicut et notat, tenentur quod acci
dentia tenentur propria existia, et si existia per unius in mente

me, in qua in materia recipitur per etiam existit accidentis, immo ^{sc}
eade vultur a se in quo in materia accidentia recipiuntur, et
in existit accidentis non vultur a se existens hoc et hoc non est
itaque per etiam apud se. Quod si est vultur quod existit vultur ex
istente, entitate quolibet, cui vultur. Dicunt quod existit acci-
dentis est aliena respectu a se, et quod illud reperit in ex-
istente id est omnia non existit per, que reperit mater, in existente,
et ibi est aliena.

250

In per omnia materia, in quo materia existit per
vultur existente, et dicitur, 250, aliena, non materia; Ratio quod existit, causa
quo distinguitur a se est non esse, et non vultur a se existente, cuius
non est in parte in actione concluditur per qua sit in materia. Ita per
vultur a se, et non materia; quod est non per, et non vultur a se cuius mater est,
vultur sit recipit in materia, et illi vultur non existente non vultur, id est
accidentis vultur in existit accidentis respectu a se. Ad
per non aut, et testimonium; Arripit a loco allegato, negue-
ritur per existit mater, ut notat per. Patet et vultur locum
illi vultur legem non vultur.

251

Ad id per materia, nota mater, non
mater, cuius per, D. Thomas et non vultur quod non vultur in per
idea non vultur a se totus, non vultur in per vultur in
mater, que, si in materia a se totus, a se non vultur illi per
vultur, aut a loco vultur a se: quod non ponimus mater creatur a
Deo, non in sine per, hoc est, mater idea, in per, non in alio
a se a se. In per vultur per materia existit per materia
vultur in materia mater a se per mater per materia a se
existit per materia et una est idea mater, alia per, et una
quod idea a se. Si D. Thomas quod per a se per a se per a se

dicere in Deo non vult illa me intelligens e' & illa dicit ab idea
ipso, nisi velis dicere P. Nam hoc remanere locum
in in quibus q' sit caeterum in mensura loci ubi
l. partit.

Quo 2^a d.

Dependens, et apertum m^a e' q' p'as naturales.

Section 1^a.

An ma super naturalis pot' existere sine naturali?

222 Ad hoc, et alius quonib', quae in ipso, in theolo
gia & po'it' exagitant' sciendy e' De' ma supra in par
do dupl' v'it', p' mo re p'ando app'entis v'eny, et legit', q' p'p'
re mundi subdidit, ut q' cy igne a plaso ip'is p'oucit, et q'
in ma supra ponit' jag, q' q' sup'ones exigunt. Et mo
n' re p'ando natis v'eny, nec legit' ordinari' in u'entis, ut
q' vel vas accidensia in ex'p'antia sine subro naturali,
cy naxa ip'oxy naturale subry exigat' et des' ordinari'
ce'vata, ut q' accidensia sine subro naturali n' exist'
tant.

223 Ex his quod' m'is op'andi' v'it' in ordinariis, et natis,
ordinariis, q' certis leges ordinarias in u'entis, et q' p'p'
in natis, et p'p' ex p' De'us illo op'at', et natis, q' re p'
at natis v'eny, et illary exigentis au'it'. Et a'ore, mus ex
ma ordinariis ad super natis et miraculosis; ex p'p'
ordinariis, q' e' extra, et multas ex leges ordinarias, et q'
De'us illo v'it' v'it'; super natis, q' e' supra naxas v'eny,
et eary exigentis De'us ita op'ando n' se a'conuat', et
miraculosus, q' in illo mo op'andi' miraculy in v'it'
mit.

298 Q.^o Deus l' mo opat' nō opant' ut auctore nati, et d. 56
 poa nati, et oraxia, q. 10 ut l' mo opat' nō opant' ut au-
 tor supernaturali, et d' poa ex ma oraxia naturali, et adha; et
 quide hoc vltimū dicitur d' p'prietate, q' Deus ita opant' opat'
 abhis ab his legib; quas omunib; in opando ceuat. ut
 rogare an aliq' p' p' fieri a Deo ut auctore nati nati, et
 d' poa oraxia, ē rogare an id p' fieri opante Deo iura
 exigentia reus, et d' obex variis velis q' mundi subsistit, et
 rogare an aliq' p' p' fieri a Deo ut auctore naturali, sup-
 nati, miraculose, et d' poa ex ma oraxia ē rogare, an id
 p' p' fieri a Deo, l' exigentia natura n' se a modo, et orax
 itos in opando leges nō obseruet?

299 *Forcuilibet agerebit sen*
 us p'rentis queoris in ea inquit an ma p' existere
 expoliata, et p'riata si p'a iustali, l' ad hoc ut ita ex-
 istat res aliq' nō q' Deus n' se a modo det nam reus, q' ex-
 ay exigentia nō auuat, et q' leges in opando oraxia, nō
 habet? nam omunib; tote, indicant q' nō existere p'
 existit p'e, et ay implacitū nō nō existere sine existit,
 ind' deducunt implacitū ē nō existere sine p'a. d' Sotus,
 et Bañes Dominicus vngq, et v'g' nota ille lib. 11 phicoay
 q' 6.ª arto 2.º, et hic l' p'e q' 66 arto 11. v'za tenentes nō
 nō existere p' existit p'a, a p'ant p'ore sine p'a existere p'
 aliq' existit a Deo imunicatq, q' multi alii docent, quos ioy
 Man. lib. 11 phicoay q' 3. 53.

296 *Thotary sentig ex nati d' p'end*
 unt riventū in d'achi fundamētis. P. Politius lib. 11 ph-
 icoay tractu l' sup. 6.^a nō 10, P. Ioanes Septembes vomo 1.

phā thei sicut P. Mawry, et Mariana; et novissime P.
Cardin. Petrolameus orientione^{3a} phice genalis 23° ca
sentia dependit. mo³ p^ore sup^onalib³ existere sine o^o
sua instali ē mis scotitrony cy no D. ap. Ponsij disp.
3^a phice q^o s^a ē etig immutissima moxy ay P. maxes
disp. 13^a m^o phice 11° 3^a, Basquet in 19° p^o 3^a disp. 4^a nuro 3^a
et clarius disp. 17^a 2^a nuro 13^a, Rubio lib. 1° phicony moxy
1° q^o s^a et presipius nait D^o.

25) De hac sentia ait Froily lib^o
1° phice q^o s^a aalo 3° 5° 1° universi P^o societis opant, qui hac
causa existimant et p^oremoxes oipoc Dine; re van
neade q^o causa Dine oipog impugnant. siquide q^o cau
sant n^o p^ore Dey & sua p^oa abta p^oncere ensit, ita in
sup^o p^ore, et que ita sit pura p^oa, et sine p^oa n^o p^oit exist
tere. sicut in 1° Froily stat ex Savi, in quo sitavimus
ex nait aliquos, qui hanc sentig n^o tenent, et quide qui
multo ante Froily sua opela tip^o mandaxunt. sicut
sicut in 1° q^o a se sit.

26) Rao, q^o ex eo q^o ma t^o que & facto exist
it n^o dicat essaly aliquaong p^oa, et p^oit sup^onalib³ exist
tere sine illa n^o ē vnd imp^orat n^o ē p^oitib³ alig moxy
p^ore dist^o dicent^o essaly aliquaong p^oa, et que nullo mo
p^oit existere sine p^oa, ond a p^oa n^o ē nare 13^a; imo p^o
lures opantes moxy & facto dai p^ore existere sine p^oa
n^o mivent p^oitib³ moxy essaly aliquaong p^oa, et que n^o p^oit ex
istere sine p^oa, idiq^o nait opantes 13^a n^o tenent nare
13^a, accipit nec d^omont, nec impugnant oipog accidit
cat Froily; in quo miror q^o nait n^o dicat q^o impugnant o^o

299 qd nichil sentit dependens a se id nō dicat & scilicet, qui eorum sen-
tias iūde fundamentis dependunt.

299 In q. 1. in nra B. Mag. p. supra
vis existere sine oī pa. sustali. Sed dō. Inq. in d. episcopi
qd' & possit. qd' qd' nō implat conditionem possibile ē, & a Deo posse
p. naturalis fieri ē. Sed; & magis existere sine oī pa. sustali nullo in
vobis conditionem: qd' possibile ē, & a Deo supernaturalis posse fieri ē. Sed.
Mag. tunc p. in se in re d' & possit fieri; & in q. p. d. aē
cardine arguunt. Inat; nō bet magis aliquam, magis pos-
sibile accidens a se subto sustali, & ignis a plaris a se sustali
re; & accidens a se supernaturalis existere sine subto sustali
ignis a plaris sine obustione: qd'.

299 Mixt. nequeunt nare posse qd'
fide ē accidens inextinguibile existere sine subto sustali,
si existens a se ignis a plaris p. in extinguere habet
nō illos nō obustione; sed nō bet magis dicentes qd' accidens
nō existens p. existens subto sustali, nec ignis p. existens obustio-
nis; & qd' ma existens p. existens p. sustali, p. d. magis ali-
quam tunc magis a se, qd' accidens a se subto, & ignis a plaris
a se obustione; & a 299 nra in q. p. qd' ma existens p.
existens p. sustali; p. d. nō bet magis aliquam a se p. sustali,
qd' accidens a se subto, & ignis a plaris a se obustione, & si
hoc posse supernaturalis sine subto, & obustione existere, ma in
tra supernaturalis enī existere poterit.

Sectio 2^a

Solucio arguunt a se p. d. p. d.

299 opone d. Thomas p. qd' 66 a 101 ubi ait: dicere
magis p. existere sine pa ē d. in actu sine actu qd' p. d.

explat restrictionem; et q^o libento 3° arto 1° ait: q^o aliquis nil sit, et
non sit, a Deo fieri non potest, neq^o aliq^o restrictionem includens, et hu
iusmodi e^o mag^o esse in actu sine materia; et q^o e^o actu, et e^o in actu
sive, et per se passivi partem actus; et actu, actu repugnans sibi
ipsi, quae 3^a p^o p^o rone rone e^o ens in p^o; vel inquit q^o q^o n^o p^o
e^o in actu, sive in quantum passivi partem actus; actu actu p^o
partem partem ama nil aliud e^o quae materia. Unde si ita e^o dictu
e^o mag^o esse in actu, et mag^o hanc p^o; sive q^o q^o materia sit in actu sine
materia, e^o sive restrictionem esse nil, unde a Deo fieri non potest.

262

Vixit P. Thomas
Bastoniae, q^o 3^a angustis, q^o illo in arto sibi obiit S. Thomas, in
tendit p^o materia esse sine materia, et accidens sine subiecto cui S. Tho
mas res ponendo mag^o repugnans in p^oductione materia sine materia
quae in p^oductione accidentis sine subiecto; q^o q^o sentit mag^o nec min
acutose p^o p^o p^o sine materia; alioqui non p^oderet mag^o re
pugnans in p^oductione materia sine materia, quae in p^oductione accidentis
sine subiecto, et esse arguendo ita inventum. Q^o arbiter Thomas D.
Thomas e^o sibi, et nobis hoc in re dicit: q^o ita parent^o in hinc in hinc lib^o
p^o p^o cap. 3°, q^o 1° arto 1°, Obiedo, et Philosophus RR, qui licet S^o D^o in
tendant explare indicant e^o non removere parent^o D. Thomas e^o illis p^o
suis, et ad illo rone dictos sicut esse.

263

Ite, et ego ingenue parent^o sicut
cant^o alas avorites inventum vincere; e^o p^o sicut, e^o q^o n^o p^o p^o,
nec sicut D. Thomas nobis e^o dicitur. Avorites aut^o inventum ad vinv
re sic ostendit. In 1° avorite loquitur D. Thomas v^o p^o ab ip^o Dei
p^o p^o originalia, sicut hoc esse, q^o simul illius arto e^o, et vira
virmus. S^o 1°, an materia non p^o p^o p^o p^o, n^o v^o, arto p^o p^o p^o
p^o Dei ab ip^o p^o p^o p^o, et sive illa e^o. Paereca illustrat sive

ntation Caietanus dicit P. Thomam loqui se vel aq bene in materia
id illius alicui existere hanc neg quoniam, ait: non videtur ad hunc p-
ectat locy quoniam non dicitur pro, sed dicitur vnde ex modo.

264

Cy autem P. Tho.

ma loquat in dicitur pro Dei abita. Et dicitur licet dicitur dicitur in p-
lane magis esse sine pa nil dicitur, quod est hunc sensu, sicut magis existere
sine pa in pa oraxia, et iusta vray orax, et in placitum, quod non ex-
mus; ex eo quod cy ma existat dicitur pro oraxia, et iusta vray orax de-
bet esse plena, et cy dicitur quod in placitum est hoc modo existere, et in
loci pa; dicitur hoc non est appare magis supralit, sed pro existere sine pa,
quod in dicitur pro oraxia, et iusta vray orax in placitum est accidens in pa.
istene sine subro usuali, et ique a platu sine dicitur, et in sup-
ralit, sine illis esse poss, et puerunt ut dicitur § 266.

265

Et si P. Thomas illo

in loco dicitur pro Dei loqueret alicui nil dicitur, dicitur rae, quod P.
Thomas loquitur dicitur in actu phico, dicitur, loquitur, et dicitur que exponit
presense, et existit seipone ante pa; et nil puerunt male videtur sen-
pone existit in dicitur vnde solum dicitur in placitum esse magis in actu ph-
ico plena sine pa quod vray dicitur pa est actus phico, dicitur magis
quod in placitum quod in actu phico, et sine pa. Notandum dicitur magis
pone supralit, et sine pa non videtur pro in actu phico, dicitur, quod
pa caretet est vray in actu phico in dicitur, dicitur dicitur dicitur
legit, quod P. Thomas in placitum in dicitur, necesse vobis est dicitur.

266

Hinc autem

gensig P. Ariaga pona § 262 respondendum est magis repugnans
inveni si vray dicitur ma moque dicitur vray in loco loquitur
P. Thomas inveniat sine pa, quod in eo quod accidens in
veniant sine subro, hec et supralit, sine subro inveniri pro,

ma vo in actu phice expleto quo mo dicitur loquitur D. Thom
as illo in loco, sine pa inveniri, nec dicitur Dei abire pt.
Veni e qd arguit, qd sibi dicit S. D. n loquitur expleto dicitur
in actu phice expleto, ab loquitur dicitur dicitur in senptia ex
esistente jng, et qd nil naturale male dicitur existeri phice
in expleto loquitur implicite dicitur, que est phice expleto, et dicitur
vet S. D. magis repugnat dicitur in pactione illius sine pa,
quod in pactione accidens sine mto. hoc coad dicitur dicitur
sem.

26) 2^a dicitur, que clarior est reseris, que totis pratoris
natis, genuis, et pnotis dicitur, hoc in dicitur in illa q
pactu, in quo requiritur ma et sine pa in dicitur D. Thom in
actu existeri, dicitur phice in pactione, qui e ipa pa natu
alis. Vult hoc esse ipius verbi, ait q: actus dicitur pactione
anus a ma nil aliud e quod pa, qd negat dicitur dicitur
existeri verat, qd existeri dicitur dicitur dicitur, et sic in
ipa ipa naturalis, et ponit dicitur, et sic in ipa naturalis,
dicitur dicitur, et magis pa supradictus, et pa dicitur. Unde dicitur
D. Thom qd dicitur in quo et magis dicitur e dicitur dicitur, et in quo
dicitur ma sine pa, dicitur dicitur vel dicitur dicitur
dicitur phice in pactione dicitur in ipa pa naturali.

268

Unde dicitur

mentis D. Thom in illo loco e dicitur in dicitur in pactione
in quo magis e in actu phice in pactione sine expleto, et in dicitur
jng, qd dicitur, qd dicitur phice in pactione sine ipa dicitur
in hoc actu sine pa, dicitur pa, et sine pa dicitur in pactione.
As ex ma sentia in dicitur in quo pa e in actu phice
in pactione sine pa, qd ma supradictus existens sine pa, e dicitur

unig in actu existenti, et in actu primo imperio, siquid 59
tunc est prince in opera p[ro]p[ri]a q[ui] n[on] habet acty p[ro]p[ri]o imperio,
videlicet D. Thomas in loco dicit q[uo]d mag[is] s[ic].

269

Opus 2° Pal. ym

Lat 2° d[ic]t[io]n[is] mag[is] existere sine capacitate p[ri]ma existendi, q[uam] p[ri]ma
ne p[ri]ma n[on] p[ri]ma capacitate existendi. q[uo]d. Dat mag[is] existere est actus
ultimus ingere entis, et p[ri]ma sustalis est actus 1us intelligere; q[uo]d ma
g[is] sine actus 1us ingere entis n[on] est p[ri]ma capacitate recipiendi acty ul
timum intelligere. q[uo]d. Auctores, quos p[ro]m[iss]as s[ic] p[ro]p[ri]o q[uo]d
demonstrat, ideo eas n[on] p[ro]mo. Nunc, q[uo]d s[ic] accipere acty 1us tim
yante 1us, sine acty 1us ultimus actus in d[ic]t[io]n[is] ultimus, q[uo]d. R[ati]o
us accipere acty 1us timy acty 1us est in actu 1us existendi et n[on]
est in actu q[uo]d n[on] d[ic]t[io]n[is] 1us; q[uo]d. hoc in p[ro]p[ri]a n[on] q[uo]d. max[im]e sine acty
1us, sine p[ri]ma n[on] p[ri]ma capacitate recipiendi acty 1us timy sine exist[en]t[ia].
accipit sine p[ri]ma existere n[on] p[ro]t.

270

Ho[mo] arguit de max[im]o mag[is] ag[er]

long[us] s[ic] quo 1us p[ro]p[ri]o mag[is]; existit actus ultimus ingere entis
existenti, et in linea existit, no[n] ingere entis p[ro]p[ri]o, et in alia
ea, no[n] p[ro]p[ri]o; et s[ic] quo 2° p[ro]p[ri]o sustalis est actus 1us intelligere n[on]
ingere entis existenti et in linea existit, no[n] ingere entis p[ro]p[ri]o
n[on] p[ro]p[ri]o, no[n] p[ro]p[ri]o mag[is], et s[ic] quo mag[is]; q[uo]d. ma[gn]e sine 1us acty 1us
ne entis existenti, sine in linea existit, sine p[ri]ma, et s[ic], no[n] sine
1us acty ingere entis p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o, no[n] mag[is], et cog. existit sine d[ic]t[io]n[is]
mag[is] actus in linea, nec ingere entis p[ro]p[ri]o.

271

1us p[ro]p[ri]o in p[ro]p[ri]o

q[uo]d p[ro]p[ri]o her existit, et p[ro]p[ri]o alio actus, alio accipere tales
et d[ic]t[io]n[is] § 233, et 24 mag[is] p[ro]p[ri]o est imperio, que p[ro]p[ri]o et
her existit, et sine p[ro]p[ri]o, et nota d[ic]t[io]n[is] § 234. Et existit d[ic]t[io]n[is]

mus acinus, ubi in linea existenti et ingere existenti, et alio
eo. § 232. Et praestantia est. acinus in linea existendi, nec
que entis existenti, et ingere existenti potest plene pleri, et
est a § 240. Cuius acinus existit si utrimus acinus in linea in qua
praestantia videtur, in quoque optime potest habere existenti, quod
utrimus acinus, quod habet per praestantia, quod est in plene, et
in eo quod habet utrimus acinus in illa linea, in qua habet utrimus
non accideret.

¶ 232. Nunc patet apponere minus, ad quod ingere est
maius, si ma accipere acinus utrimus acinus, et utrimus videtur
utrimus in linea, non in linea existendi non habet per, et ad
non potest in actu et existendi, non potest in actu, quod non habet acinus
¶ 233. Et linea entis potest pleri, et utrimus ma non potest pleri non potest
potest existens, non potest non habet utrimus acinus et linea existendi et
faciendū est in praestantia separata a ma, quod est utrimus acinus existenti, quod
est actus utrimus et linea existendi habet utrimus acinus et
linea existendi licet plene non potest; aliter ma existens sine praestantia
habet utrimus acinus et linea existendi licet non habet ¶ 234. Et linea entis
potest pleri, in quo nulla in plene est.

¶ 233. Oponebat 3. In illis. si ma
existens sine praestantia est in actu, et non est in actu, et in actu habet ex
istenti, quod actus est ma, non est in actu, quod non habet per praestantia, quod actus est
est; et est in actu, non est in actu existenti. ¶ 234. Et in plene quod ma existens sine
praestantia. ¶ 235. In plene habet utrimus acinus in aliqua linea, et non
habet est in plene in actu linea; et existens est utrimus acinus in
linea entis, et praestantia est in plene: quod in plene magis est in actu existenti,
et non habet per praestantia, ac primum nec apponit Deum ad hoc
potest potest.

274 Nec existit facile solvitur: si quo magis arguitur, et
in actu, et non est in actu eorum, non; et in actu existendi, et
non est in actu phico plere, non magis; et hoc patet substantia
et si quo magis; et non est in actu, et non est in actu eorum, non
non; et in actu existendi, et non est in actu phico plere, non magis
quod si separata est in actu existendi, et non est in actu plere,
et non habet magis, quod quod plere, et non cog. Ma existens sine
est in actu existendi, quod habet existens, que actus existendi est,
et non est in actu phico plere, quod non habet magis, que actus phicus
existens magis est.

275 At ut est in actu existendi, et non est in actu phico
plere non sit solvitur, ut patet, et utat ex eo quod magis
si separata a ma, in eo quod magis sit existens, et non habet
magis non solvitur non recunt, nec hoc in platurus est sciendum. Ita
quod magis ea magis, et si plere magis solvitur plere in linea
existendi; si quo magis; ma est simpliciter est in plere, et existens,
non; plere, et phico, non magis; magis, et non cog. Utat et hoc
quod si magis sit simpliciter magis est plere, et phico, non est in
plere, et existens, hoc habet simpliciter ma ad magis; ma, non sit ma ad magis
ma habet utrumque plerumque et linea existendi; habet etiam est in
plere in eadem linea, et magis magis magis habet utrumque plerumque
in linea, in qua non habet est simpliciter, et sciendum quod.

276 Oportet
septem: ut patet aliquid phico existens, quod non sit phico et magis
ad aliquid certum phico aut rationem entis realis sic implatur
quod non sit phico et magis ad phico valis, et valis, et linea, que
non sit phico et magis ad est recta, et obliqua. et sic in reliquis
at qui ma sine si ma installi non est phico et magis ad aliquid ce

itaque per se, aut rane entis realis, quod hoc etiam per se, phisice
instale, et ipsa per se, eug est materia indi pa, et etiam material
phisica, et existit in dicitur illud ad certum speciem, et rane entis
realis, cu existit in ob id specie et genere id inveniat. et in pla
na existere sine pa.

277

Hoc arguo rane etiam si forte, se exali
di dictu facile solvit. Na igitur mavi oy paritib, nominibus, quod
ma v p se ipso, et per se, et per se, et per se, et rane entis realis
phisice in pleni receptivi se instalis similibi quod rati nalis; ad sub
stantia mivi paritib, res quod ma p se ipso, instale, etiam ad certum speciem, et
rane entis phisice repleri, et ad hanc est per se, eug materia indi pa,
et etiam material phisica in vo ad certum speciem, et rane entis phisice
in pleni receptivi se, et similibi rati nalis; quod ad hanc per se
et per se etiam est aliqd pa, quod totum dicitur ad § 192.

278

Cy autem ma ut
in hanc per se, instale, et in dicitur materia specie, et rane entis realis in
repleti, in dicitur sine pa realit existere poterit. Ergo dicitur quod ad hanc
et in dicitur materia specie, et rane entis realis in requiratur, quod in
entitas phisice repleta ad obtinende, et totum oib deest pariter in
pa, que separata a ma, quo mo signatit existere pot
in dicitur repleta, et est in dicitur materia specie, et rane entis realis, nisi
in specie, et rane entis in pleni dicitur rati rati, similibi quod
ius, quod hanc per se, et per se, id est appropinquat ad ma, que per se
in dicitur pendens a pa mivi in specie dicitur entis realis, et
in dicitur sine pa existere pot.

279

oportet? Ma accipit per se, existit,
que instale, quod in pleni dicitur existit ad se, et ipsa instale. Tot uo; et
eum me recipiat existit requirit quod hanc aliquo, ad se, existit

magis in statu existere, et statim esse possibiliter, quod actu est status ⁶⁴ ex
necesse; et ma. nullo actu existentibus hoc sine pra. consequitur
sistere magis existens quod beat. p. q. et magis accipit existens a pra.
inflat quod existat ab eo quod est pra. usuale. Ipat. Ma. et p. dicitur q. a
improbe cause pra. dicitur; et Deus requirit implere e. q. cause pra.,
et eius magis estus reg. Divinus pot. dari sine pra., sic et impossibile
est dari alio sine albedine: quod ma. requirit dari sine pra.

280

No. ann. ang.
uti cuius solitas erat a. 1259, et totum conuit. Et ut nunguam
satis cognoscimus quod aliquis vicarius & illis rep. t. m. s. ut ait
P. Ob. d. d. omittimus illis autem et magis existere p. m. s. p. m. s.
namus aduc. nanda est coa. q. l. ma. et facto existere imponi
p. m. s. p. m. s. ut requirit implere peculiariter alio existens, p.
quod existat separata ab eo pra. hoc tenent Bañes Roma, et
Man. itali 1255, et plures ex n. s. quos communiter recensere
qui oes unanimiter in partem ad hoc d. t. s. s. ex p. m. s. p. m. s.
m. s. et quidam n. s. p. m. s.

281

Aliqui et t. s. ap. P. Suarez disp. 31
m. p. h. c. n. s. n. s. 23 tenet accidens in t. s. p. m. s. existens
t. s. et existere p. m. s. p. m. s. quod non obstante p. m. s. p. m. s.
n. s. existere p. m. s. p. m. s. ex ma. p. m. s. usuale, ut
existunt in e. s. s. s. s. Praeterea t. s. o. s. tenent quod ma. et
pra. et facto existunt p. m. s. existens p. m. s. et hoc non obstante p. m. s.
e. q. i. s. t. s. t. s. n. s. existere p. m. s. p. m. s. que non in p. m. s. p. m. s.
p. m. s. s. c. e. n. s. q. s. u. m. a. n. i. t. s. C. h. r. i. s. t. i. D. e. i. et magis magis, et p. m. s. p. m. s.
p. m. s. p. m. s. existere non p. m. s. p. m. s. a. n. i. m. e. s. p. m. s. p. m. s. s. e. n. t. i.
q. l. i. s. i. m. p. o. n. a. t. ma. et facto existere p. m. s.
ut potest n. s. p. m. s. existere p. m. s. p. m. s. existens que p. m. s. p. m. s.

pro id est, et ipse forma; proinde q' ~~magis~~ licet arguatur
ita, coa nula e.

282

Ad coa paony man nanda e; actus e, qui
ut minus int' stary exister, exersive, et male positivitate
inplacius; in illo q' res eet, et n' eet existens, q' implat, eet,
q' n' eet ipse possibilis, et n' eet, q' n' licet existitq' exersiva.
Niv' pro ipse stendat q' ut ma recipiat existitq' et licet
ae in se acty entitatib' pprie tale, danda e ma, et nanda m
e, stat q' ad ill' mg q' actu entitatib' pprie tale licet,
pint' q' si ipse hic requirat' ut existitq' res ipse p' ill' res
pene, et licet possit independent' a pa, et ad q' illa exist
licet possit.

283

Ad paony no max; pa e nullo mo e causa
me; et ipse e causa palis illius q' dicitur ponitq' cy ma et
ponitq' cy ma n' dicitur mg, et ipse, vnd' n' e causa palis ma
et illius ipse. Et omiserimus mg existitq' et factu p' ipse
omiserimus et q' dependere a pa in se cause palis n' dicitur
nisi, et dicitur mg existitq'; et sic omisa ma, dicitur
B p' mixis; Deus requir' implere sine alia pa e cause
palis, dicitur, palis pa, et quasi pa, n' hanc p' mixis, et dicitur
quo alia; cuius m' ipse n' dicitur ipse req' dicitur, et dicitur
dicitur, ipse ipse, et ipse ipse, sub ipse; n' p' nec dicitur ma
n' sine pa dicitur, et ipse ipse dicitur, dicitur, n' dicitur
no dicitur mixis, et coq.

284

Causa palis dicitur mg dicitur
in pando sub ipse; et dicitur Deus requir' sub ipse in pando
e, et dicitur dicitur dicitur in dicitur Deus n' p' sub ipse
e, cause palis, n' dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

ne absq; pa; at epus pale pveniens abona pa p^{de} 62
ut prestare p^{alig} pa; subrogando rixy alig loco illius,
que raly epus, et dnoaone prestabat; et rixy epus, et dnoaone
vident unimeice id; qd cy dnoaone rixy alig pa; et pa
vidit nuro eade, epus vidit nuree id; at qut, p^{er}si
jice id; si pa sit eiusde species cy illa que epus presta
bat, et generice, si generice rixy cy illa v^{er}iat.

285 Sic epus pa
lis genericus qualis, et p^{er}ipicus calidi qui p^{er}veniunt a
calore A p^{er} p^{er}venire a calore B, et Deus p^{er} facere
q^o tales epus sint ablato calore A, et subrogato illius loco
calore B. un hunc my simus, q^o sit ma d^{er} facto d^{er} noa^{er}en
sistens ab ex^{er}ista pa r^{er} q^o a causa pale, p^{er} Deus face
re, q^o d^{er} noaone, et epus existendi heat ma p^{er}alig ex^{er}ista,
subrogando rixy loco ex^{er}iste pa alig p^{er}culiaaz ex^{er}is
ta a qua ma d^{er} noa^{er}en existens; et nuro d^{er} noaone, et epus ex^{er}
istendi in ma ex^{er}istit p^{er} ipse id; si ex^{er}ista subrogata inter
uaz species cy ex^{er}ista pa, et ex^{er}istit generice rixy id; si ex^{er}ista su
brogata rixy generice cy ex^{er}ista pa v^{er}iat.

286 Hoc p^{er} se rixy p^{er}nalit
accidere p^{er} q^o ex^{er}emplo a p^{er}to calois rixy p^{er}pa
rendy e a totis, qui dicunt accidensia d^{er} noa^{er}en existens ab
ex^{er}ista p^{er} p^{er} rixy q^o a causa pale si quide hoc videtur
nte p^{er} Deus facere q^o d^{er} noa^{er}en p^{er}alig ex^{er}ista, sine ex^{er}is
ta sub^{er} sustali, et accidit in Eucharistia; et p^{er}rendy
e a totis oib; qui ex^{er}ona p^{er} a p^{er}ant epus pale ex^{er}iste
a^{er} in humanite p^{er}venire ab ex^{er}ista anime, et ex
alaa occent raly epus humanite Christi hanc ab ex^{er}

sita verbi, aqua & noar existens: q' sit omnia ergo
sistere provenire a sua ratione ac causa finali, ac sic pote-
rit Deus facere q' talis est ma beat ab alia pe culia
ni existit ipi a plata sine pa.

287 Solus instanti p' l' ex P. Policio, q'
existit e' mus; d' mus n' p' d' noare nisi q' illi cuius mus e', et
et nos diximus 285: q' inflat q' ma d' noar existens a pec-
uliani alia existit que n' sit q' p'ia me, sit cylla omni po-
sit. Instanti p' l' q' d' noar ex finali, q' humanitas Christi
p' existere p' existit verbi n' p' noar ad anima soly v'it
q' Deus p' illi, et ing' verere existente, p' aliq' existit; n'
vo q' p' illa verere existente sine pa, q' eng' requirit pa
et ma capax verat existendi, q' soly e' capax huius d' noar.
n' p' p' q' sit Deus p' ma verere existente, p' aliq' existit,
n' p' facere illi existente sine pa, et hoc q' n' v' d' l' a l' a
his not.

288 Ad instantia P. Policio' respondendy e', q' sit in sentia in-
querse estq' ab existit, existit, que & facto erat v'ery vincat
m' sit, q' soly sitato in loco nos diximus, et ad ibi dicta et
at veraxit hoc n' solit q' p' noar sit existit aliqua, que mus
n' sit e' existit, cui v'iat existente p' d' noare; it q' calor
qui igne comitat n' sit mus, et p' d' noare calidq' aqua u'
v'iat n' solit q' p' noar sit calor alius, qui mus ignis sit,
et n' aliq' existit, nisi igne calidq' d' noare p' sit; poterit
q' ma a peculiari existit que mus n' sit d' noar existit
sion, et p' illi ad q' pa d' noa Dei ab ita existit.

289 Ad instantia noans, et insertas p' noar; q' si humanitas,

et mala facta existentes persistit per, potest existere talis
 existit, ut prope tota dant, ut in quibus requiratur essentia, per
 ut talis existit, ma existat, qd ma, que p. mag. ens e. p. viti
 tis, per qd e. in hinc capax mandis actione, p. viti, et
 actio p. viti, et ut existit, et ut existit connectat ut p. viti.
 ista immutans ma, que p. mag. ens e. capax mandis actio.
 ne e. in hinc capax existendi, et ut ut capax p. viti
 essentia, ut requiritur qd mag. ens e. arguitur. Pal. videmus ad
 20; unde si Deus potest illi immutare aliquid existit, p. viti
 ne potest ad qd p. viti existere.

250. Oportet; Ma negj supralis
 potest esse sine obiecto, et operatione, que ut p. viti accidentales. Et
 sine p. viti sustali, qd ut ma ut ens sustali in p. viti vi
 det potius connectenda ut sustali p. viti qd ut p. viti
 abis accidentali. Ipse negj p. viti Dei abis p. viti p. viti
 humanitas esse sine substantia. Et negj ma sine p. viti sustali, et
 q. substantia e. viti p. viti nature, ita ens p. viti e. viti
 p. viti sustali mate. Arguitur pat. p. viti sustali, nec viti
 in natus p. viti existere sine ma, qd si ma nec viti viti potest
 existere sine obiecto, et operatione, p. viti nec viti viti potest
 ut esse sine illis. et ut ut sustali in p. viti viti connectenda
 ut p. viti sustali viti ma, que ut accidentis p. viti si sine ma,
 nec viti viti existere potest.

251

Si ut P. Boetius, et Monica viti a
 P. Anaxagora viti p. viti. Et dicat potest viti viti que nullibi viti,
 potest natus ens arguitur viti, et si ut scoto viti a Merin. lib.
 viti viti viti ma p. viti abis viti obiecto, et viti
 ne, potest viti viti natus, et toto omisso, noceat. Et p. viti e. qd

ma n e q' liber aliud ens creari sine plery sine in plery n pt,
nec supralib' existere nisi in tempore, et loco, et cy ee in tempo-
re n ee durans, et ee in loco n ee ubi cany, n pt nec supralib'
existere q' beat ubi cany, et durans; ac nula silis nra dat
et ma n pt ee sine p'a sustali; vna nandus e potius conec-
ting cy p'a sustali, qug cy illis accidensib; et subvnta
coe p'a ostendit.

291

Si subvnta viderat impotivo n vna repugnet
nang existere sine subvnta, et ita pote tenet Caietanus Al-
benes, Tugo, et Alu' iurati a Trinitatis lib. 4' p'licony simp'le
q' n' nrao 2205. vna pt nari ans p'p'os. si vo suprad'
vntate in neare vntonis cy alaa nraa no anti, naria
e coa, et si p'p'os e clauis ma, q' si vnta insali neare eo
ip'o q' existat nraa, t e in alio, et bebit subvnt' illius, t e
vnta, et alii n vnta, et nraa bebit subvnt' p'p'os cy alii
n it vnta, et nraa vntonis cy alno, in quo subvnta sup-
onit vntate, beat. silis nrao in ma n ostendit respectu
p'a, ideo q' lit nraa n pt ee sine subvnta, ma poterit ee
sine p'a.

292

Oponit 2' Max inseparabilit' dat int' mg, et p'g
sustale, qug int' subry, et accidensia; d' accidensia, idem
si vntas p'p'os separari a subro. q' ma nec vntas p't
separari p'p'os, nec sine illa existere. Max pat' vbi dat
max vntas dat max inseparabilitat, d' int' mg, et p'g
dat max vntas, qug int' subry, et accidensia, q' ma, et p'a
oponunt vny p'p'os, et subry, et accidensia vny p'p'os
et magis vny e vny p'p'os, qug vny p'p'os. q' p'p'os n
sebet p'a accidental' in p'p'os accidental' sebet vntalis

insustali; d' nly e' accidentale dat sine pra accidentali. 69
q' neg sustale sine pra sustali: q' implat q' ma existat sine
pra sustali, tunc e' sustale dat sine pra sustali.

294

As arguy no
mae; ad p'one omnia mali, que fla e', q' ma e' unitas sp'ici
f'ia que dat int' Pny, et Pny, que unitas geaica, que dat int'
Pny, et equy, et in n'e' magis inseparabilia p'us, ad huc, que
Pny ad equo cy bec o'ia realit'z, eque separabilia sint; no
minz ad cuius subuerg' p'one no q' vny p're s'it magis en
y, que vny p'acidentis p'one esombr, et accidenti; et vno e',
q' vny q' e' vny unitas p'ice unitatis; et supra unitate q'
veniente a p'ice unitate no dat maius unitas, que unitas
identit'is, nec ex eo q' ma, et pra existant vny p're, et vny
et accidenti vny p'acidentis, sequit' q' ma, et pra sint magis
vny, et magis inseparabilia que vny, et accidentia imo
nec q' sit a'eo inseparabilia.

295

Ita p'ateri seors' ab'it, q' ad v'it
v'it vny p're cy ma, et calor v' vny p'acidentis cy v'it,
et in n'e' magis vna ^{vny} cy ma, que calor cy v'it, nec ma
q' inseparabilia imo nec t'g inseparabilia anima, ama,
que calor a v'it; alioqui cy calor v'ly sup'nalit' p'ice
sine v'it, anima nec sup'nalit' sine v'it e' p'it, et calz
requireret miraculy et sine ma e'et, q' p'ly o'io e'. Ad
p'one v'it p're missi, p'ocoy, que no infer; s'ly q' p'et bec: q'
v'it vny sustale p't dari sine pra sustali, que v'it, q'
lis p't dari ma sine pra sustali, no t' p'one sustale sine
v'it.

296 q' quoz si coa p'admit inferet, requireret Pny, et Angly

habeat suam naturam, et ipsi quod sustinet sunt. si manerentur, et
ponatur ita: si scilicet per accidentalis ad esse accidentale non per
sustentis ad esse sustinet, tunc coa inest, et manerentur, quod
accidentale est res ad accidens, quod est res ad per, quod inbe-
ret subro, et in illo recipitur, quod est per esse; ideoque non potest esse ac-
cidentaliter quod non dicatur per accidentalis; ad esse sustinet non potest
per, ut patet in Deo, et Angelo; qui esse sustinet habent, et per
non dicuntur; unde licet esse accidentale per dicatur, esse sustinet non
est per naturam; quod dicitur licet manerens sine per esse sustinet
habeat debeat non sequitur quod debeat habere per naturam.

297

Operit & Gabr.

sci lib. 1.º p. 1.º cony. quod dicitur 2.º. per naturam que est prior natura
origine alia parte requirit existere sine illa; non si potest non
esse natura origine prior illa; et potest erigere esse prior tenet potest
sine que videtur, et tenet, que sunt videtur fuerit a Deo sub
potest, quod in celo potest prior tenet potest quod tenet non potest prior
natura origine, at qui manerentur natura origine prior per naturam que quod tenet
potest: quod requirit sine illa erigere videtur existere. et patet quod est prior
natura origine. et est in genere cause palis inest, que causat per potest
beone, non erigere, et existere ad que requirit quod est sine illa erigere
conexus et non est prior ad videtur natura origine.

298

Haec in h. has potest

assignat dicitur Gabrasi quod est prioritas est in h. non naturam em-
bit conexum: et ad videtur erigere non accidentalis natura conexum; et qui
manerentur prior origine in genere cause accidentalis existere,
quod est receptiva per naturam: quod est prior origine in genere causa ma-
lis inest; et causa malis inest ad potest erigere, per p-
natura in genere cause palis inest; quod sine illa, nec videtur

62

his existere p[ro]ut cy Deus nequeat supplies epus cause p[ro]p[ri]e
ut hee que obscurissima si clarissime debant sciend[um] e[st]
q[uo]d p[ro]p[ri]etate originis intelligere Tabernasi q[uo]d n[on] p[ro]p[ri]etate na
ture,

299 Ratio e[st] q[uo]d si loqueret[ur] & p[ro]p[ri]etate originis inerte vali
que hoc p[ro]p[ri]etate respectu filii est q[uo]d p[ro]p[ri]a origi
p[ro]p[ri]etate communicans e[st] illimitate p[ro]p[ri]etatis alii n[on] dicitur
mg e[st] p[ro]p[ri]a origo t[er]m[in]i, & n[on] t[er]m[in]i p[ro]p[ri]a v[er]o t[er]m[in]i cy illi e[st] illi
tate p[ro]p[ri]etatis n[on] comunicat. H[ic] notata ad argu[en]s no[m]i[n]e, cuius sub
stantia p[ro]p[ri]a nulla e[st], q[uo]d q[uo]d ma p[ro]p[ri]etate e[st] p[ro]p[ri]a tempore p[ro]p[ri]a n[on] volit
q[uo]d n[on] t[er]m[in]i origo p[ro]p[ri]a illa n[on] q[uo]d ill[ud] malis causat, & q[uo]d q[uo]d p[ro]p[ri]a
valde p[ro]p[ri]a e[st] p[ro]p[ri]a tempore calore n[on] volit q[uo]d n[on] t[er]m[in]i origo,
& n[on] p[ro]p[ri]a calore n[on] q[uo]d ill[ud] p[ro]p[ri]a.

300 Fundat hoc in eo q[uo]d
que n[on] p[ro]p[ri]a, & p[ro]p[ri]etate originis, & n[on] n[on] tempore, ut e[st] me
p[ro]p[ri]a v[er]o q[uo]d ma causat malis p[ro]p[ri]a e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]a origo illa,
p[ro]p[ri]a n[on] tempore existit cy illa v[er]o n[on] origo p[ro]p[ri]a
e[st] illa, l[ic]et p[ro]p[ri]a tempore illa p[ro]p[ri]a. H[ic] p[ro]p[ri]a e[st] q[uo]d cel[um] n[on]
n[on] origo p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i, cy qua p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, q[uo]d p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a temp
ore p[ro]p[ri]a, n[on] p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i, q[uo]d in nullo e[st] cause, v[er]o,
& realis cel[um] e[st] causa t[er]m[in]i, ideo n[on] p[ro]p[ri]a origo, & n[on] illa e[st]
ma p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a e[st], q[uo]d inq[ue] causas t[er]m[in]i assignatas ad m[er]it[um],
s[ic]et causa malis intrin[sec]a p[ro]p[ri]a, & extrin[sec]a p[ro]p[ri]a.

301 Talis e[st] mal[is]
que e[st] causa malis intrin[sec]a p[ro]p[ri]a, q[uo]d illud p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a,
n[on] p[ro]p[ri]a; e[st] e[st] causa malis extrin[sec]a p[ro]p[ri]a, q[uo]d ill[ud] malis p[ro]p[ri]a,
p[ro]p[ri]a, q[uo]d ill[ud] p[ro]p[ri]a, & n[on] p[ro]p[ri]a; n[on] l[ic]et n[on] n[on] p[ro]p[ri]a origo p[ro]p[ri]a
ingenere cause accidentalis extrin[sec]e, v[er]o m[er]it[um] p[ro]p[ri]a n[on]

requiritur prima origine illa ingere cause malis intrinsicae, des-
 trinca respectu sui, et intrinsicae respectu ipsi. Atque sic erigere
 quod causa malis intrinsicae supponat essentiam suam prioris se inge-
 re cause malis intrinsicae partes inique ipsi, qui est causa malis
 intrinsicae ipsi calidus quod est calore ipsi, et in non supponit
 priori ad se calidus, et sine illa supponit esse per se quod sit ma-
 lus causa malis intrinsicae ipsi non debet essentiam supponere prio-
 ri ad se suam, et sine illa supponit existere poterit, unde haec est in
 subiecta, et prima causa, ad cuius partem diximus ad 283.

302

Plures ex natu

solent hic hoc dubium resolvere sicut an materia existens sine pa-
 tueret, et veraret ad se per eorum actionem, quod quod est, et
 veraret, quod per se et antea res alia robustior, et que
 est entitativa supponit qui nobis tractant immunitate
 veritatis ponendae, et veritatis per se actionem, et pla-
 res subiecta intuentur relinquant ad quod non parte tenent vari-
 presipue ex actione in se res actionem, et actionem entita-
 tive supponit requiritur ut materia sit, et veraret sine parte, ex
 ty, identitate naturae parte supponit veritatis actionem, entitati-
 ve supponit ut veraret accidentia in eucharistia in se sit
 talis actio requiritur poterit materia per se sine parte veraret, et ex
 in se.

Sectio 3^a.

An materia principaliter existere sine parte substantiali.

303. Haec veritas nata, nalis plures habet acceptiones, accipiuntur, et
 ut exponit videtur; in hac acceptione illud est nata, quod nula parit vid-
 et illud quod aliqua violentia in hoc sensu. unde lapis in se non
 um, et insertus, in quo nula, non parit violentia, nalis, et nalis

parit in se
 ale, et nalis

in hac acceptioe. et dicitur in quo non patitur violentia, apertum ⁶⁶
et in ~~ignota~~ sensu aquo non dicitur, non est naturalis, nec motus ille
est lapsus naturalis in hac acceptioe. Illud hoc primum visus, et aqua
spoliata frigore, quo modo violentia aliqua patitur non naturalis
in hac acceptioe.

304 In alia acceptioe nale, et nalis sumuntur per
differuntur supernale, et miraculo; in hac acceptioe ~~non idem~~ ^{est}
miraculum, et sine miraculo existit, et fit dicitur nale ~~non~~ ^{est} violens
non; et de id, quod miraculo fit non est nale, nec nalis in acceptioe
nec hac, in qua impulsus lapidis nalis est, quod fit absque miraculo,
et hoc miraculo visus, et aqua sine frigore nalis existit, ^{quod}
quod sit sine violentia existit absque miraculo, unde patet quod exagres
sit nalis in una acceptioe, et non nalis in alia, sic impulsus lapidis
suis nalis per nale opponit supernale, quod absque miraculo fit, et non est
nalis, per nale opponit violens, quod lapis impulsio illo violens pati
tur.

305 Illud autem, in quo miraculum non venit est supernale in hac acci-
pioe, ~~habet~~ ^{est} necessario moriturus, et deserit accidens in eucha-
ristia sine substantia, in quo miraculum absque substantia est superna-
le, et miraculum sit nale entitative, et non in esse, et quod
non est quod est inspectus superat, et excedit vires, et exigentias,
potius ^{nate} talis omni existimatio, deserit vires accidens in eucha-
ristia sine substantia, et hoc proprie, et in vigore supernale vocat.
supernale et nominative, et eadem my est illud, quod est inspectus vires, et
exigentias nate excedit, et potius in vires causa nalis
est in esse, et non est alium circumstantia, qua est coniuncta est fit, ut
intuitus nate est leges a Deo impositas, et vires nate excedat est est est
est noe, et eadem my dicat.

306 Talis enim enses genero illis ab occasio inordinati, quod deesse genero
inordinatae causa naturalis videtur, ite Angelus facultate per movenditas
cum ab omni inordinati, illius facultate naturalis erigitur illius movenditas
ocasi inordinati; quod in illa genero est per seles ordinarias universi
iusta quas salte pationis inordinati procedit, ideo supradicti
coademy dicitur; talis erigitur sensus bilocato corporis; utque corpus per
restate deat ponendi ubi adone, in quolibet loco rone. Iunioris et
aiusq; ille ubi adones dicitur tales excedunt, et illo bilocato
coademy supradicti. Exordat? Ex his supradictis coademy
eo, quod facultate naturale non excedit non ut per
operatio illis ab occasio in ordinem pro ut naturalia doc
untur.

307 In his fere oes vivunt, et illis supponit se dabitur dicitur.
presenti an ma pit sine pra existere naturalis, per naturalis operatio
videntis; oesque supponunt magis sine pra pra violentia, violentia,
quod passum et rae e, quod ut exposita dicendis statim ma affe
tur ignate jugi iustate, unde sine illa est privata pra, quae
ignate aperit pinto et violenta, ite violenta aqua, quod
e privata pinguine quae ignate aperit. Ite quod vocat an ma
sine pra pit existere naturalis per naturalis operatio miraculose,
ita ut sine miraculo, licet violentia id accidere pit?

308 Qua in re
duplex versat sentia et aperit magis naturalis sine miraculo
posse existere sine pra iustate; ita Marilius in 34 qd 2. a.
1. et 2. et 3. a. lo. P. ap. Suarez sup. 15 metaphice 11. 2. et 1. a. lo.
1. et 2. ap. Dicitur in lib. 1. phisicorum cap. 9 qd 6. a. lo. 3. P. 1. a. lo.
1. et 2. lib. 1. phisicorum in 2. a. puncto 7. 3. 3. et 1. a. lo. quod dicitur
secundum quibusque pinnis prastantissimi Aluquorum

Aliqui autem dicitur quod unum sine praesentia existit in mundo 62
 ne, et postea nunquam indicantur. Et negativa sententia dicitur
 est, quae tenent, qui a praesentia inq. supernaturalis in parte existenti
 sine praesentia sustali, quod non vidimus a d. 225.

302 Egoz & quondam itali
 Dicitur inuenire, et suadet, qui aut dicitur esse absurdum, et paradoxum
 in phisica, Aniaga dicitur. Capitulo 2° ubi dicitur. Sain. lib. 1° phisicorum
 dicitur. 2° 11° 22° 23°, quod dicitur nisi secundo. R. H. H. oes inanimata
 latent difficile aq. moxy sentig hanc partem, et ideo inq. se videtur
 ut, et alii hanc inq. ponunt in decreto Dei. Sicut sentig in
 ponere ma sine praesentia sustali, alii in agentis naturalis in parte
 nitit expellere inq. jag a ma, q. alia ponant; et alii, eq.
 omnis illi ponunt ex parte ma, exigentis jag, sic oes itali
 pres. Aniaga.

310 Cogimus
 Cogimus in sentig in dependere q. inordinatio
 ne studium superioribus anno 1651. publicata phibet in ac-
 tis societatis doceri, q. ma^o pt naturalis esse sine oia praesentia, quae
 sit nra 2°. Ma^o n. pt existere sine praesentia naturalis, potestate
 opponit supernaturali, omni nequit existere sine praesentia absq. mira-
 culo. Abac d. clarissimus est D. Thomas 1° 2° q. 11° art. 1°
 2°; et q. 4 & praesentia aialo, q. in locis vocat, utiq. notavimus,
 an ma tempore praesentia sine praesentia, et in d. 1° oes naturalis,
 et multoies reperit impossibile esse q. ma praesentia jag, q. d. 1° 2°,
 et praesentia oia indigentia est, q. ind. indico. Et sentig inq. nunquam ten-
 pore praesentia jag, nec illi naturalis praesentia tempore potestate, q. praesentia
 sens. d. 1° apat.

311 Ca. solat
 Ca. solat partem pluribus rationibus, quae inefficaces sunt ex-
 nimiam, qui valent eas videri aq. P. Suarez, et Aniaga itali,

quod eos opponunt, et in sapientes ab invicem se vincunt. Non
233. Jamus hoc rari quod oritur est, et presentis adisset, utro-
que faceret, id est efficacior et minus inefficax, pro alio
aparet. Nam virtus sustalis in plena malis, deo est pro-
portionalis sustalis in plena malis sit est data ad pro-
portionalis talis, ut ex exigentia sua non potest abque miraculo
existere sine pro sustali. et malis ex exigentia sua
non potest abque miraculo existere sine pro sustali. et malis
ne pro non potest existere talis, potest male opponi miraculo,
et sustali.

328. Nam nulus, qui magis Aristotelis admittit
negabit, quod illa ordat ad opponendum, totum et alia pro sustali,
sibi pro, sicut est sustalis in plena; Sicut hoc omnia status
in malis, et corporeus, quod habet a ma, quod anima spiritualis, et
incorporea est, est quod malis virtus corporea, et malis. Min-
us pro eo ipso, quod malis virtus sustalis in plena malis
est data ad pro sustales, et pro sustalis malis ad magis; et pro
sustalis malis est data ad magis talis, ut ex exigentia sua
non potest abque miraculo existere sine ma: quod. Nihil nulus, ut
desert, dicitur pro sustales malis, ut equi; non potest abque miraculo
ex exigentia sua existere sine ma.

313. Ratio mixta est, quod pro
quod ma sit sustalis in plena est proportionalis pro et pro malis
est proportionalis ma; Sicut signare apertis pro, et quod plerumque
quod liber et signare apertis in plena, et pro signare apertis magis;
quod ex eo quod pro malis sit, ad nullas ordata est operacion-
es quod debitas, et perfectius exercebre pro est ma pro, et si-
ne pro, quod cum illa; et pro quod malis est ad nullas ordata est

operaciones, quas melius, et perfectius exersere potest extra
magis, et quas exersere minus impedit, unde coad hoc equa-
lit, et hoc magis respectu praesentis, ac praesentis malis
respectu mei.

317 Accedit quod in praesentis malis hoc videtur si-
cut quod sit proportionata, et orata ad magis, quod illud ignare operato
quod ad nullas oratas sit operaciones, quas melius, et perfectius exersere potest
extra magis, et quas exersere minus impedit, et videtur fundamētum
caput ad sciendum, ut videtur, quod magis talis orata ad magis, et ex
necessitate magis nequeat absque miraculo sine materia, et existere, imo
in quocumque sit videtur in via respectu alius existens, inveniuntur
quod sine illa absque miraculo ex exigua materia existere nequeat, praesertim
in quolibet accidenti in quo reperitur esse proportionatus, et magis
magis subto malis illud ignare operato, et nullas hinc operaciones,
quas melius, et perfectius exersere potest extra magis, et quos ex-
ersere potest illud impiat.

318 In accidenti in quo hoc videtur inveniunt inveniunt
quod sine subto absque miraculo ex exigua materia existere nequeat
ut oes parent, idem in quolibet alio in quo illa inveniunt in-
veniunt, quod cum in materia hoc inveniunt ut ostendimus, sciendum est
illud talis esse orata ad magis malis, et existens materia ab-
sque miraculo sine materia existere nequeat. Ex hac rari magis
liquido pluit, et praesertim est quod magis respondeat ad sensatio-
nem; hinc et magis, et oculos proponunt aming rari, que est
satis malis in plera est, et in potest sine miraculo existere
absque materia, quod certe videtur, quod ex eo praesertim quod materia sit enti-
tas malis in plera, non inferri non potest absque miraculo si-
ne materia existere, et hinc hinc de nos.

316 Nos et nō possumus magis nō posse absq̄ miraculo ex-
istere sine praesentia, ex eo patet q̄d entitas sustulit in completa in-
debet q̄d nō entitas sustulit in completa malis, quae nulas op-
eraciones habet, quas melius, et perfectius excelsere potest sine alia
opante, et quas excelsere palam ipse impedit, q̄d anima
valis nō habet, q̄d anima onerata ē ad operationes intelligendi, quas
melius, et perfectius excelsere se parata a ma, et quas ita
melius, et perfectius excelsere p̄magis impedit, unde ex eo q̄d a-
nima absq̄ miraculo existere potest sine ma nō p̄magis
vanz; imo hinc arguimus, et magis factum ita argu-
mus.

317 Si anima valis nō habet operaciones intelligendi quas
melius, et perfectius excelsere potest sine ma, et nō ita me-
lius et perfectius excelsere p̄magis nō impedit, et impedit a
neminē dicere posse absq̄ miraculo sine ma existere:
Et quoad hoc dicendum est Libella II § praesentia malis; et nō
et accidit nō posse absq̄ miraculo sine ma existere, et act-
q̄d anima valis dicere: et magis ma t̄ nulas operaciones habet, qu-
as melius, et perfectius sine praesentia excelsere potest, et quas ita me-
lius et perfectius excelsere p̄magis impedit dicendum ē illi
sine praesentia malis absq̄ miraculo existere nō posse.

318 29, q̄d ex ma-
ne facta sui, et q̄d in praesentia quae ma t̄ habet a se essentia residet ab-
sque miraculo sine praesentia, et in tantum ipse, et provenit ex extrinseca
in tantum ipsius me inhibita in eo q̄d nō potest sustulit in comple-
ta malis, unde nō dicit nō posse absq̄ miraculo existere si-
ne praesentia, nō reseruat recurere ad Deum volentem magis re-
vivere sine praesentia, nec a se ipso agentis naturalis nō potest amara

ing. Ing. ex plere q^d alig. introducant, et ut p^ro dⁱcal n^o p^ro ab. 69
q^d mⁱra culo exi^otere sine ma. ad i^olia n^o e^o nesariu^m recurre in
quo Pet^rus, et alio p^resentia i^oatos sequimur.

318

Sed rari n^o p^ro
sive p^ro aliqui redit, q^d ex eo q^d n^o s^unt i^o p^ro mali repe
riat recte i^o p^ro e^o mⁱra, aut educibile, et in nec a^o n^o s^unt,
nec a^o n^o mⁱra dⁱ n^o e^o mⁱra, aut educibile v^o ex eo q^d n^o s^unt
n^o s^unt i^o p^ro mali, q^d ex eo q^d ma. ad i^o mⁱra
culo sine ma. exi^otere requir^o. Male i^o p^ro q^d ma. in quata
le s^unt i^o p^ro p^ro i^o p^ro sine p^ro ad i^o mⁱra culo ex eo
q^d ma. exi^otere nequeat. sed responsio p^ro a^o n^o s^unt i^o p^ro q^d
ex eo q^d n^o s^unt i^o p^ro i^o p^ro p^ro e^o mⁱra, aut educibile
q^d p^ro e^o mⁱra i^o p^ro i^o p^ro ab eo in actione creativa Ange
li et cuiuslibet alius entis create.

320

Id^o exi^ota i^o p^ro ab eo e^o mⁱra
dato, e^o mⁱra e^o mⁱra e^o mⁱra, et n^o s^unt p^ro p^ro
nes quos melius exerceat p^ro ad i^o e^o mⁱra. s^unt actio creativa
Angeli, et cuiusq^d alius entis create e^o mⁱra, e^o mⁱra
n^o s^unt illy ignare a^o n^o s^unt, et n^o s^unt p^ro p^ro quos sine illo me
lius exerceat p^ro, et in nec exi^ota educit, aut e^o mⁱra
ex eo, aqua s^unt, nec actio creativa Angeli, nec alius
hi create e^o mⁱra educit, aut educit ex n^o s^unt p^ro p^ro i^o p^ro
e^o mⁱra; p^ro q^d e^o mⁱra ex eo q^d n^o s^unt i^o p^ro i^o p^ro i^o p^ro, p^ro n^o s^unt
educit, et educit; alioqui in quocunq^d tale s^unt i^o p^ro i^o p^ro
n^o s^unt educit, aut educit e^o mⁱra.

321

Alii vident p^ro ree q^d p^ro ma
lis ex eo q^d ma. n^o s^unt ad i^o mⁱra exi^otere sine ma.
n^o s^unt entis in plera malis s^unt, n^o s^unt p^ro s^unt a^o n^o s^unt

an, d'q' educat' ema, cyz ut educat' requirat' subty q' e' e'cauci,
penci d'pendent' aucto, et subty pnci n' ma, in d' pnci, que exigit'
e'cauci, et n' p' abq' miraculo e' q' educat', exigit' mg, et n' p'
ex exiga ma existere sine ma; hoc atq' in ma n' reperit',
cy ma n' educat', p'ndq' n' reperit' in illa rae ob quz pnci ma
n' p' ex exiga ma existere sine ma. Responi fare mu
q' q' pnci malis exigit' e'cauci, et n' p' abq' miraculo e' q' edu-
cat', exigit' mg, et n' p' abq' miraculo sine ma existere.

322

Ar. p' d' q'

hoc p'nci beat q' educat'; l're, n' educeret, ex eo p'nci q' est
in p'nci onata a mg, et q' nulas op'ones h'eret, quas melius
e' p'nci ex c'ncere p' abq' ma, h'eret ex c'ncere mg, ita
ut abq' miraculo sine illa existere n' p'ot ut p'nci in ca-
sura d'ca, et acc'one creativa a p'nci, et ex eo q' pnci onali p'
vili, que educibilis n' sit, auct q' pnci malis exigeret mg vol-
it' ut abq' novo miraculo sine illa existere p' p'ot v'at
cy h'ec in ma re p'nci d'icendy e' mg ex exiga ma talis e' q'
p'nci in p'nci, ut sine illa abq' miraculo ex exiga ma exist-
ere n' p'ot.

Seccio 4^a

Diluntia obiecta.

323 Obil' p'; si ma n' p'ot abq' miraculo existere sine pnci
ab illa d'penderet in aliquo c'ncere; d' in nulo c'ncere a ma d'p-
nciat' q' exre p' sine miraculo existere abq' pnci. Illi pnci
man' d'pendent' a pnci a p'nci, q' pnci n' e' causa me, neq'
e' p'nci, q' illi n' e' p'nci, neq' pnci ext'ncia, q' it' nos mult'
ost' d'icimus pnci n' e' causa pnci me; d'ic' n' d'pend'it
a pnci a p'nci t' q' q' a p'nci, q' pnci n' e' pnci p'nci

me h' q' pao ad p'fectionem illam cuius pao e, et p'a exegerent²⁰
e p'fectionem mai; h' enig q' pao alius semper e eadez p'ser
p'ice in illo cuius pao e, et p'a n' e semper eadez p'ser p'ice in
ma cy diversa in p'ser p'a ma beat.

324 Tantiq' n' dependet ap'o
a posteriori a h' q'q' ab eju, q' i' ita dependet necessario ab e
net influence p'ice in ea p'a q'q' n'atiz, h'et; et n' ita influ
it inoz p'a q'quid' n' influat p'ice in animam rale, q' q' n'at
liz, h'et cy anima nullo mo sit e'us me; d' i' n' nec in p'a
op'aratas p'ice influat, q' h'z educatione, et generatione; i' n' regu
lat' i' n' fluxu p'ice me i' n' p'os: q' nullo mo ma dependet
ap'o p'ice q' n'atiz sine miraculo existere poterit sine p'a
mutati. I' n' at; alig' ma existit sine p'a: q' n'atiz p' sine mi
raculo absq' p'a existere.

325 Ans part'; q' h'o respense mox i'
laudationis causa veg, a ma e' p'a viventi; d' in illo instan
tini i' n' d' u' d' alia; n' d'at tunc causa que illi i' n' p'ocau
cat, nec sciendy e illo p'ocauere p'ocauere ut auctore, neq' a p'ocauere requ
i' e' d'at, q' d'aret' ultima dispositio in ma a cuius orig' d'et
p'a p'ocauerit, et talis ultima dispositio in ma n' d'at' cy n' d'et cau
sa, que tunc illi p'ocauit: q' in illo casu ma lit a' d' breve tem
pus existit sine p'a p'ocauere i' n' d'at' ans; q' p'ocauerit n'ale dispositio
i' n' d'at' i' n' d'at' d'et p'a p'ocauerit p'ocauerit p'ocauerit
i' n' d'at' aliquo p'ocauerit n'atiz ad p'a p'ocauerit requir' i' n' d'at' qu
g' alia: q' d' h' d' p'ocauerit i' n' d'at' p'ocauerit p'ocauerit sine
p'a aliqua.

326 Pao dicit e, q' agens n'ale n' p'ocauerit instanta
re, et susceptive p'ocauerit p'ocauerit n'atiz p'ocauerit

ionib' parte q' in remanentib' ind' p'ius tempore p'cedit ultim
q' d'ipone, in p're minimi nalis sive p'rimo q' in alius,
sive q' p'ius tempore ultimo d'ipone ad p'q' vivente p'p't
minimi nalis sive p'rimo q' in alius. Hec coarsans
coa vo p'p't; q' agens introducitur ultim' d'ipone ad p'gnov.
q' expellit p'q' p'cedente, q' expellit ultim' d'ipone p' p'ce
sedentis, et sive p'q' p'cedente, que sive sua ultima d'ipone
ne sevali requirit: q' p'p'tioi tempore in quo agens in
troducitur ultim' d'ipone ad p'q' vivente in p'q' sive p'rimo
si minime nalis expellit ab illa p'q' p'cedente sive p'q'
q' enbationis.

327

Requiritur: q' p'illo p'ioi n' inno sive p'q' vive
ns hec q' n' introducitur vsq' ad oes p'p't minimi nalis ul
timo d'ipone. II. q' p'illo p'ioi tempore p' illa minima
lis manet sive p'q' p'cedenti enbationis et sine p'q' in
troducenda vivente ad p'q' existit sive p'q' aliqua.
Ipat' e; agens n'ale p' inducere in ma accidens aliq'
in p'p'tioi p'q' p'cedenti, et q' n' sit sive p'q' ad sive
menda erig' q' aliis accidens in ma remanent' ul
tim' d'ipone ad aliq' p'q' existit; s' in illo casu ma reman
ent' sine p'q' p'cedenti que d'istat d'istincta eius ul
tima d'ipone, et sine p'q' n'ba hec q' n' introducitur q' n'
det ultima d'ipone ad ill' q' in illo casu ma est sine a
liqua p'q' n'ale, et sive sine o' nalis existere p't.

328

Accidens p'
ndamenta q' d'istat d'istat s'itati suo p'stantissimi
mai quony vovs q' p'p'tioi v'it', alius vo p'p'tioi s'
a p'q'to, ad q' d'istat maximo ming; ad cuius p'q'to no an'.

coad oes suas pres cy pationib' q'z, certe itenry scadens no
coq. Pao e, q' p'nt' dependencias inansi n'curas daral
ia, silit e' p'ndensia adcomitanti, que reducit ad dependenc'ia
a p'caioni, eiq' illa, que vny e' p'ndet ab alio n' ty quga
causa e' ty quq' ab epi; d' ty quq' a d'ione, nonequisito n'ca
aid ad hoc ut iit, e' existat.

329

Hec e' p'ndensia inu' e' implia,
e' adobiente cy oib' e' p'ntenda, q' anima valis, saltz v'is
naturalioni mo existat e' p'ndet ama, e' in n' e' p'ndet ab
illa a p'pioni ty quq' a causa e' p'nti, e' p'ali cy in n' l'oge
ae ma s'it causa anime valis; nec a p'pioni ty quq' a p'p
ne, e' e' p'ctu, cy ma n' s'it p'ao aut e' p'is anime; e' p'ndet
e' ab illa a comitanti ty quq' a d'ione, e' requisito n'aid ut naturalius
existat. P'nterea creatura quilibet ut existat saltz n'aid e' p'ndet a e' p'p
one, e' loco cy adq' illis saltz n'aid existere n' p'it, e' in n' e' p'ndet ab illis
a p'pioni ty quq' a causa e' p'nti, e' p'ali cy tempus, e' locus in n' l'oge
s'it vera causa creature existenti.

330

Debit n' e' p'ndet ab illis a p'p'one.
n' ty quq' a p'p'one, e' e' p'is, q' tempus, e' locus n' s' p'ntes creature, nec ca
e' causa inu'ens, e' locy p'nti e' influ'it, e' e' p'ndet ab illis a comitanti, q'z
tempus, e' locus, cy n' s'nt causa, aut e' p'is creature. n' in d'io, aut requisit
ny, ut creatura existat. Hec e' q' e' p'ndensia inu'ens in aliis
dat, e' ea e' p'ndet ma 1^a a p'ra n'ustali loquendo in n'ri, e' p'ntendo
a p'ra p'p'ntiali, e' mali, q' cy p'ra n'ustali lit n' s'it causa, e' e' p'is
ma e' in d'io, e' requisitny, n'ca n'ca, e' s'acty a ma ut n'aid existat
p'nt' e' ab illa a comitanti e' p'ndet, vnt' lit ma n' e' p'ndet a
p'ra v'lo ex n'is in n'ca n'ca n'ca n'ca, aduc in ab illa e' p'ndet.

331

Ad ty quq' p'ao
n'z no ano, a cuius p'ao n'is, qui p'g corpore n'ca n'ca ad m'icos

facillime se expediunt, q̄ sit in morte subsista hōis alia p̄a n̄ intro
ducatur ma, et in p̄a naturalis corpore n̄t̄, que cy p̄a hōis n̄t̄ exat in
ma. N̄t̄q̄ sit p̄ius tempore d̄ponat ad p̄g vivend̄ p̄ mirime
nalis p̄m̄ior agens, n̄t̄ d̄m̄ p̄a p̄scedens, q̄ hec ē p̄a con
p̄cedit̄, que op̄ativit̄ ē cy p̄a vivend̄, et eius ultime d̄ponens;
q̄nd̄q̄ in neutro casu ma manet sine p̄a aliqua naturalis,
ut nulla nunc introducatur in ma, d̄t̄ q̄ admira corpore n̄t̄
p̄a facilis ē uniḡ p̄aoni red. Ad h̄ q̄t̄ ma n̄t̄, no n̄t̄q̄
ad cuius n̄t̄ usq̄ p̄aoni, no suas p̄aones p̄tes, et vasa testis,
neq̄ reliquas.

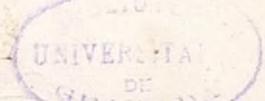
332. Itaq̄ q̄ hō, aut q̄ libet aliud vivens repente morit̄,
et d̄m̄it̄ expelitur hinc à m̄a p̄a vivens, d̄t̄ manet ma sine p̄a, et
n̄t̄q̄ ponit̄ in illa p̄a cadaveris, que ponit̄ in ma a causa d̄t̄ n̄t̄,
et si hec d̄t̄ a Deo ut auct̄i n̄t̄, qui ill̄q̄ ponit̄ ad essiḡ, ultime
d̄ponens, que ē in ma. Ratio huius ē; q̄ ultime d̄ponens ad p̄g
cadaveris vivit̄ in organisationib̄ vivend̄, et p̄ temperament̄ requirit̄
ad p̄g vivend̄, et q̄ n̄t̄ h̄bat ultime d̄ponens ad ill̄q̄; causa aut̄, que
in morte hōis tollit̄ ultime d̄ponens, et temperament̄ requirit̄ ad p̄g
vivend̄, ponit̄ n̄t̄ n̄t̄ d̄m̄ ill̄q̄, qui d̄m̄ d̄m̄it̄ cy organisa
tionib̄, que erant in vivente, et cy ultime d̄ponens ad p̄g cadaveris
vivit̄ in his organisationib̄ cy tali d̄m̄, in ill̄q̄ causa, que expelitur
ultime d̄ponens ad p̄g vivend̄, introducitur n̄t̄ n̄t̄ ultime d̄ponens ad
p̄g cadaveris.

333. Et cy p̄ducta ultime d̄ponens veniat̄ Deo ut auct̄i
n̄t̄ p̄ducere p̄g naturalis, ad p̄g ē ultime d̄ponens si alia causa
videt̄, et paret̄ ingeneratione verit̄is ex p̄cedere, et ē n̄t̄ p̄cedit̄
p̄a, in ill̄q̄ in morte hōis si alia causa videt̄, Deo ponit̄ in m̄a p̄g
cadaveris ad essiḡ ultime d̄ponens p̄cedit̄ a causa d̄t̄ n̄t̄ h̄;

quod si tunc non manet materia sine forma sustali, et volunt dicitur inquit
 non potest non notare, quod si inquit intendunt scire, quod materia ad se habet tempus
 existat sine forma; et si verum est a summo principio non debet ad se
 tempus, deo longum tempus materia existat sine forma, quod si hoc reperire
 morit non deest causa per se introducens sine illa est unquam vera per
 se, sed tempus corpus alteraret, et dicitur ponatur ad eius existens, de
 se per se introduceret, ad quod debet tempus non sufficit.

334
 Ad 29 eiusdem articuli
 primum noans, ad eius primum, id est agens nate mas qualiter ponat
 cat. suscipere, non quod primum tempore ultimo dicitur ponatur per primum, sed
 sive in illa introducat ultimum dicitur ad per se vivente, quod in alio.
 Quod est; quod iusta oes materia vivens non introducit in parte indivisibili
 nate, et reliqua materia, que in parte indivisibili introduci potest, de se in parte
 ucat requirit materia primum, que in parte indivisibili, et dicitur per se totum,
 que primum me apud vocat minimum nate, id est indivisibile, et
 quod est primum, inquit materia vivens introduci potest, talis ut in parte illa materia
 vivens introduci nequeat.

335
 Unde ultima dicitur existens per se vivente
 expellens per se, id est ut per se oes partes talis primum, sive
 sive minimalis dicitur, et dicitur per se, quod oes partes minimalis
 dicitur habeant; quod si licet agens nate primum tempore qualiter, sive
 dicitur ponatur in parte primum, quod in alio, quod suscipere ponatur, in
 non dicitur ultimo primum tempore unquam per se, quod alio, quod unquam oes
 partes dicitur habeant nula ultimo dicitur est ad per se vivente; cum
 nullo primum non deest ultima dicitur ad per se vivente, de se
 per se presentis enunciationis, que dicitur hucusque agens in parte
 primum dicitur ponatur, et cum in parte dicitur ponatur, ponatur cum in parte
 ultima dicitur ad per se vivente, nec ponatur, et expellens presentis

dens enbionis ~~est~~ unde nunquam verat? & ma qd sine aliqua par
ma ut.

336 Ad qd dicitur nomas; qd accidens, qd potens e & stans
ultimq; disponit per presidentis cy alius in ma remanentib;.
nisi ut ultimq; disponit a alio qd, et qd n in jiro parq; perici
liq; n e cur n det aliqua pa ad qd colensio illa accidentis
ultima dispositio ut. Nec ideo apamus qd quolibet noba colen
sio accidentis cy noba pa sustali conectat, in aqua e calida aut
nobu colensio accidentis sinta ab ea, que dabat ante qd calo
re heret, et tunc n dat noba pa sustali, ut certu e, qd in aliis
sporis recipientis noba accidentia, qd nunq; qd admittant acci
dent.

337 Ut dicantur que in colensio accidentis qd presidentis, et eius
ultimq; disponit destruat, et cy alia conectat, hec vela observat?
Si accidentia talia sint, ut remoto agente destruat, qd illa pousse
bat, nate paulatim remaneant, et parq; aspirantibus stans rednet, et accidi
in aqua calida, que amota causa caloris poussebat, caloris amissis
et aspirantibus stans redit, tunc accidentia n s sufficiencia ad qd con
nectat, nec cy noba conectant; si autem stans accidat, attendat
ad operationes, et efus, et si eorum operationes, et efus eorum nobis acci
dentis maneat, eorum pa sustali maneat, et accidentia cy noba
n conectant; si vero operationes, et efus n maneat, pa destruat,
et accidentia cy alia conectant?

338

Obi qd, in l' mundi orone, et in duo
modis spiritus Sancti ma l' existit sine pa: qd natus sine pa existere
pnt. Vnde per pat' ex illis verbis Genesis: in principio creavit Deus
caelum, et terram, terra autem erat inanis, et profunda in g' nra terra signa
at, et d' nrat ma l' profunda pa, et n' plena pilla. Phac int' p'cedat

ne aserunt munus D. Augustinus lib. 1. de genesi ad literam cap. 4.
D. Ambrosius lib. 1. in exameron, cap. 2. D. Chrysostomus omnia 5. inque
nesi, et Alii. Carin, p. gal; in siduo moysi Chasti Dini ma
n habuit al mte ut ceat e; Et est nec alig pag surale, q' si illaz
habuict, vey viciis iudicaz pag, et in uenuectione illy amiserit
q' e' vultud one teologis ploguiz, q' verby vel aserunt ruz q'uz vey
misit: q'.

337 Anaquey no ans coad vray q' pte, et enq' p'atuz l' vearitaz
prava-tores, n' iug mentez aconmodantes scrip'turaz, d'ad iug co-
sultuz, mentez scrip'turaz habentes, ac p'videntes, hinc ~~vera~~
verba (sicut vultu' genesis) in nu' v'icant. Verba s. Basilii
omnia 10 in exameron ibi & prava-tores scrip'turaz vocat eos qui
int' p'p'etozes, et in seliq' q'uz argut' verbi genesis habuit, ample-
ctunt'. Et mesio q' ex D. Augustino p' in seliq'na scrip'turaz
on'z vela e', q' verba scrip'turaz accipienda n' in p'p'ia, et rigozosa sig-
naone, q' nuly ex eo sequit' insueniens; & p'p'ia, et rigozosa signad
hu'ius verbi vera e' sig'are n' m' q' vrayz p'ra, et in p'p'ia, d'ozuz
mans ex ma' l', et p'ra kee, et ex eo q' ia ibi accipiat' nuly sequi
et in ueniens: q' illis verbi p'p'ia in teligenda e' vera ip'ra, et v'ra
ma illa sine p'ra, ac p'ra sine hac in 1° mundi seone exti-
sue n' docet.

340 Nec D. Augustinus loco in quo sitato in telig'ia
arguit' hoc potius ipse soret m'q' p'ise sul cy p'ra a Deo creat' in
lib. 13 p'sermon' cap. 23: Cuiusmodi sit Cali, et v'ere mares, aliud de
m'li, et v'ere p'p'ia, m'q' quide' & o'ino nulo, mundi a'oz p'p'ia
et in yonni maza sul in vray q' Jesu'z, et m'q' p'ra, nula mare
+ ne requirit' capedi' + et clarius lib. 1. de genesi ad literam cap. 13 v'icit' q' v'ra
ne' sitato' genesis vocat, q' ma v'ere ext'it' sine p'ra; v'edens

et vana, quae in sacro textu vocat' reus ee in mare, et bagu' alit' in
q' infus ma pars ~~medis~~ tempore prior e, apit' vray q' nul' creatu,
et vna factu e, et q' factu e.

341

Et pot' parca: ita creator Deus n' prio-

rius tempore feli' infans, mg, etiq' postea ponda, quany' q' na-
maly' et consideracione pavit; pany' quise pavit mg. q' a rinet' aca
, los 1^{or} q' in aqua nator, respondet' q' DS? accipiunt' infom
vise n' 29° q' excludit' oca p'g, et 29° q' excludit' im' formositas; et
o ca, qui nunc aparet in corporea creatura, et 29° hoc dicunt,
q' infomitas ma corporali' amacione present' formositate
ei'usde. verba u' D. Thome 1° p' q' st. 66 arto 1° loquentis d' i'ud' q'
Augustinus, Ambrosius, et Chrysostomus; vna q' cy q' ut dicitur
q' ma 1^a creata fuit, et existit' infus, intelligendi n' ex D. Thome,
q' ma 1^a existit' sine ornatu' aubony, p'ay, et alid'ay, que, mo' ha
n' q' existit' sine p'ca' instali.

342

De p'ay' et p'is auctis cy existit' d.

Tomol' in 29° p' q' rig' 28° n' 29° n' ans coa et 29° p' q' in mudo
mortal' ma corpore Christi D'ni habuit' p'g' instale' coa
veris, que in illa' introducta fuit et introduxit' in morte aut
volunt' alius' hois' insentia' et admittente' p'g' corpore d'ni.
As id, q' in subuenta' p'one' n'is, vco; q' eniq' sup'one, q' in morte
Christi D'ni ma nob' p'g' instale' recipiet', dubiy e' int' be-
doga' an ill' hypostasis' amittent' verdy, et n' d' sic y' n'avit'
loqua' ma' r'at' p'bo' i' v'aco; q' cy verdy' n' d' n' g'at' vna' i'
p'ce, at' q' mira' aulo' potuit' ee' vna' oca, et n' p'ca' d' d' d' d'
x'is, que in ma' erat, vna' n' d' sequit', q' d' d' m'isent', q' d' d' d' d'
vna' cy p'g' coa' veris' vna' vna' veris'.

343 Si cy apantib' loquamur, qui nus magis receptus est
 illon vider' eximio Doctoi loco citato docenduz evenby as
 unsiue jng cadauenti, & illy dimissie in resurrectione, inq'
 nuly e in veniens, qd' ploguuz sitary inligit' & pib' ppe, ex
 p' in sensione asuntis, & quide' absoluti, in vo ditto, qd' ver by a
 unseru' p'p' aliud, sed rone alterius, quo mo auerit' jng
 cadauenti, cui vnity jnt' p'p' mg, cui vnity erat, vnde na
 ly e in veniens in eo qd' illy simiserit, & quide' ploguuz v'ce
 vnily inligendy oes fateni debent, qd' ver by auerit' toty hu
 my, qd' in morte dimisit, p'p'erea, si vnio int' mg, & animaz
 erat dita illy ety auerit', & in morte dimisit.

344 Obi' S; nequit
 ma exigere naly jng, nisi jra naly & beat' ma; & jra vs
 raly naly id debet' ma: qd' ma naly id exigit' illg, & int' p'p'e
 qd' essiga ma nequeat absq' mira culo existere sine illa.
 Alia par; p'p'ectius nequit' naly & beat' minus p'p'ecto; & jra
 sustalis absq' subio p'p'ectio e' ma: qd' j' par; ma p'p'ioxi na
 re ad jng naly existit, & id inligit' jra: qd' qd' jra inligat'
 dant' oia requisita ad existy naly ma: qd' jra id requisit'y
 ad existy naly ma, nec ma jng existit, ut naly absq' mira
 culo existat.

345 Ad arguy wa mari, nomine, & mare p'p'ioxi
 quz e' jng oes & beat' fateni, qd' accidenti debet' subry sustales
 qd' p'p'ectius accidenti e', & caloni in sumo qui e' accidenti &
 in p'p'ectio igne, deves' jra ignis, quz e' sustia, & p'p'ectio ca
 lone in sumo, sic inplurib' aliis, vnde lit' jra sustalis in p'p'
 ctio ma aduc p'ri mare debet', & ama existit, & existit &
 debet' ad hoc, ut orat' naly ma sit, ut nuly ne ga bit.

Ad quod non; ma siquide p[ro]p[ri]a nare ad p[ro]p[ri]a neg[ati]v[us] n[ati]v[us], neg[ati]v[us] n[ati]v[us], et n[ati]v[us], q[ui] ut existit n[ati]v[us] debet e[ss]e cu[m] o[mn]i requisi[ti]o[n]e, ad existend[um], et ut existat n[ati]v[us] debet e[ss]e cu[m] con[sen]sua aliu[m] requisi[ti]o[n]e, et cu[m] p[ro]p[ri]a n[ati]v[us] neg[ati]v[us] h[ab]eat o[mn]ia re[qu]isi[ti]o[n]e, q[ui] n[ati]v[us] p[ro]p[ri]a, neg[ati]v[us] casu[m] aliu[m], q[ui] n[ati]v[us] d[icitu]r caren[ti]s, qu[ia] p[ro]p[ri]a h[ab]et, in[te]l[lectu] neg[ati]v[us], neg[ati]v[us] n[ati]v[us] in[te]l[lectu] p[ro]p[ri]a e[st].

346. Obiect[um]. si mal[um] poneret sine p[ro]p[ri]a eius d[ist]inctione, v[er]o n[ati]v[us] nec ma i[st]a, nec aliqua res univ[er]s[al]i; n[ati]v[us] ma, q[ui] n[ati]v[us] n[ati]v[us] d[ist]inctione sui; n[ati]v[us] aliqua res univ[er]s[al]i, q[ui] n[ati]v[us] p[ro]p[ri]a ali[qu]o d[ist]inctione, n[ati]v[us] si eius d[ist]inctione scrib[en]do esse coram si d[ist]inctione a d[ist]inctione nob[is] d[ist]inctione a lascho i[st]a n[ati]v[us] d[ist]inctione v[er]o univ[er]s[al]i d[ist]inctione d[ist]inctione q[ui] d[ist]inctione mas d[ist]inctione tres credos; et n[ati]v[us] d[ist]inctione in univ[er]s[al]i q[ui] d[ist]inctione ma p[ro]p[ri]a: q[ui] si ma poneret sine p[ro]p[ri]a n[ati]v[us] ab[se]n[ti]a miraculo e[ss]et, p[ro]p[ri]a co[n]s[ist]it; q[ui] si n[ati]v[us] e[ss]et n[ati]v[us] ab[se]n[ti]a miraculo eius d[ist]inctione v[er]o, et existit e[ss]et d[ist]inctione n[ati]v[us], et aliq[ui] d[ist]inctione talis d[ist]inctione v[er]o, existit existit. d[ist]inctione: lapis existit n[ati]v[us] centu[m], et aqua p[ro]p[ri]a d[ist]inctione; d[ist]inctione n[ati]v[us] p[ro]p[ri]a n[ati]v[us] ab[se]n[ti]a miraculo e[ss]et lapis sine centu[m], et aqua sine p[ro]p[ri]a d[ist]inctione: q[ui] si ma n[ati]v[us] existit p[ro]p[ri]a poneret ab[se]n[ti]a miraculo e[ss]et sine illa.

347. Ad argu[en]d[um] v[er]o anti p[ro]p[ri]a n[ati]v[us] in illo d[ist]inctione, no cog, cuius p[ro]p[ri]a d[ist]inctione; si n[ati]v[us] e[ss]et n[ati]v[us] ab[se]n[ti]a miraculo eius existit, et v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o, q[ui] d[ist]inctione, e[ss]et d[ist]inctione n[ati]v[us], et n[ati]v[us]; et n[ati]v[us] d[ist]inctione d[ist]inctione existit, et v[er]o, ma, sine p[ro]p[ri]a, ad p[ro]p[ri]a; et q[ui] h[ab]et d[ist]inctione ma existit. p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a iste, existit, v[er]o, ma, sine p[ro]p[ri]a, duo d[ist]inctione; aliq[ui] p[ro]p[ri]a, sicut existit p[ro]p[ri]a ma, et aliud n[ati]v[us], sicut v[er]o, si v[er]o p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a; d[ist]inctione h[ab]et nec mal[um], nec aliud existit p[ro]p[ri]a.

raras arguit, & quare e' dicitur, ma' exigentis haurire, per p'p'it'
 d'gl'is ma' n' dicitur, ut dicitur, nec existit ma' n' natura
 ma' n' in cuius d' dicitur, carentie p'p'it', que dicitur natura
 e' dicitur hoc dicitur ma' existens, e' dicitur sine p'p'it', e' dicitur ma'
 l', e' dicitur miraculorum d' dicitur.

348

Ad dicitur, cui p'p'it' n' dicitur, n' dicitur, n' dicitur.
 p'p'it' e' dicitur, q' dicitur, xam exigentis n' dicitur, lapis e'
 n' dicitur, e' dicitur p'p'it' dicitur; ac ma' l' p'p'it'; q' dicitur, e' dicitur exigent'
 t' n' dicitur, p'p'it' n' dicitur violento, e' dicitur ma' existit p'p'it' n' dicitur p'p'it'
 n' dicitur miraculoso, ut ex n' dicitur p'p'it' dicitur, n' dicitur ad q' miracu'
 lo, ut existit lapis sine n' dicitur, e' dicitur aqua sine p'p'it' dicitur, ma' n'
 p'p'it' ad q' miraculo existit sine p'p'it'. Ad dicitur hoc, e' dicitur p'p'it'
 arguitur e' dicitur p'p'it' p'p'it' e' dicitur, n' dicitur, nec ma' dicitur
 n' dicitur, e' dicitur ad q' miraculo existit sine calore, e' dicitur n' dicitur
 quantitate, q' n' dicitur.

Sectio. V.

Aboluit d'pendentia ma' a p'p'it' n' dicitur.

349 - Dependensia unius ab alio e' imponit unius ad existen
 di, tenendi sine alio, in dicitur D. dicitur q' in aliquo e' dicitur
 e' sine illo, in illo e' dicitur d'pendere ab illo: sic creatura exist'
 rentes dicitur d'pendere a Deo communicant illi existit, q' dicitur
 amare n' p'p'it' existit q' Deus illi existit d'pendent. Sic e' dicitur
 io dicitur d'pendere ab extremis, q' dicitur n' dicitur extremis: n' dicitur
 e' dicitur n' dicitur a dicitur Deo, n' dicitur d'pendentia p'p'it' dicitur
 amare, Deo dicitur d'pendere a tali p'p'it' dicitur, q' dicitur a ma' dicitur
 n' dicitur, q' n' dicitur Deo e' dicitur, e' dicitur existit, q' dicitur creatura in
 dicitur p'p'it' dicitur.

350

Hec d'pendentia alia e' apriori,

alia posteriori, et alia a comitanti; a priori est illa, quae a se ipso dependet a causa, non quia unum dependit ab alio tanquam a causa, sed creaturae existentes dependunt ab alio a priori, quod est possibile, et dependent ab illo tanquam a causa sua, sic enim calor producit ab igne dependet ab illo a priori, quod est ignis, et unum dependit ab illo tanquam a causa. Dependens a posteriori est illa quae a causa dependet ab effectu, non quia unum dependit ab alio tanquam ab effectu: sic materia dependet a quantitate inveniendi dicente quantum est partem productum, et est anima.

351

Hic enim insensia admittente actiones divinas, ac cum quilibet productiva dependit a motu, quod requiritur existere sine se, et unum est ignis, et quasi ignis actionis, quod actionem producit, et efficit unde dependit a motu tanquam ab effectu. Dependens a comitanti est illa quae unum dependit ab alio, quod est causa, et est ignis, et sicut, et requiritur ad illud, unde dependit ab illo tanquam a ratione, et requiritur, et est semper huiusmodi dependens, ad idem § 329. haec res dependens, pars est esales. Enalis est illa quae unum dependit ab alio talis, et nullo modo nec a potestate Dei ab ea potest existere sine illo.

352

Hic dependent creaturae existentes a Deo, quod nullo modo nec a potestate Dei ab ea potest existere quod Deus sit. Dependens naturalis est illa, quae unum dependit ab alio talis, et sic a potestate Dei ab ea potest existere sine illo, in naturalibus ab eo miraculo sine illo esse videtur; ita dependit ignis a calore, et aqua a frigore, quod licet supernaturalis, et a potestate Dei ab ea potest existere ignis sine calore, et aqua sine frigore, in naturalibus ab eo miraculo sine illo esse videtur. Quod enim dependens moralis, quae unum dependit ab alio talis, et a potestate Dei ab ea, et enim naturalis ab eo miraculo esse potest sine illo, tamen moralis inexistit in ratione prudentis sine illo

et nō pot. & hec dependētia ad presens nō facit.

>6

358

Urot igitur § 259 mag

Et vult § 259 Dei abra potē existere sine causa naturali, unde ex
ibi diciturcludi nō dependētia a causa naturali dependētia reali. Urot
enim § 310 nō potē nati, abq; miraculo existere sine causa nat-
urali; unde usq; ratiōib; vincit dependētia a causa naturali dependē-
tia reali. Hoc supra pt. ēē dubiū, i quo genere dependētia exera-
meratis nati, a causa dependat. & plures ap. P. wares disp. 19 myth-
ice nō. Anase vident mag § dependere a causa naturali a priori tan-
q; causa, qd dicitur tenent, quid dicitur mag existere pennis
tq; per. cy ap. illos causa sūt causa existere ma. P.

359

Sed cy nos dicitur paxen

immo a § 262 utiq; nobis tenendū ē mag § nō dependere a causa nat-
urali a priori tanq; causa, cy causa nō sūt causa efficiens, aut ma-
lis ma. ut ceaty ē, neq; realis existit ipius ut ibi paximus. Pre-
terea loquendo de causa in omni, et pot. abstractiv; abstractiv; et mali di-
cendū ē, mag nō dependere ab illa nati, a posteriori tanq; ab epa, do-
ly a comitant; tanq; a divina, & sequit; ratiō ut nati, abq;
miraculo existat. U pi utat esse, qd si causa dependet nati a
causa a posteriori tanq; ab epa nō potē nati, abq; miraculo ex-
istere sine causa naturali, qua ēē epus ma.

360

Inanī autē communitate

ma. P. nati, abq; miraculo existit cy sola anima reali, que nō
ē epus ma, cy ab illa nō fiat neq; efficiens, neq; malis. Et ma. P. nati
abq; miraculo existere pt sine causa, que sūt epus illius, pind
q; eo, qd de causa in omni, et pot. paxen abstractiv; et mali nō de-
pendet a causa naturali a posteriori tanq; ab epa, que erat P. pi
creari. Urot pat. ex § 330, qd cy causa naturalis nō sūt causa, & epus

me, et qd de vobis, et requiritur reseruium vt nalis, absq; miraculo
 existat cy nalis, absq; miraculo sine illa existere n ptt
 et paximus: qd nalis d pender a pa nali a cornuantiq;
 quq; a dione, et requiro reserui. qd expm e P. Juans loco sua
 no nad. § 393.

394 Discolog. Qpa indni, et pvt abstraktiu ab pini
muti et mali, qd si loquimur qpa malib' dicendy e mg d pen
dere subdiuuntio p ditione n dily inq; pas males facte, d int, pas
males, et pini nales / q posteriori t q que ab eja qpa mali, vno
d qd ma d pender subdiuuntio a pa mali cy nequeat absq; mi
raculo existere absq; pa t pini nali. Emali, d cy aliund pa
mali si eja me, qd illg malib' cauat, qd illg malib' ind d
endet subdiuuntio q posteriori a pa t q que ab eja n in d a
are, qd emale pt ma absq; miralo ee sine pa, que si eja
ipius vt Santi ostendimus.

395 Hanc dpendy naly me a pa nali
rali pax obra nanti obicma etio; causa n indiget, nec d p
endet ab eja vt existat; d ma e causa mali pax, t d t r e i e
pa si mali, t naly vt vnte me, si pa si pini nali, vt di
ximus § 392: qd ma n indiget pa, nec d pender ab illa vt
nalis, absq; miralo existat. Man par; causa existit p pax
si nate ad eja; qd in illo paxo dant ea, qd indiget, et a qd
d pender vt existat, d pillo paxo n dat eja; qd d par; ma n
d pender ab nione cy pa; qd nec a pa nta. ang par; si d peni
ent ab nione ad ex, vntendy a eja; qd d nione d d d d
ad eja; naly; t a e a b r u d y: qd

396 Aliquid pat me qd n pender a qu
ante, nec actione p ductione a suis nali, qd ma e paxo, et

>>

causa quantitate, et actiones motus trahunt, ad illud quod in causa
 1a videtur, appetitum abesse ut ~~existat~~ nec dependet, et existat.
 1a: 2do; a posteriori, nomine, cuius falsitas erat in exemplis
 & quantitate, et actibus productis a posteriori, unde licet ma sit causa per
 malis, et cuiuslibet ut veniat, quod sequitur quod non dependeat a
 posteriori ab illa, quod videmus, in eo quod non dependeat a posteriori, si
 concomitanti, videtur quod appetitum. Ad primum malis non ante, coent
 quod eodem modo dicitur: quod in illo posteriori dicitur ea quod videtur appetitum
 omni, et a posteriori appetitum dependet ut existat, 2do:

398

Quis indiget a poste-
 riori, et a concomitanti est appetitum a posteriori, et a concomitanti dependet ut existat
 nec cogit, et ea mixta substantia, eodem modo considerandus est. Pater vero
 ex dictis ad primum non ante, quod supra dicta ma dependet & dependa nali
 ab actione per, et a posteriori tractat portionem ab omni per etiam dependet
 ad primum dicitur magis, si dependet a posteriori ab omni ad ea
 liberum et 2do: si dependet a posteriori, et a concomitanti, nomine
 unius per, et est per ma ab illa malis causatur, et 2do, et requiritur
 nali, et ma nali ab omni mixta lo existat. si hoc est unum nali
 causa mixta nec appetitum generatibus omnibus si per se imponit un
 co, et appetitum generatibus illius magis existente; quod quod a deus existit
 et existit ad mixta me scire possunt.

SECTIO VI.

Explicatur appetitus.

360 Appetitus proprie loquendo invenitur in vivo morituro, et ap-
 petitive, dicitur quod dicitur esse actus quidam eius in vivo, quo se ad
 in bonum sibi obiectum, sive a posteriori ^{cognitio} per se, unde ^{essentia} talis boni
 dirigunt ad actum, quo vivente in bonum se ad. Cognitio in dirigens
 per se malis, et spiritibus si malis sit appetitus dicitur malis, et si sit spi-

inulis apertus dicitur similis. Ut dicitur in transitu, et in radice, et vultus
in hoc. Hic apertus vocatur elinatus, quod est actus, qui elinatur ab actu
tate, que in bono mia me fuit. Dicitur in desiderium, gaudium
et amoris stitisse tale.

361

Apertus, qui sit desiderium est actus, quo
videns tendit, et fuit in bono ab actu, ut actus, quo homo tendit,
et fuit in beatitudine, est apertus desiderium erga beatitudinem,
quod tendit, et fuit in beatitudine ab actu. Desiderium dicitur tendere
in bono ab actu, ut quod requiritur, quod bono et beatitudine potest
ab actu, et non existens in instanti reali, in quo desiderium habet, non
in instanti reali, in quo est desiderium movere manum ut ma-
num moveo, et in instanti reali, in quo iustus desiderat aumen-
tum gratie, illi operatur se gratie augmentum primum desiderium.

362

Requiritur
quod addiderit, quod bono sit presens ab actu, hoc est, quod dicitur remittens
desiderium propter quod bono desideratum opponatur illud ut potest,
et potest, dicitur acquiescibile, et presens, sive in illo instanti in beatitudine
et sit potest ab actu, ut quod homo desiderat beatitudinem, quod in
instanti reali desiderium non habet, sive in illo instanti reali existit
at, ut quod iustus desiderat desiderat incrementum gratie hoc in
instanti reali operatur; in utroque eam dicitur desiderium, et bonum
presens ab actu, quod dicitur remittens tale actus, et bonum propter quod
opponitur illud ut potest, dicitur acquiescibile, et presens quod dicitur ad
desiderium requiritur, et iustus.

363

Apertus, qui sit gaudium est actus, quo iustus
est in bono ut potest, et quod potest, et habet cognoscit, ut actus, quo homo
amat deum, quod habet, et bene cognoscit, est apertus gaudium, quod
est ille actus fuit homo in deum, et habet, et potest gaudium deum propter

aperitus, et inire, qd ut ait D. Thomas in 1° 2° apud
Pain. libell^o p^otionu d^o 1° 14°. aperitus p^o e^o actus tendens in
ny n^o habity ul^o p^ovenire, qd ut habity n^o p^onat, et gaudy^o seu
in re^o h^oit^o, et qd illam^o v^orapone aperity v^ou^o p^oat^o p^oacta in
bonu^o cognity, et gaudy^o actus in bonu^o cognity, ut et p^ovenit,
et h^oit^o, ideo ad gaudy^o aperity extendit^o.

364° ^{3^{us}} Aperitus, sive aperity
amoris n^oct^o talis e^o actus, qui p^ont in bonu^o p^ovenire et bonu^o
p^ovenire ab eo, qd ut arguibile, et h^oit^o, in quo d^o p^ont ad desider
io, qd p^ont in bonu^o et h^oit^o talis e^o actus, quo p^o p^ont in sa
nitate, et cognita ut sibi bona, et n^o p^ont ut h^oit^o, et h^oit^o. Sic
aperitus, qui p^ont e^o, et in re^o animam^o et cogit^o reperit
p^ont p^ont, et translatio^o a^omodat, et in re^o in animam^o, et in cogit^o.
n^oct^o. qd ut quilibet res h^oit^o inclinatio^o, et p^ont in re^o qd sibi bo
nu^o, et v^ont e^o.

365° Hoc inclinatio, et p^ont rei, ad qd qd bonu^o, p^ont in re^o
ad aperity elity, qui e^o actus tendens in bonu^o vocal^o a^o p^ont ap^o
itus nalis sive ignaty, qd n^o e^o natus, et elity, et it^o any cy^o na
ra rei ny bonu^o ap^ont, et hoc est D. Thomas d^o d^o d^o
p^ont qd. 2° arto 1° in corpore: habitud^o ad bonu^o in rebus care
ntib^o commune vocal^o aperitus nalis. unde m^o aperitus ignaty
sive nalis, d^o ei inclinatio rei in id qd sibi bonu^o, et v^ont e^o. d^o
inclinatio qd ad aperity ignaty in rebus d^o p^ont, et p^ont ad bon
u^o, et requirit, qd in illud inclinatio, et sic ut acc^o h^oit^o cap^ont,
et p^ont ad h^oit^o luse, et p^ont ad h^oit^o albe d^ont, in dicens
bene aperity ignaty ad illos, qd nuly h^oit^o ad illos inclina
tiones.

366° D^o p^ont in id qd sibi bonu^o, et v^ont e^o, qd nuly v^ont

absq; cognitione inclinatur nisi in id, qd sibi bonum, et vivens qd aperitus
ignarus sursurgit ex carentia boni, ad qd inclinatur e' p' illud dicitur
ad aperitum desiderium, qui p'nt in bonum abrens dicitur desiderium, et qd
sursurgit ex habione boni, cuius e' inclinatio p' illud dicitur ad aperitum
videtur, qui p'nt in bonum p'ntens, dicitur p'ntens, et sic aqua, que in mare
aperit p'ntens dicitur illud hoc dicitur illud aperere aperitum ignato p'nt
dicitur, et qd illa coaret dicitur illud aperere aperitum ignato desiderium.

367

Aperitus
Immo stricti' amaris in aperitum ignato exit inclinatio in bonum. Et
quin inclinatur in illud ut p'ntendit, et p'ntens, et p'ntens talis inclinatio
ad dicitur p'nt in rebus inanimatis, et quo plures dubitant eo, qd inclinatio
ad cuiuslibet recognitione carentis e' in bonum, habens, aut saltem
qd p'nt bene se, et respicit ut p'ntendit. Hec omnia, et in illis p'nt
oes vincunt; veniunt eniq; in eo, qd ma' p'nt aperitum ignato p'nt
qd p'nt dicitur philonem e' dicitur lib. 1° me' sapientie cap. 2° ut
notionem, Max. qd in p'ntatione dogmatis Aristoteli, et Alberti Magni
[qui p'ntatione p'nt dicitur dicitur p'ntationem p'ntationem 2° cap. 2°, qd
Max. lib. 1° p'ntationem dicitur 2°, qd 2°]

368

Sed p'ntatione expressa ad dicitur lib.
1° p'ntationem cap. 2° textu qd docentis, magis aperere p'nt, et p'nt. Thomas
in p'ntatione illius loci lectione 2°; et p'nt, aperitus ignarus e'
inclinatio vel in id, qd sibi bonum, et vivens e'; dicitur p'nt inclinatio
ad id, que sibi bona, et vivens e'. qd Max e' ex p'nt illius
aperitus p'nt a 266 desunt qd ex P. Thomas dicitur in lib. 1°
p'ntationem lectione 2°: nil e' qd aliud aperitus natus, quod ordas ab
ignatione ex p'ntatione natus in p'ntatione, sui. Max p'nt in illud hoc res inc
linatio, et quod in bonum, et vivens sibi, qd natus sua existit, et ad
qd ordas, et ex qd natus res, quod sine illo.

369 Ratio huius est, quod oratio oratio experientia rei est inclinatio, et cy
quo res melius se habet, quod sine illo ad hunc dubium est bonum, et ex-
nens rei, alioquin non melius se haberet cy illo, ac sine illo, unde in illis
ad quod res experientia sua ordat, et cy quo melius se habet ac sine illo
res habet inclinationem, tunc quod in bonum, et vivens sibi. mo sic; ma
Ves ma experientia est ordata ad hunc, quod na ma est entitas in plena
Et cuius ratio est ordata ad hunc cy qua spiritus, sicut ad hunc, et cy pra
melius se habet ac sine illa, quod cy pra est completa non vero sine illa, et
melius est magis esse completa, quod non esse completa: quod ma V. her inclinatio
one ad hunc, quod sibi bona, et vivens est, quod hunc quod habet appetitus igno-
atus ad illud.

370 Vages hoc; ma ordat ad hunc, tunc quod pra ad actum: quod
ma aperit ignate hunc. Ans nullus, qui magis admittat, nabit, quod
ma est entitas in plena, et quod hunc ordata ad hunc cy qua spiritus, et
praerea est pra receptiva hunc in lae parimus 372, et pra est
actus me, ut est me, et ostendit eo D. Thoma loco in ista dic-
tione: nil est aliud magis aperire hunc, quod est ordati ad hunc, ut pra
ad actum, et quod sub qua cy quod pra sit aduc remanet in pra ad aliquid
hunc, ideo est ei semper appetitus me: quod si ma ordat ad hunc hunc
pra ad actum aperit ignate hunc.

371 Sed apud eundem Sancti Doctorum
loco ista, opponit Aristoteli. Ma nullus habet hunc esse: ergo me
aperit naturalis ad hunc. Istud requiritur; et haberet talis
aperit debet habere hunc inclinante illi ad hunc aperit
sicut ut lapis inclinationem, et aperit naturalis ad certum debet
habere graditate, ratio cuius talis aperit beat: quod si ma esse
nullus habet hunc nullus habere potest aperit nale. Opponit V.
si ma aperit hunc est, quod careret ei pra, aut quod aperit multum pra

habere simul, aut quia fastidet formam, quae habet, et querit ha-
re aliam, et nullo ex his omnino potest, quod habeat apertum ad
formam.

322 Ratio minoris est, quod materia, nunquam caret omni for-
ma, nec absque miraculo potest, omni forma careere, et et nos pate-
mur. Unde multae formae non possunt naturaliter habere simul
et et postea dicemus; tunc nec fastidium habet, quando ha-
ret unam formam, cum eque bene se habeat cum una, ac alia forma:
quod nullo ex illis capitibus omnino potest aperire materiam
ad formam, ac proinde tale apertum materia non dicitur. Ad primum
argumentum vero antecedenti de forma physica, nego sequen-
sibus. Ad cuius probationem nego antecedens de physica for-
ma; quia entitas per se, et per unam formam metaphy-
sicam dependentiam potest aperire unum bonum, et quando ita illi
et per se ipsa aperit, habet apertum non perveniente, a forma
super addita, sed ad entitatem ipsam apertam.

323 Patet in forma quae
libet, quae habet apertum naturale ad materiam, quin habeat
aliam partem, per quam hunc apertum, et inclinationem habeat potest in
igne, qui habet apertum naturale ad calorem, quin habeat
formam aliquam igni super additam, per quam apertum, et inclin-
ationem habeat ad calorem; patet ergo in materia, quae ap-
ertum ignatum habet ad quantitatem, et tunc quando est cum ani-
ma rationali, quin tunc habeat formam aliam, a qua tale
inclinatio in quantitate habeat, cum ratione animas-
tive, quae spiritualis est tale inclinationem habeat. Ad exem-
plum lapidis est clarissima demonstratio, quia lapis per se ignem
non habet apertum in centrum, sed quia ignis, unde indiget

forma ratione cuius aperitur, et inclinatione habeat; a materia
itaque per se ipsa habet aperitur ad formam, et ideo non indiget
forma aliqua, cum aperitur, et inclinatione praesertim.

374 Ad 2^{am}
utry nego maiore, coa ad oes suas partes; aperit formam non
careat ois, nec quod per se multum per subiectivum habere sub,
nec quod fastidium illi caret per se habita, sed quod sine per
habita, et alia sub diuinito esse non potest, et quolibet
est bona ipsi, et veniens, unde habet aperitur ignatum ad
formam modo, quo postea dicemus quin ad hoc sit resartum.
et quod positum naturaliter careere omni forma, et hese sim
ul, et quod fastidium illi caret forma habita sicut ignem
ignate aperit calorem, quin positum naturaliter esse sine calore,
et positum habere simul omnes calores, quos potest subire ha
bere, et fastidium illi pariat calor habitus; similiter in mate
ria respectu forme substantiali.

Sectio VII.

Quas suas, et quomodo materia ignate
aperat?

375 Cum diverse sint forme, qua materia habere
potest, potest enim habere per spirituales, et materiales; per
perfectiores, et minus perfectas, et cum diversi sint modi, quibus
materia per habere potest; potest enim illis habere subiective,
quo modo et facto, plures recipit, et potest illis saltem super
naturaliter habere sub. Hinc licet fere omnes veniant ut dixim
us in eo, quod materia ignate aperat formam subiectivam, dubita
ant tamen quae formas eius, quas recipere potest, et
quo modo eius, quibus illos potest hese, ignate aperat;

in quo aliqui plura miscentes re claudicantes reddunt; quod
simul vitandae gratia quavis res mentis nostram exp-
onemus.

376 Sit 2° Materia 1° aperit Enam aliquam per Enam.
Exemplo 2° verum est quod materia 1° aperit ignem per subtile, et quidem hoc
et erig dicemus; at exordium nula est per Enam, aqua verum est, quod
illud Enam & traone aperat ma; sicut licet entitas creata ap-
erat, et exigit ubi ratione, et duracione nula tamen est ubi
ho, aut duracione Enam, quae Enamone exigit entitas creata.
Hoc facile solus, quae communis est. Materia 1° aperit per
quia ipsi bene sunt unum, et quia per illas phisice operat;
sed quilibet forma est bona materia, et per quilibet metaphi-
sice operat: quod non datur ratio, ut potius aperat unam formam non
mansivalem, quae aliam, et communem non aperit determinat aquam
per Enam.

377 Mater est ratio, ob quam materia formam aperit ut dic-
imus a 336, et omnes videtur, et minima est creatura, quod quilibet
forma substantialis operat materiam, et materia cum una pro-
creta est, et non exigit aliam: quod quilibet est bona materia, et haec
per quilibet phisice operat. Hinc episcopus 2° si materia 1° aperit
Enam aliquam per Enam re per equum, quod illud non habet esse violentum;
ratio est, quod illud est discrimen, inter aperit ignem, et alium, quod
eligit, cum fundet in actu aperit, licet unum, ad quod materiam aperit, en-
titas non deat, non est violenta, et sic hoc eligit aperit plurimas
divinas licet illas non parcat, violentus non est; at aperit ignem
cum fundet in ordinatione, et exigentia rei exigentis,
quod si bene; et quo non delectus est, si caret illo, quod aperit, caret
illo, quod exigit, nisi quod violenta est.

378 Sic p[er] se qui aperiret aqua q[ue] est habit[us] ad illu[m] n[on] violentu[m], et lap[is] qui aperit vent[us] q[ue] n[on] e[st] in illo e[st] violentu[m], et sic etia[m] in reliquis aliqua ignare ap[er]irentur; et materia p[ri]ma quando habet formam & res minutas, vertiginosa, equi n[on] e[st] violentia alioqui esurgeret illu[m] n[on] sciret, et illu[m] p[er] irani, et q[ui]libet q[ue] e[st] d[omi]n[us] esurgerit n[on] h[ab]et id quod violentu[m] e[st], et illo p[er]viani, et in exemplis ap[er]iri p[er]ter: et ma[ter]ia n[on] aperit et mate[m] p[er] et mate[m] equi v[er]o, nec alig[ua] et mate[m]; in qualibet siquid[em] et mate[m] p[er]a, que vocat[ur] ap[er]ire et mate[m] ma, quid[em] p[er] aqua, et in vent[us] v[er]o.

379

Sic d[icitu]r. Ma[ter]ia

n[on] aperit bene nul[lo]s o[ra] et plures p[ar]tes. N[on] p[er]ter et p[er]is n[on] subordinati, v[er]o ignis, et aqua, h[er]is, et leonis, et silis, q[ue] p[er]ter p[ar]te subordinate, v[er]o p[ar]te compone[n]tis que subordi[n]at[ur] p[er] viventi, et quo alibi, ma[ter]ia que aliquo me, salte[m] subordinato, ap[er]it p[er] viventi, ap[er]it etia[m] bene nul[lo]s plures p[ar]tes, silis viventi, et compone[n]tis ad illu[m] resar[is] id, d[icitu]r e[st] v[er]o, et ex dictis facile ostendit. Ap[er]itur me[ter]ia s[er]vati[us] p[er] p[er]ter p[ar]te, talis, et q[ue] v[er]o p[er]ter, nulla p[ar]tia violentia: q[ue] n[on] aperit bene nul[lo]s o[ra], et plures p[ar]tes. Ap[er]itur ma[ter]ia ex s[er]vati[us] et coa[er]ente et ma[ter]ia q[ue] n[on] aperit bene nul[lo]s o[ra] et plures p[ar]tes, q[ue] illas n[on] h[ab]et nul[lo]s, et violentia v[er]o et it[er]na p[ar]te, q[ue] plures, et o[ra] n[on] h[ab]et nul[lo]s, n[on] e[st] violentia, que q[ue] ma[ter]ia n[on] aperit o[ra], et plures nul[lo]s bene.

380

Accidit q[ue] sit ap[er]itur et sitis p[er] tendere in id q[ue] e[st] impo[ss]ibile e[st] n[on] v[er]o q[ue] e[st] impo[ss]ibile p[er] cognitione[m] et o[mn]ia p[ro]ponat[ur] po[ss]ibili ap[er]itur v[er]o q[ue] n[on] p[er]vientes p[er]viciantur se p[er]viciant. Dea et h[er]o v[er]o edentes in ap[er]itur ignatus n[on] p[er] tendere in id q[ue] e[st] impo[ss]ibile, q[ue] fundat[ur] in exigentia ap[er]itur, et n[on] p[er]viciant ex[er]g[er]e ad impo[ss]ibile; at q[ue] ma[ter]ia p[er]ter nul[lo]s o[ra], et plures p[ar]tes e[st], salte[m] n[on] h[ab]et impo[ss]ibile, et plures p[ar]tes sint in se v[er]o et p[ar]te et p[ar]te ignis, et aqua, et v[er]o n[on] h[ab]et nequeant e[st] nul[lo]s, et sit n[on] sint v[er]o

malis nequeunt nisi e' in postea habimus: q' ma nequit ignare
aperere hanc nisi oes, & plures pas.

381

lib 3o. Ma^lo aperit hanc

nisi sine oes, & plures pas. e' etig' omis, & par; si ma^lo apereret
hanc nisi sine oes, aut plures pas apereret transire dona ad
alig' pas, hoc e' e' nisi sine oes, aut plures pas hanc; id ma^lo
aperit transire dona ad alig' pas; si e' hoc apereret q' o' bet
vng, & ad alig' n' transit e' violento q' facit nequit, & cy tran-
sire dona ad alia sicut a misere ea, & qua ma^lo, i' q' ma
apereret, & evinceret a misere pas, q' q' bet q' etig' e' fly; tandem
cy ma^lo calescit sit eiusde' speciei cy sublimari, & postea etig'
habimus, apereret post pas calescit alig' hanc, & p'p'no e' violento
cy p'p'no in amissibilib' ad pas calescit impediatur alias
hanc: q' ma^lo aperit hanc nisi sine oes, & plures pas.

382

lib 4o.

Ma^lo aperit oes pas vniuntive indrare, seu ipse. Ex phat' h' & q' o' 2;
que etig' omis. Ma^lo aperit pas rustales, v' alig' d' hanc, nec aperit
hanc oes nisi, & nisi sine: q' aperit oes vniuntive indrare, sive ipse.
Ans coas h' p'p' one e', & par' a 386; & tres alia' p'p' p' hanc, & h' p'p'
sedentib' v' cy rectitudine coe app'ocari revocare in memoria;
que d' p'p'one vniuntive indrare, sive ipse agentes tradidimus.
Ita o' v' ulany a 390. v' q' i' i' i' ibi. dicta, que omis, v' p'p' hanc,
si actio videndi requirit alig' oculis, & n' an bos n' hanc, v' i' i' i' i'
vive, nec alig' d' hanc, sequit' q' requirit illis vniuntive
indrare, seu ipse, sive q' o' e' e', alig' hanc, v' d' n'ulo d' hanc
sit verandi, q' sit d' hanc requirit cy p'p' hanc, alig' alig' hanc
videndi.

383.

Rectitudine coe hanc classe ostendunt q' i' ma^lo p'p'.

Aperitas inanis me, aq̄ras ē or̄das, et indigētia me aq̄ras
in q̄q̄ ad sui p̄mentu, et huic indige. p̄t eque salis p̄p̄oz
p̄fectio, ac in p̄fectio: q̄ n̄ aperit magis unq, q̄q̄ aliq.

346

Maā un̄ter

eo q̄ ois aperitus ignarus cy dei in or̄das, et exiiga, et ap̄ri
tus me aq̄ras in or̄das, et exiiga me aq̄ras, q̄ illa indig.
et ut p̄plet. Min̄ vo stat ex eo q̄ ma cy p̄a in p̄fecti
oī in lapidū ē p̄leta, et sui p̄mentu bet, q̄ ad hoc in
p̄leta indigeat p̄a p̄fectioi alioq̄i q̄ illi n̄ bet ad eē p̄
leta, et eēt violenta, q̄ p̄t: q̄ nula dat̄ r̄ao ob̄q̄q̄ magis
aperat p̄a p̄fectio, q̄q̄ in p̄fectio, et oēs equalit̄ aperit,
q̄ n̄ ixy oēs equalit̄ unq p̄lent. Und̄ illa maā p̄fectio,
q̄q̄ p̄a p̄fectioi p̄e in p̄fectioi bet, et qua magis maā
p̄fecti, et accidens se bet ad aperit̄ ma, et nec aperit̄, nec
exiiḡt ama, cy bet ad q̄ illa maā p̄fectioi stenta, ta
riata, et p̄leta s̄t.

347

Hoc optimum est et ad hoc exemplū vacui ba

cy, sive exre, sive anara aperit̄, et exiiḡt repleri aliquo
composē cy vacui in nara natū, requat ēē, et p̄fectius
replet̄ argento q̄q̄ aqua, et p̄fectius auro, q̄q̄ argento
et in ip̄y n̄ magis exiiḡt repleri argento q̄q̄ aqua
auro, q̄q̄ argento in alia sc̄d̄ra, nisi q̄ illud r̄ty ex
s̄ḡt repleri, et equalit̄ p̄oēs illas entitates repler̄, et maā
p̄fectio entitativa auri, aut argenti p̄ accidens ē ad ex
s̄ḡt vacui. yd̄q̄ accidit̄ in ma l̄, q̄q̄ exiiḡt repleri p̄a,
et p̄t repleri p̄a p̄fectioi, et in p̄fectioi et l̄, q̄ p̄t p̄
fectioi magis ma p̄ficiat, adue in exiiḡt magis p̄fectio
n̄, q̄ coad hoc q̄ ē unq p̄lete, q̄ illi ma exiiḡt, oēs

equales, et max pfectio enitativa p pfectioris coad hoc
et apertus me. p accidens.

Sic 6° 2°. Ma 1^a apert ignare p

amissas, et corruptas 2^a, et 2^a mag usq, et in pince, non ut
corruptas. 1^a 2^e stat p. Hunt. lib. 1° phicoay sup. 2^a 1^a 2^a p.
obedo ma 2^a phice punto 2° 2°, p. Pain. lib. 1° phice d^o
2^a 1^a 2^a 2°, Inuit. tractu 1° phice sup. 2^a 2^a 2^a, Pal. lib. 1°
phice q^o 1°. Et h^u, quot n^o secunt^r R^o in manusc^o
2^a p. Aniga sup. 2^a phice 1^a 2^a sub. 1°, Inuit^r lib. 1° phice
q^o 2^a 2^a unico 2^a, Man. lib. 1° phice q^o 2^a 2^a, quic
fundant^r in eo, q^o enitas destructa n^o p^o nalis, v^o d^o cy q^o
hec in p^o p^o eniat, v^o d^o p^o amissa, et destructa n^o enit^r p^o nalis
nalis, me, et cy ma n^o p^o apertus n^o i^o ad^o, q^o p^o nalis e^o, in
videt^r n^o p^o ignare apertus p^o amissas, et destructas.

Sic 2^a d^o d^o

p^o nalis enitas imponeret enitas corrupty p^o nalis, v^o p^o
ci, q^o tenent. Hunt, obedo, et h^u, quot stat d^o 2^a lib. 1° phi.
d^o 2^a 2^a 2^a, coruaret ad v^o d^o n^o p^o nalis, et n° 2^a
2^a d^o d^o n^o p^o nalis, et d^o demus, et imponamus enitas corrup
ty n^o p^o nalis, v^o d^o p^o nalis, v^o d^o cy q^o hec in p^o p^o eniat, ad
uc in p^o p^o 2^a 2^a 2^a d^o d^o n^o p^o nalis, et q^o d^o d^o n^o p^o nalis, p^o nalis p^o nalis
d^o 2^a. Ante q^o p^o destructa, imponamus e^o p^o nalis, v^o d^o cy q^o
p^o nalis ma 1^a hebat apertus ignare ad ill^o; apertus e^o
o^o p^o nalis sub d^o d^o n^o p^o nalis v^o d^o 2^a 2^a 2^a; et destructa p^o nalis ma
nat apertus, q^o ma ante hebat, q^o manet ma 1^a, et cy
illa apertus id^o nalis, et p^o manet ead^o 2^a, et 2^a mag us
q^o n° 2^a mag usq, et iustalia p^o nalis in pince p^o nalis
o^o; q^o postq^o p^o destructa e^o ma 1^a apertus ill^o 2^a, et 2^a mag

insto, et inuincq.

390

Nec obstat quod posita sua distinctio est in sol
de ratione dicitur in potestate in quod dicitur, et beatissima. Ratio
est, quod quod ex decreto Dei nunquam in existit sua sola fac
it, quod in potestate ab extrinseco, inuincit, et adentis suis
prout potestatis manet ita uera, et quod aliquid in potestate ex
trinseco in solis quod potestatem tenet esse, et aperit in ignari, et
quod potestatem ignare aperit, patet pluribus exemplis, nam corpus ca
rens aliqua sui parte in hoc carens manu, quod ignare ap
erit (sicut est aperit elisus in potestatem dari in inuivente, igna
rus in inuivente potestatem dari, et reperit) et in naturalibus, et ex
trinseco ex suppone illis quod manu careat, in potestate est illi
potestatem illis agnoscere, et hanc.

391

Sicut anime separata a corpore
naturalibus et extrinseco in potestate unio cy corpore, cy in unio
amisa sit, et naturalibus ponit nequeat; et in anima separata her
aperit in ignari, et nale aduentione cy corpore, et docet D. Thom
as in 1^a 2^a q. 87. ad 1° ad 1° p. hanc uerba: 2^a uis anime corpori uni
onem, et 2^a uis corpori lebe est manet; et corpus lebe manet qui
uide, lebe cy a loco proprio uenit separata, cy aptitudine in, et in
inclinatione ad proprium locum, ita anima humana manet in uoce
uoy uenit a corpore separata hanc aptitudine, et inclinatione
uoy naturalibus ad compositionem. Nec par hanc uerba in pre
teritum aperit elisus, ita ut D. Thomas uoy doceat quod anima
separata her aperit elisus aduentione cy corpore, et cy alii
ea interpretas Man. loco citato.

392

Ratio est, quod loquitur D. Thomas de
aperit, qui 2^a uis anime; et quod uide hoc loquitur arguunt

q^d bⁱ sibi obire se at ty q^d id n^o v^o dⁱ exp^o mⁱ hⁱ et apertus qui
 v^o s^o anima dⁱ r^e n^o e^o dⁱ mⁱ n^o dignatus. Tandem ma^o v^o apertu^o mⁱ
 dⁱ mⁱ n^o s^o o^o p^o s^o que corrupta n^o n^o e^o mⁱ p^o l^o u^o s^o u^o mⁱ e^o p^o
 r^o v^o l^o i^o s^o et mⁱ q^u q^u r^o s^o i^o p^o a^o r^o e^o que tales n^o i^o p^o v^o i^o e^o q^u illat ma
 h^e a^o: q^u q^u f^o a^o mⁱ s^o a^o et corrupta ex mⁱ n^o a^o e^o e^o r^o u^o p^o n^o i^o p^o
 v^o l^o i^o s^o i^o mⁱ e^o n^o t^o l^o i^o q^u ma^o v^o i^o l^o l^o i^o q^u n^o a^o p^o e^o t^o a^o p^o e^o t^o h^e a^o p^o e^o t^o
 ty ad ill^o dⁱ r^e et dⁱ r^e q^u n^o s^o t^o q^u mⁱ a^o i^o n^o t^o i^o n^o a^o. Sed q^u i^o i^o p^o
 dⁱ t^o q^u ma^o i^o l^o l^o i^o a^o p^o e^o t^o v^o t^o a^o mⁱ s^o a^o et corrupta que e^o v^o n^o a^o e^o dⁱ p^o
 a^o.

393 La par^o s^o ma^o v^o a^o p^o e^o t^o s^o p^o a^o mⁱ n^o q^u v^o t^o a^o mⁱ s^o a^o et v^o t^o a^o u^o
 p^o a^o a^o p^o e^o t^o s^o et a^o v^o i^o g^o e^o t^o q^u i^o n^o s^o e^o n^o s^o p^o r^o o^o et i^o n^o s^o p^o o^o r^o e^o a^o u^o p^o o^o r^o
 n^o i^o p^o i^o t^o i^o b^o i^o u^o e^o t^o; it^o i^o ma^o e^o v^o i^o g^o e^o t^o s^o p^o a^o mⁱ n^o q^u mⁱ e^o p^o o^o r^o i^o t^o mⁱ e^o
 n^o e^o p^o o^o r^o i^o e^o v^o i^o g^o e^o t^o s^o q^u i^o n^o s^o e^o n^o s^o p^o r^o o^o et i^o n^o s^o p^o o^o r^o e^o mⁱ e^o p^o o^o r^o i^o
 n^o i^o p^o a^o p^o i^o p^o i^o t^o i^o b^o i^o u^o e^o t^o; dⁱ mⁱ n^o s^o p^o o^o r^o i^o n^o q^u a^o p^o e^o dⁱ t^o h^e a^o q^u e^o i^o
 l^o i^o q^u v^o e^o p^o o^o r^o i^o v^o e^o i^o t^o n^o a^o l^o i^o n^o i^o p^o o^o r^o i^o mⁱ a^o n^o e^o v^o i^o g^o e^o t^o s^o q^u i^o n^o s^o e^o n^o s^o
 p^o r^o o^o r^o i^o et i^o n^o s^o p^o o^o r^o e^o a^o u^o p^o o^o r^o i^o n^o s^o p^o a^o i^o p^o i^o t^o i^o b^o i^o u^o e^o t^o; q^u i^o h^e a^o e^o v^o
 i^o g^o e^o t^o i^o q^u v^o e^o p^o o^o r^o i^o v^o e^o i^o t^o n^o a^o l^o i^o n^o i^o p^o o^o r^o i^o s^o y a^o e^o v^o i^o g^o e^o t^o s^o a^o l^o i^o n^o s^o
 i^o l^o i^o t^o mⁱ e^o p^o a^o a^o D^eo v^o e^o p^o o^o r^o i^o v^o e^o i^o t^o p^o o^o r^o i^o; q^u ma^o v^o i^o a^o p^o e^o t^o n^o e^o v^o i^o
 i^o g^o e^o t^o s^o p^o a^o mⁱ n^o q^u et corrupta v^o t^o a^o mⁱ s^o a^o et v^o t^o a^o u^o p^o o^o r^o i^o.

394

S^o v^o d^o Ma^o v^o

apert^o p^o a^o apert^o d^e n^o d^e n^o i^o q^u a^o o^o b^o e^o d^o p^o a^o i^o n^o. F^o i^o n^o i^o t^o e^o v^o l^o
 v^o t^o i^o d^e 398. S^o v^o p^o i^o n^o a^o q^u i^o b^o i^o d^e n^o i^o v^o t^o a^o v^o e^o n^o d^e n^o u^o l^o q^u p^o a^o
 a^o p^o e^o t^o s^o a^o p^o e^o t^o i^o n^o d^e n^o i^o d^e n^o i^o. S^o v^o a^o p^o e^o t^o i^o n^o d^e n^o i^o e^o a^o p^o e^o t^o i^o n^o
 a^o d^e v^o t^o a^o v^o i^o n^o d^e n^o i^o v^o l^o q^u p^o r^o e^o i^o v^o e^o i^o t^o; dⁱ mⁱ n^o s^o p^o a^o v^o i^o a^o p^o e^o t^o i^o n^o d^e n^o i^o: e^o a^o p^o e^o
 i^o p^o a^o a^o p^o e^o t^o i^o n^o d^e n^o i^o d^e n^o i^o. M^o a^o e^o e^o x^o p^o l^o a^o a^o p^o e^o t^o i^o n^o d^e n^o i^o e^o x^o p^o l^o
 t^o a^o d^e 396. M^o i^o q^u p^o a^o i^o mⁱ a^o v^o i^o a^o p^o e^o t^o i^o n^o d^e n^o i^o v^o e^o s^o p^o a^o dⁱ mⁱ n^o s^o v^o i^o n^o d^e n^o i^o
 v^o t^o i^o q^u v^o t^o a^o v^o i^o t^o a^o v^o i^o l^o l^o a^o s^o p^o a^o h^e t^o v^o t^o e^o x^o p^o l^o e^o e^o q^u i^o d^e n^o e^o n^o e^o q^u
 dⁱ mⁱ n^o s^o v^o i^o n^o d^e n^o i^o v^o e^o s^o h^e t^o q^u i^o l^o l^o a^o s^o q^u a^o n^o p^o o^o r^o i^o v^o t^o a^o v^o t^o e^o.

imo implet aliquo indinate, et quise heri: et ma l'apertu pas,
quas n' heri, et ont absentes, et aperitū deidentū.

355

Deficantibus pas

exp. Thomae; aīe, in lib. V. p'ncipalē lectione et verbis si talis
3° q^o m^o p'ntes pas nil aliud ē, quā ordanē ad pas p'p'q
p'ca ad acty, et q^o q^o subqua oīj pas sū aduc ē imp'ca ad alia,
ideo semper ei ē aperitū pas, cuius oīj n'ry, ad quā ordanē
p'p'q pas ad acty, et ad quas ē imp'ca; et plures pas, ad quas
ma ordanē, p'p'q pas ad acty, et ad quas ē imp'ca et absentes me
et oī illa n'ry quas n' heri, et ma heri aperitū p'p'q ad bonū
absent, et ont deidentū iusta D. Thomae ad illas pas, quas n'
p'et. et n'ry ad has, et ad illas etig quā in instanti reali po
sident heri aperitū deidentū, q' p'ca ostendo.

356

Ma l'ē prior quacyj

pas et d'ne si malis sū, et ut unū si p'ncipaliter sū, et p'illo p'nci
p'nci aperitū pas, q' heri ordanē, et inclināone, ad illas pas,
quā ad nūy p'ntes, et p'illo p'nci pas, etig illas, quā in
instanti reali ma possidet, n' absentes ama, salte p'nci
ive, q' in illo p'nci nula pas possidet a ma cy nula p'illo
p'nci sū nec intelligat nūy ut heri quatenus intelligit ma
ad aliquā p'nci p'ntes: et p'illo p'nci ma aperitū pas absentes
etig illas, quā in instanti reali heri ont, q' ma l' heri aperitū p'
naty deidentū ad oī pas, etig ad illas quā in instanti reali po
sident ad illas, in quā, sū unūve indinate nūy p'nci, quo mo
intelligende. nos d' q' ma aperitū pas aperitū.

357

Sū d' ma

l' aperitū aperitū quā d' p'p'q possidet, i'ra p'nci, et p'nci
ri, multū RR, et ē unūve p'nci. et RR aliquo, quā unūve

ad dicitur dicitur et ingrat. dicitur ex plus ad loqui plant. *flor.*
 Apertus ignominiosus quod dicitur quod sicut ex ratione boni, ad quod
 est apertus, et inclinatur, ut dicitur in 336; dicitur autem apertus
 quod, quod habet, aperit et oes, et non ille, et ille apertus sicut dicitur
 ratione sicut et irragabile est, ut in ma. pra, et apertus
 ad ille, qui est in pra. ma. quod ma. l. apertus apertus quod dicitur pra.
 quod habet et possidet.

308 *Sicut, et dicitur d. Ma. l. vulg. pra. apertus*
 apertus stricti amoris; ita P. Pain. vitatus, sicut, sicut et R. ing.
 omnia dicitur alioquin sicut, pra.; apertus stricti amoris est dicitur et
 inclinatur in bonum respiciendo ille et habet et possidet, quo modo illud resp.
 in ille respicit apertus quod dicitur nec et habet, et possidet, quo modo ill.
 ad respicit apertus desiderat; dicitur in ma. l. talis dicitur, et inclinatur ad
 dicitur erga pra. quod dicitur, quod ma. habet ad pra. non est ad pra. ut dicitur, sed
 ad formam, ut per illam compleatur, et cum non con-
 pleatur per formam, nisi se uniendo cum illa, sicut dicitur
 est dicitur ad pra. sicut uniendo, et sicut per unione, habet; quod ma. l. ad vulg.
 pra. habet apertus stricti amoris.

310 *Sicut dicitur mag. d. bene apertus ad pra.*
 qua bonum; et ex talis apertus in ad pra. videtur quod dicitur et per illa quod
 beat, et ex illis videtur est apertus ad pra. per unione, habet, et dicitur ad
 est vocandus apertus stricti amoris qui in respicit pra. et habet,
 et habet. Omnia et in apertus me inveniri hanc palis, *ape-*
nitus ad bonum, quod dicitur in se, quod dicitur ad bonum habet, et habet; dicitur in
 dicitur et talis dicitur, peculiaris respicit, et apertus ad bonum, quod dicitur et talis
 in stricti amoris videtur talis palis in apertus me omnia
 reperiri aduc ad sequit quod apertus me stricti amoris
 sit.

400. Quid dicitur, quod illa politer non aperit me et non dicitur
mihi; et dicitur ad eum aperit me palam politer, quod dicitur ad eum
palam aperit ad rationem bonam, sicut aperit me ad rationem; et tunc hoc pa-
litas dicitur illa ad eum aperit ad rationem et plenam, et plenam
habet me explato, in dicitur resultans ex utraque parte sicut in
hoc aperit ad bonum et ex alia parte quod dicitur ad eum talis, ape-
rit ad rationem bonam, sicut me ad rationem, in quo dicitur dicitur aperit
me, respicit tunc ut hanc, et non dicitur dicitur a me, sicut in
dicitur me, sicut in illo dicitur palitas omittit reperiri, ex
alio, quod non respicit tunc ut hanc, et non dicitur dicitur a me.

Section. 8.

De Boticeionibus liberantur.

401. Alia dicitur in 249, in qua, militant, obtemus, dicitur
ut, sicut dicitur, sicut duplex aut plures per rationem aperit in
us, quod aperit ignare bene sicut plures, sicut. Quod, idem enim dicitur
exeret bene sicut plures, sicut, quod dicitur dicitur sicut in rationem imp-
ovide; et hoc non dicitur ut aperit bene sicut plures eius, et ra-
tio, quod bene dicitur sicut in eadem me, iusta dicitur, sicut dicitur
in provide extance vane decreti dicitur, et dicitur, sicut in
provide dicitur, quod per se hanc aperit, et dicitur dicitur a d-
390: quod. Anonymus dicitur, non cog, sicut dicitur plures dicitur
sicut dicitur. sicut alii dicitur plus quod dicitur rationem
eius aperit, et in non dicitur, quod dicitur dicitur, sicut dicitur
us dicitur plus, quod dicitur.

402

Sicut aperit nana hunc ad sub-
dicitur hanc dicitur sicut dicitur verbi, et non aperit nana verbi, sicut
dicitur, sicut dicitur nana aperit ignare non dicitur ac, sicut dicitur, sicut dicitur;
et non dicitur, quod dicitur dicitur dicitur plus quod aperit, sicut dicitur plus dicitur.

id qd apertis, et ex eo qd det id qd apertis variatus manet apertus, ut illud plus nō aperiat; unde licet apertus mē variatus sit qd in illa potest esse duplex, aut multiplex pā nō sequit̄ qd illa apertat duplicis, aut multiplex, sicut bene sul, ut patet in exemplis apertis. Ad rationē disquisitōis; ideo ma, et d^a qd qd eas sul beat ē nō alit̄, existēte in pōtē, nō; qd qd eas sul beat ē nō alit̄, in mince in pōtē, in dōmō; ideo p̄sē, nō; ideo nō p̄sē, idōmō; et nō mixtū pōtē subtrahit in dōmōis sēnō, nōcōq.

403

Itaq̄ qd aliq̄ sit nōcō sit existēte tōtū in pōtē vane alit̄m dēcēri Divini, talit̄ sit nōcō, nō p̄t qd nō p̄t ad aliō ignate apertis, ut nōcō. sēp̄tū p̄vōmōis. 3330; atq̄ aliq̄ sit in mince nōcō in pōtē utiq̄ p̄t qd nō p̄t ignate apertis; sēcōq̄ nō ē rāō vōcō ex qua p̄t, qd aliq̄ ignate nō apertat; p̄t aliā dē cōlōgī nōcō. et ex eo qd nōcō inclināō, et vōcō ad illud sit sit in mince pōtē, et sic sit cuāntū equū vōcō sit in mince nōcō, p̄t sit vane p̄t nō apertis a ma ex eo qd nōcō, inclināō, et vōcō, ad talē cuāntū ma beat; hīc ē, qd sit cuāntū nōcō pōnāmus, qd dūas p̄as eīusdē spēsē ē in ma sit tōtū in pōtē existēte, et dēcēro Dēi aduc tū nō sequit̄ qd ma apertat illas sul hēc.

404

Rāō ē, qd qd ma nō apertat illas sul hēc se vint ex eo qd qd illas sul nō hēc nō ē vōcō, et nōcō apertat ēēt vōcō, qd illas sul nō hēc. Nec ideo sequit̄ qd p̄as adiūnta dē nō pōtā 3330 p̄sē, aut in eīcas sit; qd in illis tōtū p̄vōmōis mō nō apertat hēc sul oēs, aut plures p̄as dīversē rāōnū qd hās, ut pōtē vōcō, sul hēc nōcō in mince in pōtē ē; et etiā nō apertat hēc

vel oes pars eiusdem raris, quod si dicitur, quod has oes vel heri e
 erig nali inuince inuicem ut postea probemus; non di
 ximus ibi magis non aperire heri vel duas pars non raris,
 quod has vel heri sit nali inuicem, et hoc ostendimus ali
 und ex eo sicut quod ab eo illis non sit violenta; unde licet ex eo quod
 duas pars eiusdem raris vel heri sit tunc exuince inuicem
 ille non inferat eas magis non aperire nil dicitur, qui non ex hoc
 capte, et ex alio magis non aperire heri vel illas, patet.

405

1612. 2. 2. 2. 2. 2.

eo modo magis aperit pars quo heri et plerumque magis; oes, aut plu
 res pars suscipere, sed distributive et plerumque magis, quod heri
 est plerumque magis, et illa est plerumque magis, et magis plures
 suscipere plerumque: et magis aperit pars oes, aut plures suscipere
 aut distributive heri. Quod pars aperit magis identitatem pro nali
 ad pars; quod pars nali magis est pars ad oes, et plures pars distributive, et
 suscipere; et quod pars nali ad hanc, et ad illam, et sic ad aliquam, quod
 est tunc pars ad oes distributive, et recipit magis plures quod est non pars
 quod eius pars sit ad plures suscipere: quod aperit magis et aperit
 magis ad oes, aut plures pars distributive, et suscipere heri: quod
 magis aperit oes, aut plures pars distributive et suscipere heri.

406

Ad arguendum dicitur
 magis; eo modo magis aperit pars, quo heri et plerumque magis
 si dicitur, et dicitur; quo patet non plerumque magis, non magis, et
 omnia ad patet in dicitur, et in dicitur, et non cog. Appetitus
 ignarus est inclinatio in bonum pendens in concisione, et
 ex exigua ad magis aperit, patet ex cogitatore heri, quod
 aperit est violentus, et tale non est si non heret concisione,
 et exigua cylllo quod aperit eo modo quo tunc aperit, est, nil

q̄ ē violenty nisi q̄ caret illo, q̄ ip̄i debet, et q̄ exigit. v̄eay
 ē q̄ oes p̄e distributive, aut usive si p̄lementy meo q̄p̄
 elibet ē p̄lementy meo, et plures usive eg p̄lent; at ma
 n̄ exigit nec illi debet eas distributive, aut usive h̄e
 p̄t̄ r̄anes n̄e d̄i

407 Nec ex eo q̄ oes aut plures distributive
 aut usive in p̄lementy meo v̄int q̄ illi distributive
 aut usive h̄e debeat, et h̄c mā exigit, q̄ en̄ sub
 ista signalis verbi ē p̄lementy n̄are h̄uma, qū in ēa v̄bit
 sentis p̄let, et in n̄are n̄ debet, nec illg n̄ara exigit aut
 ad illg ap̄erit h̄e; v̄nd̄it oes, aut plures p̄e distributive
 aut usive sine p̄lementy meo eas distributive, aut usive
 h̄e n̄ ap̄erit q̄ nec h̄t conexione, nec exigit, cūq̄
 q̄ illas distributive, aut usive h̄eat. Hō p̄p̄ōe v̄o
 p̄remis̄is, no cog, qū n̄ in p̄e; ex illis q̄ p̄remis̄is, d̄i
 in p̄e oia h̄c: q̄ ap̄erit meo v̄ ē p̄a ad oes, et plures
 h̄as distributive, aut usive h̄endas, qū in sensu reali
 ē va, q̄ realit̄ idendat cū p̄a, qū ē p̄a ad oes, et plures
 h̄as distributive aut usive h̄endas, et idem illg idemus.

408 Itaq̄ in ma
 qū ē fact̄o existit dat̄ p̄a resp̄iva p̄ōy, et dat̄ ap̄erit
 ad h̄as; p̄a resp̄iva p̄ōy ē cap̄it̄os, sive p̄a ad oes
 h̄as distributive, aut usive h̄endas, et ap̄erit usive
 ad oia, ex h̄is oib̄ p̄is; idem est realit̄ p̄a ē ap̄erit, in
 ē in sensu reali p̄a ē exigit ad oia, et ap̄erit; et ap̄
 erit ē p̄a ad oes distributive, et usive h̄endas; t̄nec
 ap̄erit, nec p̄a ē ap̄erit ad oes, aut plures h̄as usive
 h̄e, aut distributive h̄endas, q̄ ap̄erit n̄ ē talis n̄are

si cyrane nisi idly inveniga adong jag rae rane poe, qd
hec ne eseriga d'aly capaitas ad es d'itabitive, aut sur
serive bendas qd ad apertu n'upr. et pakt in aere v' capasi
nisu, qd aditly apertu. h'eat v'it'culo escape ma h'et apertu ad p'as
ita bendas.

409 Obis 3° cap 3° d'is. si ma 1^a apereat d'isunive oes p'as, et nu
ly apereat d'itab, ma 1^a apereat sul oes p'as; d' hoc e' p'ly, qd n'
pt bene oes sul: qd n' apertu oes p'as d'isunive. p'art^o ma h'e
ms d'ispones ad jag equi v' potius requirit jag equi, quq' aliq' p'e
sit siquidq' amare jag equi ita et maliz nequeat ip'i n' d'axi: qd
e'q' ma 1^a apertu aliquq' jag d'itab, et n' oes d'isunivo. p'art^o
2° si ma 1^a n' apereat jag d'itab, d' oes d'isunivo apereat
jag ind'itab, et b'aga; d' hoc e' p'ly, qd talis p'ra imptat. qd p'art^o
3° apertus ma 1^a n' e' inse d'isunivib, et d'itabiz, cytu ip'a en
titas ma, qua d'itab e', d'ind' n' d'isunivib, et ind'itabiz co
aditu, cytuus ut entitas d'itab p'e: qd nulle mo e' d'isunivib
ind'itabiz, et int' ma n' apertu d'isunivise ind'itabiz p'as.

410 Ad argu
ny d'is quo mang; ma 1^a apereat sul simultate apertus oes
p'as, d' d'is; ultate mang, no mang, et siliz d'itab m'it, et va ci
us subvanta p'as, no cog. Sensus d'istionis e', e' qd ma
apertu oes p'as d'isunivo, sul h'et apertu ad oes p'as, et
hoc e' apertu oes sul ultate apertus; et n' h'et apertu ad oes
p'as sul d'isunivo qd e' apertu sul oes p'as sulvate p'a
ny. qd hec duo valde diversa s'nt plusib' esemplis osten
dit sup'ior qd, ex eo qd h'et p'u d'isunive amare, et odio bene re
quit qd sul n' potens amare, et odio bene sulvate p'as, qd
sul h'et p'as ad vny qd; n' v' ultate actus, qd n' h'et p'as d'isun-

pendi amara, et odio; nihil in ma. =

411 Ad 19^{am} quaeritur de quo ante, potius
requirit esse sequi, quod alia, no; ut dicitur cyillis disponit
200 ans; et hoc solum pot subverta pro; et de quo coent: q^{ia}z
ma rane sui, et esse peti et^o, no, ut dicitur cyillis disponit; et de co
q, dⁿⁱl d^{no}s, q^d hoc solum est q^d dispones ille illy d^{no}atq^z p^{ro}g ape
tant, n^ovo q^d illy d^{no}atate apetat ma esse, et rane sui indepe
ndent, ad disponit; et hoc est q^d solum namus in 20°. Ad 19^{am} quaeritur
de quo magis; apereret p^{ro}g ind^omatq^z, et b^oag^z inse, no; ind^oma
tq^z, et b^oag^z respective ad apertum 200 magis, et magis cy p^{ro}g
in l^o sensu, nata in 2°, et no cog.

412 Itaque inse sit ind^omatq^z, et b^o
ga est impossibilis cy que libet p^{ro}g entitas d^{no}ata sit, unde nec illy
apertu ma, sit oes ind^odisiuncto apetat. p^{ro}g ind^omatq^z, et b^oag^z
respectivae ad apertum ma intelligo, q^d ex oib^{us} p^{ro}g, que inse d^{no}
ate u, et hunc natu^m potiles ma, ma essigat unq^z talis, et d^{no}
la d^{no}ata v^{er}et, q^d d^{no}ate a ma requirat, et cy ita ma rane
at ino^o de ad p^{ro}g, quas d^{no}disiunctive respicit ind^o apertu p^{ro}g ind^o
matq^z n^o inse, et respective ad apertum ma. Ad 19^{am} quaeritur de quo
coad^o p^{ro}g p^{ro}g d^{no}ata a 383, et de quo 19; n^oe d^{no}disiunctis, et ind^o ma
tus coad^o inse, 200; et hoc pot subverta p^{ro}g; respective ad ap
ertum ma, no 19° p^{ro}g ant^o et coa^o. solum ista^m ex d^{no}ic^o.

413 Obi^o 1° 2099
23. Cy apertus ignatus sit p^{ro}g cuius cy q^d rei in bono nup, quo
res que p^{ro}g est illi melior eo illy magis apertu. q^d cy maxime p^{ro}
ficat ma, ab anima vali ut p^{ro}te p^{ro}g o^{mn}is novilissima max
ime illa apertu, et magis apertu mag p^{ro}g p^{ro}fectione, qu^o
in p^{ro}fectione. Ita P. Don, et Limitarian. p^{ro}g^o argu^ont;

si mal^l est elivite appetitiva magis aperiet per pfectionem quae
in pfectione; & appetitus ignarus ex parte analogia ad elivite, et
vel aperit ignare qd' aperere elivite, si elivite appetitiva ee. q. d.
Quat^l; ideo ma^l n^o aperiet magis per pfectionem, qd' si illa
magis aperiet ee violenta sine illa; & hoc n^o requirit qd' illa
magis aperit appetitum ineficaci, & sic lit illa coneat n^o e^o violenta.

¶ Ad arguendum dicitur aut, quo res quae pigre illi melior
e^o illa magis aperit, si magis e^o illa conestat, et eius con-
nexioni, et exiige n^o fiat satis p^o minus boni, sed; si illa ma-
gis n^o conestat, et eius connexioni, et exiige fiat satis p^o min-
us boni, no^o aut, et cog. Appetitus ignarus e^o p^o p^o vel i^o
boni fundata in eius inessione, et exiige, sed i^o indige ad
illud; unde si res magis inessione, exiige, aut i^o indige ad bon-
um p^o p^o talis, et talis inessione exiige, aut i^o indige n^o fiat
satis p^o minus boni, ad qd' dubio magis p^o p^o boni enti-
tas aperit, et sic ma^l magis dicitur aperere per iustitiam, quae
aliqua accidentia quae in p^o h^oet, et sine qd' n^o talis ee p^o,
qd' magis inestat e^o p^o iustitiam, et p^o illa accidentia ad p^o satis
exiige, quae ad p^o iustitiam h^oet.

¶ At si in inestantia magis e^o p^o p^o bono
nec illud magis exiige illud n^o aperit magis e^o appetitus ignarus
fundat in conessione, et exiige, et n^o h^oet magis inessione, et magis
exiige ad illud. sicut si i^o indige, quae ad p^o p^o boni h^oet, fiat
satis p^o minus boni p^o p^o boni magis n^o aperit, qd' si p^o minus boni
eius inessione exiige, et i^o indige, fiat satis, quae qd' in p^o p^o bono
s^oly respicit qd' e^o n^o talis, et exiige p^o p^o boni, qui ut eius
i^o indige fiat satis n^o e^o n^o talis, n^o coneat, & p^o accidentia ad eius ex-

siq; d'aperitur rehet, et om; illi n' aperit, q' in exemplo vacui cla⁸⁰
re servati et cy ma n' mecat' magis cy pra p'fectione, et eius
indige fiat satis p'fectione; satis a p'one p'let alio qui cybta
est violenta, inde p'fectione; magis n' aperit.

416 Magis d'aperitur magis
aliqui dicentes, q' si ma d' est elisite aperitiva n' pcederet ordi
ate aperendo magis p' p'fectione; q' h'c hoc in se melior n' in
p'fectione; in ma esige eque bona e' utraq; ay p'p' q' eius in
dige, d' p'p'one fiat satis, et n' p'cedit ordate qui eduo' bonis
equalib; sibi, et eius indige necessariis magis aperit om; q' aliud d'
mani omisa d'iquo l' p'p' m'it; d'aperitur ignatus explat' p'
analogia coad oia ad elisite, no; coad aliqua, sed l' p'p' m'it;
et no; alio d'. Aperitur ignatus explat' p'analogia coad ali
qua ad elisite; q' si iste e' tendentia in bono, et p'p'ent, tabress,
ita, et ignatus.

417 Non vo coad oia explat' p'analogia ad elisite; q'
ignatus fundat' in m'essione, et indigea rei a p'p'entis, id e' q'
entitas n' plus aperit ignate q' q' requirit' ad p'p'ent' indi
ge ubenienty; q' certe n' h'et aperitur elisite, et p'p'ent' in
e' aperente elisite, et que necessaria ad ubenienty; p'p'ent' in
dige, et alia, que ad hoc n' h'et necessaria, d' oia ad volu' p'p'ent'
cunt, unde esse q' ma apereret elisite p' p'fectione; si eli
site aperitiva est, et q' aperitur ignatus explat' p'analogia
ad elisite n' infer' q' aperat ignate p' p'fectione; q' elisite
re apereret.

418 Et vaos, q' n' aperit res ignate id q' apereret elisite
si elisite aperitiva est et h'et m'it' p' nata, cuius falsitas
manifeste d'at esse, q' si ma est elisite aperitiva, apereret

(Et melius loquamur potest aperere q̄ si ēt aperitiva eliste q̄
rener q̄ vales, et q̄ d̄ mase. veler novū n̄ dicit n̄ ē. sub aliq̄o p̄i,
sub q̄o moē; apereret etiq̄ q̄ ē ip̄oide nalis, imo et sup̄nalis, et
plures eliste aperentes apererent, apereret forse pas sup̄
ales, et tū hec ignate n̄ aperit. Ad q̄ p̄aone n̄a mani, n̄
mix appone.

405

Manz aperitū ineficax erga p̄g p̄fectionē po
nunt d̄ū incoq̄ magis p̄ fiat p̄ p̄g p̄fectionē, l̄ indige ad illg
fiat rati p̄ minus bonū, et ab q̄o p̄a p̄fectionē violenta n̄
it, et cy hoc n̄ suffiat ad aperitū invenitū in humanitate ip̄
que magis p̄ sit p̄p̄onalitē verbi, et q̄ eius indige rati p̄iat p̄
et ab q̄o verbi p̄sonalitē n̄ ēt violenta, manz aperitū, nec
ineficax ad illg d̄; ideo namus n̄g hese manz aperitū tū
epicax ad p̄g p̄fectionē. yn aliō sensu d̄ōipt hese aperitū
ineficax ad p̄g p̄fectionē, quatenus n̄g ad illg hese ape
ritū qui n̄ d̄ūrigit et eius ase cuone q̄ raly p̄g n̄ hēt, d̄ay
eide aperitū ad reliquas p̄as, quas n̄ possideat, hēt, n̄ hēt
manz aut̄ peculiaritē ad p̄as p̄fectiones p̄e aliis.

420

Obt̄ 5° pag

U. Aperitus ignatus ē inclinad ad bonū nalis, p̄oide; et
regidū p̄e corrupte ē impoivilis nalis; et n̄ d̄at aperitū
ad p̄g corrupte, et amig. Max ē exoptad aperitū et mi
az p̄ans, et h̄iq̄ Manz et Froil. qui hoc v̄undatū q̄o
et eius venite sup̄ponimus v̄d. Ipat argum̄ Froil; q̄
eripus ignatus ē nalis exiga tū debiti nalis; et p̄a
amigā que ē nalis impoivilis n̄ p̄tē devita nalis, ma
q̄. Ipat mix; p̄a nalis impoivilis soly p̄tē p̄oivilis n̄
nalis; et p̄a que soly sup̄nalis ē p̄oivilis n̄ ē devita n̄

lib, & potius e supra de vity et exiga nare: q. 20

48

Ad arguty
disquo mare; appetitus ignarus e inclinatus ad bonu naliu
intrinsece potibile, ddo; naliu extrinsece etig potibile, nomax
ne cuius falsitas vras ex exemplis panis ddi; et disquo mi
e; repomone corrupta e impotilis naliu extrinsece, ddo; in
trinsece no ming, siquide, su ponit vepduo ex omi sentia 10
ly extrinsece impotilis, et nre impotile naliu intrinsece no
loca potimus. soluo ex dictis clara e, et modoludra
las arguty adverte q' nra indapeitignate p'g, nronaly
et nre potibilis admittat no precise q' talis nra nre et ac
quibiles et potibilis naliu et ay q' mar; d' q' huic e et naliu
intrinsece inasequibili, et impotilis ay nullo mo me. Ete
ret, nec a tenta virtute aliqua nali in ma ponit p'
q' n' bet nra corrupta, que soty extrinsece e impotilis.

49

Ad p'p'one d'i
quo mare; appetitus ignarus e naliu exiga tri debiti na
liu d' nra nre, et intrinsece, ddo; extrinsece, et a tenta in cum
stancia extrinseca a qua impotilis it no mare, q' p' ame
ne potibilis ex nre de cetero Dei Billu d' p' d' cenda ex
trinsece e in b' b' ita mare et m' e' tuu' p' p'us appetitus. Ming
n' l' d' disquo, et illig ddo in d' nre, et no in l'; et ad eiu
p' d' d' dico q' nra naliu extrinsece soty impotilis qua
lis e nra corrupta et su ponit e extrinsece naliu potibi
lis v' d' l' extrinsece e et impotilis, et v' existet v' q'
vixet mixaly v' nre de cetero, quo d' n' n' e' e' g' i' g' n'
existere aduc e et intrinsece debiti me, et in exemplis
p' l' nre p' d' l' et aliu ap' n' p' d' n' d' e.

423
 dicitur 229 pte eiusdem, ubi si Deus miraculose oes
 pias daret magis, et illas se faceret, adue ma apertis sibi dari
 aliquo pte; tunc nulla potest dari, qd reddere daret. qd in illo
 casu ma exigeret reddere pte, et omnes pias et corruptas, eia
 misas. Inat; autem ad corruptione pte. A ma potest illy sibi
 dari; qd potest destruere pte. A manet ma: qd potest post destruc
 ne. A illy sibi dari; qd idem manens idem semper e aply pte
 ne idem, et e ploguio; qd in illo casu nipt sibi dari abiq re pte
 one: qd exigit reddere, et pte et corrupte.

424
 Ad arguere pte mani
 ma, qd si Deus destrueret oes oino pias ma t n pte maner
 et cy naly existere requere abiq oi pte oio tunc recap
 eteret pias, cy id qd nil e nil apere pte. t demus, qd tunc ma
 neret super naly, quo ma existere pt abiq oi oino pte, id
 ma ita existente loquat arguere, disquo manz; adue ma apere
 tenet sibi dari aliquo pte 24 qd pte requirit ad hoc et aliq
 apra me det, idem; 24 qd pte requirit ut aliqua pte
 det, no manz; et disquo minz; tunc pte nulla potest
 dari, qd reddere daret, idem; pte, no minz; et cog.

425
 Nam ma apere
 no pte naly apert id qd pte resalye et pte pte nalye n roio
 qd naly pte, et ex pte ad hoc e resalye; pte, an ma tere
 unq pte apert alig salte edonate cam quo haita destruat;
 et lit ad hoc et heat alig resalye ut qd haita destruat ad
 c in neq edonate apert, qd haita destruat; qd sibi qd haita
 destruat naly e resalye ad tere alig pte, et ex pte
 pone qd haita in ma pte n roio pte, qd ponit tere alig
 qd que in ma e destruat; si naly in ma ante pte pte

ta fuerit. facimus sine causa argui ut me aliqua praetribuat
in nesciam, quod repudicatur, hoc in nesciam solum ex nesciam quod est
sicut dicitur, et in dicitur in dicitur.

426

Ratio est, quod praetribuat ponit
a ma quod repudicatur, ut si illi habuit; et id quod praetribuat requirit ad he
ndu aliud tale est, ut sine illo re... quod habendū requiritur in quod
habetur; et aucto ma aperens praetribuat solum aperens, quod praetribuat in nesciam
y ut praetribuat, et non quod in nesciam praetribuat, et ex nesciam, et
erig in casu argui ut praetribuat ma, sit nesciam quod rep
dicatur ex nesciam, et non praetribuat, in dicitur in casu argui aperens
praetribuat non aperens, quod praetribuat repudicatur, ac praetribuat nec praetribuat ut conu
ta et ut a ma. Hinc ad praetribuat non totum illo dicitur mi
ne subuendū; et in illo casu non praetribuat praetribuat, et ex nesciam sibi
danti praetribuat ab ipso repudicatur, id est; praetribuat nomine, et cog. solum
potest ex dicitur.

427

Obiit, praetribuat; si ma praetribuat ut her ungu praetribuat dicitur
laxer alias, dicitur dicitur dicitur illius, quod her, hanc dicitur
dicendū; quod. Ma praetribuat quod dicitur dicitur id quod nesciam est ad ali
as tendas, et ad hoc nesciam est quod hanc dicitur dicitur cynequeat
plures hanc ul. quod. Praetribuat; si ma praetribuat ut her ungu praetribuat heret
aperens dicitur ad alias, quod her ungu praetribuat est sine aliis et vi
denda; quod est sine non vi aperens; hoc aucto non dicitur. quod. Ma
quod facile solum ex dicitur ad argui ans; non mare, dicitur
quo mare praetribuat; dicitur dicitur id quod praetribuat nesciam est ad alias
tendas, id est; id quod praetribuat praetribuat, et ex nesciam solum nesciam est
non mare, et mare in dicitur in dicitur, et non cog. solum
tat est argui ans, quod aliud sit adendū. (viva dicitur
Maria y Joseph y meden aucto)

428 Ad opatione non manet cygaone; ma l'aperens aperi
tuy desideriu oes pias ee quide; sine pias illis quas n' possidet
noes sine mo sui aperiens, nec violenta. Rares q' ex div
imus § 396 ma l'aperit aperi desideriu oes pias sub
diuincto n' d'axate hoc e' aperi tuy q'plenty, q' in qua
libet, et in oib' reperit, ideoq' aperi aperi desideriu oes
sub diuincto, sine vng ex oib' pias et cy vng ex oib' heat
in instanti, in quo existit, in d'bet tuy sui aperiens, et no' vi
olenta. Nec obstat q' ma aperiat diuinctive pias, et n' heat
diuinctive, d' d'axate pias, raa, q' lit ma p'at diuinctive pias
n' p'at pias hendi diuinctive vnd' lit n' heat diuinctive pias,
possidet q' aperi, et violenta n'e.

429

Obit & d'axate 29 quare n'us
in illa diuimus vng aperiere aperi desideriu pias, quq' possid
et nula entitas desiderat q' actu heat: q' ma n' aperi q'
eritu desideriu pias, q'ug heat. q'hat; desideriu e' boni a ben
ti desiderantur, d' in instanti in quo tua heat pias hoc n'e
absens ma: q' ma n' heat desideriu pias, q' illa heat ad anguly p'
nari adte ars cuius saluitas stat ex § 361 ubi ex amplis ostendim
us p'at seu desideriu in boni in instanti reali desideriu p'at,
et sic n' requirit ad desideriu q' boni n' posse absens.

430

Sed calu
li q' p'at ideo ars dignu; nula entitas desiderat q' actu heat in in
stanti reali in quo e' desideriu, no; q' hoc fly ee loco sita to os
tendimus. nula entitas desiderat q' actu heat in se p'at
in quo desideriu p'at p'at possessione, ad ars, et no' cog, q' ma
in se p'at nare in quo pias desiderat illa n' heat cy ab i.
Ma p'at n'at; ideoq' lit ad desideriu requirit, q' p'at n'at

92

pprii in quo nō inligat res desiderata hoc in ma invenit re-
spectu per hanc, in hō ex illa desiderii bene pr. Hinc ad
opozōis dīscōd māz, ē boni absēntis potivē, nō pōdicā &
361; pēnsivē, idō māz, et in hoc sensu nō mīz, q̄ cypa
hanc nō infelicat p̄pōitiō nava, in quo ma ter apēntis de-
siderii, p̄ illo p̄pōitiō ē pēnsivē absēntis, idōq̄ p̄t hanc dīscōd
ū māz.

431 Invas; gaudii ita ē boni p̄sēntis, ut boni p̄sē-
ntia supōnat potivē, et nō idē p̄sēntia ad gaudii; q̄ dēsi-
derii ita ē boni absēntis ut boni absēntia supōnat nō idē
p̄sēntia, et potivē ad desiderii, et cypa hanc nō idē potivē
absēntia a ma hoc nō tēdit dēsiderii ad illū. In cōsē, nōcāq̄
Dīspāntiā ē, q̄ ut aliquis p̄t gaudere d̄ bono requirit q̄ eēt
istinet se ēē in boni p̄sēntia, vnde ut hoc cogitō supōnat
p̄sēntia vltz existēntia, ita ē gaudii, q̄ ē p̄pōitiō ad h-
anc cogitōz quz requirit illū supōnat potivē; at quilibet p̄t
dīscōdāre bonū quōs nō cognat bonū ēē sibi p̄sēntis, illū
nō cognat ēē absēntis, d̄ ab absēntia, et p̄sēntia p̄sēntia.
ideo l̄r ad gaudii requirit bonū potivē p̄sēntis ad desiderii
nō requirit bonū potivē absēntis.

432 Jactura dicitur ingenitum R.
ex P. Rain. Appetitus gaudii p̄t in bonū ut iq̄ potivē; d̄ nō
ut appetitus ignatus mā p̄t in p̄g, quz h̄et ut iq̄ potivē; q̄
ma nō appetitus gaudii p̄t, quz h̄et. p̄t m̄m̄, appetitus
qui p̄t in p̄g ut potivē supōnat potivē p̄sēntia et existēntia
p̄t, d̄ nō ut appetitus ignatus mā p̄t supōnat potivē p̄sēntia
et existēntia p̄t, quz h̄et: ē. At m̄m̄; ut appetitus ig-
natus mā ē ip̄a ma; d̄ ma nō supōnat potivē p̄sēntia

Et unum est; et potius causa malis, presumpit potius
potius ad plures causas: et nullus aperitus ignarus me presumpit
potius presumpit, et unum est, quod habet.

433

Ad aequum va maxis
no minis; ad rationem va etiam maxis, no minis, ad cuius pro-
prietatem maxis va aperitus ignarus me et in aequum quod dicit
est ipse ma, addo; et ad aequum quod dicit, va maxis, et va minis, no cog.
Dictionem, et rationem explo; in ma dant et aperitus desiderium, et ap-
eritus gaudium et utat utat, et gaudium est; ut gaudium est pro
apertum, et ut gaudium aliquid presumpit me utinam addit; aperitus de-
siderium presumpit me dicit utinam absentia, sive potius sive presen-
tia est ad quod presumpit aperitus et aperitus gaudium presumpit me dicit
utinam presumpit presentia est, ad quod aperitus presumpit.

434

Maxima sive potius
va, sive presumpit, et presumpit presumpit va realis dicitur a ma, s.
vini est eo quod presumpit eadem ma va pro pra est me presumpit
mo absentia. vni aperitus gaudium, et desiderium, qui utinam presumpit
presumpit, et absentia est, ut ut gaudium dicitur, et ad aequum sui
id idem dicitur ma va; et ut me presumpit intinam, et presumpit extin-
ci, presumpit intinam, qua dicitur ma aperitum, et presumpit extin-
citi, qua dicitur absentia, et presumpit, qua, et dicitur est, a
ma dicitur; et ut aperitus gaudium me ut ut utinam utinam
va ex ma aperitum, et ex presumpit est, et ut ut utinam
nat quod liber ut ut ut; intinam, quod ut ma va ut ut presumpit
presumpit; et potius ut ut ut causa malis ad pra presumpit, ad ut
in aperitus gaudium me potius presumpit, et unum est presumpit
presumpit, ut ad gaudium, et potius et ut ut utinam utinam.
me ut ut ut.

435 In § 23 nihil se offert speciale argum^{tu} p^{re} ea que
 in de ipa indicavimus, nec tu offert ad extend^{en}du^m, q^{uod} si ma
 apert^{is} p^{ar}tes sustales, ita etig apert^{is} unioⁿu^m, et dis pones, que re
 so^lu^{ti}oⁿe u^{el} ad illas tendas, val^{et} q^{uod} ay apert^{is} h^{ab}ere nalis p^{ar}tes u^{el}
 tales apert^{is} etig q^{uod} p^{re} res^{ol}u^{ti}oⁿe est ad p^{ar}tes sustales tend^{en}du^m, et
 ad p^{ar}tes sustales nalis tendas p^{re} res^{ol}u^{ti}oⁿe u^{el} unioⁿe ay illis, et
 dis pones ad illas, ideoq^{ue} unioⁿe, et dis pones ad p^{ar}tes apert^{is}. Dep
 erimus ad p^{ar}tes sustales d^{ic}t^o intentioⁿe, et apert^{is} ad unioⁿe, et
 dis pones d^{ic}t^o electioⁿe, meta p^{ro} p^{ro} d^{ic}t^o unioⁿe ex apert^{is} d^{ic}t^o qui
 ut p^{er} ad p^{ro} d^{ic}t^o intentioⁿe, et quateⁿus p^{er} ad unioⁿe res
 o^lu^{ti}oⁿe ad p^{ro} d^{ic}t^o electioⁿe, et ay p^{ar}tes sustalis ut p^{ro} d^{ic}t^o
 ad que tendit ma, et unioⁿe, et dis pones sicut unioⁿe ad p^{ro} d^{ic}t^o h^{ab}
 ne tend^{en}du^m, int^{er} apert^{is} me^m ad p^{ar}tes sustales d^{ic}t^o intentioⁿe, et ap
 erimus ad unioⁿe et dis pones d^{ic}t^o electioⁿe.

Quo tertia.

De unitate, et proprietatibus materiae &c.

Sectio I^a

Quarta unitatem materiae & facti existi
 tentes habeat?

436 In da 1^a loq^{ue} § 23 triplic^{iter} expluimus unitate^m uni
 tate^m u^{el} simpli^{ci} p^{ro} p^{ro} d^{ic}t^o, et moral^{iter}, iusta ibi dicta Cen
 ty, et absq^{ue} d^{ic}t^o est mag^{is} existente^m ad h^{ab}ere unitate^m simpli^{ci},
 ay expluim^{us} p^{ro} d^{ic}t^o realis d^{ic}t^o sicut, p^{ro} q^{uod} me que est in hoc d^{ic}t^o
 ta realis est ap^{er}t^{is} me, que est inequi, et sic & illu^m. Preterea ce
 ty etig est plures mat^{er} h^{ab}ere unitate^m p^{ro} p^{ro} d^{ic}t^o, ay ceary p^{re} p^{ro} d^{ic}t^o
 uniant ad uny p^{ro} d^{ic}t^o p^{ro} d^{ic}t^o; sic oes p^{re} me, que u^{el} in hoc p^{ro} d^{ic}t^o
 ita u^{el} unite int^{er}, ag^{er} int^{er} p^{ro} d^{ic}t^o uny mag^{is} unitate^m p^{ro} p^{ro} d^{ic}t^o p^{ro} d^{ic}t^o
 onis, plures etig me h^{ab}ere unitate^m moral^{iter}, ay sicut me, ex q^{uod}

resultat vny moralit, tale, ut me oylapidu sponerit, una bey
lapidū. Et sic oino maxis loquat' certū ē ea nō bene unidūz mo
naly phice, quōs cū sint oes phice in vne unitate; pōndū hanc unita
taly moralit, qd sponerit entitates, eiqd oib vny moralit, tales illi
universū resultat.

437 De his vnitatib' nō dubitā in presentib', vly q
agū & unitate genica specificā, & nūmica. Accē illa vane
cūm entitas ē indivisa implura, & divisa aequalib' aliōz unitatū
specificā ē vna in eadē specie, & vna genica, ē vna in pato
genico; vnd quā vniunt in pato genico hēt vny genicū; quā
in specie, unitatē specificā hēt; & hoc implura ē indivisū, hēt
unitatē nūmicā. Ha oes unitates reperit' in Pro vqquī hēt
unitatē nūmicā, qd ē indivisū implura. Pro et divisa a qua
libet alio; hēt unitatē specificā cy Plus, qd vni in pene cy
illo, nīve hēt eadē specē sicut ē al vna, quā hēt Plus; & hēt
vny genicū cy equo; qd vni cy illo in pene cy vny q hēt p
ny al, qd genus ē respectu vniūq'. De his vnitatib' rogat'
quas hēt me & factō existentes in vne operatōe.

438 Aristi omenta
ta Aberdes ap' P Rubio lib. II phice tractū 10 qd 8. Virapose ny
q sub lunax existētē hēt unitatē nūmicā, ad dō v eadē
uro ma in oib' opōis, & in dividuis it' qd a certū ē hūmūz
absūdy, & enōi pōimūz ostendū plurib' ex illis vādit, qd
vna 3^a loq' 40 vniūm eadē nūmō max' id vgenitū in oib'
inferiorib' pōdēntē, sequer' siquidē nō pōe Deū nec & ma
abta pōa nūmū pōny aniquilare qd oia & nūmer; qd aniqui
ilas ē & nūmō vni ita et nīl ipius remaneat, & nēadē nūmō
ma ē in oib' nō pōet Deū vny & nūmer ita et nīl illius

remaneant nisi oia destruendo, q' nisi oia destruantur in re-
manerit ma' sp'is destruati remaneat.

439

Etay d'fid' in toty mu-
sabe panis aniquilaxi a Deo p'atis v'adib' ac cratrib' igne
ne oia sp'ora destruant', et sacerdot' m'caand' rose, tibi para-
ret, q' d' r'ang, d' exp'aria, et d' ayid' e'. Preterea sequetur, q'
ead' n'uo ext'it, s'it ma' est impl'at' d'isti locis, est ez
clanate in oib' sp'is q'ate existentib'. roma in sp'is que
ibi s', et sic in aliis mundi regionib', imo. in qualibet ee
inter locis in quot diversa sp'ora existunt; imo est ubi ead'
ma' in celo in sp'is Beatorum, et in inferno in damnatorum sp'
tis. fid' ead' n'uo ma' h'ere sul plures, imo, et ses p'ases
istentes, q' ay ead' ee in oib' sp'is sublubnaib' ead' ses p'as
sub lunares sul h'ere, h'ec oia absurda et n'alib' evadere neque-
unt. q' ma' n'e ead' n'uo in oib' sp'is nec h'et unitatem me-
rica.

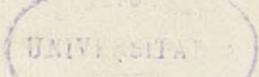
amenta
tonz

440

Ap' h'ec aliq' d' d'ubi loco, n'ro, benignius in p'arant'
ita v' mensillur ut aserere, m'lt' sublubnaib' hanc unitat'
n'rica n'rica, n'ro pot'iq' q' plures tonz erig' docent. Et illud
in ligas scias, dupl' p'ose aliq' ee vny n'uo, aut sp'ie pot'iq'
et nativ'e. yllud e' vny n'uo aut sp'ie pot'iq', q' n'ra h'et p'
riq' r'ang, aqua s'it vny n'uo, et aqua s'it vny sp'ie ay alia
s'e' P'us n'e e' pot'iq' vny n'uo, q' h'et in se ma' p'ata, et ma'e
p'ata ma', et pa' ag' indit'ional', et vny n'uo s'it. s'it' P'us e'
P'us v' pot'iq' vny sp'ific'e, q' quilibet h'et in se un' sp'ie, s'it
et al' r'ale, aqua vny sp'ific'e d'notat'.

441

Illud aut' ee vny n'uo
nativ'e, q' esse n'o h'et d'ist'ionz n'ricq'; d'it' ab alio accipe-

ret, et illud est uny species native q̄ ex se ipso n̄ habet, dicitur a b
 alio accipere. sic ma que ex se n̄ habet species phisicā q̄ plerūq; d̄
 illi accipit a pa iusta dōta & c. ut dicit q̄ ex se cōtra in species
 phisica q̄ plerūq; n̄ potest d̄ native. Hoc potest intelligi Aberos in
 ut dicitur magis b̄ bene unitatē nūmicā native, q̄ ex se n̄ habet vna
 vna nūmicā d̄ferat ab alia; d̄ dicitur nūmicā, quā vna habet
 ab alia accipit a pa. Benigna ē hoc interpretatio, vtilitas ad
 abviedū anōmū illatū v̄ndicat̄ s̄mentat̄.

442

Q̄ d̄ unitate nūmicā
 ca me d̄t̄ a p̄ase s̄mentat̄, a p̄ant plures s̄nt̄ d̄ unitate
 nūmicā, et specifica me dicentes, q̄ malit̄ habet unitatē nūmicā
 et specificā s̄ly native, n̄ est potest, q̄ ex se d̄cunt; n̄ habet po-
 sitivā individuatōnē, aut potest species; d̄ magis cy pa res p̄nt̄;
 a pa recipit species, et a pa ip̄a, et aquant̄, qua q̄ cy pa
 recipit, recipit individuatōnē vna ex se nec species, nec indivi-
 duatōnē habet p̄nt̄ q̄ ex se nec est; v̄t, nec m̄a aliqua
 habet unitatē nūmicā, aut specificā potest, d̄ s̄ly native. h̄c
 q̄ d̄t̄ ē totat̄, d̄ unitate nūmicā ex se a se n̄ d̄t̄
 lib P phisicōny q̄t. et axlo 2. Solimo, et d̄ v̄t̄ aq̄ a p̄an. lib. P ph-
 icōny q̄t. d̄ sp.

443

Dominiū n̄m̄y sentia ē; q̄ magis b̄ v̄t̄ l̄n̄arū ex
 se independēt̄ a pa bene unitatē specificā potest, et quilibet
 d̄m̄y magis ex se independēt̄ a pa bene unitatē nūmicā potest,
 cy P Rubia sup̄avitat̄, et P Pair. lib P phisicōny d̄p̄. et p̄. q̄, quā requit̄
 Pal. lib. P phisicōny q̄t. d̄ nūm̄y ē, et d̄ unitate specificā s̄nt̄ locis itat̄
 & a se, iusta quā ut v̄t̄ n̄a v̄. v̄t̄ ma v̄t̄ habet unitatē specificā.
 Magis existēt̄ v̄t̄ l̄n̄arū et celest̄ sup̄avitat̄ q̄ celi ma v̄t̄ v̄t̄
 v̄t̄ ē v̄t̄ sentia; et quilibet aliq̄ potest v̄t̄ p̄lector. De p̄nt̄

me par' ex dictis ad 126, et 127 circa genus mat.

444

Univas genica e

viva ingere sive in prao genico; d'oi ma l' existens sub luna
aio et celestia, et que liber alia povilis vivunt ingere, et in prao
genico: q'bet vnitq' genica. Max e' ex p'lar vnitq' genica ab oib'
admiranda ideo q' P'us, et equus vponitq' genicq' h'ent, q' vivunt
in prao genico q' etiq' in oib' aliis, que in q' re vnitq' genicq' h'ent
in venit. Mirro stat ex eo q' quelibet ma l' sub luna a'io, a
vesti, et povilis eo ipso, q' valis ut debet h'ere p'ata es alia ma l' vi-
ve et h' sub h' p'ar naturalis vnitq'by q'poni nat'is, et cy ce h' me-
dy, sive mata in p'la ut genus, et p'ary genicq' ut locis si-
vati. Sicuti ostendimus in oib' ma l' vivunt ingere, et prao
genico, ac p'nd vnitq' genicq' h'ent.

445

Sic dicitur ma l' sub lunares, et

celestes vnitq'by corpony vel existentiis in se p'parare vntu
vntq' nuntiq; at qua liber esse independent' a p'ar h'et vnitq'
nuntiq' p'oviq; sive e' una nuntio p'ovive. Sensus vnt' q' in
corponib' et q'ponib' vel existentiis vnt' e' ead' nuntio ma, vnt' ma
vntiq' corpony in se p'parare vnt' h'ent vntq' nuntiq' vnt' q'que
libet sive ma cum libet q'poni e' esse independent' a p'ar una nuntio
p'ovive p'nd q'bet vntq' nuntiq' p'oviq'. P'p' d'ia p'ata e'
ad 123 vbi ostendimus in oib' q'ponib' vnt' e' ead' nuntio ma, dicitur
in oib' vnt'by corpony vel existentiis, q' incorponib' et q'ponib'
nuntio vnt' existentiis p'at e' et e' ead' nuntio ma, ead' e' nuntio,
que e' in ligno mansit ad igne, et nuntio ad alia q'pona.

446

2344

par; univas nuntica p'oviva, e' illa r'ao p'p'q' an h'as disquid
aqua libet alia etiq' ab illa cy qua p'ovipice vnt; d' quelibet

mal' esse talis rang her. q' qualibet her unitz nu nica poting;
 ma e' expleo unitz nu nica potiva, et ostendit in quolibet
 unitz nu nica poting her; Prus ex her unitz nu nica poting,
 q' in her rang illa p'p'us e' unis, et dicitur a quolibet alio
 esia, a quo cy quo iper se dicitur. Ma vo dicitur esse q' rasilu
 p'p'us una entitas dicitur a quolibet alia e' entitas ipa qua
 dicitur e' q' illud in quo rasilu realit' disto; et hec ostendit
 unitz ipa qua dicitur et parimus in loca dnoa 2^a a 810.

44

Unde manifeste e'

dicitur q' rasilu illa, p'p'us qualibet ma v'q' ma. Prus dicitur a quolibet
 alio unitz ab illo cy quo iper se dicitur ut ama Phil' ipa ma, quae
 e' ipa, et p'p'us prava entia, et dicitur nu nica dicitur a quolibet alio,
 et a quolibet alia ma; p'p'us qualibet ma it' p'p'us ipa, et
 p'p'us dicitur realit' ad alia ita p'p'us ipa, et dicitur p'p'us her unitz
 nu nica, unitz unitz nu nica poting her esse independen-
 tia q' amplius stabit unitz unitz individuationis suo in loco age-
 ntes cy tri nrocy ostendimus illud in pravi in rasilu, et dicitur
 nu nica cuius liber rei, et dicitur in alio ab ipa se dicitur dicitur
 re, und' cy qua liber ma sua prava, et dicitur nu nica her
 unitz nu nica poting her esse e'.

44

Sic 3^a d^o. Quod mal' subluxa-

ris e' facto existens, et quae notamus her unitz iper se poting;
 e' unis cy p'p'us. Hostia, et Pal. citari 3443, Huit. lib' p'p'us
 cony disp. 2^a p'p'us. Obi' de eode lib. dnoa 2^a p'p'us 810, Friga
 ibide disp. 2^a p'p'us, Non disp. 2^a p'p'us 812. Marin. lib' p'p'us
 disp. 3^a p'p'us. d' Man. citari 3442, et totas plures. Par' 20,
 illa her unitz iper se poting, quae e' e' unitz iper se infime
 esse e' q' dicitur iper se in p'p'us her; dnoa mal' subluxa-
 ris quae

ny instabilij, respicitur tunc et eius & species simplici, ne species maximam
multiplicemus.

491 Partes hoc ma. esse tractat, quae exat 2^{ae} min^{us} 8446
virescentia, et ma. esse her. independentia, quae est in 3^{ae} et 4^{ae},
et receptiva, ita erig. esse independentia, quae est in 5^{ae} et 6^{ae},
quae receptiva est, et in 7^{ae} ma. subalternantia, quae est in 8^{ae}
et 9^{ae}, et quae novimus, et receptiva eandem partem, et dicitur
us hoc esse, et ex 10^{ae} et 11^{ae} her. et tunc esse eandem species simplici,
et unius specificae potius her. In subalternantia in 12^{ae} ma. sub-
alternantia, quae est in 13^{ae} et 14^{ae} specialis difficultas ex oculis ex-
amine videri an her. unius specificae et subalternantia. Adi. quae
est in 15^{ae} et 16^{ae}, et quae novimus, quod dubium est an sit potius ma.
subalternantia dicitur species abeque, et quae est in 17^{ae} et 18^{ae},
et in her. quod dubium postea resolvemus.

Seccio 2^a

Argumenta, quae praesidentes 2^{ae} militent,
solventur.

492 Quae 2^{ae} nuly vidi speciale argum. sig. e. etiam potest
esse quod ma. in her. genus specie tale; et tunc ostendimus quod
ostis raris impugnantes a 2^{ae}. In reliquis actus precipue tota-
ny, et Man. fundat. enty dicitur esse quod ma. et esse nuly her. a-
cty entitativy, et enty, nec specie nisi a pra. quod esse nuly her. on-
ty nuly, aut specificae potius, quae in actu aliquo exiit, et enty
fundari negatio debet, et certe hoc par. quod nec unius nuly can-
ny her. ma. aut specificae, et a part. tota, quod her. erig. et potest specie
a enty, et haec independentia, quae in aliquo actu exiit, et
entis negatio erig. fundari debet.

493

Non aut argum. cord. oes eius

per adamantis recipere alias percul dubio habuit illas nisi
perquam ratione ad per adamantis recipiendam pervenit et per
adamantis non admittat pervenisse et robustissimas dispones que
facile destruuntur non potest non esse et aliam perquam recipere videtur

456

Stratoma
humanitatis Christi Domini vero perquam perquam igitur non admittat pervenit ex
eo quod dispones ad aliam rationem et illa non destruatur non vero esse
quod alias recipere non potest. Omissis autem quod huius potest dici non igitur va-
lde intentionis qualis est fulminis perlongum tempus et inordinatus
potest adamantis destruere et in eis ma aliam perquam inducere ad
13. perquam dis quo autem ma perquam sola non potest naturalis re-
cipere perquam elefantis, vero; sub cy alius perquam me non autem cog. quod
ma perquam sola sub cy alius me perquam per recipere perquam elefantis
patet evidenter ex eo quod si elefantis perquam viscarum et perquam in-
venit interea ex qua aliam elefantis fiat, tunc ma perquam
icorum elefantis me vultu eorum perquam recipient.

457

Verum quod ma per-
quam sola non potest naturalis recipere perquam elefantis, quod ut patet al-
perquam de perquam perquam minimum naturalis, in quod eum perquam introdu-
cat perquam me ma perquam ea, quod perquam perquam perquam; ac hoc perquam
quod diversis speciebus et etiam unam me recipi perquam perquam elefan-
tis non potest sola illam recipere naturalis, et etiam accipit in quod libet
alio vivente cuius perquam non potest naturalis recipere unam perquam minimum
naturalis sola, quod hęc sequatur quod elefantis autem liber alium vivens
ex parte ma diverse speciebus perquam ad perquam perquam perquam autem non
cog.

458

Stratoma ut homo non perquam unam perquam diversam a se non
quod quod diversam perquam perquam perquam aliam; et unam quod diversam

specifica et alia per illos dicitur ita etiam et phisice sunt species di-
 ferat a Leone phisice unum in requiritur quod dicitur specifica et alia;
 et unum quod specifica dicitur et alia per illos per, et ratio est, quod et Phis-
 mas, et Aristoteles multos habent species phisicae generis a se unum
 omni habuit illud per dat esse, et dicitur, unde si haec est species dicitur
 ratio in hoc, et Leone, licet ma sit species phisice eadem totum hoc dicitur p-
 er specifica a Leone, totum, inquit, hoc est unum plus, et abste, in dicitur ma p-
 nes.

4th S. Augustinus. species dicitur species in se, et me, et per se videt
 at in unum, ratio, unum, et in specie, males, et ad in unum, orate H.
 dicitur; si quia liber ma sublimat, que existit, et quia cognoscimus
 et receptiva omni per sublimat, potest recipere in ipso per;
 hoc de dicitur; quod est in ipso per ma, que est omni per specifi-
 cum existit ma: quod est recipere des per sublimat et omni
 ma in se species dicitur. Augustinus videtur vocat, neque conditio
 et per in unum, ratio. Haec si dicitur species, quod si hoc una per
 per se videtur alia ut certum est.

460. Hoc videtur accidit in manibus et quibus.
 quibus, que liber, quibus est receptiva eadem per unum licet
 hoc species in per videtur requiritur mas species dicitur, et licet
 his quos in per per elicitur sint in se species dicitur, unde
 Linus Plinius dicitur species ab in per per in alia dicitur nisi
 quod eodem in per actus in per Plinius elicere per, et hoc licet illos videt
 riat, quod in per species in omnia per cy species quos per dicitur
 cy species quos per dicitur per. dicitur in manibus cy una per per
 per eodem per a calia, licet per in se species dicitur non
 et ma species in se dicitur, et hoc licet una in recipit des
 per, que alia recipit, quod species ma in omnia per per per, que

recipit se; dicitur pro quo recipere potest, et ad quas hoc potest.

461

Ad primum per
nani man; per et subternas que in mundo existunt
existunt et existunt eriguntur et per se, et per se, et per se
nani man; et inveniunt, et inveniunt est inveniunt inveniunt per
ansini requirit unde esse quod ma oes per subternas per reci
pere et requirit quod potest recipere inferiores per; et quia potest recipere per
inferas, quia quia habent potestates saltem eundem per se, et nonis.
omnia man; no nisi; esse quod potest recipere inferiores per et
requirit quod in inferis per se, aut in inferis imperfecta, et ad hunc arg
um ostendimus a § 109.

462

Quodammodo ex Aristotele, et D. Thoma
Aristotele lib. 2 de celo cap. 9. videtur requirere tot mas quot spora, lo
quendo de elementis aut. quante et mas, quot hoc si, tot esse esse
est. et lib. 8 metaphisice cap. 4. dicitur dicitur diversa ex diversis
manu fieri, et alig esse magis fieri man; alig cholere; quia ista
loca ma diversorum corporum subternarum diversa est, et non
hoc unum specificum. Deinde D. Thomas 2° 2e q. 16 art. 2°
ad 4° ait: ma 1° dicitur esse una id est hoc unum per, et hoc est unum
ab omni unum per; et promotione cuius primum distinguens; quia ma
1° 1° est una negativè, nisi nunc inveniunt, quatenus inveniunt.
et unde disquiritur et non unum per primum nullo per.

463

Ad primum vero quod
Aristotes, nec D. Thomas si novum in his 2° dicitur, potest eas esse tra
dunt, unde no anti, no coas. quod dicitur ad Aristotele loco citato de
lo factum dicitur quod ex eo quod elementa ut quoniam tot idem ma dicitur
ut se, et non docemus, cum ma eadem videtur impleretur primum vel
existenti ut epicalis ostendimus a § 134, et quod hinc requiritur?

Certe qd me componit vel existentiis sint nudo dicit qd e' rana
 20. qd hec sit mens P^{ri} illo in loco mihi certissimè e' verbiq;
 variis subiungit: quatuor, inq; ad eo vo quatuor utraq; videt
 ut ois dicit, presentis si exerce musuo p'ant; e' vo dixer
 21. qd sit; nil e' vetat ut in d' sua unq; sit.

464

Elementa sint quatuor materiarum quatuor debent e' qd
 ne quis eade vel in oib' e' ut totu capite ostendit, et quotis
 qdlibet elementis beat unq; e' dixerim, et alii d'nt; ma e' oris, qd p
 ha alius elementi recipere, ut v'at ex experientia, qua docemur
 y elementis in aliud mansine, ut mg vnius p'g alius recipere
 e' qd certe par qd ma illorū h' e' vnde p'p'etū. Facty adest ut P^{ri} ut
 novis d'nt; qd potius d'nt nre mens illius sint. Ad q' avroni
 t' d'nt; et bene vel illo in loco soly P^{ri} docere diversa exi
 versis manis, que diversa sint rane d'pony p'eri, et alia
 e' mg d'pony p'ecmari aliq; p' dolore, v'ic; p' d'v'ente p'ant;
 et p'p'etay mas d'v'entimide d'ponas requiri e' quo in stat qd
 tota d'v'entitas se teneat ex pte d'pony, et n' p'eres mas, que
 eiusde p'p'etū.

469

Hec intelligi e' ex p'ra P^{ri} a'iq; loco n'ato: p'le
 cinaris v' ma i p'ia dul'ia, aut pinguis, potere vo amara,
 aut aliqua alia; s'ilia multosies reperit v'oto capte P^{ri}
 tato dul'ia, pinguis, et amara v' e' ma v'ola, d' ma cu
 accidentib' ag' talis d'noar; ay av'z hoc nre me intelligat
 ut dicat ind'v'ensis p'p'etū e' d'v'entay soly sequit e' taly va
 ne d'pony, v'it nil d'nt; qui soly a p'amus e' e' v' d' p'p'etū
 s'ic d'nt; e' sunq; v' vo ut cy d'ponit; ita e' p'p'etū int; se d'v'ent
 unt ut p'p'etū ip'a, que p'ales d'pones, et accidensia d'nt;
 rent.

466 *Autoritas D. Thomae et provis exigē in illa siqui
de docet S. D. qd mal' dicitur una unitate proveniente ad aliqua
partem a remotione omni partu sine, qd tibi clare indicat, ex eo qd
sit indifferens ad oes partes, et capax illas recipiendi qd e' mea
doctrina, qd si ma' h'et unitate' naxicq, et specificq' mo' dicto, et naxicq'
sequit' qd h'et illas esse, et vane sua, et vane sui e' indiffe-
rens ad oes, et ois qd h'et unitate' naxicq, et specificq' ad re-
cipiendū, et potivē ut nos apamus. Ad solū dicit D. Thomas
novis in his dicit dicitur, et potivē illas esse docet ut ex hoc
textu a patet.*

Sectio Tertia.

*Quæ unitate' habeat materia sublunariū, et
essentens cy Celesti?*

467 *Quæ hæc imponit unus et dicitur putat aliud: imponit Cel-
los et ponit eadem mal', et hæc subditi, qd licet plures nega v'eri-
tatem cy D. Thomas, Scotus, et Occidus, quos mi' recant' o-
mniū e', et videri patet. In Suarez dicit p. 13 metaphisice lib. 1. Non o-
ly e' minus, dicit illud loquut' h'et, et jam supponit qd e' ma-
ria sentia partu Aristotelica, partu qd philosophica existi-
mat' ut notant mi' in tribuimus lib. 1. de Celo cap. 2. qd apt' 4a
arto 2o. Supponit qd celi qd sint ex ma, et hæc disputat'
Consequenter ma' sublunariū essentens cy ma' illa Celesti-
ter. et ad h'ec cy illa unitate' naxicq, hoc e' id e' e' qd
naxicq' inq' in sublunariis, et celestibus, qd essentens, et h'ec cy
illa unitate' genicq, et mas celestes quilibet inq' e' inq' unitate' nu-
xica h'et o'sequimus, et parimus a 8443.*

468

*Unde nota difficultas
desolvit ad unitate' specificq' an sibi mal' sublunariū existe-*

no in eiusde speciei in fine, cy ma corpory celestiy? Nam mlti
 dicit cy Scotlano lib. 1° phicoy qst. 2^a arto 3° Sotimo, et Pal. lib.
 1° phicoy qst. 6^a; et Quidam exonnis egda sentia tenent P. Zuano
 sup. 13° metaphice 1^a 2^a n° 10 13, et Dion disp. 2^a & Cato 11° 1^a 2^a
 sentia apans mas celestes, et sublunares ee eiusde speciei in
 fine e Icon, et S. Bonaventura, et Scotus ap. Ponsij sup.
 3^a phice qst. 2^a 2^a, Quidam egidianoxy qd ap. Man. lib. 1° phi-
 coy qst. 6 2^a 3^a quos emnis secunt Molina 1° pte machi app.
 ere xx diey, et Obado ap. Dion loco irato, Patr. & celo disp.
 2^a 11° 2^a Henado in empirologia lib. 1° exservatione 9. sepe a
 nuro 44, et Maximus El Rio in caput 1° Hereser, upraro
 gravissimo P. ritar, quos int Epifaniy, Chiriacomy, Bai.
 lly, Augustiny, Hilary, Androsy, Pliconinus, Anselmy,
 Bela, Sily, et Terulicaty.

469
 Quidam in lib. 1° de celo cap. 1° qd
 6° arto 3°. P. Aniaqa disp. 1^a phice 11° 1^a 2^a, P. Hunt disp.
 1° de celo 11° 2^a, et Alii qd hanc id auti s. residerere, fat
 ant' vragi sentia pavilimq, et mg celory pose ee eundem, et
 diverse speciei cy sublunariu, at exqua & facto Cali dnt
 id dnt fatentes y pndicere iudicant' ad hoc dnt qd. ut
 nos mentz nag aperiamus hanc pvenimus 2°: pavidu e
 ma^o receptiva pte corrupivilit, et pte incorruptivilit' impa-
 nris, yta 1° ppono, qd e dubiy pavidu ee mg, que informet
 pte esse corrupivilit, et pte esse incorruptivilit' talis q e mag
 que d pte dat, et que e receptiva pte leonis, que esse e co-
 ruptivilit, et a nime valis ex. e incorruptivilit, et illa info-
 matus.

470 2° e omis int nos cy Aniaqa, Dion, Hunt, et Man.

ita hinc, et oes artes et ventu egerent, et par angulo
m in reb & povili, q^d ma^l receptiva per corruptibile, et
per incorruptibile in partu, sive q^d id est per amibile, et
per inamibile nulq involvit dictione, v^t ex solutione
aureorum stabit: q^d talis ma povilis. accedit q^d povilis
est et factu dat ma^l receptiva per amibile, et per in
amibile ex decreto Dei: recipitq^{ue} ma, que et factu dat p^{er} gla
p^{er} q^{ue} amibile, et recipit in Resurrectione anima, que
in amibile ex decreto Dei: q^d povilis est ma receptiva per amibi
lis, et per inamibile, que talis sit expe, et natura.

421

Hec coar.

videtur ex eo, q^d ma^l coad hoc q^d est transire ad alig p^{er} ead^{em}
mo se h^{ab}et cy^{per} in amibile natura, ac cy^{per} ex deca
eto Dei in amibile ex natura q^{ue} potest ad alig transire v^t d^e
si q^d ma ex p^{er} ex decreto Dei in amibile n^{on} p^{ot} transire ad
alig n^{on} destruit erg^o ma^l, q^d ex p^{er} natura in amibile n^{on}
p^{ot} transire ad alig ex ma^l n^{on} destruit. p^{ro}inde q^d esa ma^l
p^{ot} amibile est q^{ue} recipiat p^{er} natura sua in amibile, et ma
talit^{er} per receptiva povilis est. Accedit etig q^d iusta p^{ro}vide
ntia disquente quantite a ma ma recipit quantite, q^{ue} in
in amibile est n^{on} h^{ab}et p^{ro}xy aqua expendat, et amibile
recipit alias p^{er} amibile: q^d hoc q^d est recipere est est re
ceptiva per amibile, et per natura in amibile n^{on} destruit
erg^o ma^l, et ontent povilis ma receptiva v^t m^ul^{ti} p^{er} lit
natura.

422

Est hoc de p^{ro}xy p^{er} m^ul^{ti} caloz^{um} p^{ro} est est est p^{ro}xy p^{ro}
est ay subluxari, sive calor p^{ro} est p^{ro}xy ex ma est est p^{ro}xy p^{ro}
est ay subluxari, cy^{per} est ead^{em} ma p^{ot} recipere p^{er} amibi

biles, et in amibiles, si per Caloy inamibiles responderi, ma¹⁰¹
blunarij frany, sive amibilibus receptura potest recipere
fras inamibiles Caloy, et qui stare ma eiusdem speciei
sublunarijs. An hoc qd potest eadictis e, si, parum e diffi-
cili ad qd dixerunt cy auctoib' de senta, si la. ma. 10. Ma
celestis e eiusdem speciei infima cy sublunarijs ma hoc uni-
te specificq' her cy Celesti.

43 Dicitur arguit, que parimus de ma
sublunarijs ee eiusdem speciei qd si multiplex species rem sive
necessite, et videri iudica mento, et nuda necessitas nec videri
fundamentu dat ut pesas multiplex in ong celesti, et subluna-
rijs, et hoc dicantur diverse speciei: qd ma Celesti, et subluna-
rijs si eiusdem speciei. Ma nisi int' p'p'e, et ideo, qui tales
species multiplicat coacti iudgmento id facere ostendere po-
nant. Ma ex solutione arguitorij stabit in illis q' manife-
sty fiet iudgmenta ex qd' diversitate specificq' int' ong ce-
lestis, et sublunarijs ad invicem emere man' ad intentione
insuspicientia.

44 Dicitur 10. si ma Celesti specie differa aqu
blunarijs ma Celestes int' se specie differant, et ma p' ma
est specie dista ab alia p' ma eiusdem corporis Celesti, ly
si ab aliq' q' quoy nudo si Pal, et non ddat, nuly ad ma
de viny juit. Et Molina Op'e Lopez ex d'cy disp. 8. et du-
ximus ly etig videri deber cy ratione sustineri qd ponit
q' q'libet corpus celeste ut heat in se mas specie dista
quos p'les. Et vny q' sequi ad hoc q' ad veritates par' de
eusta totas ma Celesti specie differant a sublunarijs q'
ad sua creatione e cy p' Celesti inamibilib' on' inseunt

nō potest recipere formas sublunares & nequeat amittere celestes, quia si esset amata ad celestes quod non potest ma sublunariū, & ideo ab illa specie dixerit.

425

Arguit si materia celestis ab una creatione est cuius forma celestis, et sic materia unius corporis celestis ab una creatione existit cuius forma illius corporis celestis, et quælibet pars talis corporis ab una creatione existit cuius forma ibi præ correspondenti; dicitur si materia celestis, quia forma est inamibilis non potest illa amittere nec ad alias transire, sic materia unius corporis celestis non poterit transire ad partem aliam, nec materia unius partis ad aliam partem partem quia in amibiles non sicut quod ex eo quod materia celestis habet partem inamibilem, et non potest transire ad alias sublunares dicitur esse diversæ speciei a sublunariū ex eo quod materia unius corporis celestis habet partem inamibilem, ex qua non potest transire ad partem aliam corporis, et ex eo quod materia unius partis habet partem inamibilem, ex qua non potest transire ad partem aliam partis, dicitur enim has materias se specie dicens, et quilibet corpus celeste tota materia specie dicitur has habere quod partes.

426

Eodem modo patet inter se sequi ex rationibus aliis. *Ex similitudine.* Si materia celestis esset eiusdem speciei cuius sublunariū esset capax alterius partem, et careret illis unde esset subtra privationi talis partem, et quælibet est eadem illa apereret quod non, aut est ratio contrarietatis, et in celis esset contrarietates quod non, non admittit. Hec ergo exigit per materiam unius corporis celestis non esse eiusdem speciei cuius materia aliam et materiam unius partis non esse eiusdem speciei cuius materia aliam partem, quod si esset eiusdem, igitur una esset capax partem aliam, et careret illis, et

non est subra privatione talium partium, et quatuor esse illos apertis
 quod iusta illud, est ratio corruptibilitatis et non, corpora celestia, et per
 illorum esse corruptivitas, quod non, videtur. Eodem modo et per
 gradum in qualibet alia parte, difficile est aliqua assignari, que non
 per mas celestes in, et per, cuiuslibet, non, specie, difficile, modic
 to.

sectio IV.

ostenduntur fundamenta constantium, et aliorum.

477 Arguitur quod tota pars magis celestis, difficile est recipere a sub
 lunariis, pars partium in partem est magis receptiva per amicitiam
 et in amicitiam, sed quod in doctrinam, prudentiam eorum, et magis magis
 esse, et in amicitiam. Et hoc patet. Ma esse in amicitiam et in amicitiam
 ad magis magis specie, difficile est a ma esse in amicitiam ad alias; et ma
 celestis est esse in amicitiam et in amicitiam ad magis magis, et ma sub luna
 ris est esse in amicitiam in amicitiam ad alias: quod specie, difficile est.
 in amicitiam per partem; ma celestis est in amicitiam in amicitiam recipere alias
 partem: quod est in amicitiam et in amicitiam ad illa, que sunt, et magis, non
 recipere alias nisi per corruptionem illius, que sunt, et est in amicitiam
 in amicitiam, ad corruptionem illius, que sunt, et per celestis, sit ad
 in amicitiam in amicitiam: quod.

478 Dicitur, et pugnat magis esse est in mi
 ore potentia, amicitiam magis esse in amicitiam in amicitiam, et rep
 ugnet magis esse potentia ad id quod est in amicitiam in amicitiam; et ma
 celestis esse est in amicitiam in amicitiam: quod repugnat magis esse est
 in amicitiam potentia amicitiam magis celestis: quod repugnat illi esse se
 est in amicitiam potentia recipere partem sub lunares. Arguitur, et
 gradum supponunt alios et in amicitiam in amicitiam, quod non est ad
 centum; et plures, et per antiqui, et S. P. quod in amicitiam repugnet

103

amibily que sequeret in amibily, si nixy estaueret pax in
 amibily, et poneret amibily. Si ita ut in sensu diuiso pax
 in amibily recipere amibily si nixy ante in amibily
 amibily pax habuisset.

481

Hoc premiso idimus qd ma celestis
 etigesse, et essum in sensu e in sensu in pax recipere pax
 as amibiles in sensu pax
 de clara qd ut recipiar pax amibiles in sensu pax pax pax pax pax
 redensio pax in amibily, vaxery et qd pax pax pax pax pax pax pax
 bily cy in amibily, et qd amibily in amibily, et manserat ad
 amibily, et cy ma vax pax
 nec pax amibily pax in amibily, ut pote ab in sensu in ca
 ruptivily ind ma etigesse e in sensu in pax recipere
 pax amibiles in sensu pax
 bily.

482 Idimus etig qd ma bens pax celestis, et in amibily
 a bipax pax et vaxione cylla redid in capax pax di alia
 pax, et cy vaxione pax
 ind pax dicit qd ma bens pax celestis in amibily e in sensu
 in pax recipere alia quatenus in sensu pax pax pax pax pax pax pax
 impedimenty ad alia recipiendas sily pax in amibily, at
 cy pax, et vaxione a ma realis dicit qd pax pax pax pax pax pax pax
 ce in pax ad alia pax in pax
 pax, vax esse, et ex pax in sensu pax, bece, et mans
 atendant et capax, et pax alia pax pax recipere in
 sensu diuiso a pax
 in amibily.

483

explat hae in

quadg omunima sensu pax pax

nyoresq; illi sancti Patres, quos a 5468 diximus asere & Delmij, &
quorum plures avoantes asert & Averius & sic dicitur 6° q^o 2° dicitur
nuro 16, et P. Molina, et Cornelius na in cap. 1° de nem Lope-
re & dicit, tenent q^o in die creatiois celi fuerunt facti ex cog-
nis in ill die creati a Deo, et iq; preexistentib; vno ma, que
erat cy pra aqua mansit ad sig aliq; inamibily calouens,
q^o ma bens sig inamibily esse in nince e poens bene a
lias pas amibiles n insensu opo presedensia ma in
amibily, q^o hoc du amibily sig inamibily, q^o e n p^o d
insensu dicitio a tali presedensia.

484

Nec ex eo q^o habeat sig in
amibily, et iq; n p^o abte mansit ad aliq; sequit q^o exien
p^o illq; bene. Jactu hoc devent t^ore duplit^o exenplo
exenp^o doctra desuuto. Ma cuiuslibet corporis cele-
stis, v^o solis, que cy heat sig solis nara ma in coceptivi-
te e impedita ad alias tendas n p^o abte mansit ad ali-
as pas, et in enq; iusta illo e in nince capax, et poens
bene aliq; sig solis nuro dista, cy n requirat ma v^o v^o
ad recipiendy vng, que ad recipiendy aliq; nuro dista sig.
Et exenp^o sit Angelus quilibet, qui iusta fortas e
naly inflexibily in suis opaconib;.

485

Docent^o t^ore q^o an-
gelus sel recipiens a more v^o circa aliq; obij n p^o ab illo
ceare rec circa illud bene odij (hoc e q^o Angelus n in-
flexibily, et indixiabilis in suis opaconib;) et in Angelus
bens amore e esse in nince poens ad odij, et ad ad
amore enq; iusta fortas, q^o p^o liben ad amand^o, et n
ad mand^o, ad amand^o, et odij tend^o, que libertas stare

requirit qd sit intinice poens ad amorem, & ad odium, qd esse
nplis fateni debent posse, qd sit aliq' qd n' p'it mansue ad
aliud n' requit qd n' sit intinice poens ad illud.

486

Unde ex eo qd

ma bers s'q celestz in amibilibz n' p'it mansue ad alias n'
requit, qd n' sit intinice poens ad illos, nisi alio fun
da, esto hoc est mandata, & cy nuly det' dicendy e' te in min
ce poentz ad illos, ne sine iudicamento species multiplicent.
Hinc ad p'raore, no integro silogo, du' quo Cycoensiq'
repugnat illz esse e' intinice poentz recipere pas subte
nax receptione que sit insensu p'oto p'cedensie p'e
relestu in amibilibz, idq; que n' insensu diviso a aliq' p'
ese densia, no cog. Ma n' e' intinice poens etiq' esse ar
mitere s'q in amibilibz, & hic qd requit e' qd p'it recipere
re alias receptione que n' ungar' cy p'cedensia p'e ina
mibilibz n' vo qd n' p'it receptione que cy tali p'cedens
ia n' ungar' ut explonq'e, e' p'acti in ex'emplis v'bi
& Angeli.

487

Et iudicenty esse eode. si fra celesti esse e' in
tinice ingenerabilis, e' in corruptibilis ut sup'oni, & ad
equi me' adequans totz p'ualite, ipsius a p'prio me' creat
tis in p'petuy; & si hoc pacto e' actus adequus me' implat, qd magis
re sit intinice poens recipere alias pas, qd nulla p'ra e' poens
intinice extra suz acty, e' p'ens adequus adequante totz eius p'
alite: qd ma celestis esse n' e' intinice poens ad alias pas. p'
al; Deus creans inq' n' tribuit illi p'og intinicy ad alias pas;
qd n' per talz p'og. It' ano, Deus creans inq' eode' accione ce
eat p'ra, e' qui d'z adequante totz p'ualite me' in amibilibz;

de eade actione, qua Deus dat me *scilicet* in amibili^{bus} adequat^{is} to-
ty *scilicet* poalitz me^{is} requirit Deus creare me^{is} cy poa in minca ad
alias *scilicet* frax: *scilicet* 488

488 Nec ultima mix par; q^{ue} p^{ro} illa actione reditima
in poens in p^{ro} pety hanc aliq^{ue} p^{ro} q^{ue} d^{icitur} in plat^o q^{ue} Deus eade actione
qua redit me^{is} in p^{ro} pety hanc aliq^{ue} p^{ro} creat me^{is} q^{ue} r^{ed}it
poa nali in minca ad alias p^{ro} q^{ue} h^{ic} q^{ue} ip^{sa} accio sibi d^{icitur} d^{icitur}
in dno; h^{ic} q^{ue} ip^{sa} poa in minca est sup^{er}flua, et Deus, et na-
ra n^{on} adunt frustra: q^{ue} Plura d^{icitur} miset Val, que pla-
nima s^{unt}, h^{ic} q^{ue} fra celestis ut in genabilis, et p^{ro} ducta in ma ap-
rincipio n^{on} creationis, siquid^{em} d^{icitur} d^{icitur} alibi p^{ro} bimus, et p^{ro} d^{icitur} exa-
ta, et est ducta ex ma p^{ro} ex^{ist}ente *scilicet* q^{ue} fra aque est in unio ma n-
min^{us} p^{ro} h^{ic} ut erat ex. 488. d^{icitur} hoc omⁿⁱo.

489 Ad argu^{ent}u^m disquom-
ant; et actus adequat^{is} ad equaone sup^{er} d^{icitur} me^{is} adequat^{is} sup^{er}
ent^{is} tot^{is} poalitz ip^{sius} a p^{ro} p^{ro} n^{on} me^{is} creationis qui p^{ro} p^{ro} s^{unt} d^{icitur}; ad-
equaone excludon^{is}, adequat^{is} excludon^{is}, noⁿ man^{et}, et omⁿⁱas cy p^{ro}
one in p^{ro} sensu, na in l^o, et noⁿ cog. Actus adequat^{is} one adequat^{is}
one excludon^{is} est ille, qui talis p^{ro} p^{ro} ma, et excludat tot^{is} p^{ro}
p^{ro} p^{ro} p^{ro}; talis est fra equi v^{el} respectu ma, que t^{em} p^{ro} est ma
p^{ro} p^{ro} p^{ro} equi; talis est p^{ro} p^{ro} p^{ro} me^{is} ill^{is}, ut nula alia fra p^{ro} p^{ro}
p^{ro} me^{is} p^{ro} p^{ro} ut sup^{er} p^{ro} p^{ro} ill^{is} vulg^o aliq^{ue} p^{ro} p^{ro} recipere, et ma
t^{em} aliqua fra talis est actus adequat^{is}, in plat^o q^{ue} beat^{is} p^{ro} p^{ro} recep-
t^{is} aliq^{ue} p^{ro} p^{ro}.

490 Actus adequat^{is} me^{is} adequaone sup^{er} d^{icitur} est ille
qui talis p^{ro} p^{ro} me^{is} ut n^{on} excludat, q^{ue} d^{icitur} alius actus qui ill^{is}
p^{ro} p^{ro}; talis est fra que libet respectu me^{is} d^{icitur} fact^{is} ex^{ist}ente n^{on} p^{ro}
est equi v^{el} est actus adequat^{is} me^{is}, q^{ue} ill^{is} p^{ro} p^{ro}, d^{icitur} n^{on} excludit q^{ue} ma

spleri p̄t p̄ aliq̄ p̄q̄ v̄q̄ lapidi, & ideo ē actus adequus ma ad
 quare sup̄cēnsē, & n̄ exclusiōis, & ma, cuius aliqua p̄a ē
 actus talis, adequus deves ēē receptiva aliarū p̄p̄as eriḡ op̄
 bar. Ita celestis ē v̄iq̄ actus adequus ma, q̄ illi spler, d̄i
 actus adequus ad equare sup̄cēnsē, & n̄ exclusiōis, ut forte
 fateri deves, q̄ n̄ excludit q̄ ma p̄t spleri p̄ aliq̄ p̄q̄
 r̄ltz r̄uro d̄istq̄ ay av̄z r̄ltz s̄t actus adequus ad equare
 ne sup̄cēnsē p̄venit ma alias p̄as recipere, & s̄t p̄
 ens ultra illi actū, q̄ n̄ d̄bat ut n̄ p̄ens ultra actū
 adequus ad equare sup̄cēnsē ut in ma & factō existentiē
 pl̄uit alit̄ admitti debet.

431 Ad p̄p̄as p̄o ans, ma illiū p̄
 onis p̄t nari, q̄ iusta dicta sm̄m̄iq̄ sentiq̄ Deus in d̄ie
 creavit m̄q̄ n̄ p̄a aqua, & in d̄o p̄as celoz̄ int̄aducendas in
 ma, v̄id̄ n̄ creavit eadē actiōne m̄q̄, & p̄q̄ celeste, hoc ē
 q̄ s̄t q̄ m̄nt̄ sal. & quo negat̄ tota conuit̄ p̄ad. Dom̄na
 mani & p̄a ad equante ad equare sup̄cēnsē iusta dicta, n̄
 m̄iq̄, ad eū p̄p̄as va mani, & imp̄a p̄veniente a p̄o, &
 n̄ ama, nom̄iq̄ in eodē sensu, & n̄ eiq̄ q̄ acciō illa intro
 sibi d̄ixit, & q̄ p̄o ēt̄ sup̄flua. istaq̄ creor̄ Deus p̄q̄ d̄e
 eadē m̄q̄ ay p̄a celestis, aqua redat̄ imp̄ens recipere alias
 p̄as creat̄ Deus m̄q̄ int̄ance esse potens recipere p̄as, &
 imp̄ens ab̄te r̄one p̄a h̄ate, ob̄iq̄ in hoc in plac, & p̄i
 c̄io?

432 Nulq̄ ēē tenent̄ idene sal. & forte oes, ip̄iq̄ dicunt
 q̄ ma v̄nicus p̄t̄i cor̄p̄ōis celestis esse p̄t recipere p̄q̄ d̄e
 ius p̄t̄i eūsdē cor̄p̄ōis n̄ illas p̄p̄as d̄squant̄ & q̄ ma n̄
 h̄iq̄ esse p̄t recipere aliq̄ p̄q̄ r̄ltz r̄uro d̄istq̄ v̄id̄ Deus

p[er] q[ui]d[am] accione[m] creans mag[is] et p[er] q[ui]d[am] aliud p[er] eand[em] accione[m] cre-
 ans mag[is] inuincere potest esse recipere p[er] alium p[er] se, et si
 q[ui] p[er] alig[ua] nuro dist[ans] illi, et p[er] se et al[ia] creabit mag[is] impro-
 re imp[er]y abite bene tales p[ar]tes, q[ui] cu[m] p[er]a totis, et qualibet ei
 us p[er] se inuincere in corruptio[n]is imp[er]y, imponentes a reci-
 bere p[er] p[er] alium p[ar]tes, et tota alig[ua] p[er] nuro dist[ans].

403

Nota h[oc] p[ro]p[ri]a, et
 imp[er]a in diuerso gene[re] p[ar]tes esse rane me, et imp[er]a rane p[er] nu-
 la dal' d[ic]tio[n]e ap[ud] Fortas, et cu[m] exi[st]e[n]s cap[er]e p[er]ueniat p[ar]tes, et
 imp[er]a ad p[ar]tes sublunares in ma[gn]a celestis nuro in illa d[ic]tio[n]e
 reperiri poteri devent. Hec ead[em] d[ic]tio[n]e, ad sup[er]flua d[ic]o
 it[em] p[er] q[ui]d[am] n[on] esse sup[er]flua, et uincit si quide[m] in ma[gn]a quaz[is] e[st] esse
 potest alias p[ar]tes bene ob q[ui] rane, et q[ui] n[on] sup[er]flua p[ar]tes me ad
 alig[ua] p[er] nuro dist[ans], et p[ar]tes Angeli ad d[ic]tu[m], ad q[ui] crept amo-
 re imp[er]ans abite e[st] iusta totas, q[ui] d[ic]ebant ut ma[gn]a quaz[is]
 e[st] esse illi p[er] bene p[ar]tes, et ut Angulus quaz[is] e[st] esse d[ic]tu[m] p[er]
 uipere. Nota dal' d[ic]tio[n]e p[er] totus inepicaz[is] e[st] hanc rane, q[ui] exo
 q[ui] p[ar]tes e[st] sup[er]flua minime sequit[ur] in place q[ui] d[ic]tu[m] illi p[ar]
 ducat.

404

Ut n[on]te impleret hoc philofico p[ro]loquio: pruma e[st] p[ar]
a, que n[on] redit ad acty ex quo aliqui d[ic]tendunt pruma
 p[ar]tenda e[st] in ma[gn]a celestis p[ar]tes ad p[ar]tes sublunares quaz[is] q[ui]
 talis ma[gn]a e[st] hainura, ad uerte p[ro]loquy ad p[ar]tes inligi ta
 ut pruma, et tota in p[ar]tes, que d[ic]t[ur]e totis mag[is] q[ui] redit ad
 acty, q[ui] ap[ud] o[mn]i p[ar]tes e[st] p[ar]tes ad plura, que remanebant p[ar]
 lig[ua] et mag[is] p[ar]tendunt et talis p[ar]tes in o[mn]i p[ar]tes pruma, et di
 o[mn]i n[on]e. Siliu[m] ma[gn]a e[st] ex r[ati]o[n]e ber p[ar]tes ad plures p[ar]tes, quas
 n[on] e[st] receptura q[ui] talis p[ar]tes pruma in illa in. et iusta totis

ma celestis hoc potest ad aliquid suum dicitur, et quod nunquam habet, et Angelus ad beatum, quod nunquam habet, quod apud illos tales potest frustra inesse, sicut plura sunt alia.

435

Proquibus illy dicitur est ex Aristotele libro de celo cap. 4. textu. Et licet dicitur dicat P. Didacus Pius de Montoria de scia disp. 4. v. 10. et intelligendum est ita, quod frustra supra, que ad reducat ad aliquid actus ex se, adque est potest in se potest non reducat ad oes, ut videtur exemplum potest. Sancti, et alia, que videtur non potest apud in se, Montoria, et sic potest intelligi quod frustra non potest ex se potest capacitatem in se non potest reduci ad actus in se que oblatio accidentalium superveniens ad actus reduci requirit, magis magis quibus exemplum videtur, Montoria, et Genava in empiria lib. 2. v. 1. in se potest in se, et sic potest magis celestis ad aliquid actus adque est potest reducat cy recipiat suum celestem, et licet non reducat ad actus recipiendi potest subalternas non potest ex se in se, et sic potest celestem accidentia lib. superveniens in se potest illius frustra non est.

436

Et judicantis esse de se, et sic potest in se magis hoc ma celestem, que actus suum celestem, quod beatum potest velinquit in se non actus, et sic celestem in se actus non potest in se magis ad se ipsa, non potest magis ad alia, quod potestitas magis ad unum suum in actus potest diversa: quod magis non potest in se magis ad alia suum. Ipat. Ma subalternas nara ma in se est acceptura et serviet varietate suum in univento, ma non celestem nara non est serviet se in univento, et sic potest una non potest recipere suum alius: quod magis potest in se diversa est.

Magis potest Deus creator univenti, cum potest potest et sic potest videtur deest creare ma, quod quod potest creator, et Deus

videmur magis informati per celestem nunquam esse virtutem suam sublimioribus
 et de solo mundo potest creare magis illi per proportionem nisi per celestem
 hunc creando magis natura sua insinuat ad per celestem, et illis per sub-
 limioribus. Ad arguendum de mari cum probare, non mirum, et primum in-
 centum cuius solitas manifeste apparet etiam apud totos in ma sublimi-
 oribus, quod notavimus in apud illos idem realiter cum per receptiva per
 hunc, unde realiter eadem est per receptiva per lapideis, equis, et reliquisque
 et quod magis per equi cum nuda per relinquit in illa in actua-
 ta per equi actuat per magis ad eos illas per, quas recipere potest
 per quod est apud totos una per non per actuate per ad alias.

497

Hoc accidit in

per celestem, que actuat, et operatur per magis ad per sublimiores, quod actu-
 at, et operatur per receptivum magis que eadem realiter est ad per celestem, et in-
 ducit, cum nuda per receptiva magis realiter a magis dicitur ut
 primum a 500 quod in illa est ma celestem hunc per per, que per celestem
 hunc actuat, aducit in hoc per ad alias per, quod per ad per celestem
 realiter est per ad alias per, quod tunc per unum per magis ad per al-
 ium per eundem corporis celestem, et est per magis hunc ad aliam per
 hunc nudo dicitur, in quod idem potest operari ut illis arguendum ab eo dubio re-
 ponderent.

498

Ad operantem non magis de institutione, et operante ad istas

per celestem, et ad istas per sublimiores, Equia operante loquitur ali-
 oquin est ad rem; ad operantem deo magis, ~~et magis operante~~
 et omisso nullo minus, minus non; si ma celestem habuit prius per a-
 que eundem operantem cum aqua sublimioribus omnino sentia
 per hunc fluxu superius minus et quod Deus videat magis celestem nunquam esse virtutem
 suam sublimioribus. sed hoc omisso aducit quod creat magis natura sua
 insinuat, et dicitur hunc per sublimioribus, et hunc per celestem creat Deus

mg vnusq; proportionatq; qd ma proportionata per e ma cy virtute ad illu¹⁰¹
vnū Deū creats mas cy virtute ad pas celestes, et sublimares,
creat mg proportionatq; vnusq; et nō nata sua inspiratq; et attracta
ad vltg aliquo ex illis ad quos tractat pōnēz cy illis.

500

Quid dicitur per

et qd pmo, et nobis p̄tia d'apert P. Suarez, et qd p̄pōnimus §
426, ad illud respondēdu vidēdu, qd ex eo qd ma celesti sit eūsdē
sp̄ci cy sublimariū sit erig capax alicuy p̄pōnēz illi sub
limariū, careat illi, p̄pōnēz illi beat, et qd illa apertat ma
que mg apertare p̄pōnēz a § 326; id qd addit illi qd hoc sit ma
nis comprēhēnē digno. hoc p̄pōnēz nō; hoc, et aliq; amplius, id;
et nō vltimū qd subijcet illi qd sequat; ex eo qd ma celesti sit
eūsdē sp̄ci cy sublimariū qd celi sint comprēhēnē, idēdu,
qd ut aliq; corpus sit comprēhēnē ma illius d'beat eē capax
alicuy p̄pōnēz illi careat p̄pōnēz illi beat, et illg apertare;
at hoc nō sup̄t ut aliq; tōny comprēhēnē sit, et dicat.

501

Hoc certū dicitur

et t'imp̄p̄nē P. Suarez; ipse e tenet, qd ma vnusq; p̄ti cuius
libet corponis celesti e esse capax p̄t alius p̄ti eūsdē cor
ponis, vnū hēbit carens illius, et apertit ad illg, cy videt p̄ti
ca vad, ut p̄pōnēz ex a apertat p̄pōnēz, quib; hē, quib; aliq; erig hēre
p̄t; et t' nē p̄ illa comprēhēnē ap. p̄pōnēz; p̄pōnēz ipse idē tenet
eadē dignatōne et m̄p̄p̄ice nē p̄ nūc 66 qd imma celesti e qua
ntitas eūsdē sp̄ci cy quantitate m̄e sublimariū, et sit quanti
tas huius sit comprēhēnē eadē d'p̄pōnēz p̄t e rone nū
vnā p̄ d'vidi ad alia, quantitas m̄e celesti, et hē
mo e indēnē, et in comprēhēnē, et vna p̄ ad alia d'p̄
p̄nēz, et d'vidi p̄t.

502 Tandem hoc res debent. Idea in materia universaliter creatae et
Christi Domini, quae ex se capaces et aliam partem, per rationem illam
autem, partem illam, et aperitur ad illam, et per nos, cor per
Beatorum, nec Christi Domini corruptivitate naturalis, videtur esse
neque; unde licet quod corruptivitate debeat bene in se capace, partem
autem, quae beat casea, et partem illam, et illas
aperat in se, videtur tale in se bene ut corpus ab se corrup-
tivitate dicat, ut in exemplis potest videri. Aliud amplius ut sit
corruptivitate naturalis, si licet de se agens naturalis, quod sit virtus
sua a tali materia per expellere, et sic videtur ap. P. hanc quod ma-
teriam celi licet eius materia sit capace per aliam partem, si sit corrup-
tivitate, quod videtur agens potest inducere in illa per aliam partem.

503 - Supra in
corruptivitate cetera, quae non dependimus, dispositionibus naturalis est agens
potest expellere materia per cetera, quae dependunt naturalis, indestin-
civiles, unde quod hoc in parte potest, et quod hoc requirit, et co-
rpus corruptivitate sit, in se licet celi sitent materia capace partem aliam
autem hanc rationem, et partem illam, et aperitur ad illas ad se corrup-
tivitate non sit; dicit, unde quod hoc in parte potest, et est illi qui de-
pendunt cetera et in corruptivitate, non vident in capite corruptivitate,
unde potest quod in corruptivitate sit, et quod agens naturalis non potest
per cetera expellere, et non inducere in se.

504

P. Hieronymus perinde
hoc tractat in epistola lib. 3. exensatione 13. n. 8. mo. de se exp-
onens quod cetera et in corruptivitate, licet materia capace aliam partem
non dependunt, dicunt aliqui hoc potest esse quod cetera non
hanc dispositiones accidentales per se, quae, et si agens naturalis
in illis hanc qualitates inducere, non expellere per cetera, nec

illud d'istauerent, q' p'ra ubitali n' d'istauer' nisi mia d'istauer' ¹⁰⁸
maxy d'ipony. Dicunt aliqui hoc p'uenit ex eo q' d'ipones celo-
ry n' sint d'ie qualitat' elementalib', et sublanaxib', unde l'it
ap'ensia mas qualites inducerent n' ponerent v'ling' d'ipony,
ad mas p'as, nec p'p'ete' expelerent, q' v'irma d'ipony ad d'
mone' p'ra n' e' s'ly calor et octo v'q', d'istauo v'ltime d'ip'o
ponit p'ra habite, et cy n' d'istaueret v'ling' d'ipony p'ra celicy
n' l'it illis ma'ia, v'ling' d'ipony n' poneretur, nec p'p' d'istau-
erent, quis mag' p'auilis visus p'it p' suase.

109 Alii tenent hoc q'
venire ex eo q' d'ipones celo'ry n' oino inuisibiles ab ap'ensib'
nalib', h'ent q' t'at' v'q' rescriptio' ut d'ib' resistant, et a nu-
lo superari possint, nec ideo d'icunt, h'ent'q' rescriptio' inf'iq',
q' quantitas cui'libet quanti ad p'enerand' remittit et o' oim
restric'io' inf'iq' n' h'et. Ap' alios hoc p'uenit ex qualite qua-
da' nali exacta ap'is celo'ry, que in reliquis p'ra' n' p'rauit
alib' s'ibi e' qualite' p'p'ug' corpora Beator' redunt' impos-
sibilia, que h'ent' repug' naly cy o' al' r'eaone d'istauer' n' n'
q'poni, h'et cy lumine, et p'p'et' d' v'isibilib' a p'ositas
reser.

110 Tandem dicunt alii hoc p'uenit ex eo q' d'ipones celi
saler' d'nt, et ita adhaerant ipi, ut sel' h'aita p'osione p'
clueant ad in' al'is, d'icunt' et h'ae ite' actio'ne, et p'one
q' n'ing' al'iq' impediente, q' al'ec' int'roducant' p'roducan-
t' aut p'ant' ad in' que o'no h' p'p'at'ica sel' ex'iste-
ns in h'umanite' c' h'ist'ri, et v'is' creat' in int' Beator'z
tales n', ut ex naxa rei nequeant a m'is p'p'at'is, nec illud p'it
int'roduci, q' al'iq' p'ant' aut efiant. H'ic mus insinuat ad d'ib' d'o

De celo una unica purus & laeq & fendi a Phenao loco siato di
cente illy ee nevenis & familiares.

500

Ex his videtur nisi nuly dependo ad

presens q. rar e ostendit, qd ut aliq corpus in corruptibile plus
requirit, quq qd ma illius in capax aliaru partu negatoz, et priv
aone illary habeat, et illy apertat, qd a § SOL. fecimus; requirit pre
terea, qd agens naly possit expellere eius part, et cymuly pit esse
lere part celi a ma supra eius in corruptibile, ex quacyq; ex dicit
tis mis nec in part possunt in dicit celi dicit ma eiusde, qd dicit
cy subdunary capax aliaru partu habeat negatoz, et privao
ne illary, et illas apertate adue in corruptibile, qd agens naly
possit eoy part expellere part aliq ex dicit capax.

501

In talibus custodia

De Formis qd. Et de veritate carolus in corpore commentatione: n e ali
qua part parta in natura ubi n respondeat activa: qd si ma celi ter
part part receptus aliaru partu aliqua part activa, et agens eius
qd pit in illy inducere ma part: qd dignus vq; a platus introducer in q
celis naly part, et dicitur aliq, qd celi n exunt naly in corrupti
biles qd supenit. Coz probat; naly agens naly naly a platus ne
bro capax part naly in illo naly part, dignus vq; e agens naly
naly part naly ma part, et ma celesti e capax recipendi part qd
naly: qd dignus a platus ma naly part naly in illy, et c.

502

Ad instam

naly dicitur, dicitur coez: aliqua part activa, et agens eius, qd
pit in illy inducere naly part inducere coez part receptio naly
ma part recipere part, dicitur; alio mo, no cog part, et eodq mo dicitur
vq; e dicitur naly, ma qd. ex eo qd ma celesti pit naly recipere
part naly part, sequit qd pit agens naly in illy inducere part

sublunare, at inductione correspondens receptioni, qua materia per sub²⁰³
lunare recipere potest; ut patet in a 8480 per, quod materia celestis per
ad aliam partem esse potest ad recipiendas alias partes in sensu divino
precedens per celestem, non vero in sensu proprio procedente.

510

Unde potest
activa, quae correspondet in agentibus naturalibus ad inducendum app
as in materia celesti non in sensu proprio procedente talis per. In
sensu divino a tali procedat ad inducendum nihil per se, scilicet
nihil in se non procedit in materia per celestem, et haec potest in qualibet
agentibus naturalibus dicitur, quod libet quod si operatur materia celesti in circumsta
ntiis, in quibus talis per se non habet suam partem in illis inducere, unde
potest, quae haec materia celesti ad recipiendum quod aliam partem correspondet
potest activa ut D. Thomas docet correspondere dicitur. nec esset
dicitur potest dicitur in quolibet agentibus naturalibus, sequitur agentibus naturalibus
non vero potest dicitur dicitur.

511

Ratio, quod ut patet dicitur dicitur re
spondeat, quod potest inducere suam partem in materia celesti ad preterit
in materia celesti, non in sensu proprio procedente illius, et cum in
non potest, et dicitur in sensu divino a tali procedat, unde non potest dicitur
dicitur, nec in illud suam partem inducere. hinc ab his, quod
aon, dicitur materia; agentibus naturalibus in se, operatur subro capat
non habent impedire ad partem suam naturalibus dicitur, id est, hinc impedire
ad partem, non materia, et materia in 2° sensu, non in 1°; et non materia; agentibus
natura operatur subro alium capat, inducet suam partem in materia dicitur
impedire ad illas in inducere, non vero non impedire dicitur.

512

Patet in adam
ante vero cuius materia est capax ignis, et a tamen ignis non inducit
inducit in illis ignis, quod eius dicitur potest in impedire non vero ignis in materia

ducit, et ex parte celestis, et per se validissima, et per alio
caput exponit ad 504 ut impediret ut agens inducat suas gras
ad prentig illius in se e quod sit ignis in terra per celestem, quod
se capax e parte ignis, et laxet in inducere in illis, sed per igni
nis, nec celestem ex parte poterit. Nota haec instas, qua quod magis
vnt? et se feleber, qui in quibuslibet, et in omni, et in philoie et in
adventaria vagari, quod ma celestem e capax alius parte salte
nuno dicitur, quod est agens male quod sit illis inducere, et in quod
celos et truce.

513 Instas iners quod agens male per inducere magis
in magis celestem in sensu diviso a presentencia parte celestem e quod
per inducere illis in circumstantiis in quod non sit in ma parte ce
lestis, hoc e non diximus et 512; et tales circumstantie in potes
11, quod ad hoc requirebat, quod est potes amiser parte celestem, et
hoc e in potes: quod in nullis circumstantiis pot agens male in
ducere suas gras in magis celestem: quod nec ma celestem habet per ad alia
part. In parte in circumstantiis in quod e in potes actus 2. in in potes
actus 1. sive pot ad 24, et quod ma e in parte in amibili cel
esti in potes receptio parte amibili: quod.

514 Ad instas na masi, si que
nunc; et tales circumstantie extinca, et ex parte, quod ma sit cy parte ce
lesti in potes 11, sed; in se, et in tra in omnia, et sub unta, quod in
hoc sensu, et in ex parte quod ma habet per celestem, et deni circum
stantia in quod illis in potes magis e quod est ma parte celestem, et cy hoc
supponat in potes in se ex parte quod talis per habet ex minae ex em
pone in potes in illis circumstantie, et ideo diximus in potes e quod
habet per alig in sensu in potes presentencia parte celestem, et in tra in
nula facta suppone in in potes, et in potes circumstantie, in quod ma
in celestem in potes.

493 Ratio huius - e. q. q. ma beat p. celestis d. ingensq. illi ¹¹⁰
p.uit, potuit q. antea alig. habuisse et prima reu. habuit.
p.aque, v. ind. inu. p.oides, u. circumstantia ing. b. in. p.
celesti e. et pluri. b. casu. p. l. d. i. d. e. v. e. t. p. o. c. d. u. i. q. f.
l. i. t. s. e. l. h. a. i. t. a. p. q. q. h. e. t. e. r. e. t. i. n. e. e. e. t. e. x. e. m. p. t. e. i. m. p. o. s. i. b. i. l. e.
s. i. t. q. d. n. d. e. a. t. i. l. l. g. e. n. t. i. n. e. e. p. o. i. t. e. s. u. r. i. c. u. m. s. t. a. n. t. i. a. i. n. g. b. i. l. l. y.
n. d. e. a. t. q. d. p. o. t. u. i. t. e. e. o. y. o. l. i. a. n. u. r. o. d. i. t. a. s. i. l. l. y. l. i. t. i. n. s. e. n. t. i. a.
p. o. t. u. i. t. s. e. l. s. e. p. t. o. l. i. b. R. a. n. g. e. l. o. a. m. a. r. e. i. m. p. o. s. i. b. i. l. e. s. i. t. e. x. t. i. n. e. e.
e. t. e. x. e. m. p. t. e. h. e. r. e. o. d. i. y. s. i. n. c. a. i. d. e. y. s. t. o. y. e. t. q. d. s. i. t. i. n. e. i. l. l. o. a. m. a. r. e.
i. n. i. n. t. i. n. e. e. p. o. i. t. e. s. u. r. i. c. u. m. s. t. a. n. t. i. a. i. n. g. b. h. e. a. t. o. d. i. y. e. t. s. i. n. e.
n. e. a. m. a. r. e. q. d. p. o. t. u. i. t. i. l. l. u. d. h. e. r. e. s. i. c. i. m. p. l. u. r. i. b. a. l. i. s.

494
C. y. a. n. t. q. i. l. l. e.
c. i. r. c. u. m. s. t. a. n. t. i. a. i. n. t. i. n. e. e. p. o. i. t. e. s. i. n. t. l. i. t. s. i. n. t. e. x. t. i. n. e. e. e. t. e. x. e. m. p. t. e.
i. m. p. o. s. i. b. i. l. e. s. d. a. t. i. n. a. g. e. n. t. i. b. n. a. l. i. b. v. i. a. n. s. e. t. p. i. l. l. i. n. a. s. p. a. r.
i. n. d. u. c. a. t. e. t. i. n. a. c. a. p. a. c. i. t. a. s. v. i. l. l. a. s. r. e. c. i. p. i. a. t. l. i. t. a. m. i. n. i. o. p. a.
c. e. l. e. s. t. i. i. m. p. o. s. i. b. i. l. i. s. i. t. s. t. q. d. p. a. e. s. t. r. u. c. t. a. i. n. t. i. n. e. e. p. o. t. u. i. t.
i. n. m. a. n. e. t. l. i. t. s. i. t. e. x. t. i. n. e. e. e. t. e. x. e. m. p. t. e. i. m. p. o. s. i. b. i. l. i. d. a. t. v. i.
a. n. s. i. n. a. g. e. n. t. i. b. a. d. i. l. l. y. i. n. m. a. i. n. d. u. c. e. n. d. y. e. t. c. a. p. a. c. i. t. a. t. y.
i. n. m. a. v. i. l. l. y. r. e. c. i. p. i. a. t. l. i. t. r. a. p. t. u. s. i. m. p. o. s. i. b. i. l. i. s. i. t. y. d. e. t.
o. d. i. o. r. e. s. p. e. c. t. u. R. a. n. g. e. l. i. e. t. d. i. n. a. r. e. s. p. e. c. t. u. p. a. n. u. r. o. d. i. t. a. s.
a. d. p. r. a. d. i. c. a. n. d. y. d. i. s. q. u. o. m. a. n. e. t. i. n. c. i. r. c. u. m. s. t. a. n. t. i. a. s. i. n. g. b. e. i. m. p.
o. s. i. b. i. l. i. r. e. c. e. p. t. i. o. p. a. a. m. i. d. i. l. l. i. e. i. m. p. o. s. i. b. i. l. i. p. o. a. a. d. i. l. l. y.
r. e. c. i. p. i. e. n. d. y. r. e. c. e. p. t. i. o. n. e. q. u. e. i. s. e. e. x. c. e. s. s. a. t. i. n. a. l. i. u.
c. i. r. c. u. m. s. t. a. n. t. i. a. s. i. d. o. q. u. e. i. s. t. e. x. e. m. p. t. e. i. n. a. l. i. u. r. o. m. a. i. n. a. t. a.
e. m.

50 Eod. mo. d. i. c. t. u. s. u. b. t. r. u. n. t. y. p. a. d. i. c. i. n. c. i. r. c. u. m. s. t. a. n. t. i. a. s. i. n. g. b. e. i. m. p. o. s. i. b. i. l. i. s. a. c. t. u. s. 2. u. e. i. m. p. o. s. i. b. i. l. i. s. a. c. t. u. s. 3. i. n. e. p. o. a. a. d. i. l. l. y. e. x. c. e. s. s. e. n. d. i. n. i. l. l. i. s. i. d. o. e. x. c. e. s. s. e. n. d. y. i. n. a. l. i. u. r. n. o. p. a. r. e. t. e. t. s. a. m. i. n. i. c. o. e. n. s. d. a. t. a.

ditione accipiendae in Angelo bene amari, et in ma bene per
 potest obno dari, qd incircumstans, inq; Angelus bene amari impossibile
 e qd beat odij circa vtz obij iusta totas, et incircumstans inq;
 ma bene vtz per impossibile e qd beat alig nudo ditz; hie actz qd se
 quit e qd impossibile sit in Angelo poa ad bendy odij in illis ci
 cumstans, et qd impossibile sit in ma poa ad tribendy alig pax
 in illis circumstans, id vo qd in illis circumstans Angelus beat per
 ad bendy odij in aliis circumstans, et qd ma id beat. in illis ci
 cumstans poa ad bendy per nudo ditz in aliis circumstans. idz
 et no dicimus in ma bene per celestz in amiblz pax m
 ultotiz reperira.

Sis Quinty fundamty qd per vob notabiliz aliaz
 excedunt in pfect^{ione} sequens e ordinari nax, vt requirant p
 fectus subty, quz illa, quz inf^{er} vob notabiliz excedunt; et
 plures per, ceteres vq; per imp^{er}ioriz, per p^{er}ip^{er}uoz amuz,
 vt solis, lune, vtz notabiliz excedunt sublunares, vtz vob
 venes: qd sequens e qd taliz illa requirant pfectus subty: qd
 pfectioz mg: qd ma v aliqua vtz vtz corporz celestiz difert p
 esipice a ma v corporz sublunarij. Max per; ar semel nax d
 an asp^{er} pates, que a hax vob notabiliz excedunt nobilitate
 requirunt max sic an cap^{er} p^{er}ia ad domy regio nobilitate
 mg requirant, quz ad reliquas: qd

Sis Ipat; ma v celestis e^{er} eius de
 p^{er}entiz sublunarij, et perer per sublunare, recipere cap^{er} p^{er} que
 vt recipi in ma sit p^{er} p^{er}ty, et pfectio illius; ma celestis vob
 p^{er}entiz sublunarij impediunt p^{er} p^{er}ty ma p^{er} p^{er}ty, qd bene impediunt p^{er} p^{er}ty
 p^{er}entiz sublunarij. Ad argu^{er} digno max; qd per v requir^{er} vt requir^{er}
 inat pfectus subty, qd pfectus sit entitative, et none nisi quz illa

* ad p^{er} sublunarij
 ares, que p^{er} p^{er}ty
 or in p^{er} p^{er}ty
 p^{er} p^{er}ty

Et, no; qd perfectius sit ratione perfectionis disponi, idemque et ad mixtum
no cog. ad maius prout dicitur ergo maius, an emulat in aliis naturas,
no; in aliis, idem maius, et ad mixtum, no cog.

320

Aut idemulat naturam
in omnibus, natura enim sua opera operatur ex partibus sub-
stantialibus in se, non vero aliis, unde si haec ad opposita
alia notabiliter excedensia requirat novitiorum materia,
qd falsum est, cum plura assepta si notabiliter excedensia
ex eadem materia existat, non sequitur, quod natura et ad
formas notabiliter in perfectione alias excedensia subiacet
ei, et materiae entitative perfectionem requirat, et quidem
hoc apud omnes verum dicitur esse; qd anima rationalis
notabiliter in perfectione excedit supra lapides, aut supra
et sic aliae sublimiores notabiliter in perfectione excedunt
alias, et non naturali pro illi requirat subiectum
materiae perfectionis ratione dispositionum, qd perfec-
tiones dispositiones requirit ad formas perfectionis, quod
ad imperfectionem non requirit materiae entitative per-
fectionem ad illos.

321

Nunc si omittamus, qd per se tales alias in
perfectione notabiliter excedant sequitur, qd illos nu-
berum perfectius ratione dispositionum, sive perfectiones dis-
positiones requirant, non vero qd requirat materia ent-
itative, et ratione sui perfectionis, et sequens distincta
specificis ab aliis; ad operum vera maiorem, dirigitur
minorem; implicat habere impedimentum per se
sua perfectionis, alicuius non operum
per aliam perfectionem, omittit; si operum vero minorem;

patet in materia adamantini uq, et corporum Beatorum
que habent impedimentum ad alias formas, que perfe-
ctiones illarum sunt, et non implicat cum sit impedimentum
ad omnes suas perfectiones, et aliquas habeant, et quia illi
impedimentum alicuius speciei perfectionis formamque
habent.

522. Sextum fundamentum Summi ex auctoritate,
Philosophus et cy pluribus in 1° principio presigunt et de generatione cap.
6° et 10° metaphisice cap. 1° adeo clare indicat celum non habere
eas materias eiusdem speciei cy sublunari; ut Doctor
Iuanes disp. 13 metaphisice sectione 1^a numero 7° non duo in
venit pro se, qd hec est sine dubio sententia Arist. simi-
lium Dibus Thomas questione 66 articulo 1° ubi late dubium
hoc tractat id est articulo, et rationibus firmat materiam celo-
rum non esse eiusdem speciei cy materia sublunari, scilicet
ut qd, que in corpore diversat: et sic non est eadem materia
corporum celestium, et elementorum, nisi per analogiam. idem
alii sancti Patres tradunt, dicendum qd materiam celestem
non esse eadem speciem cy sublunari, et ab illa specie diffe-
re:

523. Quod attinet ad Aristotelem dicendum est cy per obiecto in materia uni-
ca & celo punto 1° qd in hac re Aristotelis sententiam
non habendum, et erant enim in hac materia existimant
ans celus a parte antea, a parte post survive ab exe-
ano creatas, et etiam cy sic Deus natura esse interp-
ora a Deo factas credendum proponat, cy enim 19 cupit 1° qd
Diving oportuit fuerit. Aristoteles non magni habet circa
celos auctoritatem eius. Auctoritate D. Thomae, Auctoritate D. August.

tinus, Anselmus, Hieronimus sponant, ait enim Augustinus ¹²⁰
libro 1° de mirabilibus rebus p^{ri}mo capite 1° ex in sui ma-
teria, quae ipse prius ex nihilo didit. ceterum visibilis, et
invisibilis, hoc est sensibile, et insensibile intellectua-
rum, et intellectum eademque (quae materia dicitur) speciem
multiformes dividit, quod et libri generis auctoritas firmat per
repleta dierum alternatione, species fuisse materialis.

524 De P. Anselmo
dispositio philosophica 124 subreptione 2^a numero 169 respectu
libri hunc et indignum Augustinus veicit a Beato Thoma,
audiat eundem Iohannes Aquatinus libro 1° de Moribus
toto capite 1° ex plantae materiae in principio creatae ad
vocari celi, et terrae, quod celi erat, in futurum esse celi, et
terrae. Celi futurum erat a novo, et quod ad substantiam naturae
celi inscribitur postea factum, ut ipse testatur Augustinus
vera autem erat futura, quod ad omnia ut explet D. Thom-
as ubi dicit 3° 3° habebat enim pars terrae et ex ipso Augu-
stino ostendemus, quod nota indices Augustinus docere
materiae per aliquid tempus existit sine forma.

525 Anselmus docet
idem dicit materiae caelestis receptivae esse formam sub luna-
rium, et esse eiusdem speciei ac illa. libro 1° de Imaginacione mu-
ndi cap. 35 ait quod. Celus firmamentum dicitur eo quod sit inter me-
dias aquas firmamentum hoc est pra natura aquarum
et aquarum; stellis undique versis ornatus esse a quo instat Gladi-
vei, in ochristali solidatus, unde firmamentum appellatur. idem
Hieronymus ait quod epistola 83 cap. 3° firmamentum. ex
quibus sonant vocabulis, et aquae, quae super celum in laudes

Dei separant unde et in Ecclesiæ perfecta christolgy supra
Cherubim videt extensus, idē space, et ditione aque. docent
clarissime hi materig celestę habuisse prius formę aque, et
sequens eē receptivę aliarum formarum, et eivsdę speciei cu
sublunari; eorū autoritas auctoritē Divi Thomę opponat.

526

Atanto Pa

toze nō diceretur minime astingemus erga affectu erga sanctę
Doctoz nō obligare aliqua ab illo tuncq; nō diceretur diceretur hic
ut et hoc agnoscat, ergo q; sanctus Doctor in hac questione doc-
uit. verū nō existimo solis eū scripturarū libris, quib; Caro
misi aplant didici tunc timore honorę q; sperare apelant ut
muly eorū auctoz scribendo aliquid esse firmimū credat...
valios atq; ita lego ut quę taliter sanctorū doctrina q; prestat
nō ideo verū putę, q; ipsi ita senserunt, et q; mihi, et per alios
doctoz canonicos, et p̄vili ratione, q; a vero nō abhorreat
persuadere ponerunt. verbo nō Divi Augustini ep̄stola ad
an ab ipso Divo Thoma l'pate q; articulo 6° ut nos doce-
at. quo mo doctoz sequendi sint. et cu ratio in consp̄ivi-
litate celoz, que a Divo Thoma ap̄imat ad me diversi-
tate specificę id mihi nō persuadear, q; ipse docet verū nō repu-
no; auctoritē aliorū Patrum auctoritē plurimū, quę afferant Del-
Rey, Laney, Connely, et Inibairenses ritā obiant.

Sectio 5^a

De veritate materie existentis
cu; possibili.

527 Materig primę existentę nō habere unitatē nume-
ricę cu; possibili certo certius ē, q; illa existit, non vero po-
sibilis, que sup̄ponitur non existare vult si vtra que est

eamdem numeram, et inter se haberent unitatem numeram
 eam, eadem numero entitas est existens, et non est
 existens, quod implicatorium est; Praeterea haberet unita-
 tem genericam cum illa diximus, et probabimus a 842
 uno dubio solum est antemateria et existens habeat
 unitatem specificam cum qualibet materia possibili. Et
 possibile materia cum qua tantum habeat unitatem generi-
 cam, et non specificam, quia ab illa specie dixerat Renatus
 Descartes parte 2a philosophiae numeram et apud P. Dion
 disputatione 2a de celo 117, et aliqui cum P. Rubio libro
 1o philosophiae questione 6a dicunt omni existens habere
 unitatem specificam cum qualibet possibili, adeo et repugnet
 materia aliqua specie distincta ab existente.

928

Thoria sente-
 ntia affirmativa assuetis possibilis materiam, cum qua est
 existens solum habeat unitatem genericam, et quia specie di-
 ferat immensissima est cum existens Doctore disputatione 13
 metaphysice 114 a numero 8, Fluctuato disputatione
 115a Ariada disputatione 2a physice 117 sub 1o articulo
 de materia 2a physice puncto 2, Dion disputatione 10 physice
 114, et omni Resensio quibus dico 1, possibile est
 materia et distincta in specie ab existente, et sequens
 materia existens non habet unitatem specificam cum qualibet
 possibile; hoc probat ex eo quod nulla tenet distinctio, aut rep-
 ugnantia in materiis, que in se, et ab existente specie
 differant nomine aliquorum praetorum, per que distinguantur
 et possibile materia, que in se, et ab existente specie di-
 ferant, coa inveniunt, et ante conclusionem arguuntur assueti.

Multiplex autem potest positivitas materiae quae
 inter se, et abessistenti specie differant, & positivitate cuiuslibet
 sensus agere longum est, ad asensum & asensum, et verificandum.
 Dico & positivitas est materia receptiva totius formae alicuius
 totius speciei & equi. in materia inter se, et abessistente specie
 dicitur eam positivitate probat ex eo quod tales materiae nu-
 lo dicant, aut involvant contradictionem, quod solutione ar-
 gumentorum ostendimus materiae spirituales praeter, quod
 ordinatione citata ad 310 nostram praescribit, nihil autem
dicant & materia spirituali, aut & ipso eusa.

In primo
 asensum opponit & Ratio; materia & est prope nihil, & summe
 potentialitatis, & imperfectionis, & implicat alia distincta speciei.
 Ratio requiritur, quod illa est perfectio, & imperfectione hae: & si
 non potest esse, quod si hae prope nihil, & summe imperfectionis supra
 illa alia imperfectione esse requirit. si illa igitur est materia hae
 hae & hae esse prope nihil, & summe imperfectionis, quod illa pot-
 ivilis non haberet cum perfectione superioris. Firmatur & quae cum
 quod forma positivitas ex cogitent, & informabunt amiribilibus, &
 in amiribilibus subry; si illa exigent materiae, sicut materiae celest-
 4; si illa sicut materiae sublimari: quod non est una materiae
 specie differant, et inter se, et abessistenti. Firmatur & quae
 cum materia capax & variari qualitari & hae esse cap-
 ax omni formam: quod non est una specie differenti. esse
 coram lo hae potest ad amiribilibus enfermedu & P.
 Juan Medina, y murio heber alas seis & latari dia 22 El
 Mes & Noviembre El año & 1574; lo acabe el dia & 1.º An-
 dres Arimo & dicho mes,

931 Ad arguēdū dī quo dicitur; ma ē ppe nīl, et nūc pcedit, et imp-
ctōnū sparative ad alias nūtas, quē nōtra genus ma dicitur, qd
aparative ad nūtas, quē sūt in tra genus ma dicitur, scilicet ma dicitur,
nō dicitur; ma dicitur nō ē nūc p pcedōnū talit, ut nūla alia entitas
inspectōn dānī pūit ē q nūta, et ideo illa inspectōn ē accidens
sōly dī ppe nīl nūc inspectōnū et ens inspectōnū sparative
ad alias nūtas, quē ma dicitur n. hinc sōly sequit qd quēcūqū
ma pōnēt dicitur ē inspectōn quolibet alia nūta, quē ma
dicitur cy hoc in opīme pōnēt qd int, i pias ma pū dānī unq
inspectōn alia.

932 Ex pōt hoc inviventi ve betativo qd viventi
inspectōnū sparative sibi avivens se nitibz, et vob, et hīc
sequit qd qd sū vivens pure ve betativo dicitur ē inspectōn
quolibet alio viventi sensitivo et vob cy quo m
stat qd int vivensia ve betativa unq pūit ē pfectius, aut
inīnas inspectōnū alio. sily in ma qd iudico pcedit ad
Rubro lre, hīc videt admītere nūc ceteris ē dīverse sp.
esūt et pfectōnū nūlunari, et ma ē ma dicitur qd hīc nī ppe
nīl, et nūc inspectōnū sōly ē intelligendū sparative ad
alias nūtas quē nō n ma, vō vō talit, qd nō pūit dānī unq ma
quē nī pfectōn alia; et hoc, omīo, qd ē ppe nīl, et insp-
ctōnū, dicitur intelligi dicitur ma, et nō sōly dī existenti dī qua
sōly pūit dīcī illud dī bene intelligi.

933 Hīc neganda ē coa, ad cuius
pōnē dīcendū ē unq; nō pōt amī, et admīti nūc p-
vīl, et quē sū pfectōn, et quē nī inspectōn existenti;
ad omīū qd pūit impōnē pater est inīmīe dīcī. Ad p-
pōnē nī ma nī, pūit nānī mī; qd lī illa pūit aviventi

celasti, & ut tunc non in eo alia amibilia, alia inamibilia
inparent subdy, hoc in nō dū, q̄ p̄t petere subdy, & mag
d̄mag, q̄q̄ nō peteant p̄t & factis existens, ut sit
accidensia oīa veniant in eo q̄ inparent amibilia, ut
dy, & illi in beneant in dant int̄, accidensia aliqua que
d̄mag subdy exigunt stalia u vitalia, que r̄q̄q̄ subdy
r̄y p̄ncipij exigunt, & in alio recipi requirent.

954

Prerog
omniū om̄, & nani coa, q̄ stat q̄ p̄t nō exigant mas
spesē ditas, & q̄ m̄e int̄ se spesē d̄quanti, si ma &
facto existens nō exigat p̄t spesē d̄itas n̄e, & exigat
f̄t r̄at̄ q̄ p̄t sit spesē nō d̄quanti, & in p̄t int̄ se
spesē d̄quanti, & h̄et una p̄ta, p̄que alia d̄ d̄ d̄ d̄
p̄t in acc̄e p̄t in materiā illis que d̄quanti, spesē, p̄t
a h̄et p̄ta, p̄que alia nō d̄ d̄ d̄, sit h̄o ap̄t n̄ exigent̄.
Ad d̄ p̄ta om̄is anti, cuius falsitas stabit existens ut
quorū d̄ d̄ d̄ d̄, nō cog, sit. ex eo q̄ ma sit receptiva p̄t
y quany alia nō ē receptiva in p̄t spesē illas mas, ut
se d̄ d̄, at p̄t stare d̄
onat receptiva ex ay d̄ p̄ta.

955

It sit ex eo q̄ una entitate
at p̄ta alia, que nō h̄et alia in p̄t ab illa spesē d̄
qui, at p̄t ē spesē d̄ d̄ sit ut maḡ h̄et p̄ta alia, ut
p̄t in hoc, & equo, v̄nā sit om̄ia maḡ q̄ d̄ d̄ d̄ d̄ d̄ d̄ d̄
receptiva oīy p̄ta, aduc int̄ mas p̄t stare d̄ d̄ d̄ d̄ d̄ d̄ d̄
ca que p̄veniat exempli gra; ex eo q̄ una existat p̄t
viventis, & indifferens se h̄et ad alia, & e d̄ d̄ d̄ d̄
s̄gat p̄t emortuas, & ad reliquos indifferens se h̄et,

115

hoc mo bet una p[ro]p[ri]a, que n[on] bet alia, et specie d[ist]inguat, et
vnaq[ue] e[st] receptiva eor[um]q[ue] p[ro]p[ri]y. yn h[oc] mo my ex d[ist]in[ct]io[n]e
capit[ul]i ashu[er]i p[ro] d[ist]in[ct]io[n]e sp[eci]fica mal[is].

936 Oponit[ur] de actu p[ro]p[ri]o
requit sp[eci]fica mul[tip]laxi neg[ati]o[n]e causa ef[fi]c[aci]s que tempore
sp[eci]fica vna: q[ui] neg[ati]o[n]e p[ro] sp[eci]fica mul[tip]laxi vna p[ro]p[ri]a nec
causa b[ea]ta mal[is]; d[ist]in[ct]io[n]e ma[tr]ia e[st] pura p[ro]p[ri]a, et cap[aci]t[er] mal[is]
et cert[um] e[st]: q[ui] requit sp[eci]fica mul[tip]laxi nec v[er]o p[ro]p[ri]a m[er]ito
int[er] x, et ad ex[ist]ent[em] sp[eci]e d[ist]in[ct]e. Q[ui]at[ur] p[ro]p[ri]a resp[eci]c[en]tes
suy h[ab]y sub[st]ant[ia] vane p[ro]p[ri]a et eiusd[em] sp[eci]e; d[ist]in[ct]io[n]e qu[od] libet
vna sub[st]ant[ia] et[er]n[is] p[ro]p[ri]a resp[eci]c[en]t[ur] suy h[ab]y sub[st]ant[ia] vane
p[ro]p[ri]a, videlicet sub[st]ant[ia] amibili: q[ui] qu[od] libet ma[tr]ia
q[ui] p[ro]p[ri]a e[st] eiusd[em] sp[eci]e. ad angust[um] mo anti, nocet, huius
falsitas manifeste aparet, q[ui] actus p[ro]p[ri]us, et b[ea]ta causa ef[fi]c[aci]s nec
p[ro]p[ri]a p[ro] mul[tip]laxi cy Deus n[on] vn[us], et in m[er]ito mal[is] p[ro]p[ri]a, et
debet mul[tip]laxi, nula e[st] ex vna ad al[ia] p[ro]p[ri]a.

937 Rao d[ist]in[ct]io[n]e p[ro]p[ri]a
q[ui] actus p[ro]p[ri]us e[st] b[ea]ta causa ef[fi]c[aci]s e[st] Deus, qui ex vna talis d[ist]in[ct]io[n]e
o[mn]i[n]o p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, ac p[ro]p[ri]a e[st] vn[us] n[on] sol[us] sp[eci]e, d[ist]in[ct]io[n]e n[on] vna
ideoq[ue] actus p[ro]p[ri]us, et b[ea]ta causa ef[fi]c[aci]s n[on] p[ro]p[ri]a sp[eci]e et nec in
n[on] vna mul[tip]laxi; ac b[ea]ta causa mal[is], et ma[tr]ia ex vna talis neg[ati]o[n]e
d[ist]in[ct]io[n]e o[mn]i[n]o p[ro]p[ri]a, neg[ati]o[n]e o[mn]i[n]o p[ro]p[ri]a excludit[ur] p[ro]p[ri]a q[ui]
p[ro]p[ri]a d[ist]in[ct]io[n]e p[ro]p[ri]a aut inspection[em] alia, et it[er]um p[ro]p[ri]a d[ist]in[ct]io[n]e n[on]
vna, ita e[st] sp[eci]e. Ad q[ui]at[ur] d[ist]in[ct]io[n]e mag[is] p[ro]p[ri]a resp[eci]c[en]tes suy
h[ab]y sub[st]ant[ia] vane p[ro]p[ri]a sp[eci]fica et eiusd[em] sp[eci]e; d[ist]in[ct]io[n]e vna
vna vane p[ro]p[ri]a h[ab]y d[ist]in[ct]io[n]e, n[on] mag[is], et mag[is] in b[ea]ta causa q[ui]
vna p[ro]p[ri]a sp[eci]fica sub[st]ant[ia] qu[od] libet ex illis ma[tr]ia resp[eci]c[en]t[ur]
et mag[is] p[ro]p[ri]a n[on] e[st] p[ro]p[ri]a vna p[ro]p[ri]a amibili, et vna p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a.

ut aut exacte, ut in illis respiciere illas subdiversa vane pati p
essioa accipit specie disqueret.

338

Ita per avariū oponit 3; eo ipso
q̄ ma aliqua sit potens recipere aliquas partes corporales sive
males, pot recipere quaslibet: q̄ implat mag recipiva t̄q̄ aliqua
ry speciesu partu malū. Nam aut; eo ipso q̄ sit potens re
cipere aliqua t̄q̄ ex parte ipsius requirit ad recipiendas
quaslibet t̄q̄ n̄q̄ entit̄ in plera in partib; & excludentib;
a sua virtute oēs mag, q̄ ad quolibet recipiendā requirit̄ q̄
part; q̄ duae colones partu in se dicit respiciant ut t̄i ad equi
ad unū m̄s, n̄ pat̄ eū m̄s t̄q̄ specie diversas aliqui
si due se respicerent ut t̄i ad equo duas mas eūm exiḡ p
essioe diversa: q̄ q̄ duae respiciant una t̄as, alia illas p
aliquam t̄q̄ recipiva sint, n̄ pat̄ q̄ specie d̄t̄uar.

339

Ad argu
n̄ no aut, et aut, potis, et q̄ ma parte subtrahit; ut mas
sit recipiva se pres̄ in plera, et in partib; p̄ aliquas t̄q̄ &
exclusionē a sua virtute oīs se, amplius requirit̄ n̄l̄t̄ virt
us ad illā recipiendā, et q̄ sit p̄ scribilibi p̄ illa patet hoc inen
titatib; receptib; accidentib; que t̄i sint accidentalia in p
lere t̄as in partib; p̄ aliqua accidentia, et exclusionē a
sua virtute oīs accidentia, n̄ideo t̄as q̄ requirit̄ oīa
accidentia recipere p̄nt et sic partes potens recipere ali
qua accidentia n̄ pot recipere accidentia vitalia, sicut in
ma respectu se vitali, ut illi ex eo q̄ p̄ recipere aliquas
partes t̄beat t̄e in plera, in partib; p̄ aliquas, et exclusionē a
sua virtute oēs n̄ requirit̄ q̄ p̄ oēs recipere.

340

Ad 2 patet nō

ans, et ans generis, idq; qd' dicitur dicitur dicitur, unde dicitur per quod
 respiciant ut hinc adequat dicitur materia ut alia in una
 tunc ma et alia in alia ma tunc recipi possent, est species
 te, et accidentia, que tunc hinc adequat respiciunt duas ma
 et, sive genera diversa ita ut alia in uno tunc tunc alia in alio
 recipi potest ut si remanens hinc, que in hoc tunc potest recipi, et remanens
 equi, que tunc potest recipi in eoque abiq; dubio valia accidentia
 specie dicta. sicut per istas quatuor una tunc potest recipi in una
 ma, et alia in alia, et sicut etiam ma quatuor una potest tunc
 recipere una pars, et alia alias.

541

De 23 pte eiusdem anelli operum;

inflat ma, que potest existere naturalis, spoliata omni parte; dicitur
 si est possibilis ma receptiva tunc per unum speciem vel parti
 quia: qd' talis ma non est possibilis. Nam min; illa ma potest abiq;
 omnib; naturalib; vel abiq; naturalib; expoliari pro ligni ignis
 illi ma aplanis potest ab illa parte ligni expellere; dicitur
 et in illa alig; parte inducere sponit tunc potest recipere
 parte ligni: qd' potest talis ma naturalis existere expoliari
 parte. Item 23; inflat ma receptiva unius tunc ma per
 qd' eo ipso qd' sit receptiva unius dicitur et receptiva aliarum
 eiusdem speciei ut et nos enuimus 542: qd' inflat ma rece
 ptiva per unum tunc speciem.

542

Item 23; anima dispositio ad quod

libet sublimari; Item ex quatuor 23 qualib; calore vi
 bilis, frigore, siccitate, et humiditate, minus in diversis
 gradib; dicitur eo ipso qd' aliqua ma sit capax illarum qualium in
 uno gradu e capax earum in diversis gradib;, proinde
 si gradus sit homogenei et eiusdem speciei: qd' eo ipso qd' sit capax

disponis. Ultima ad unum quod subalternans est capax ultime dis-
ponis ad quodlibet aliquid quod subalternans; dicitur placet ma capax
recipiendi utrimque disponis ad aliquid quod quod tale quod recipere
est per ultima est disponis dicitur cy pra ad quod est ultima
disponis unde potens recipere utrimque disponis est potens
recipere quod est in placet ma potens recipere pra in unum speciei quod
non potest recipere aliam pra speciem.

943

In solutione exaguerat

de divinis. Avrores alii est cy Aristotele disp. 2^a phisice 1^a et sub
1^a et 2^a et Trinitario 1^a phisicorum tractat^o disp. 2^a q^o 10° nam
magis indicantes non esse in placet magis aliquid possibile, quod
beat dependit naturalis a pra, et quod potest naturalis existere sine
illa quod non ignorantes amplectuntur RR. Alii est utroque Ari.
et Avrore disp. 2^a phisice 1^a et nam magis praon dicens quod
lit pra quod est in illa ma 2^a est corruptibilis, et est hu-
militas non potest in ab igne a plato dicitur eod^o ut dicitur
est necessariis erat quod ignis induceret aliquid quod quod illud
expelleret et cy non potest aliquid inducere tra nec illud dicitur
venet quare est paccidens pra illa in corruptibilis et
se bebet in illa ma et pra celorum non vane nisi, dicitur
ma, quod est incapax alius pra, et ultima disponis ad illud.
Hunc discutendi magis est RR. recunt?

944

Alii demum cy isari

Ari. et Trin. vent magis illud non existens naturalis sine pra,
quod statim ac agens quod dicitur et pra in et magis, quod ven-
ret finis illius ma, cy ad presentem agentem dicitur magis
non dicit aliquid potens naturalis inducere quod eiusdem speciei,
ac finis est naturalis impossibile dicitur ad quod dicitur magis

ad p[ro]p[ri]as ord[em] ma[ter]ia[m] n[on] iudicant in d[omi]n[is] q[ui]n[on]ia p[er]ia
et d[omi]n[is] Dei ab[er]ta d[omi]n[is] ma[ter]ia, que p[er] accidens destruuntur s[un]t.
hoc eni[m] plures venent R[ati]o hic mi[hi] p[ro]p[ri]as s[un]t, s[un]t m[un]d[us] au
p[ro]p[ri]as i[us]ta que omnia ma[ter]ia argu[er]i, no[n] m[un]d[us], ad p[ro]p[ri]as
n[on] omnia ma[ter]ia, et m[un]d[us] r[ati]o r[ati]o e[st] co[m]m[un]is; tunc n[on] mane
ret ma[ter]ia sine p[ro]p[ri]as, d[omi]n[is] d[omi]n[is], et p[er]tinet ad q[ui]d e[st] co[m]m[un]is p[ro]p[ri]as
is ma[ter]ia illius, nisi tunc ar[er]et agens q[ui] p[ro]p[ri]as in illis n[on] aliis
s[un]t p[ro]p[ri]as inducere s[un]t hoc accideret in sine p[ro]p[ri]as, d[omi]n[is] p[ro]p[ri]as
s[un]t d[omi]n[is] p[ro]p[ri]as maneret.

545 Ad q[ui]n[on]ia p[ro]p[ri]as ad anti, no[n] co[m]m[un]is; ex eo
q[ui] ma[ter]ia e[st] p[ro]p[ri]as unius p[ro]p[ri]as et n[on] alius eiusde[m] d[omi]n[is] p[ro]p[ri]as
eius v[er]o p[ro]p[ri]as A, et n[on] p[ro]p[ri]as B r[ati]o r[ati]o h[ic] d[omi]n[is] illius
e[st] receptiva p[ro]p[ri]as A, et n[on] e[st] receptiva illius e[st] ut r[ati]o r[ati]o
ut n[on] e[st], q[ui] n[on] h[ab]et v[er]it[ate]m receptiva p[ro]p[ri]as B n[on] e[st] dispon[er]e
ad ill[ud], et cy e[st] d[omi]n[is] o[mn]ino sint capacitas, et dispon[er]e ad p[ro]p[ri]as A,
alioqui p[ro]p[ri]as n[on] e[st] o[mn]ino s[un]t s[un]t d[omi]n[is] diversas capacitates, et dispon[er]e
es e[st] r[ati]o r[ati]o in d[omi]n[is] e[st] receptiva p[ro]p[ri]as B, s[un]t s[un]t d[omi]n[is] n[on]
requit ex eo q[ui] ma[ter]ia s[un]t receptiva p[ro]p[ri]as unius p[ro]p[ri]as, et n[on] p[ro]p[ri]as p[ro]p[ri]as
e[st] alius, cy h[ab]et diversas capacitates, et dispon[er]e v[er]it[ate]m
q[ui]n[on]ia q[ui] illa implicet n[on] implicat h[ic].

546 Ad q[ui]n[on]ia p[ro]p[ri]as Sa
ma[ter]ia, no[n] m[un]d[us], et p[ro]p[ri]as co[m]m[un]is, l[ic]et e[st] q[ui]n[on]ia qualit[ate]m n[on] p[ro]p[ri]as
n[on] homogeni et eiusde[m] p[ro]p[ri]as p[ro]p[ri]as p[ro]p[ri]as ma[ter]ia, que cap
abit recipiendi illos mistos in uno in t[em]p[or]e, et n[on] in
alia s[un]t d[omi]n[is] ma[ter]ia e[st] capac[itas] recipiendi illos in t[em]p[or]e v[er]o
e[st] et n[on] p[ro]p[ri]as recipere n[on] plures l[ic]et eiusde[m] p[ro]p[ri]as sint;
p[ro]p[ri]as q[ui] illa ma[ter]ia recipere q[ui]n[on]ia qualit[ate]m in uno d[omi]n[is]
ata in t[em]p[or]e v[er]o q[ui] p[ro]p[ri]as et q[ui] calid[us], et l[ic]et p[ro]p[ri]as reci

pere alio divisiva n̄ in sulcy aliis sive in maxi in seone
ntq̄ est receptiva pro ad quā in se cuius capax est ut
rima dispositio, et n̄ aliis q̄ n̄ poset recipere in seone n̄
liberē utrimq̄ disponē ad p̄galig.

SECTIO VI.

De proprietatibus materiae primae.

54) Quid sit pprietas et pprietas expluimus in hoc loco
a. 313, iuxta ibi dicta ea oia prae, que in mat̄ reperi
unt et ex illius m̄p̄tice n̄ distinguunt pprietas m̄p̄tice
ma dicunt; tales u. & p̄tenda, et apertius respectu p̄
sustali, et alia, que & casu ita huius stat in ma
in veniri et ad eius ex n̄ p̄tine. ynt̄ has ma p̄p̄
p̄tates videntur ingravilitas, et in corruptibilitas, si
ve q̄ sit ingravilis, et in corruptibilis, quare in illig
sciendy generatione, et corruptione sumi late et m̄tice,
genas late sunt sumi, quare ex re p̄ductione; et cor
ruptio late sunt sumi, quare ex re d̄structione v̄t
in hac acceptione q̄ p̄ducunt in ma ip̄a Angelus
et anima v̄t d̄t̄ genas, et q̄ d̄t̄ d̄t̄ v̄t ma,
que erat subaccidentis eucharistia d̄t̄ corrupt.

55) Genas m̄tice sunt sumi p̄ductione rei d̄p
endentis a sub̄t̄ sustentationis, sive ex re educat̄ et co
ruptio m̄tice sunt sumi p̄d̄structione rei p̄m̄
ente sub̄t̄ sustentationis d̄pendentis a quē facta p̄
it̄ p̄duo; in hac acceptione p̄a equi v̄t et equi qui
p̄ducunt d̄pendent a ma it̄q̄q̄ a sub̄t̄ sustentationis d̄

128
cunt generari Angelus autem et anima rationalis quibus
subij equo educantur supponunt id dicuntur generari, dem
axi. sicut si Angelus, et anima d'esse essent eorum
struo id est stricte compositio, q' nuly subij susceptionis
eorum maneret; id est aniquilad. Et struo ut lapidus, equi
ui, et aliorum e' stricte compositio, q' maneret subij sus
ceptionis eorum sicut ma.

499

Hoc premisso assero, mat' q' e'
est ma prava ex alia videlicet e' specie incorruptibilis
incompositibilis. dico q' e', et q' ma prava ex alia videlicet
kata, q' si ma videtur ut e' q' d' totum struunt, et integ
rale utans ex pluri' p'ib' unice struacionis int' se
unitis e' stricte generabilis, et corruptibilis q' sic includit
unionem struacionis, que ab agentibus naturalibus, que n' p' ducunt
ut nisi p' stricte generacionis p' ducit, ut potest in natura
viventis in qua vivens novus p' se ma unis p' se ex
istentibus ponendo unionem struacionis int' illas, et que
et q' ab agentibus naturalibus d' struit et patet in divisione in
sup'ris tabule ab alia p' te in qua d' struit unio stru
acionis int' illam manente subro talis unionis sicut
p' te tabule.

500

Cy autem ma sic videlicet includat unum p' te
que e' specie generabilis, et corruptibilis int' ut e' totum
struunt, et integrale talis p' te includens d' noative e' stricte ge
nerabilis, et corruptibilis. Et q' hoc includit unum p' te stricte ge
nerabilis, et corruptibilis, d' noative e' stricte generabilis et corruptibil
is; id est n' p' dicit assero q' ma ita videlicet; id est ma videlicet
kata q' ma prava ex alia, et struacione, quomodo unionem stru

uani nō includit, et inguabiles p̄e eriḡ individi sabbat. Acc
xij ē me, et pat̄ Jo nō ex eo q̄ cy mal̄ s̄t h̄ subry nuly be
subry nūq̄ presuponat et agud educat et q̄ maneat ip̄a s̄t
tractat q̄ nō ē mīck̄ gerabilis, et corruptibilis, q̄ ut utat ex
dictis ad hoc nesariū erat q̄ daret̄ aliq̄ subry, q̄ p̄ndēt, a
quo p̄duceret, et q̄ maneat mā structa.

551

Acced̄ 2°; mal̄
ē eriḡ late inguabilis, et incorruptibilis ab agentib̄ nolib̄
creatis ē eriḡ me, et pat̄; agentia nalia creata nō p̄duc
unt nisi q̄ p̄ndēt, ab aliquo subry, et opando s̄t cap̄ p̄ny,
et ostendimus ad 3°, ita ut illud q̄ p̄ducunt ex aliquo
subry ducant; s̄t nō nil d̄stunt nisi aliq̄ p̄cedendo q̄
s̄t p̄ny entis d̄stuerit et q̄ essigat d̄stuerit illius, et
vane cuius moveant Deū ad hoc ut reser̄ a v̄vacione ill
ius; et mal̄ cy s̄t h̄ subry nuly subry h̄et ex quo educit
p̄t, et s̄t nō agentia nalia creata nil p̄ducere poss̄, q̄
s̄t p̄ny me t̄ cy h̄et nuly h̄et in natura p̄ny, nec cy
h̄ent moverit Deū ut reser̄ a v̄vacione me, nō p̄t p̄ny
s̄gere et v̄vacionē d̄p̄ceret cy oia agentia mā indige
ant ut existant, et ut operent̄; q̄ mā ē inguabilis, et
incorruptibilis eriḡ late ab agentib̄ nolib̄ creatis.

552

Acced̄ 3° ma
Deū educat p̄ducit p̄creaōnē, et nuly agens creatus na
le p̄ducere p̄t p̄creaōnē q̄ ess̄ nōna sentia sup̄no: et
mal̄ ē inguabilis eriḡ late, s̄nta q̄raōne p̄ductio
ne ab agentib̄ nolib̄ creatis. Dicit̄ ab agentib̄ nolib̄
creatis q̄ Deū illq̄ p̄creaōne p̄ducit in mundit̄ crea
ōnē, et illq̄ eriḡ p̄ducit q̄ p̄ny agentia nalia accidensia ex

charitativa & trahunt pducendo utrimq; disponit ad p[ro]p[ri]um aliquo
v[el] ad p[ro]p[ri]um beatus; e[st] q[ui] ma[gn]a g[ra]tibilis late surta g[ra]tione &
p[ro]p[ri]one a[ut] e[st] q[ui]d[em] ut auctore nali, q[ui] cy talis resce
ret q[ui] d[omi]n[u]m accidentib[us] eucharistia, et p[ro]p[ri]a ultima
disponit ad aliquo p[ro]p[ri]um, m[ag]is eni[me] p[ro]ducit, et d[omi]no totu[m]
993

Ang[li]c[us]
c[ir]ca imperat[ur]a g[ra]t[ia] nalia creata bene virtute, p[ro]ducendi m[ag]is
et hanc g[ra]tibilis, et p[ro]p[ri]abile, ab agentib[us] nali[us] creati, q[ui]
aliud e[st] p[ro]ducere aliq[ui]d exi[st]ens p[ro]p[ri]one aliu[m] et movent[ur]
Dei aut[em] aliud p[ro]ducit; aliud tenet virtute, p[ro]ducitq[ue] illi
ut. Taret inside v[el] qui vocalore sex[us] al[ia]ndo p[ro]ducit
utrimq; disponit ad p[ro]p[ri]um v[er]bis exi[st]ente, p[ro]p[ri]one talis p[ro]
movent[ur] q[ui] Dei ut illi ut auctore nali p[ro]ducit, et t[er]m[in]at
ip[s]e. nemine[rum] h[ab]et virtute p[ro]ducitq[ue] p[ro]p[ri]um beatus, nec illi p[ro]
ducit p[ro]ducit[ur] siquid[em] a solo Deo; unde[rum] g[ra]t[ia] nalia acci
densia eucharistica al[ia]ndo p[ro]ducant utrimq; disponit
ad aliquo p[ro]p[ri]um adiu[m] exi[st]ens Deo ma[gn]a p[ro]ducit ut sequit[ur]
q[ui] beatus virtute p[ro]ducitq[ue] me que[rum] virtute caru[m] a solo Deo ut
auctore nali p[ro]ducit.

994
An eni[me] ut in ap[osto]lo et i[n] lib[ro] ca[us]u[m] Deu[m] p[ro]
nali[us] ad exi[st]ens aliu[m] m[ag]is p[ro]ducere, ob q[ui]d e[st] late g[ra]
abilis a Deo ut auctore nali, p[ro]p[ri]abile nali[us] ad exi[st]ens a
liu[m] illi d[omi]n[u]m exi[st]ens ut late corruptibile, et d[omi]
n[u]m nali[us] a Deo ut auctore nali? Dubi[us] e[st] in[de]m] aucto
res agunt aliqui, et nobis cy p[ro]p[ri]um disp[os]itio[n]e p[ro]p[ri]e ut
ca[us]a p[ro]p[ri]abile. V[er]o p[ro]p[ri]one disp[os]itio[n]e et ut ut ut tenenda e[st] p[ro]p[ri]
g[ra]t[ia] nali[us] ut p[ro]p[ri]one Deu[m] nali[us] et ut auctore nali ad
exi[st]ens aliu[m] m[ag]is d[omi]n[u]m p[ro]ducere, p[ro]p[ri]abile e[st] nali[us] in con

aphivile erig late a Deo, qđ erig me ē, et a plura d'cy utaki
pendit.

999. Sicut Deus est autor naturalis nil d'cauit nec resat
a sua vaone alius nisi ad exigē alius exigentia
bz d'cauone, et resat; vae ē, qđ Deus est autor nate in
p'one, et d'cauone resu n'operat nisi ad exigē aliu
ius; d'nil dat exigē d'cauone me, et qđ Deus ē a
sua vaone illius, ut certū ē: qđ Deus est autor nate in
p' naturalis d'cauere mg' b, ac p'ind ē ~~incom~~ incom
phivile erig late a Deo est autorē nate; qđ in ligendye
d'cauone existenti d'facto, qđ ut diximus 998 in implat ma
alia nate d'cauivili eod' nate, ex p'iaai p' p'ia
cyqua d'cauē d'cauē et in eua existere nequeat,
at talis n' ē ma que d'facto dat, que lū p' d'cauē, et
aniquilaa d' Deo est d'facto aniquilaa qđ p' p'iaai d'cauē
inmy Eucharistē Sacramentū ē miraculose, et n' na
lis, nate ē; d'cauē n' p' v'nd ē eterna a p' p'iaai, et
hec ē alia ex p'iaai, que in ma d'facto essū reali
agnoscent.

996. D' hęc aucta, que in ma n, aliqua inib d'
iuro; v, unōnes d'cauivē me p'cauē et d'cauē
strictē ab agentē nate, ut et nos diximus; qđ et ma ip'a
erig d'cauē, et d'cauē p'cauē es alia ē strictē p'cauē, et co
m'phivile ab agentē nate. P'cauē eod' qđ hō d'cauē, et ē strictē
p'cauē, et com'phivile, qđ eū v'nd strictē p'cauē,
et com'phivile ē. V; Angelus, et Deus est autor nate
p'cauē d'cauē mg' b usq' ad minima nate d'cauē d'cauē
nate v'nd d'cauē inib me p'cauē usq' ad illg m'g'

mō quā exigit mal' ay verat, et tūc pōt' Estuere
unionē int' ptes cuiuslibet minime natis me: d' hunc
ma Estuere ay nō pōt' p' p' p' in p' m' m' m' m'
ū: q' Deus et aucton nate, et angelus pōt' natis Estuere
eū mōl' et int' hēc nō ē incomp'ribilis late ab a gē
ntib' natis creati nec a Deo et auctone nati.

552

3. si mal'

ēt ingenerabilis, et incomp'ribilis q'libet p' p' p' p' p'
stant ēēt eūg et d'noaret ingenerabile, et incomp'ri
bile; it' q' ip'a ē malis, et corporea p' p' q'libet ex
illa stant male, et corporea ē, et d'noat; d' hoc ē p' p'
q' Ad' obicōne, quē ait P. Hurt. disp. 6^a p' h'ice 11^a q' m'u
dos male beaxat, no an'i, no cog' d' ma u' d'noata
Ue, eūg sa p'one. Diximus moa' l'ogen 336 q' d'
iq' p'xi d'noative ē, q' nō p'ant d'noat' oes eūg p'
tes, d' aliqua t' aliquid sup' p' p' p' aliqua ex eūg
posicione resultat totū totū nō ē q' d'noata nō erat en
d'noative beaxat d' q' antea nō erat, et p' p' p'
nō p'
are corrup' d' q' antea erat, et igr' ē d' d'noat' p'
raonis, t' alius p' p'

558

Hoc accidit in hoc pōt' q' d'
nō p'
ū' s'muta unione, quē p'
ab eūg unione, quē p'
p'
p'
ta esalia nō pōt' d'noat', d' t' p' p'

integrabile; sicut q^o dicitur eius mi^o vno id dicitur mal^o p^o
ata esalia, & manet in pte manente & structa uni
one, & solum dicitur esse integrale me, id est sit ab
eius unione genata, & corrupta dicitur, & ita exaltes
corruptus ma ab eius unione genata, & corrupta, videtur
nec e genata & corrupta v^o ma p^oata esalia, & solum
v^o e p^o totum integrale, ut dicitur § 543.

559

2° obice sup

onit q^o in reb^o in animatis, & omni p^otu, qualis e mal^o
Dei minimus male q^o sicut p^oly existimat; & hoc omi
so, no manet, q^o sit Angelus, & Deus ut autor nara
pos nalis dicitur me dicitur unione in^o ma
p^oes v^o ad illu q^o e minimus requirit ad p^oq, qu^o ma
bet, q^o & Deo p^oly existimat, q^o n^o dicitur alio ad huius
esset Deus hoc faciat illud ut autor nara p^o esse
requit q^o n^o operat ut autor nara nisi q^o ad esse
q^o alius operat; in cy p^ovenirent ad illu p^oq, mi
nimus qu^o p^oq, que erat in ma, requirit, n^o pot^o ut
ma p^ocedi dicitur unione p^oly me.

560

Ad, miki opti

cas, e q^o dicitur dicitur in pte illa ma, dicitur p^o
a sustalis que erat in illa cy sup^onat e minima,
qu^o p^oq requirit, et cy p^oq sustalis, neq^o ab Angelo
neq^o a Deo ut autore nali, neq^o a quocunq^o alio p^ona
ly dicitur nisi p^o adventu introducunt, alius p^oq
q^o tunc n^o daret illo neq^o Angelus neq^o Deus ut autor
nara posent et tunc p^ocedi dicitur illu ma, dicitur
semper cy p^oq aliqua p^oistere debet p^ond^o e naly

22

incomprehensibilis erit lae ab Angelis, et Deo ut nare Av
ne. Ad 3 obiectum, no magis, erit va gaone substantia
Disparitas e, qd Innoas malis, et corporei e Innoas pa
ribas que n excludit qd illa bens beat pte in malis
et in corporea ut patet in hoc.

561

At Innoas ingenerabilis, et in
comprehensibilis e Innoas negativus excludens qd illa bens h
eat aliq gerabile, et Comprehensibile, et qdlibet spozali
qd dicat gerabile, et Comprehensibile in hae requisita
Innoas ingenerabile, et incomprehensibile ut obilla ma
le et corporey Innoas. Hoc ses fieri Innoas in hoc
qui bet magis, que e corporea et iralis, et aning que e
spiritus, et ralis, et ama Innoas corporeus, et n Innoas
iralis; et a banima Innoas ralis, et n Innoas spiritus
lis, cuius nula alla e va, nisi qd Innoas malis et va
lis e Innoas positiva, et Innoas iralis, et spiritus e Inno
as negativa excludens qd illa bens participet ut ralis
et beat pte corporey. itiq in Innoas ingenerabilis, et
incomprehensibilis que n native, et idoneaqueunt spozali
ine. Hec ead proprietates metaphicas.

562

Species phica me sto
cuiuslibet alius rei, ut res ille que ma omittant, et ab illa ve
alib dicitur. Et obiecta subiecta, et erit quantitas casu que n
realib dista a ma, et quo mo in loco. De h phica proprietatib
dubitat an ma illas se, et effent, epiat, et producat. Plures
dicunt n efficere illas, et illas bens p male emanant; he
c autem que ad dependentia divina e necesse natis que erit
sequit proprietates, qd pota esa deet resultare proprietates, que

ducatur non ab eadem adducente eius iuxta illud qui dat pug dat
eod adducit in hac sententia inclinatur P. Hanc. disp. 2. p. 2. p. 136
10 cy P. Basques loquente Equantitate non dicitur p. 3. disp. 136
cap. 3.

563 Dicitur sententia sicut prima philosophice non philosophice proprie
ducatur e omni dicitur ap. P. Peir. quilibet dicitur lib. 1. p. 136.
disp. 1. p. 136. vera est, Anaxagora disp. 2. p. 136. quos omnes
cum RR. quos et nos sequimur. Ita; Reliqua sunt
philosophice proprie ducuntur ignis calorem, aqua frigiditatem,
sic et cetera; hoc non negatur dicitur: quod omnia enim sunt ducuntur
cy ad ipsam equantitatem, et ut potest iuxta proportionem sicut ad
illas ducendas et reliqua sunt proportionate sicut ad ducen-
das suas. Hoc ratio ducitur videtur esse P. Hanc qui
p. 136 disp. 2. p. 136. dicitur, quod omnia esse sunt proprie
ducuntur: quod et ma cy ab illo dicitur describitur. Accedit quod pp.
nietus non ab alioque ducuntur, non a quodam dicitur, cy in
ligantur in ma proprie ad hoc: quod amo nunc est recurrendum ad ducen-
das ipsas, et quod videmus illas ducitur semper ad presentiam
aliam proportionem ad illas ducendum et e ma ducendas, sic
as partes.

564 Sponitur P. Basques quod hec activitas, maxime
la rare pari p. 2. est P. Peiraira ap. Anaxagora, quod quantitas
et ducitur amo in quantum, et hoc repugnat, quod ma nunc est
quantum antequantitate, et ducitur ab ea non quantum, et hoc
in repugnat quod ma non quantum non hoc potest accipere nec
omnitate ducere p. 3. quod ma est pura potest saltem ingereat
hinc, et estivo: quod non hoc videtur ducendum aliquid
int nec suas partes, que ab alio ducenda accipere debet.

Ad 34 vel satis ad hoc explicare vane esse quod in paucis dicitur, quod si reliqua oes essentia activitate sunt ma e ad hoc pponit nota, et ad praesens illius aliquid aliqua causa creata produci non est recurrendum ad Deum producentem magis, ut diceretur ab illa produci.

565 24 manifestum est in corpore producente ubi caone, quod illa producit ubi caone, et hoc repugnat, quod non potest ubi caone ante ubi caone, et illa producit non ubi caone, et hoc etiam repugnat, quod non potest producere extra locum. Rerum sunt ad hoc quod producit ubi caone in instanti reali, non ubi caone in instanti nate, quod in illo non presisive videtur ubi caone, quod non intelligitur ubi caone p illo priori neque est non ubi caone quod p illo priori non intelligitur neque ubi caone. Idem dicimus de ma, quae producit quantitate quanta in instanti reali, in instanti nate non est quanta presisive quod in illo priori ad quantitate non intelligitur antitas, neque est non quanta quod non intelligitur in illo priori neque ad quantitate, et ut non haberet partes debet habere neque et caere quantitate, casu quo habere partes a quantitate generare omittat?

566 Ad 34 dicendum quod ma est pura potestas in genere philosophico receptivo et multo est divisionis, quod in hoc genere non est actus, quod non sit pura philosophica, et ideo est etiam pura potestas in genere effectivo respectu entitatis, quae non est potestas philosophice motus, at ita est pura potestas in ordine, siquidem habet actus entitatis metaphysici, et essentialis, ut in ista, sic non est pura potestas in ordine effectivo, quod habet virtutem effectivam magis potestatis, et punitatis per dicta. Unde quod cum in ista punitate me habet enim est per se potestas in genere effectivo intelligendum est respectu

cony quæ dicitur proprietas phisica me, nro respectu hanc.

Stroa 2.^a in 14 phisicorū libry.

De forma substantiali, et unione eorū.

Stat in existētia magis illa spora sponi, et cy enay
sicut ille eā in opora, et on dicitur ut cy alia tony sponat aliq
dani pty sicutatūq totius resorū videt, et legitima ilaone
Educit, sibi pī pīa substatū vocat eius existēty negat ab
aliq, obq a nobis ē stabilēty ut que & ma distīmus
magis stabiliant. sicut alia & pīa sicut dignima, et q pū
mg, et pū entitas alia dista, que unō sūt sicut ad spora sū
quirit, an sūe etig ē dēdēty, q tony hanc stroa pūat vī
onus, in qua dēta tradēmus aliq, que dēta tōty tratōni nro
a mēdus pūmitt.

QUESTIO PA. A₃

Existit, et quid sit fra substantialis.

Sectio Prima.

An sit forma substantialis?

¶ Hoc nō pīa varias hēt usurpationes accipit, pū
ta splota pū existēty, sive substatēty in quo sēnt dēus,
& Angelus vocari sēnt pīa. Accipit etig pū aliquo alii
asistēty, qua sane inligi dēty motūes que sponi se
lesit sēnt asistēty cony motū dēicantes pīa apē
lat. Unq etig q dēta; dēta sicut ad aliq dēty
pīa exemplares vocant, tandē accipit q pīa in pante, sive

pro, que in alia recipit, et ita in partem, et in hoc sensu est
Lya in presenti novis e loquendi, id est Lya in subiecto accep-
tionibus, in quibus ea, que per dicuntur in loca inimis erunt prout
per apelant.

2 Secretiones Aristoteli et non male intelligunt, et
Sed ista ante diximus, ensque quidam sustale in pleto-
ne, et indifferente pluribus totis, adque inveniunda ob alio
diximus, ita non per sustale intelligunt ensque quidam sus-
taly in pleto, que ut radix, et principium peculiarium opacon-
um, et accidentium, que in opaco inveniunt, et que dicitur magis
esse indifferente ad hoc in materiam prout ponat, et illas pecul-
iares opacones, et accidentia habet. Ma e esse indifferente
prout ponat equi, et leoni, et equo diversas habet opacones, et accid-
entia, quae leo, illud vane cuius materia dicitur ut possit prout ponat
equi, quae leoni, et vane cuius equus illas dicitur opacones
et accidentia habet, quas non habet leo, non per sustale ab his
esse, et eius secretoribus intelligit, et per aristotelica nunc
upatua.

3 Sed sustaly ita ex parte dicitur, et existere e dogma
ita receptum in phia et sine magna ignora idoneum in phia
ait existimus D. dicitur. In metaphisice 11^a, et in 12^a D. et quidam
maius, et sic plures phis. Aristote antiquiores ea locutus
quos Aristote ipse reject, et impugnat pluribus in totis, presi-
pue in metaphisice a cap. 3, repetendum in cap. 7, in Aristote,
qui ea a Platone, et aliis doctis plurimum illustravit, res
supponebant, et hoc dogma tot seculis et omnibus receptis ha-
berunt aliqui presertim Medici in dubio verum ma-
nt, et adeo acriter nant et rationibus inabiliter rogamur

q^d per se ut verum est in casu supradictis.

4

Esauus parvus.

tabes ab anima rati ditas nam Renanus Descartes ap^{te}
principiorum Philo^sophiae ap^{te} Boston disp^{te} et phice. v. 1^a et cap^o
meteororum ap^{te}. Binus lib^o 1° Eximius et h^oca P^ou^omiris
et p^ono 1°, Frab^o Chamael^o Maino^o v^oly. Pal. lib^o 1° phice
agt. 3°, Salemander disp^{te} 3^a phice p^o 3^a plures D^o valen
tini cy Jacobo seabera, et N^o, quos e n^ois secunt^o Pat^o
Nicolaus Cabeus ad lecty 3^a lib^o 4° meteororum, et ad
lecty 3° agt. unica et P^othoratus fabri, quos et alios si
tatos invenies ap^{te}. Binus loco citato. in ore una via inced
unt, et in diversas classes dividunt. Doleo me per manib^o in tres
eorum libros, et exipis eorum mentes vobis exponere; et illos ex
o cardinali P^othoratus in eorum scriptis versatissimo accipere.

5

6° clari
e eorum, qui loco parum naturalium varias atomorum missiones
inligunt et ponunt. Atomus, ap^{te} p^ono, e si cumq^{ue} materia
n^o ut p^opara n^o nuli sensant, et corpusculum q^o d^o solidum in
penetrabile, et insecabile in p^otes, et adeo minimum ut senti
b^o p^ori ne queat, vnde p^o qua^o cyq^{ue}, quatuor minima, quae
sensibilis sit ut p^o instrumenta, et micae corpus e in p^o
rabilis, max^o qualiter atomus, et exigua nobilit^o v^oly, id est
cy soli radio p^o fenestras suberente exipunt minima que
d^o corpuscula volitansia p^oare, nemo credat atomos ee,
ut illa aumant in silindis atomorum ut pilla atomus
sensit in p^o p^o v^oly, vocat^o q^o v^oly, atomi q^o
corpuscula minimissima. v. viva Jesus, Maria, y lo
sept. y el S^o. S^o. Miguel.

He.

6. Ha atomi dicuntur *Ha atomos* nisi eterna, nec in
create, sicut Epicurus indicaverit: dicitur producta et create
a Deo qui in ordine mundi in qua multitudinis haryata
morum; creavit, et nos dicimus creare mag. sicut in ingenerabilis,
et incorruptibiles sicut et naly dicant subry es quo edu-
cant, et qd maneat ipis *Estimetur*. Atomis ita producte vo-
cantur mag, qd hi atomos ex illis oia qd fieri iudicant, et
dicitur atomistica, qd in atomistat, et epicurea, qd epicurus
sicut pncipus atomorum illorum in invento, qd quidam
siquidem atomis hanc atomorum phig que epicurea ap-
lat, ex modice omny massier in videtur e ap. Ptolemei di-
sentione b^a phice generalis ante 113 v.

2. Cui atomi sunt mag, et
sicut in diaphanis ad hoc, et illud corpus, et dicitur, que a-
gnominus, et dicitur in mag, sive id rane sicut et hanc
ad hoc posuit, que aliquid corpus opponendy e ap ipis di-
vina dispositio, textura, messus, et applica ipis atomi-
ny; ita ut atomi eundem phoc qd dicitur disponz, sicut, sicut
ny, messus, sicut applicaone hanc, diversa corpora prou-
nt, et dicitur atomi sicut eundem oino phice speciei rane in
disponis, texture, messus, sicut, sicut applicaone, que diversa
sunt, resultant corpora phice specifice diversa, que sunt
varia, et pny hary, et illary opacony, et acciony et ap. no-
ma eundem speciei, p hoc qd diversa hanc hanc dicitur
pna specifice diversa, et pncipia diversary opacony.

6. Quo modo autem hoc potest stare qd atomis aliqua p-
dicitur speciei a hanc atomis adat, qd rane difficile apparet, variis

exemplis quibusdam; Vnde res qd stat confilata esse in
diferentib' ad res, palmonu, & alij artefactu quomodocumq; &
pilly & matq; testuq; & di' pone, quq; bet resultat totu di
versu' hencq; diversu' facultu, & aptitudinu ad piscandu
silit potius quq; ad coq; p'cedu. 2. exemplo ferri qd ex
eod; p'ncipie ferro sunt cladi, claves, orologia, & artefacta ali
ad diversa p' hoc, qd hoc, & illa dispone ferri disponat, & adq;
est. 3. exemplo literaru, & alphabetu, ex eod; liquet alph
abeto sunt diversim' orationu epigramata, & epigramata

9 Deinde
ex istis literis inter diversimode ordatis sunt diversissime
voces exempla prestant plura p'p'ulcia pura anagram
mata en aliqua: laudator adulator; Maria Magd
malena, grandia mala mea; Maria Virgo, mica vi
na, rap; Simon Prus, en no 1us; D. Alexius, et il diu a
nilla; & innura alia; & litera ead; ex eod; diversimodo.
De q'bet diversitas literaru est; & patet in his libris que
in dexte transeunt in libro in hunc modu dicunt atomu
atomu ead; p' hoc qd diversu' dispone, ity, testuq; & p'
licaone hanc diversa corpora p'ponunt q' ad dive
sas junctioes, & opacone q' p' alia nestali d'ita q'
is d'bal.

10 Ex his oib'cludunt qd ad p'ncipiu atinet mag' nec
p'q; aliquu nestali in p'p'et' aliam receptiva ut no d'ic
imus, & atomu; neq; sig' ee p'q; alig' nestali in p'p'et';
qu' cu alia diverget; & p'p'et'one, dispone, testuq; neq;
u, & ity atomu; & corpora eg'ari ee n' p'p'et' p'q;
aliquu nestali d'ono, & atomu novu qd dispone, testuq;

resurgere, et iturum acquirere, et conuerti unum corpus, et in aliud
transire, et non conuerti unum per se, ut dicitur, et ponitur aliquid; dicitur
modis dicitur, testatur, resurgere, et iturum, quos habent am-
plexus, et transire ad alios, sive alios acquirere, quod dicitur
accidere ut inuicem habent atomorum localis motus.

¶ Dicuntur
has atomos ignaros pondere habere motus locale impressum
a Deo in eorum creatione dicitur quod impressum, nihil aliud
in corpore obstat rari huius motus, si separare sint
irrequiete, sed quod agitant; si uero adhibere corpus etiam
ut semper nihilominus motus faciunt se mouendi, et ab
aliis separandi admodum que lapsi motus et sensus grauitatis
at, et nihil a manu separare. Hic motus in omnibus est
clarus, et reflexus et sensibilibus apparent se mouere
corpusecula illa in radio solis per se uisum instanti gratia
sua; et alia, que sicut que cuspidis hinc mouentur rursus,
et belonius, alia, que rotunda aut plane, et rursus, et
tardius mouentur. Et hac motus diuersitate dicitur fieri
se generationes, conuersiones, abactiones quod corporum.

¶ Cuius atomi re-
parare irrequiete sint, habent quod motus irrequiete, et reflexi-
um dicitur atomos inuicem colligant, et ad se, ad se quod
illis sparsi moleculas quodam sive corpuscula, que et
in se sibi inuicem colligant per se eundem motus corpora na-
lia faciunt, et sic corpora talia dicitur generari. De
in se et quod quod substantia corpus efficiunt, faciunt in
alium se mouendi, et ab aliis separandi alia in unum per se, alia
in alia, dicitur quod quod tempore quod separant, et distantur

et sic pariter reserua corporis, et corpora compediunt?
Quomo autem ex uno corpore alij pars explant sic, in
igne v. atomi ignis, esse igne volantes subeunt pporas, et
in aqua ligni v. et acuminib' suis dicuntur esse piramida
ales, se introducunt int' atomos, et atomos ligni, si ve lig
ni pponentes ad uny quo pureus, que si ~~ignis~~ dicunt ligna
int' ptes ligni illas reparando introduci.

13

Ita iuuenie in
manes ha atomi, et alia move distolunt opagine, et
resurg ligni, siue atomoy ligni pponentiy ita et plura
imri atomi aquae, que si in ligno dicuntur esse rotunda
et plura imri atomi terre, que iudicant vbi, siue plane
exant in ligno, recedant, et remaneant plura imri, et sic
vbi piramidales pponentes igne, sic dicunt, ex ligno fi
eri igne; sicut mo dicuntur in reliquis corporib', que
ex aliis pntur lit' in vicijs pntur, et in vicijs igne li
gnis, ab atomis v. sunt v. p reparacione aliquoy atom
oy, terray aduentuy, et introducionem reserua corporis,
et corpus, ha n oino imitant' en que mo pporas, comp
pones, et ab atomis explet' ab q' p'lib' in p'lib', que sint ma
et p'ia, et ab q' accidentib', que nula admitt' hic discat
endi mus, que antiquitus venierunt Epicurus, Democritus,
Heraclitus, et alii v. eximius D. 3. v. 13. m. p' hie vero, et
in obliuione rep'ly esculonulay Paulus Casendus Vapo
ris ecclesie Dinensis, et alii.

14

In class' valde opinis et mu
per expore e' cony, qui dicunt p' q' ee omisionem 2^a elemo
ntoy; iudicant' oia corpora valde opomi ex 4^a ele

mentis aqua, terra, igne, et aere talibz et talibz mixtis,
 unde elementa ipsa s' t' v' ma, et mixtio, seu mis-
 tio eorum e' t' mixta aqua extrahi, et hoc potius de
 naty corpus pre alio sponant mo, quo Galenus etc.
 ip' autorid' nuper exposuimus a. 5. 5. Ita antiquis
 Empedocles ap. Esuimuz D. loco citato s' anti, et
 alii ap. naty Cardinale Prolemeu disertatione 6 phice ex-
 tatis s' q' quos inueniat Aristes l' metaphice cap. 3.
 Et q' ex t' reb' que moq' inuentant, et disponant vi-
 ginti quatuor d'passat diuersa spones, et mixtiones fe-
 ri poss, et s' p'p'ndenti habit, et corporay naly spones
 multo plures abq' dubio //, ideo hanc sent' illg sequ-
 entes alii explant.

§ 5 Diunt q' in mundo vniuerso existe-
 re innumerabiles partes insensibiles creatas a Deo in
 principio mundi que parte n' matoni v' auctory t' claus
 dicebant, q' dixerunt specie phica int, re, et tot speciea
 y s, q' // species corporay existentiay, et que esset // spon-
 enda; dant q' partes ligneas, sive ex q' sponendy e' lign-
 ay carnea, sanguinea, et d' // he partes // diuiles, et he-
 nt mole, et figura s' v' naturale diuersy, et motus di-
 tos a Deo impresos v' Galenus diximus D. 11. Has par-
 tes dicunt existere in aere, et dy in illo // n' iungu-
 nt, nec corpus aliq' sponerit ad my que sal v' dy e'
 aqua soluty, et eius ptes disperse n' s' p'nt q' d'na, que
 sponunt si aqua eboparet e' in illa ptes salis. Sicut n'
 sint.

§ 6 Nunc si mal' sola, et reparata v' corpus illud h'p

postea ponit et pro equivoq. idia, et separata id est equis,
et equis, et equino, sic paria illa ad unum esse separata
ta id est corpus illud, quod postea ponunt, paria et ex ipso
ponendo est lignum id est lignum et lignee, et ille ex ipso pone
nda est caro id est caro, et sic et alia, et vado
ipso est id, quod id est corpus nales donec dixerint imponit
nes sensibiles, et est quod paria una carnea et non ita
iuncta non potest ducere et ducere quos, et apparet carnis, et
vado dixerit et alia infra sensibilibus et illas ducere,
et sic caro; sic explant quomodo sit paria ingratibiles, et
incomprehensibiles sint corpus ex ipso et proportionabile,
et corruptibile evadat ratione dixerint, et separationis
qua est, et ducere potest.

12. Hi post prae in hoc antiquo prologo
oia in oib. dicunt, qui hoc dixerunt, quod dicitur corpus nales, et
oib. et diversis paria et species, et corpora pon
endatis semper prevaleant illa que in ipso illis cor
poris, quod ponit; in ligno exempli gratia dantur paria ignee
lignee, carnee, sanguinea, aquae, lapideae, et sic alia
speciem, ita in lignee sint multo plures, et prevale
ant sensu, que in universo mundo alia partibus, alia
plures in quolibet corpore plures et paria aquae, et
lignum, quae ferri, et plures ignee, et ferri, quae lignum,
et sic in diversis corporibus, ut oia ex oib. dixerint, et pro

* **ST** in manu, et sic oib. dixerint in quolibet corpore esse paria ex
pura et plura, que in oib. corporibus in plures, ita rationes ino
eniant indifferentes ad oia paria est, et alia, et pro
ductio, et plura paria, et rationis dixerint ad; quod

alios pa u parte illa que alii pre valent vq i origine par 12
la ignea, in ligno lignea, & cetera // ma, iudicant qd
// pa in uno corpore // ma in alio, qd parte lignea, que
in ligno // pa, & pre valent, dant in igne qd pre valent, &
// ma. Generones, corruptiones, & aliaones corporu, & quo
mo vny exalio fiat explant p motus hary partay, eo
mo, & iude exemplis qd atomice quony explatione circa hoc
has a 11; ibi dicta partu aplicoy, & generones, corruptiones,
alraones, & transmutationes corporu ex partu aliaoy in
telige.

19 Ad dunt hary partay & persones qd elementa que
uolunt, & que a generamus terra, aqua, ignu, & aer un
ceptacula innuabibily partay preterent nū ad oia fe
re corpora sponenda vnt ap ipso outly & facto ex ill
is elementis i oino puru sive stans, ex illis partu eia
vz species lūy in aqua vq prebales multudo parte
ay aqueay, // in in illa innuabiles parte ad oia
elementa, & corpora ptinentes. hoc presertim accidit in
aere, in quo, dicunt, has partes separatas ex i ore, qui
gint ab ipis vocat moas magnu & vny oiy remonant.

20 Quoy ex elementis in
alia corpora hie partes exscent ut illa sponant vnt
solbant, qd ex elementis oia fiant, & sponant. Hanc di
cendū vny que antiquius Anaxagoras terribi odia
reunt plures quoy ante isonant ē ap. Pal. lib. 1. p. 11.
p. 3. Itaqz Emanuel Mainanus cuius equari presertim
// medici cy Antonio Pezaira in ma Manuata, &
Ludovico Rodriges inuicē electis dispuant p. 11. b. 1. 1. 1.

app. 3. ap. Trinitarii lib. 1. phisicay disp. 1. qui oes in corpore
sunt in se invicem explorare alioq. ma. et pa. naturalib. et alijs
accidentib. que nulla admittunt.

sectio 2.^a

Præquæ materia præcedentis.

¶ 3^a claus. e. cony. qui chimici apellantur et mag. et pat. cony.
cony. ponunt in quodam partib. vult. sicut præcedentib. et q.
ad imitacionem veterum p. in bota dicitur occasione loqui solent
ut vocabula alioqui nota signacionis, ad res oisno alienis
simas signandas et torquentes in d. p. q. non d. se una
loquantur abut. qui, ut ipsi dicunt, sicut aati v. 11. et alia
loqui credant, ideo cony. mentis cony. vocabulis seorsim
exponere d. crevit et vobis id accidat q. pluribus alijs et
rebus philozis bene instructis, qui cy. chemicos suis familiari
vocabulis d. rebus philozis, quas recte carent loqu
entes addianis, addienses idipsum q. sciunt, et p. p. p.
nil intelligere experientis, et alijs mani. p. stare cogunt.

¶ 4^a claus. e. cony. qui chimici apellantur et mag. et pat. cony.
mica, seu spatiaica e. ars operandi minus, et oculos eius
p. causas nales, tendens in resat. corporeis nalis sub
lunaris insuas ptes, idq. present. bene p. ignis, et calo
ris ut dicitur rosaay e. opus chimica, lit. obia, qua dis
solvunt rose, et ex illis extrahit aqua rosea ex qua
ponebant sub cyalia pte, et p. p. que relincent, et reman
nent extracta aqua. huus artis p. p. dicunt oia
corpora sponi ex quinq. reb. et iustis ex q. oia spon
unt, et quas ita vocant, sal, sulphur, mercurius,
flegma, caput mercurij, et in bota, et his vocabulis
signata.

23

Ne salis in liquant solidas, et rapidas quasda
 las aqua salubiles hoc e in mianulimas vey, itey
 q par las dicitur, que corpora acutisne pmanant una
 portionz in qua inveniant ita et que magz portionz
 li, scilicet par laxy ter, magz inconcepta pmanent,
 he parte salis calore levi excrescat, et vidensant, igne
 ne in sehe mementi jundunt, et separant. Ne sulph-
uris in liquant pres alian liquidas oleas tin my stei
 odora, efundentes, et inflamabiles, seu faciles ut accedant
 ant ob q sulphura vocant et viscosa et vi. et sunt.
Ne mercurii in liquant pres in my sicuatis subtili
 imas, levimas, avidas, facile pmanentes, et facile
 evanescentes in aeras.

24

Ne flegmatis q aqua erig abij
 is vocat, in liquant licora qz d q copion, quo sal cui
 usq cor poris dissolvit, lic ex sulphure, et mercurio
 in pres liquida sint in illis sal cor poris no dissolvit
 et obij infectate sic aqua, ad my quo sal sine in vi
 aqua dissolvit in argento et vivo, et mele, lic liqui
 du dit no dissolvit. Per caput mor my, q erig terra de
 mnata, aut pheses vocari solet, in liquant pres et pa
 alas solidas, et pulvureas, que liquores dictos in vibus
 et terra recipit in vivo et vivat suo liquores, et hu
 midites. En misteria illay non quany obta sig pata
 vocabulis explarent, explarent melius facilius q ab
 oib in ligent.

25

Has pres in corporib' solid' inveniat in
 sunt ab imidi eorum q experimenta plurima rep

peniant eas exponit resoluendi eas in eis, et ap. illos in
firmis propriis, quod ex illis phis. quibuslibet extrahit in quibus resolu-
bit, et ex anima illas extrahit ex hoc corpore. Procius
ta: quod in illo inerat, licet videtur videntur an oes per phis in
oib. componit, an aliter, in alijs, aliter in alijs reperiantur
et itaq. an oes in oib. componit sint eiusdem speciei in
ita in die diversary specierum esse saltim aliquas; at licet
has quinque phis in componit agnoscant moderniores in
chimici cy nro Cabea ap. Florentini ad eas ratijs eas
reducunt.

26. Una est iuxta quodam exasay fissa, et compulenta
nata sua in evaporans peccatorum quibusdam et corpore
extrahit appellat caput mortui ratijs in quibusdam. alia
est quaedam volatilis, tenuis, frigida, et spiritibus, qua e
corpore extrahit dicitur et dicitur Mercurius, phis. purus,
et liquor; 3^a que est in humida, glutinosa, et viscosa,
que extrahit dicitur fleuma fulvum in m. 19. dicitur
nra ma, que in oib. componit invenit, et in oib. e
eiusdem speciei; 2^a, dicitur de frig. que in quolibet corpore
est diverse speciei, et ratijs illius uny corpus ab
alio specifico dicitur et ap. nro specifico dicitur de frig.
3^a. et dicitur de unione qua 1^a, sive caput mortui, et iuxta
fissa uny, et dicitur de mercurio, sive phis. vola-
tili, et pa, et corpus resubter, et sponat.

27. Et hoc melius
explent dicitur quod ma, caput mortui sive phis. fissa per
virtute quodam magneticam, et attractivam, qua extrahit
ad se frig. sibi proportionata, et phis. volatilis, et ens phis.

humidq, sive unione, qua cyilla dixerat, ad my quo ma
 gnes het virtute ad se trahendi ferri, und ap. Chimicos
 floquim e, ferri trahit ad se my volatile, obq, indicant, ce
 reses sapientes apalar keg magny magny. pec unata
 ac riva ma, sive pti ferri ad e in pta, nec est q, pti, si
 ex ptes volatiles ad se attrahere pti, et ptes ma, sicut, me
 lis atra sunt ptes fer, sive volatiles pportione mlt
 u, et n atra, et ut illas atra hat dvent se in dtra ta di
 ra ad my quo magnes ferri tantu ponderu atra hnt, et
 n gravius, et si valde distans se illud a se retrahit.

28 Ficta
 dilti operones, et corrupones, et aliaores con pny, sic ex
 plone Chimisi, dicunt q, q, virtute coloru, que in tny
 mare ad gerasmes pncipite vocat, ptes volatiles, sive
 fer, et ptes humide, sive uniones, qua in ae se dicunt
 ee moveant, et agitant, qua inbre, et agitate ponit
 nt in dtrata dista, in qua pti ma, sive caput ma
 xmy illas ad se sua virtute trahit, et cu illis se sive
 ngerdo corpora evadunt, et sic operant, et d pnteca
 lone, et existente in gradu in pportione ptes humi
 de, sive uniones aknuant, et diltunt, et ptes vol
 tiles, sive pte abeunt in aere nq, dstrunt, et nos d
 fti malib dimus, et manet ma, sive caput onatny
 et corpus corrupit.

29 Nec dpti illis experimenty ad hoc, tes
 tant q, P Cabeus tomo l' quaresaravus Leone d' Anon
 imy cap. 13, et ptes Plures alios Caffetellus lib. Sen
 sivitatis in aoritis, ap. nny Coadi. Probeny dicit ma

ne & p[ro]p[ri]a p[er]ialis ne ea se vidit in Museo cuiusd[am] p[er]
emissione[m] medice plures fidei videri[nt] origini liqu
e facto vere op[er]as, inquam p[er]udo aserbant[ur] p[er]
beres arte preparari ex p[ro]p[ri]is sirenib[us] et cy accensu
candelis in certa dista fide suspensa que rotary
cineres stinebat superuise chimicus fiala calefa
cta cineres in illa exant, ceperunt vberis, et agi
tari, et post sp[er]it[us] h[ab]ere variis modis agitari, q[ui]
d[um] in rosa p[er]ching coaluerunt cy nativo t[em]p[or]e fide
ionu[m], colore rosaceo, et retenti, que p[er]ching rosa
ponunt, et a mota candela p[er]tatalu[m] ebaruit ca
densib[us] ad fundu[m] fiale cinerib[us] rotary in caput mo
rtu[m] crocant?

30

Sic, clamant, nara op[er]as, et calore solis,
qui in diversis senporib[us] anni diversus e[st], diversa cor
pora p[ro]ducit n[on] ab illo calore p[er] se volociles, q[ui]a ip[s]e
e[st] humidus, que si v[er]iones mouent, et agitant, et cy in
p[ro]p[ri]onata dista u[el] illas ma, siue caput mortu[m] na
bit, et exadant corpora, que videmus, et p[er]tali, q[ui]
e[st] se calore in p[ro]p[ri]onata gradu p[er] se ille abeunt,
et reparant et in aere tendant, et corpora alterant,
et cy oino abeunt et stant corpora, q[ui]a t[em]p[or]e p[er]
aliqua p[ro]ducant, aut destruant. vnde abiq[ue] p[er] aliqua in
pleta, que n[on] sit ma, et abiq[ue] alia, que n[on] sit fra, que t[em]p[or]e
p[ro]ducant, et destruant aut p[er] destructo, et abiq[ue] accidentib[us],
que n[on] admittent, p[er] se calorem, et humiditate[m], geraciones, co
rupciones, et alia omnes corporu[m] mo[do] caputo explat, et sic spi
ritu[m].

31 A clavis e' cony, qui p'as rustales r'ecientes dicant
 oia corpora nalia p'ob h'oc ess'ola ma' l' r'istitut'oy
 Renato Cartesio, seu Descartes; h'icq; neg' Aristi, neg' G'
 curd, neg' vli veteray extoto adictus nob' qu'q'd' philo-
 sig, et s'p'oz corpory, que alib' p'res'it' g'alt' placuit,
 excobitavit; docuit e' De'z in t' v'ny r'edione crease
 vny sp'as'iy q' mo occupant cely r'ea, et mund' v'ny
 v'ny, r'ep'let' ma' l', que oia e' eiusde' sp'ec'ei, et nota
 vimus ad 52' st'oce an'ti, in quo d'ic'it' a p'ar'ti' an'ax'ae
 g'oxei, et ch'imi'st'i, h'ic' e' q' an'ax'ag'or'as, et ch'imi'st'i e'z
 n'is equasit' corpora v'ny, que n' d'ic'ere sp'ec'ei, et
 n'is in l'oc'is nota vimus, d'ic'ident et'ig' ab'is impulsit, et in
 ba'que, q' n'uly ad m'it'it, et in al'is, que ad p'res'it' facient.

32 Dixerit'ig
 hanc m'g' d'iv'ig' p'ise a Deo in v'nyas p'les m'as' al'as, ali-
 as m'as, et d'iv'iles d'as, in quo d'ic'it' ab' Atomist'is, qui cor-
 pora v'ny d'ic'unt ex atomis, indivisib' v'z n' in loco d'iv'imus
 Has oia p'les, aut. e' ing'enerab'iles, et incorruptib'iles, et h'ec
 mot' locale impress' a Deo et'ig' ing'enerab'ile, q' a n'ro Deo
 fait p'uctus, seu ind'it'us ma' p'it, et incorruptib'ile, q' n'is qui
 e' fait a Deo impress' p'everat, et e' p'everatus, et q' d'ic'it' d'ic'it'
 e', adit, q' iste mot'us tran'sit' d'uno corpore ad al'ud et q'
 n'is ma' d'una tran'sit' in alig' p'g' v'nd' it' it'at' ac ma' d'ic'
 adit' a p'ona p'le m'e, et ab'ino corpore in al'ud tran'sit'
 talit' et nequeat v'ny mot'ile qu'it'ere quin mot'us d'ic'
 n'is al'ic'.

33 Ad m'g' que ex duab' p'rt'is v'ny d'iv'ig' p'lires m'as
 q' h'udat alig' qu'it'ere illa t', que alig' tran'sit'. qu'it'ere,

et hoc que quies erat movet eodem motu, quo illa videtur
 movere; sic, aut, si napa me, seu corpus quiescit, et qd sui
 motu micat alii, qd movet eodem motu, quo aliud movetur;
 et sic let me, et corpora quiescant, motus in alii, adque
 transit, ducat qd dicitur. Ex his dicitur motus, que prius
 me a principio agitate is, et exit et invise in pingentes ate-
 renes; a ratione evascent alie pres, seu parte subtilissime mi-
 nissime, aliud rotandi in my glorie, et minus, subtilibus,
 minusq; minuse, et alie crationes finos trantes irregulare
 implexas, quasi villosas, et impidat.

34

Sile qd hoc in ligno cy ad

roany stant siquid cy ex circumvoluone, a ratione ad asse
 ferre a plati rotundat ligna experia pty e pxi remanere alia
 minutima, alia minus minuta, et irregulare, figurata, ac dicit
 globy ipy ligny rotunda; in pti me ppar conariti suplebant pres
 ipa me, sic pteime se seq colibendes, qd quary colioz, ppar qd pta
 saunt alie minutima, subtilime q; alie v glorie minus subtililes,
 minuse q minus, et alie irregulare, figurate md dicto. Est hui par-
 tis d' velocima dicitur se in qd d' d' plus velociti pmit, quia
 reliquis, idq; rare minutima molis sue ex qua fit et abior
 cuam aliaay, que mares s accipiunt augmenty velociti
 et motus, ipse vo nil pteime vi sui motus d' p'ant.

35

Et hoc apud

ipse e, qd impingentes in alias nil sui motus illis commu-
 cat, nec impant, seu integro motu suo reicilant sicut
 globulus zeleus d'ae rufe inmovit, iactus cy d'oto suo pe-
 istino impenresiline videt, quin aliq impens amitate
 Et vero parte motu etiq; velocitimy hant id in parent vel-

sibi primarij dico obstat motus ipis communicari & obstat. sed si generis partem motus accipiat. 3^a ratio parte, & creationes, trahit motus, & traditudo nara sua dicunt hanc nam motus, que a binis habuerunt impressi in alias impressioes aliis p^o communicantur, und in illis aut nulus, aut talis talis motus remansisse iudicat.

Ex his diversis particulis & diversis motu agitur. Dicitur Cartesia ni omnia corpora nalia sunt, quorum materia u parte ipse forma uo, aqua emanat ad hoc potius corpus pro alio efficiendo sunt p^o id in quolibet corpore nullo prevalentes, ut Artoni & claus dicebant. Et e diversa dispoio, coactio, repositio, nexus, et applicatio partium, ut atomi & unionis dicitur a d^o in dicta hic in ligas; generationes, corruptiones, & attractiones corporum naliu ex parte eodej esse mo, ac a omise illo in loco diximus explare et sic illas p^o iudicant ad p^o aliqua nstali que a novo p^o ducit in generationib^o, et in corrupti onib^o & struat, et abq^o p^o accidentaliu quas nulas ponit Cartesius nec admittent eius axde.

32 3^a Prima claus eorum qui in corporib^o naliu unig h^o p^o sustale admittunt, aserunt q^o hec tota universi machina unig d^o sustale h^oet in partib^o p^o, que e sustale indivisiu realit, und ead^o realit^o indivisiu p^o e in oib^o, et in quolibet mundi corp^o onib^o n^o secus ac anima valis e in toto corpore, et in quolibet eius p^o, et ab anima, lit si tota in toto corpore, et tota in quolibet eius p^o, in n^o exerceat in singulis p^o oes illas op^oones, quas p^o exerceat, & alias exerceat in unis p^o, alias in aliis, in oculis q^o videt, et ad audit,

q̄. autē autē addit, et n̄ in pedib' ex in h̄a sentit inquit, et capiti;
sic, dicunt, illa p̄a lit eadē n̄uonit in oib', et singulis p̄oib'.
Nelit in oib' eadē op̄aones, d̄ in equo signū in igne stu-
xit, in leone rugit, et sic in aliis.

38

Hinc d̄unt q̄ eadē p̄a
instabilis ē que existit in equo, in leone, in lapide, et in so-
liquis, et q̄ eadē ē p̄oens exerceere capax q̄ eliciendi oēs
diversas op̄aones, quas in suis oib' experimua, et q̄ in hisce
senteat has op̄aones, et in aliis alias dicunt p̄venire
ex diversis accidentib', et organib', quas in singulis corpo-
rib' h̄et, et q̄ anima p̄oens, et capax exerceere op̄aones
oēs, quas in hoc videmus, has exerceat in una p̄te, et n̄
in alia, v̄g videat in oculis et n̄ in manu p̄venit un-
versis organib' quas h̄et in oculis, et n̄ in manu. p̄g
instabil' hanc ita explari vocant spiritū mundi q̄ oēs
eius p̄t, et ea p̄ta singula vivat, tribuens illis ē, et
vocant etig illa Archey, qui grece idē ē ac p̄cipū, q̄ ē
p̄cipū huiuslibet corporis.

39

In hoc, si de coacti, p̄ hanc p̄g. et
Archey p̄g. valē etig admittunt, cui p̄a ita, spiritus mu-
ndi, et Archey subordet imo tot animas vales realit̄ d̄t.
has tot h̄oes admittunt ut p̄des p̄cipū, at p̄oingū ani-
ma de hoc p̄m̄tē, separaret corpus, et cadaver cycto
archeo se p̄a om̄i. d̄ay toty resultans ex mat̄, et
ex hac p̄a om̄i, spiritū mundi sive archeo in indifere-
ndi toty ad has et illas op̄aones, d̄ etig ad has et illas orga-
nisationes q̄ h̄et has et mat̄as organes, et d̄ispones
ex h̄o' et mat̄y ut p̄oingū h̄et has op̄aones quā alias

dicunt provenire alii ab origine archetypa, alii a
dey ideis exemplariis, et imaginibus op ad operandi
nra.

40 Dicunt q me tr in d creare ingenuas pure a
Deo idas exemplaria, et imagines oiy op aony nalyz
idas silis ligni, ignis, equi, leonis, et reliquorum eoyz of
op aony. Per idas tale in qualibet ma donec aliqua oca
one, et virtute cuiuspij agentis claribilis suis evolbant, qui
inspicitur, et dicitur archetypus ad diversas op aones, quas opat;
viz it evoluta in inspicitur equi viz dicitur insus ad equi por
tus, qui aliud obry cogitandi; et it artifex in piciendo idas
statue viz dicitur ad statuz op aendz; si etig evoluta aliqua
idea ex us, qui in ma lesent, viz idea equi dicitur archet
ypus ad operandi ea, que in equo videmus, et archetypus in pici
endo idas evoluz equi est, et opat ea, que in equo ex
perimur, et in illis operandis piciatur dicitur idea evoluta
durat, et alia n suscit.

41 Suscitata vo aliqua ocaone, tab
aliquo agente idas alia viz idea ignis, repelit idea que
archetypus inspicitur et iusta que op bat, equi, dicitur q
ad op aones ignis inspicitur idea dnuo evoluz, et iustig
ignis opat ea, que in igne videmus, in usq op aonib dur
rat viz dicitur idea alia suscitata, repelit q idea ignis, si di
scuntur in reliquis, et hoc mo ex plant, quomo po
nt, et dicitur ee ignis lignis, equis, et reliqua q
q p aliqua suscitata dnuo pducatur, corrupta be an
tenuo pducit, corrupta ptes illas, que v pte no aaxim
us. vta plures viz. P pte ledentomo v ten 3. a. 11.

42. Alio ap. Caramuelien metalogica lib. 6° disp.
 3^a arto 5° staty hanc diversitē opacony provenire ex eo qd
 hec spiritus mundi, et arches diversimo modū diversis
 unia tua, et mlti, prinet siquidē in se virtualiter, et
 et quasi tot partes, et gradus quot si per dicit, quas nos as-
 sumimus; gradus itis, et partes lapidi, lignis, ignis, equi
 leonis, et reliquorū quatenus pt esse opacones bonū
 oīz compony. vult, dicit, qd una ma lū palitē, et gra-
 dy lapidis, et vult alios se ut matius, loquunt, lit. Et se
 tota illi mei unias, unias illi idē grady lapidis, et
 vult alios indē resultat lapidē, et vult aliud opacony. vult alai
 ma lū grady vegetativa vilit, sive unias illi grady vite
 vegetative indē resultat planta, et exeret in illo
 opacones vite vegetative et vult alias, quas lū se pa-
 asserunt pt.

43. Quod eadē indivisibilia realia, entitas lū se tota
 unia subto stare pt qd illi dicit totū id, qd subto
 nicare pt, sive oēs gradus, quo in se dicit, et pla-
 ni pt imparitū totū vna stinente in se oēs qua-
 lity in maxi radicaone; in hoc qd sentia idē indivisibilia
 realia calor vū ē qui dicit subto calidū ut duo, ut 4, ut 6,
 et ut 8. et unius pūg unioē unias illi ē calidū ut vūz
 et est qd calidū ut duo esse pt, et vult alius, et unius pūg
 unioē dicit illud calidū ut 4. et est qd calidū ut 4 esse pt,
 et vult unias illi totū id, qd lū se subto nicare pt, qd vult dicit
 illud calidū ut se nec unias pūg unioē est qd in ca-
 lidū ut esse pt sibi pūg calidū ut septē, et vult 10.
 vū ē, qd vult lū aliq. gradus, et vult lū, qd in se calor in
 matū dicit.

44 In hunc my, dicunt hi, pra omni spiritus mundi, 133
 & aether in se vivens vitalis de lapidis, plantae, equis
 et omni corpori viventi uni me nicas illi gradus lapidis
 evadit quod lapis dicitur vritus alii me nicas gradus
 de veterative evadit plantae, et in illa evadit opacon
 veterativis, et in alias, et vritus alii me nicas illi gradus
 veterativis et sensitivis evadit equis et exusseris in illa
 aones veterativas et sensitivas, et in alias, sic he ponunt
 quod si. et ad nunc pro in omni corporibus, et in vritus
 aseat opacones quas in evadit in alii. Ita medici in
 nuli ap. sitary Canamuel qui pavile hunc dicunt
 my esse idem.

Sectio Tertia.

Chasis praesensium opinionum.

45 Pluribus sensibus nuper ex plate opinioniones nota
 ut in pavile, remedia, exone, ponit, gruniant, et hi
 aliqui talibus sensibus eas in subiacere manifestare in
 reperint opavimus paviles dicunt, et ad nulis hereti
 ce indicant, et quidem in vritus haita ditione ponunt
 oia vritus ex vritus atomis partibus, et vritus, aut esse vritus
 ma, et solo spiritus mundi aseat in antiqui aetere
 sensent, aboq dubio genescor in damna vritus vritus ex vritus
 Pina hoc vritus, et vritus ex anima vritus, que e vritus
 spiritibus, et vritus pra hoi. Ita partibus, quod vritus, in qua
 nung vritus de vritus pra hoi doce mura, quod vritus vritus
 vadunt ad illud genescor cap. 2. in pavile in pavile ei
us spiritibus vritus, et factus e hoi in vritus vritus, vritus

Sonnes Ananiasius insinuo; It anima rationalis et caro mus e
ho, et d

46. Eadez veritas & ita plura dicitur in Lateranensi
sub Innocentio III. capite primis Summa trinitate & dicitur
„sua omnipotenti virtute sub abinestio temporis magis dicitur
„didit creaturam spirituales, et corporeas, Angelicam videlicet,
„mundanam, ac dicitur hanc quasi dicitur, spirituales, et corp
„ore spirituales. Et in dicitur Vienensi sub Clemente V. et
dicitur in Clementina S Porro Summa trinitate p[er]
„re verba: dicitur dicitur, seu potest remaneat annexa aut veritate
„indubium quod iusta anime rationalis, seu intellectiva, et, ac p[er]
„se an corporeis in se p[er] se, et ex corpore, ac veritate Carolus
„fidei inimica sacro approbante dicitur, septimus & dicitur
„ut si quisque dicitur assere, & dicitur, aut remaneat p[er]
„opinare p[er]sumptum quod anima rationalis in se p[er] se corporeis
„et dicitur hanc dicitur dicitur hanc dicitur hanc dicitur hanc

47. Et in dicitur
Lateranensi sub Leone X. 11° dicitur damnamus et reprobamus
„omnes assentes animam intellectivam mortalem, et unicum cum
„aliis hominibus hanc indubium veritates, ut illa non solvere, p[er] se, et
„essentia hanc corporeis p[er] se existat, et in canone felicis reco-
„rdationis Clementis Pape V. predecessoris n[ost]ri imperiali vien-
„nensi dicitur ad dicitur dicitur verum et immortalis, et p[er] corporeis
„indubium multitudinem singularium multiplicabilis multiplica-
„ta et multiplicanda sit. Sic in plura dicitur alius ex dicitur hanc dicitur hanc
„et dicitur hanc anime rationalis et p[er] se, et essentia hanc hanc
„indubium qui ad dicitur illa hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
„ut antiqui hanc opinionem dicitur hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc

ndi in epistola de oppositione ita accepta heretica absq[ue] dubio.

28 Deinde opiniones que acci-
 densia realia absolute, ut odor, color, albedo, sapor, et
 similia admittunt ut faciens & priores, ut accidensia a-
 liqua ut vitalia & rationes, & duces admittunt ut ali-
 qui eas ad invicem exponunt temerarias, erroneas, & her-
 eticas se intendit & emendat ostendit ne Rainaldus in
 oxy operis in emendatione de accidentibus in eucha-
 ristia remaneant nisi per se totz 29, & 33. 11. precipueq[ue] in repe-
 nto 8o, & 11. 3o punto 3o, ex eo q[uo]d sint & tenent, doctorz, et
 ipsius rationib[us] inditant, et ex eo q[uo]d & tenent dogma s[an]c-
 tae lit[er]e dari odore, colore, sapore, et similia accidentia
 que in eucharistia maneat & structi per creationem, ut
 in pane, & vino in q[ui]bus illa accidentia erant

49 Equidem in
 pane, et vino dari talia accidentia que maneat in e-
 ucharistia iuxta panem, et vini & structa & sicut e plurib[us]
 in libro de sacramento sicut sub non capite sicut dicit corpus
 et sanguis in Sacramento altaris sub specie panis,
 et vini venari, et in eucharistia panem in corpore
 et vino in sanguine. Nota de eucharistia que
 docet q[uo]d clarus Ep[iscopu]s Tridentinus ita dicit, et in fidei
 dogma heret, sicut q[uo]d panis veritas in corpore, et vinum
 in sanguine Christi Domini, et cy ad veritatem argui-
 rat ut aliq[ui]s q[uo]d erat in eo a quo, & sicut in illo q[uo]d
 veritas maneat in eo ad que sive in illo in q[ui]bus veritas
 sicut in illo ut & sicut in illo va sit, aliq[ui]s erat in
 pane, et vino & veritas in eucharistia maneat, et cy ad

III

ista, quæ & sibi è demittit, necesse è manere accidentia,
quæ nra species vilia intelligunt.

90. Clarus hoc Epinus
Sidentinus n° 13 canone 1° hæc verba: si quis dixerit
,,in sacra n^o eucharistiæ sacramento remaneret sus-
,,tantia panis et vini, et non ex corpore, et sanguine Di-
,,vini huius Jesu Christi, negaverit, q^{uod} mirabilis illis et singu-
,,larem totius suste panis in corpore, et totius suste vini, ^{et sanguis}
,,mentis dixerit, species panis, et vini quæ idè vero-
,,re Catholica Ecclesia optime transubstantionis apelat,
,,anathematizet. Idè in villis Transivani Epeliani, Salis &
eucharistiæ agentib^{us} etiam credendy q^{uod} p^{ro}ponit unanimit^{er}
ing^{erunt} valent vtr^{iusque} opiniones, quæ n^{on} admittunt accidentia
realia absta^{re}, p^{ro}pria panis, et vini, quæ in eucharistiæ ma-
neat Epinos vilitat^{em} n^{on} verat, et dogma fidei estant.

91

Rene vilia
soly & fide in eucharistiæ maneat species panis, et vi-
ni, sive chasty et inest ^{animo} sub speciebus panis, et vini q^{uod} ipse
aut, n^{on} veniunt idere, q^{uod} nra species n^{on} intelligunt
vilia accidentia realia dicta a susta panis, et vini
quæ realia susta demittit, p^{ro}venet, et n^{on} insensidimus
d^{icitur} vly re p^{ro}ponit quig^{uod} ob hinc causa, et ab speciebus Chris-
ti Domini quæ miraculose nra accidentia repræsentant,
et ab speciebus in totalib^{us} illor^{um} accidentiis veritate p^{ro}sequi
cy susta accidentia p^{ro}terunt; idè, dicunt, in hoc sac-
ramento valent sensus, q^{uod} indicant accidentia ibi ènt
cy ve ipse accidentia nra ibi sint, d^{icitur} vly a p^{ro}sentia,
et repræsentant accidentia, quæ in n^{on} n^{on} p^{ro}terunt.

Ad hoc notant, qd silia n̄ v̄ant
 n̄ne accidentiū, & speciei n̄ q̄ dicent manere accidenti-
 a, & maneret specie panis, & vini: qd̄ q̄ silia interior
 q̄d̄ne manere species reparantes accidentia, sive sint
 species in totali ipsoy accidentiū, sive species in mixta a corpore
 trahit, & q̄ accidentia rep̄at, n̄ v̄o accidentia ip̄a realia que
 s̄t in iusta panis, & vini maneret, q̄nd̄q̄ sit talia acci-
 da maneret ab ip̄is nat̄, n̄ nat̄ aliq̄ a virtutē & p̄p̄; hoc
 responsio alienigena a veritate ē, & trahit q̄ ea que silia
 circa eucharistia sacramenti credenda proponunt. c̄ aut̄
 enim a veritate q̄ ecclesia hucusq̄ non speciei in eve-
 haristia intellexit n̄ mera, reparans accidentiū, & accidentia v̄a,
 v̄ery coloris, v̄ery saporis, odoris q̄ v̄ery, v̄n̄ hoc negare
 alienigenū a veritate ē, & opponat om̄i sensui, & intelliḡ ec-
 lesiā in ma sacra mento.

Quintū silia statuta creden-
 dum proponunt in eucharistia dant v̄o versioy, v̄eritū
 dēntis. stat; & hoc n̄ subitū, si accidentia n̄ exiit que erat
 in pane, & vino maneat, qd̄ cy aliud stat n̄q̄ iusta panis
 & vini maneret, & exiit q̄ virtutē & p̄p̄, n̄ dabit̄ esset, qu-
 e erant in pane, & vino in eucharistia, & om̄ n̄ dabit̄ va-
 versio cy ad hanc in sana philopia requiratur qd̄ aliq̄ qd̄
 erat in illo, qd̄ versit, & q̄, n̄q̄ in illo, in qd̄ versit: qd̄ resp-
 ondit̄ hoc & trahit versioy a virtutē & p̄p̄, v̄n̄ q̄ ea, que cir-
 ca eucharistia silia statunt. id, qd̄ ad̄t in response & resp-
 sione sensui n̄l̄ obstat, verim̄ ē, qd̄ Arnus Palan. in hoc sa-
 cramento n̄ p̄p̄ docent, & d̄ d̄ stat n̄ vine, qd̄ n̄ dicent,
 s̄v̄ in causa sint virtutis iudicet, & accidentia, que v̄n̄; & vine

quod iudicando accida iudicentur ergo subtilis est usus, qui subtilis
subter solet, ut in ipsa ibi illa videtur. in hoc stat. Escario.

54

Alia ergo
quod addit, sicut vilia videri non accidentibus, sed vobis & sic man-
ere species totius quod dicitur ab accidentibus plerumque est in liqu-
entibus, id est, species ac accidentibus, ut exemplar, et docet vili-
um. Colonienſe pro 2. cap. 12. p. hoc verba: quod panis, vni-
versus alius si post consecrationem, quod species sacramentales
non accida sine subto? inquit non accidentibus species et
vrius, et id est ap. Vilia species, et accida sonare docet. Preter-
ea in d. 110. Mansuensi demonstratur ut hanc rem in aliis
hoc pro videtur, que in demonstratur ex illo d. 110. accida pa-
nis non manent sine subto in Sacramento altaris, et hoc
Iohannis v. 11. non dicitur ecclesie quod accida manent in sacra-
mento altaris sine subto.

55

Ex quo manifeste stat, et vilia vni-
versis accida species indistinctam, utendo species, et acci-
dentibus non, et demonstrare apparet, quod accida panis non ma-
nent in eucharistia sine subto, et quod non dicitur ecclesie quod ac-
cida manent in Sacramento sine subto; et cum illi, qui accida
realia nolent admittere, non dicant accida panis non ma-
nere in eucharistia sine subto, cum quod ipsi non deant tollere
accida, et non manerent danti nescire erat, apparet quod
non dicitur ecclesie, nec dicitur in d. 110. in eucharistia
maneret accida, sed vobis species, que accida vident, in d. 110.
vilia docent, et d. 110. ipsi negant et dogma fidei d. 110.
nt. hoc cadit omnes opiniones quatenus accida videntur ab
subto.

96 Opinio Cartesi singularis, prohibita e Parisi illydema 136
i nunc auctor, et pariter in doceri, et universitate parisiensi pro
invenis Cartesi & pendentes in usipera voluit, et nunc pro
Francorum Rex Decreto per seculum promulgato die 2^a augusti anno
1637; aliisq; libellis prohibuit ne Andegavi docerent, adve
nissenteneat opiniones in principis Cartesi fundati, cui
prohibiciones praesens & crety expediunt a sacra romana con
gregatione indicatis anno 1663 in indice libellorum prohibitorum
sub Alexandro VII. in quo varia Cartesi opera prohibent
donec corrigant, quae oia apert & Riccardus Andeciv. libro
2° in relogie tractu ultimo cap. 6.

57 Opinio astruens unam
sag. mag. que eadez nuxo in oib; sponis sit univexi ad p. a
quidq; ex ea oia ea abvenda, que ex eoq; nata eadez mu
no in oib; individuis est, de eoq; eadez quae ma. et in
oib; sponis invaluimus in ea & loq. a 90 et stada anni
1638, que q; facile sui opinioni a plant praesent. Prae
ipue sponi n. pt. cy. us, que fides & eucharistia docet, tri
nitq; peracta de sacraone nulq; sustg. parit, aut vinit
in eucharistia maneret, q; in hac sentia est circuly,
q; in eucharistia maneret sponens corpus, et sangu
inez Christi archetypus, sive pra. omis, et eadez est an
lea in pane, et vino, in sponisq; et omis, et eadez nuxadin
oib; sponis, aliq; sustale, q; in pane, et vino erat, silet
pra, in eucharistia maneret, sed q; fides credendum
sponis.

58 Nec raro militat eniq; varias opiniones, q; oia ille
oia corpora virtuant ex oib; atomis, partib; aut p. lib

Sectio IV.

137

Ratione stabilita existens
 forma autem.

60 Ut has naturales, males per spirituales illi ani-
 mg catholicos idcirco respondent plures & paucos rationes
 ad hoc, quod episcopales et in illis hac unita apprehendo. In
 quolibet spatio dat una p[er] naturalis in completa indifferens
 ad omnia spatio omnibus suis. Et in quolibet spatio dat p[er] alia
 & natura ad illud spatio illud q[uod] & natura ad peculiariter
 illas operationes, quas spatio h[ab]et, dicitur p[er] naturalis in comple-
 ta, p[er]ducta & uno q[uod] spatio sit, & que & natura & natura
 spatio: Et in quolibet spatio dat p[er] naturalis in completa & na-
 tura ad illud spatio, que sit radix & principium peculiariter
 operationum spatio, que p[er]ducatur & uno q[uod] spatio sit, & que & na-
 turam & natura spatio; q[uod] tamen non p[er] naturalis, male
 Aristoteles, & eius sectatores intelligunt, et quod p[er] predic-
 ta opinioniones nascuntur, p[er]inde q[uod] p[er] naturalis males aut
 naturalis ab illis opinionibus existunt, o[mn]es p[er] se ostenda-
 nda sunt.

61 Ans stat ex ista anti ubi late p[er]vimus dicitur
 et existere in q[uod] Aristoteles, que est p[er] naturalis in completa in-
 differens ad omnia tota omnibus suis. Et coram a remine nati p[er]
 supra male, que ubi p[er]vimus, q[uod] cy una sit p[er] indifferens,
 et in completa spatio, ut ponat hoc & natura spatio in quo completa
 sit potius generaliter deest dicitur p[er] alia p[er] se operari, et a
 qua dicitur, et cy p[er] illa pota in ma ponat spatio carens
 peculiariter operationes quas videtur aliquid, et ad quas ma-
 le est indifferens, necariq[ue], q[uod] p[er] illa sit & natura ad illud

62. *Spont illud qd dicitur ad peculiare illas operationes, quas
habet.*

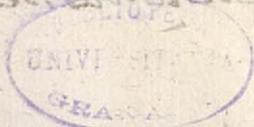
62. Nec hoc tantum dicitur opinio, siquidem et ex ea
et explicatio dicitur, res p[ro]p[ri]e illis p[ro]p[ri]e que ma vocant, et
ignant alia, que videri dicuntur indivisa d[is]pone, et
mutua p[ro]p[ri]e, aut inditib[us] p[ro]p[ri]e d[is]pone p[ro]p[ri]e iusta
diversa d[is]cussendi mos, que p[ro]p[ri]e ip[s]as op[er]at[ur]
et que dicitur spont illas peculiare operationes que
habet. et talis p[ro]p[ri]e in singulis op[er]at[ur] d[is]cussendi mos
videtur, et q[ui]d evidens i[n]gula op[er]at[ur] h[ab]ere diversas pec-
uliare operationes, et p[ro]p[ri]e q[ui]d semper p[ro]p[ri]e loquendo,
si, ng aqua p[ro]p[ri]e loquendo semper e[st] frigida, et humida ig-
ni[is] semper e[st] calidus, equo e[st] igni, planta crevit, et sic
et alia vnde evidens e[st] q[ui]d d[is]cussendi mos p[ro]p[ri]e aliquo
diversa i[n]gula d[is]cussendi mos aqua diverse ille operationes
p[ro]p[ri]e, et p[ro]p[ri]e ad illas q[ui]d libet dicitur.

63. Deinde exper-
ia e[st] evidens, q[ui]d si aqua v[el] igne calefiat am-
v[er]s[us] igni, aqua redit ad suu[m] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e illis
p[ro]p[ri]e, recuperant q[ui]d e[st] p[ro]p[ri]e si in aqua v[el] dicitur ali-
q[ui]d illis p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ad p[ro]p[ri]e q[ui]d dicitur
qua dicitur; v[el] planta recuperat p[ro]p[ri]e ab illa q[ui]d
ar, illas dicitur p[ro]p[ri]e, et reliqua corpora suas
p[ro]p[ri]e. nam q[ui]d n[on] p[ro]p[ri]e, nec a negantib[us] p[ro]p[ri]e aristote-
licas nat[ur]e d[is]cussendi mos i[n]gula libet op[er]at[ur] p[ro]p[ri]e aliquo dicitur
illud op[er]at[ur], illud q[ui]d dicitur ad peculiare illas operationes
quas h[ab]et lib[er] alii indicent talis p[ro]p[ri]e v[el] m[er]ito; d[is]cussendi
p[ro]p[ri]e, aut m[er]ito ip[s]as p[ro]p[ri]e, aut v[el] indicent e[st] p[ro]p[ri]e, que

ne inducant dnuo nec dnuant. Et nota oportet in quibus 136
aristotelis dixerunt. De his, stabilito in Aristoteli
de, per omnia subiecta non dicuntur.

64. *Quintus* de prima de
dear et nota, et notatis per de prima e. distinctio oportet
oportet de prima distinctio de oportet distinctio per de nota ad de
talis, et ad tales. Amatas oportet de nota, et ad hoc nota
de prima per. Et dicitur e, ex quo sequitur per illas notatis e. o
Nota e, de si non est notatis, et accidentalis de prima oportet distinctio
innotat in oportet distinctio oportet notatis, et accidentalis, et distinctio
videmus nota innotat de oportet distinctio per notatis per accidentalis
de alig notatis habet e. oportet accidentalis. Unde si videtur per
illam per que non est notatis, et accidentalis nuly daret oportet
de notatis, et apparet nesario male addit de des oportet
notatis agnoscant.

65. *Accedit* de apparet me. nunc intelligitur de,
de perinet ad virtutem oportet potest, sive per quod per potest
de addunt per subiecta, que videtur in negativo, que licet notatis
oportet virtutem, ad eorum distinctio oportet notatis, et distinctio
perinet potest ad virtutem, sive de e. per potest et
de per illa per quod oportet distinctio ad illas distinctio oportet
quas per e. per potest, et distinctio non negant, et distinctio de
distinctio oportet, et distinctio oportet equi, leonis, et aliorum, que
notatis, et distinctio de prima nota, et notatis
debet. Preterea, nota per e. distinctio a notatis, et
et bec oportet notatis, dixerunt. Quod huius per distinctio
et frequentibus distinctio de distinctio, et omni ecclesie notatis
in.

Illud docemus qd diversa natura imponit qd
 corpus Christi sub speciebus panis, et qd ponit sub speci-
 eb' vini, et qd ponit sub panis speciebus et ponit tota
 natura panis, et qd ponit sub speciebus vini et ponit
 tota natura vini, et dicitur Sicut dicitur verbum dicitur &
 Sicut illa natura diversa n, et opora panis, et vini nu-
 tatur differunt idq' natura et reliquis dicitur qd pe-
 rent, et eode' mo' oia opinioniones dicere, ponant, et
 dicant, et n' differant sustalib' si illa p'p'ia dicitur
 ad se tale opora, et ad tales oporaes beatas, natura
 n' est, qd si tota dicitur opora sit in illa p' p'p'ia
 uny opora. Et ad ad se tale, et n' aliud, si illa p'
 est accidentalit' tota dicitur accidentalit', et n' susta-
 lis ponit: qd si illa p'p'ia qd libet opora dicitur ad se tale,
 et ad tales oporaes beatas, natura, et sustalib'.

Idq' anunt
 variis rationibus ex parte anime valis, et hoc p' p'
 certis qd dicitur et dicitur a dicitur in hoc dicitur p'p'ia sustalib',
 que sit maxima tranquillitas vitans a qua p'p'ia, qd
 hoc sit dicitur ad illas peculiare oporaes, et accida,
 qua in hoc videmus, et que sit principij illarum, et
 cu' reliqua opora erig' dicitur sit ad nos peculiare
 oporaes ut dicitur n' nant, et plena est beatit' off
 aones similimas us, quos dicitur, et quos in hoc p'
 sustalis ponit ut principij illarum, et n' oporaes vels
 etative, et sensitive, ad quas in hoc p' sustalis po-
 nit et que repetuntur in equo, et aliis, que opora-
 nes servitivas, et reberativas hoc sequit' qd n' n'

hoc p[er]trans ad hoc op[er]atione[m] naturalis e[st] in reliquis et sic p[er] ad illas op[er]ationes et trans naturalis dicitur ee, et m[od]o p[er] in quo libet sp[er]o d[er]ans ad peculiares suas op[er]ationes naturalis est.

68 Deinde q[ui] talis p[er] ut in p[er]fecta, quae erat p[er] p[er]mittit d[er]o p[er]at; q[ui] p[er]illa e[st] ordina[m] ut cy alia p[er]e sponat t[er]m[in]o q[ui] sponat ut p[er] p[er]p[er]u[m] op[er]at ma d[er]nat ad sponendi equi d[er]dat ut cy alia p[er]eque ma d[er]t; sponat equi, et p[er] illa p[er]p[er]u[m] t[er]m[in]at ad sponendi leon[em] ordina[m] ut cy t[er]m[in]a leon[em] sponat; nam e[st] q[ui] illa p[er] e[st] d[er]nata ut sponat equi, et cy d[er] p[er]t illi sponat nisi cy alia p[er]e, q[ui] equi id e[st] p[er] illa t[er]m[in]a d[er]m[in]u[m] ex illa, et alia, ind[er] ordina[m] ut d[er]nata cy alia t[er]m[in]o sponat; d[er] nil aliud op[er]at q[ui] in p[er]fecta nisi ee p[er]p[er]u[m] ordina[m] ut cy alia t[er]m[in]o sponat, ut si d[er]natus p[er]at p[er]t, que in p[er]fecta d[er]nata, p[er]at ut cy invenit; q[ui] p[er]illa in p[er]fecta e[st], et quide[m] naturalis, q[ui] talis d[er]t, que ordina[m] ad hoc ut cy alia p[er]e naturalis t[er]m[in]o naturalis sponat q[ui] illa t[er]m[in]at ut d[er]nat a d[er]o.

69 Praeterea illa p[er] in p[er]fecta id ee in potestate illa vny t[er]m[in]o p[er]e eade[m] resultare, q[ui] exp[er]it, sed ex p[er]t p[er]fectis n[on] p[er] resultare vny p[er]e eade[m], ita p[er]fecta tenet, d[er] ad vny vny p[er]e in p[er]fecta quale resultat exp[er]it p[er]t[er]m[in]o t[er]m[in]o manib[us], capite, et p[er]fecta, et exp[er]it p[er]fectis t[er]m[in]o t[er]m[in]o quare[m] quilibet p[er]fecta p[er]fecta e[st], et compositum ma[tr]ice[m] d[er]liber[er]e vna et alia p[er]e resultat vny p[er]e eade[m] et id vny in p[er]fecta n[on], alioqui n[on] ee[st] naly p[er]e eade[m] d[er]nata[m] m[er]itio e[st] alig p[er]t[er]m[in]o t[er]m[in]o cy ma t[er]m[in]o resultat id vny naturalis, id ee in p[er]fecta

et ut ait et per ne quibus supra alie dicit nisi qd talis
per dnoo pducatur qd fuit long, et qd dicitur toto dno
ucto facile part.

20

Obseruimus, expavimus late dnoo
anti B312 qd entitas rustalis in oplexa ita si
ne alia ope adqug et qd onat ordar, n p t existere
natis per natis oponit miraculose, et cy pilla aqua
qd liber spony male dicitur ad dca tale, et ad tales opan-
nes hendas si entitas rustalis in oplexa qd onat qd ma-
ner part, et etiq malis v. nulis, ex oxiis nabis cy
nulis dicit talis pxiis qd ee sequit qd oit vacuo loco
sitato poms dvinat, p qd illg n p ope ab o qd miraculose ex-
sistere itq, et nisi si diuina cy pte illa ad qd et qd
onant ordar, n sic p illa qua equus v. dicitur ad dca
talz, et tales opanes hendas, antequg equiffieret n exor-
diuina cyalis pte cy qd equus sponit nitis p qd equus
dicitur n e diuina cyillis.

21

Rao e, qd qd equus fiat e, qd
illa p cyalis diuina, et qd dicitur e, qd ab illis repa-
ret, et cy equus n sit ante qd fiat nec post qd dicitur
n e cy certum e ind p illa n e diuina cyalis ante
qug equiffiat, nec post qug equus dicitur, et cy n p ma-
lis existere nisi diuina cyalis, et ex alibi stabiliti
dicty e ind dicendy e n existere antequg equus fiat nec
post qd dicitur, qd insipit ee qd equus p ee dicitur qd
equus dicitur qd pilla dicitur dnoo qd p dnoo n equus
dicitur, qd equus dicitur: dnoo qd in equo n dcy inte-
liquit opom, et conponit malis p alla part, mg dnoo

ta ad illud spony & hancq; illy, ad illas & hancq; opacones, que
 as habet ~~quae~~ que ab illa ^{veniunt}, qd e e pny, et ra
 dize illary sustalis in pleta, que dno pousi qd p
 toty, et que dstruat toto dstrueto qd, et nihil inde
 pra aristotelica malis que nant predicta senten
 et inty talis par dat, et emittit.

72

Expresio opacone stat falsitas

Quay opinio nry ~~q~~ ^q dno qd nra componyma nequit ee dca
 etia atomary disposio ut solent epicurei, aut pny
 me tr ut a seun Cartesiani, qd talis diversa dypo
 e accidentalis, et rare illius soly accidentaliz, et nra
 taliz pos di sepe corpore inq; re et diverse dictione
 ex illisq; literis diversimo stantiz et recte, et parny
 exinde finis opora soly accidentaliz ^q seunt et
 pra dvet ee sustalis, et rare illius compona sustaliz dyp
 ne, ut pny. Si autq; velit talis diversas dispones sustaly
 ee, qy ille nra exstant, nra emittentib' componib', et
 dstruant ee componib' dstruatis, et alivnd' ab illis
 pveniant, qd compona tales dispones habeant, dabit ig
 in quolibet spono pualiqua sustalis dtrata ad illu
 id spony, et inty in pleta que fiat qd pny spony, et
 dstruat spono dstrueto, aqua opacones spony pveniant,
 que e pra malis aristotelica, lit aliis nra d' illis pla
 ceat eaq; apelare.

73

Ita teniqd pra sustali nra parte
 elementares, ut a seun bant anq; horei, nec parte
 indicem, qd tales parte nra pducunt dno pny
 to corpore, nec dstruunt corpore dstrueto, dnt.

opleta, et sola, et separata esse et nil male phice sus-
talis in opletu existat, ma autē sustalis ē sustalis
in opleta, et ex istis dno qd si o pony & dnuis
illo dnuo vj pary sig ē. qd autē nō sit eadē nu-
ra in oib, vj d' psonarū spiritus mundi aserunt, et
tenemus SSy. Nec eoad pas sustales, dxi et sus-
sistere accidentales, si ve accida, et calor, pigiditas,
albedo color, et silia rati pary ē a SSy qd aliud
in pary nō adendy, nō tūq; e vltēre nō nō ē re-
nerdy.

74 Sed pres respōdy qd SSy diximus exhibere
qui pas accidentales nant, solent enīq; vere qd pe-
siet vj qd Christus manet in Eucharistia nō nac-
cida aliqua que etat in pane, et vino, d' mo quo
dq; ita aliqui; alii vō dicunt de suppicē, que mia ē
int; singulas pallas, ex qd panis, et vini sponēbat
& corpora ipa lambensia; alii tadē dicunt de quōd
corpūcula, siue parte quōd int; pōs corporū
etēda, d' que susta s, quōd silis parte, et corpūcu-
la sponē int; minuscima farine culbiscula sponē
nia pane, et int; spiritus sponētes vini, que lū
susta sint, tadē, qd mansine pōs ad alia corpora,
qd panis, et vini dnuant accididicunt?

75 Heos res-
pones paecluse s, et qd atinet ad mos. Si ap. nō adu-
ipentes, talis nō ē s, et sint esalēy aliq; et ensita-
sib' quany; vj mi, et ab illis separari nequeant
vō d' dnuo panis, et vino nūli eoy nō pmanere poss.

qd arinet ad sufficiens e' iusta accidens, si accidens h'emus inteny,
 qd ig dant' accida a iusta iusta sufficiens itaq' apeles? si u. u. u.
 ut parte, et conpuscula d'icunt' e' q' aliqua iusta, que in pane,
 et vino eant manent in eucharistia pane, et vino destau
 ctu' h'ocypa dit' u' p' p'p' u'ltory d'ednes supra ad d'itas ac
 enoye. p'p'et' u' d'g' in eucharistia Christus manet i' e' parte, et in p'puscula n' e'
 d'actio a iustis d'ita, et int' accida dant'.

instansialis

Sectio V.

Fundamenta x'itoy nullus momenti
ostenditur.

26. Fundamenty ad n' ad miserandas p'as iustales male,
 nula dat' r'ao n' d'ily evidens, d' nec ap' illo r'ep'usio' aut
 C'ub'ea ap. 9. Dixas como 2° p'roa 4° p'untio 3°. ad tales
 p'as ad miserandas d'ind' e' e' d'g' corpore p'p'osui' e' d'iver
 ni' atomis, p'ad'is aut ex sola ma cy al'is accid'ib' iusta
 sup'ius explata op'ones nula sequit' in p'as, et si' corp'ib'
 d'istinctis recte explant' d'lectio'es, cony'p'ones, q' r'ac'ones, et
 alias, que in corp'ib' videmus. q' tales p'as ad mi
 serenda n, q' absq' r'ane in p'bia entitates n' admittunt'
 p'p'ri'ie cy absq' illis salvet' id, ad q' admittunt'. I' p'at' n'
 quib' e' fundary cum p'ra lapid'is n' iusta, n'ro al' d'eda.
 q' p'ra lapid'is iusta n' e' id, d' reliquis d'icendy, p'as
 2°; si p'as male, multory u' q' e'ent iustales e'ent sub'isten
 tes, d' iusta d. Thom' q' p' p' q' r' 2° toto a'elo 3° n' u' e'ent
 sub'istentes: q'

27. Nullus momenti fundamenty hoc e'et
 e' d'ictis r'at'is d'itat' ad p'as iustales admiser' ad d'at'
 r'ao e'ficacima que n' anti' p'p'osui'mus; d'ind' si e'ent

atomis, partibus, aut ma subdiveis accidit corpora fi-
rent, sequeret n' ee spora instalia n' ee vny pre esale,
d'ndy ineguale, et q' instaliy n' difereat, q' d'ny fly ee or-
tendimus, vnd' negandy e' aens arguti. Ad V' spora gra-
ndy etig eans; it e' dat' rad quare fra lapidis sit insti-
tiva lapidis n' ee albedo, ita etig dat' quale sit insti-
tiva lapidis, et n' albedo, et rad e', q' fra lapidis insti-
tive n' ag' lapidis, qui e' sup'ny, q' n' bet albedo, et
cy n'ora ap. P' h' sit, l'it quis, t' aliu' n'is explet id, q' p'ovive
p' h'nes ad estimo n' q' p' h' n' diximus § 89. ind' fra
lapidis insti- t' bet ee, n' ee albedo. =

28

Preterea fra lap-
id' e' etig iusta d'xioz, vny exstituti' lapidis, albedo
n' ee n' n' ee ex eo q' albedo sit accidens n' n' ee in
eniens sequendy ex eo q' fra lapidis accidit i' n' illi
q' lapis n' bet vny insti- t' e' accidentale, et n' ee q' n' ee
ly ee' spora insti- t' e' cy id' e' v'eliquis d'xer'. ad V' spora
n' ee d' n' ee quenda e' ma, eent subsistes pre ind' p'ndem
a spora, n' ee in spora, t' do ma, et in hoc sensu n' ee mixt' e'
q' d' Thomas id' docet q' n' ee subdit' n' ee extra spora
cy e' ma illud n' ee insti- t' e' q' subdit' n' ee eo mo que ope-
ant' occludit e' que in corpore a' lo d'xer' sic; et sic
n' ee manifesty e' q' anima sensitiva n' bet aliquo ope-
rante p' p'ig pre ip'ig id' op'io sensitive anime e' n' ee
n' ee. ex quo v'eliquis tot cy anime b' n' ee vny anima
n' ee pre n' ee op'io n' ee sint subsistentes. vnd' eo mo que
bet op'iones s'it' in op'io iusta P. Thom' subsis-
tens.

ad ea nalia qd uerum nō potuit, nisi & pendent a subto inferunt in
eochaximia maneat quantitate quo scilicet nō dependent
a quo ad ea nalia suas qualitates pducant. ex hac t. ite
raone quantitate in eochaximia maneat italy nō eo
eo eo paise qd ibi impensitas que ē eius quantitate des
presipue cy hoc miraculose dari pōt sine quantitate, nō
stante quantitate dari illi penebaso pny corpōis Chri
stī unclit epus pae, sicut sapor, color, flor, & alia ac
cīdēdent nō tenent dīpe pōt pōtū ibi dari.

81 Fundame
ntū; oēs opationes recte incorpōit malitū pvenire pōt
a pā accidentali, sic in pāvilima sentia dependentes ut
qnd ē in mīate opationū oēs pvenit a quōdā accīde
nti, qd ē pōa ipōi supradita ad opandū: qd pūma pōit
pā sustalē in uno quōq; opō. Ppā v. eo ipō qd si pā
mus in maleonū v. qd qd accīdēt nobilitatū qd sit v. a
dīp oī opationū que in ipō ex pvenit nūq; sequit ad
mādy: qd pūma ē in bene pā sustalē, que sit v. a dīp
talitū opationū. Ppā v. es Aristē qui lib. 2. d. generatione dī
vocare t. qualitates, calores sicut pīqū, v. humiditē, et
siccitate pā sustalē ele mentū; dīlle qualitates iusta
nō accīda nō: qd pā elementōū idē & reliquū corpōit
nō accīda.

82 Ad argū dī quo ant; pvenire pōt a pā accīde
ntali t. qd a pīncipio in mīate effectivō omīto, et hoc solū
pūadet sentia, que ibi reperit t. qd a pā dīstante corpōit
ad tales opationes, corpōit v. sicut, nōans, et cog, qd oēs op
ationes corpōit efīci pōt ab accīdētī, qd nō pōa supradita

specifica prae inquam e' q' accidens loqy respectu ge-
ni: q' pra etig e' accidens respectu me, uel ad q' erit pra
sustalis. Prae d' q' aduenit alii e' illius accidens; q'
pra malis aduenit me; q' e' illius accidens, et n' sustali-
qua. hoc plenimo. u. Dico magis argui accidentia
e' inae, et ne accid' ingereat subto n'nto hoc s'impli p'
ce extra distinctione supori, ddo; n'nto praesire p'ae in alio
dependit a quo p'oucat, no magis, et na mixi, ma d'
sensu, et negata int', no cog.

66

In e' et ingereat subto
suprit e' p'ae extra distinctione supori, et p'ae in alio depend-
entia quo p'oucat. Inius d' mo d' uerpat, et u' e' ex-
tra distinctione supori s'it e' accidens, q' n' dicit' e' sus-
ta e' iusta p'ae q' pot'ue supori d'ntuere p't, id' d'ntu
d'it e' accidens e' inae, et ingereat subto, et in ha-
sensu pra n' inest, nec ingereat subto cy n' s'it extra
distinctione supori, d' pot'ue supori d'ntuere et d'ntuere

665

In d' sensu uer' e' q' pra malis inest, et inge-
ret subto, cy in illo, et d'pendit ab illo p'ae, et n'
p'abile p'abit q' ita ingereat et inae n'nto accidenti.
Ad d' p'ae d' d' magis e' aliquali similitudine, id' e'
oi, q' d' pra id'ntat' realit' cy e' p'ae, pra co negat' p'ae
ios realit' id'ntat' cy ma.

67

Qua mixi d' quod coent: e'
pra e' accidens p'ae uile respectu me, ddo; p'ae me-
ntale no cog. Accidens p'ae uile e' illud q'
p'ouit in p'ae uile accidenti d'ntuere q' iusta d'ntu
p'ae uer' p'ae extra distinctione supori, pra malis

tal